

Emlékkönyv

1973-2003

Alapítólevél

Mi, az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karának 1973-ban valetáló hallgatói, határozatot hoztunk a valéta-szalag alapításáról.

Az alapítás célja:

Emlékeztesse a valetáló hallgatókat a barátságukra, egymás megbecsülésére és az Alma mater székhelyén együtt eltöltött évekre.

Kifejezze a valetáló hallgatók megkülönböztetett háláját és megbecsülését az Alma mater oktatói és dolgozói iránt.

A valéta-szalag viselésének feltételei:

A szalag megfelelő formában való elkészíttetése a mindenkori valétabixottság feladata

A valetálók a szalagavató szakestélyen teszik fel bal karjukra a kék színű valéta-szalagot.

Minden valetáló a valéta-szalagot a ballagásig köteles hordani a városban. Aki ezt elmulasztja 1 liter bor árának megfelelő összeget (30Ft) köteles a valétálási alapra befizetni. Az ebből befolyt összeget a mindenkori valétabixottság csak a valetálás költségeire fordíthatja.

Az alapítólevél elhelyezése a Főiskolai Kar klubszobájában történjen. A mindenkori valétabixottság az alapítólevél mellett a valéta-szalag egy példányát is köteles elhelyezni.

A mindenkori valétaelnökök neveit, valamint az Alma materben eltöltött időszak kezdetét és végét az elnöki szalagra kell hímezteni.

A hagyományok folyamatos továbbvitele érdekében a mindenkori valétabixottság köteles a szalagavató szakestélyre az előző években végzett évfolyamok valétaelnökeit is meghívni, akik ellenőrzik az alapítólevélben foglaltak betartását.

Székesfehérvár, 1973. március 31.

Az alapítólevél hitelül:

Dr. Tamás László s.k. (a. Libella)
szakestély elnöke

Hoványi Péter s.k. (a. Kümér)
valétaelnök

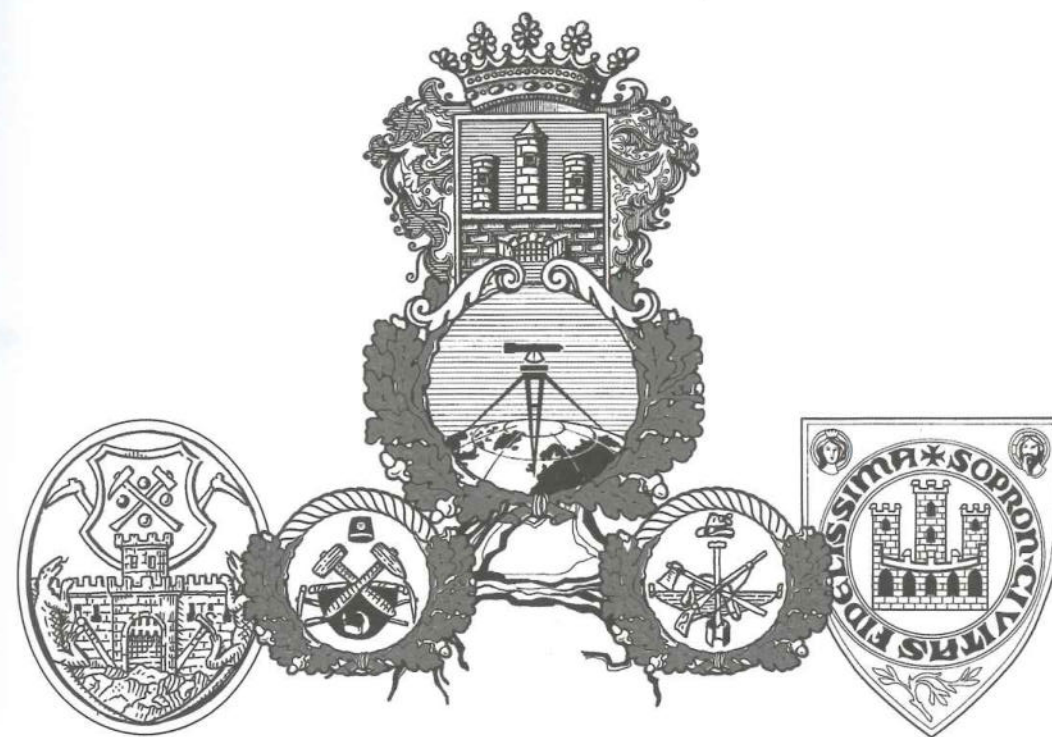
A másolat hitelül:

Székesfehérvár,

szakestély elnöke

valétaelnök

Emlékkönyv

1973-2003

EMLÉKKÖNYV

Készült a 30 éves a valéaszalag Öregdiák találkozóra.

Kiadó: a „Ha Selmec hív...” - Alba Regia Közhasznú Alapítvány.

„Ha Selmec hív...” - Alba Regia Közhasznú Alapítvány

Postacím: Székesfehérvár, 8007 Pf.62

adószám: 18482904-1-07

szlsz.: 10200232-29376645-00000000

Székesfehérvár 2003.

ISBN: 963 212 324 7

Szerkesztette:

Juhász László a. Kopasz

Szabó László a. Szacó

Szente Balázs a. Csóka

Készült: Alto Nyomda, Székesfehérvár

Felelős vezető: Vass Tibor

5/5 példány

Tisztelettel és szeretettel
az ALMA MATER
könyvtárba, hogy a tandrai
nostalgizálhassanak,
a baleset okulhassanak!

Jó szerencsét!
Ülőgőz a Geósnak!

Alba Regia

2004 március 26.

Gyula a. Kopasz
Juhász László a. Szacó
Szente Balázs a. Csóka

„- Fiúk! Ha valamelyiktek azt írja majd nekem, hogy nincs már balek, ki veletek tart, szégyenlik a foltos grubent, teher nekik a szalamander, ha már nem akarnak jönni szakestélyre, s ha egyszer ti sem lesztek többen, mint heten, ahányan elkezdtük a munkát s megalapítottuk a Kört, akkor írjatok. Akkor hívjátok vissza az igazi selmeci diákokat, s akkor mi, csúf filiszterek, eljövünk, s magunkra öltjük még egyszer a grubent, waldent, a fényes farbőrt...”

részlet Ruzsinszky László TEMPUS című kisregényéből

Vivat, crescat, floreat ...

Amikor 1973-ban, Székesfehérvárott, az első valétáló évfolyam feltűzte a valétaszalagot, senki sem tudta mit hoz a jövő. Ki gondolta volna, hogy több ezer hallgató fog firmát választani, keresztkedik meg seritallal, lendül át minden nehézségen azért, hogy egyszer ő is firmává váljon, de nem csupán egy szakestélyen, hanem társai megbecsülésén keresztül.

Oly sok év telt el azóta, annyi minden történt Magyarországon és a Világban, hogy nem lehet mindennel számot vetni. De a hagyományok sajátja az-az erő, ami várja a megfelelő pillanatot. Eltelt 30 esztendő, aminek mindannyian részesei vagyunk, és ami nem más, mint élményeink, örömeink és bánatunk, szerelmünk, gyermekeink, hivatásunk, az életünk...

Kedves olvasó, aki kezeden tartod a „30 éves a Valétaszalag Öregdiák Találkozó” emlékkönyvét, most minden eszedbe fog jutni. Tudjuk, már végig futottad a tartalomjegyzéket, beleolvastál az írásokba, ott ragadtál valamelyik fényképnél, de nem is egynél, hanem a sajátjaidnál – amelyeket a vágyakozás idéz belső látásod elé.

Kívánjuk, hogy sok örömed leljed ebben a gyűjteményben, hozzon szép emlékeket, jelentsen épülést, és vezéreljen új célok felé, a selmeci szellem szárnyain!

Jó szerencsét! Világost a Geósnak!

A szerkesztők

Dr. Németh Gyula as. Skubi
**Mikor üzent Selmec
Alba Regiának?**

Kronológia

- 972 Géza nagyfejedelem hatalomra jutása után, a későbbi belváros kis szigetén építette fel szálláshelyét. Őt tekintjük Székesfehérvár megalapítójának. Az ezeréves város 1972-ben ünnepségek sorozatával emlékezett a nevezetes dátumra.
- 1250 Selmecbánya városát IV. Béla által betelepített németajkú bányászok alapították (mesterséges alapítású bányaváros).
- 1735 III. Károly császár rendeletére Selmecbányán bányatisztképző iskolát hoztak létre.
- 1808 Megkezdődött Selmecen az erdészképzés is.
- 1815 Németországban a tanulók egyesítése és durva életvitelük javítása érdekében megalakult az első Burschenschaft (legényegylet).
- 1820 Selmecbányán is megjelentek a Burschenschaft-hoz tartozás jelképei: bot vagy fokos, farbör, valétaív, valéaszalag, valétakönyv vagy tabló.
- 1830 Selmecbányán az első ballagás (valétálás) valószínű időpontja. A búcsú sok esetben csak az Akadémiától, de nem a várostól történt. Sokan selmeci leányt választottak feleségül, így a filiszterek városhoz való kapcsolata egyre erősödött.
- 1838 Minden selmeci hallgatónak engedélyezték az egyenruha viselését, amely az állami tisztviselők (bányatisztek) ruházatára hasonlított.
- 1868 A kiegyezés után a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémia magyar állami intézménnyé vált, az oktatás magyar nyelven folytatódott.
- 1875 A kiegyezés hatására Magyar Társaság alakult. A hallgatók megkezdtek a hagyományok magyarítását.
- 1879 Ifjúsági Kör lett a hallgatókat összefogó szervezet neve. Tevékenységét áthatotta a századvég hazafias szelleme. Később többször megpróbálták beolvasztani egyházi vagy irredenta jellegű ifjúsági szervezetekbe. Önállóságát mindvégig a selmeci hagyományokhoz való ragaszkodásnak köszönhetette.
- 1919 Az akadémia Selmecbányáról néhány hónapos hányattatás után Sopronba települt át. A hallgatók jelentős segítséget nyújtottak a tanszékek felszerelésének költöztetésében.
- 1935 Általánossá vált a diákhagyományok német vagy latin kifejezéseinek magyarra való helyettesítése. A korabeli feljegyzések ezt a Volksbund német nacionalista szervezettel való szembe-helyezkedéssel magyarázták.
- 1948 Az Ifjúsági Kör közgyűlése a politikai környezet megváltozásának hatására kimondta feloszlását. Az ifjúság szervezését, irányítását a MEFESZ vette át.
- 1959 Megszűnt a selmeci őskarok közvetlen kapcsolata. A bányászokat és kohászokat Miskolcra telepítették át. Az erdészek Sopronban magukra maradtak.

- 1962 Sopronban létrejött az Erdészeti és Faipari Egyetem. Székesfehérváron megalakult a Felsőfokú Földmérési Technikum.
- 1971 Budapesten nemzetközi vadászati kiállítás is rendeztek, melynek szervezői a rendezők részére külön egyenruhát készíttettek. Újraéledt tehát az együvé tartozást kifejező őzbarna valden, melyet attól kezdve az erdészek zöld, a faipari szakos hallgatók fekete díszítéssel viseltek. A valéta szalagok a szakokat jelképező díszítő színben készültek.
- 1972 A Magyar Tudományos Akadémia Tamás Lászlót a műszaki tudományok kandidátusává avatta. Hazánkban elsők között alkalmazott a domborzatfelületek leírására függvényeket
- 1972 nyarán Tamás Lászlót a FFT tanárává nevezték ki.
- 1973 tavaszán megtörtént a szalagalapítás, megjelent az első valéta szalag a fehérvári földmérő hallgatók karján.
- 1973 őszén lezajlott az első balekfogadás, már balekbált is rendeztek.
- 1974 tavaszán a szalag és korsóavató szakestélyen felavatták az első korsókat is.
- 1974 június 27-én Tamás László hosszú szenvedés után elhunyt.
- 1980 A 80-as években Fehérváron után készített első egyenruhák – amelyeknek a grúben és a valden hangzásához hasonlóan, tréfásan a „geoden” nevet adták – színükkel az EFE-hez való tartozást fejezték ki. Az őzbarna alapszövetet sötétkékekkel díszítették, a díszgombok és a kari jelvény mintázata pedig a honvéd térképészek fegyvernemi jelzéséhez hasonlított. A saját költségen készített egyenruhák mellett örökölhették, illetve a Valéta Bizottságtól

kölcsönözhető egyenruhákat is viseltek.

A következő írás azok számára készült, akik 1974 után kerültek kapcsolatba a GEO-val, így nem élték át a „főiskolásítás” folyamatát. A figyelemre méltó kifejezés – a gyepesítés, fásítás és más mezőgazdaságban szokásos művelethez hasonlóan – a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (röviden MÉM) egyik tisztviselőjétől származott és a felsőfokú technikumok főiskolává válását jelentette. Az 1960-as években alapított technikumi képzéssel a szakmai hierarchia alsó szintű vezetőinek (brigád- és csoportvezetőknek) hiányát kívánták pótolni. Amikor egy szakmában ez már megtörtént, a középvezetők kiképzése következett a felsőfokú technikumokban. Ha az intézményt fejlődőképesnek ítélték, felsőoktatási szintre kerülhetett. Az évtized végén a felsőfokú technikumok nagy része ilyen választút elé került.

A Székesfehérváron 10 éve működő Felsőfokú Földmérési Technikum (röviden FFT) további sorsáról 1972-ben döntöttek. A földmérésnek és a technikumnak szakfőhatósága egyaránt a MÉM volt, így természetesnek látszott a mezőgazdasági ágazat valamelyik felsőoktatási intézményéhez történő csatolás. Több változat (Budapest, Gödöllő, Kecskemét, Sopron) közül, a már tíz éve két önálló karral rendelkező Erdészeti és Faipari Egyetemre (röviden EFE) esett a választás. A döntést motiváló tényezők között szerepelt, hogy Sopronban, az 1949-59-es években 177 földmérő mérnököt már kiképeztek és az erdész karon neves szakmai múlttal rendelkező Földméréstan Tanszék működött. A földméréstan és a bányaméréstan önálló oktatásának Magyarországon első ízben Selmecbánya adott otthont.

A FFT autokratikus vezetője és dinamikus, fiatal oktatói a főiskolai cím elnyerése érdekében eredményesen tevékenykedtek. A vendégkönyvek tanúsága szerint az in-

tézmény szakmai-nemzetközi kapcsolatai 1966-tól indultak meg. Bukaresti, drezdai, ghánai, kairói, ljubánai, szófiai, varsói, zág-rábi felsőfokú intézmények oktatói ismerték meg és ismerték el a fehérváriak munkájának eredményességét. A királyi város 1972-ben ezeréves fennállását méltó módon ünnepelte. Új létesítményeket adtak át, szobrokat avattak, kulturális és sportrendezvényeket tartottak. A FFT május végén, az Alba Regia napok keretében három napos tudományos ülésen és az intézmény épületében megrendezett kiállításon mutatta be oktatási és kutatási munkájának eredményeit. A kiállítás olyan nagy sikert aratott, hogy később más városokban is megismételték. Soós Gábor miniszterhelyettes – a konferencia vezérszónoka – a helyi lapnak így nyilatkozott: „Az intézmény munkásságával kiérdemelte, személyi- és más adottságaival pedig biztosítani tudja, hogy jól működő főiskolává alakuljon át.”

Az oktatási év befejezése után, júliusban és augusztusban is az átalakulással kapcsolatos feladatok megoldása következett. A felsőoktatásban szokásos eljárásnak megfelelően – az oktatási-nevelési, valamint a továbbképzési és tudományos feladatok ellátására – két igazgatóhelyettesi álláshelyre pályázatot írtak ki. A minisztertanács 1032/1972. (VII. 31.) számú határozatával (teljes szövege a 25. évfordulós főiskolai kiadványban olvasható) megszületett a döntés: az FFT az EFE harmadik, Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kara (röviden FFFK) lett és továbbra is Székesfehérváron működött. Megalakult a felsőoktatási demokratizmus legfontosabb szervezete, a Kari Tanács. Az augusztus 15-én tartott első ülés napirendjének egyike személyi kérdések voltak. A hozzászólásokat összefoglalva Balogh György igazgató a következő módosító javaslatot tette (idézet a jegyzőkönyvből): „Dr. Vincze Vilmos 10 éves munkásságának elismerése mellett, – megköszönve fáradozását – a Kari Tanács javasolja dr. Tamás László és dr. Halmos Ferenc elvtársak igazgatóhelyettesi megbízását.” A javaslatot 6:3 arányban fogad-

ták el. A személyi ügyek intézésének akkori módjára jellemző, hogy Tamás Lászlót már július 16-án kinevezték az FFT tanárává, de a Kari Tanácsot erről a minisztérium még nem tájékoztatta. Dr. Vincze Vilmost, aki alapítója és 10 évig igazgatóhelyettese volt a FFT-nak, 1974 elején (64 évesen) végleg nyugdíjazták. Ennek ellenére a továbbképzés szervezésében, az oktatási programok bírálatában, jegyzetek lektorálásában kifejtett munkájával még több évtizeden át segítette a FFFK-t. A harmincéves évforduló kiadványában nemrég olvashattunk emlékeiről. Dr. Halmos Ferenc később visszavonta pályázatát és korai haláláig a soproni Geodéziai és Geofizikai Kutató Intézet vezetésében játszott jelentős szerepet. Dr. Tamás László főiskolai tanár családjával Székesfehérvárra költözött és az ifjú főiskola első oktatási-nevelési ügyeiért felelős igazgatóhelyetteseként munkához látott. A hallgatók jelentősebb része csak beiratkozásnál értesült a főiskolává válásról, amelyet a Népszabadság augusztus 27-i számában hoztak nyilvánosságra.

17.014/1972.

Dr. Tamás László elvtársnak,
egyetemi adjunktus

Sopron
Erdészeti és Faipari Egyetem

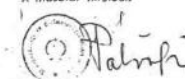
Kinevezem önt 1972. július hó 16. napjának hatályával a székesfehérvári Felsőfokú Földmérési Technikum személyi állományába felsőfokú technikumi tanárnak.

Egyidejűleg a 201/1970. /MK. 4/ MM.É.Ü. sz. együttes utasítás alapján besorolom az 5021. kulcsszámi, felsőfokú technikumi tanár elnevezésű munkakörbe havi 4.300.- Ft utólagosan esedékes személyi alapbérrel.

Személyi alapbérének folyósítására egyidejűleg intézkedtem.

Budapest, 1972. augusztus 16.

A másolat hiteles:

/ Dr. Sütös Kálmán / sk.
főosztályvezető

141. p. 800 -

Dr. Tamás László kinevezési okirata

A maroknyi oktatói csapatra az elkövetkező években jelentős feladat hárult. Évenként és évfolyamonként 30-50 nappali tagozatos mellett 150-170 levelező és kiegészítő tagozatosnak oktatását kellett biztosítani. Az első félév az új oktatási programok kidolgozásával, vitájával, illetve elfogadásával telt, valamint el kellett készíteni a felsőfokú technikusok kiegészítő képzésének tantervét és ütemezését is. A fiatal igazgatóhelyettes azonnal hozzálátott a Sopronban már sikeresen működő hagyományrendszer átültetéséhez. Egy év alatt kellett végigvezetni 30 harmadévest az „ész és értelem nélküli véglet”-ségtől az „isteni fényben tündöklő, dicső firma”-ságig. A selmeci, soproni vagy miskolci évkönyvekben ilyenről vagy hasonlóról sehol sem tettek említést, ez egyedül Székesfehérváron sikerült.

Az első balekok oktatásáról, vizsgáztatásáról, keresztelezéséről, a valétálás előkészítéséről és a valéta elnök megválasztásáról hiteles írásos anyag nem maradt fenn, azokat csak az érintettek emlékezete, vagy néhány saját fénykép őrzi. A valéta szalag – amely a GEO selmeci utcájának egyik vitrinjében látható – készítésének körülményeiről (anyagának kiválasztásáról, hímzőjéről, áráról) sincsenek közelebbi, hiteles dokumentumok. A város közönsége a Fejér Megyei Hírlapból értesült az 1973. március 31-én rendezett valéta szalagalapító és avató szakestélyről. A cikk szerzőjéből – aki életében először vett részt szakesten – a szerzett élmények nem túl kedvező véleményt váltottak ki, így kételkedett: „Hagyomány? Ennél a főiskolánál, amely néhány hónapja még csak egyszerű felsőfokú technikum volt?”

A valétálást az Alba Regia napok nyitó napjának estéjén, május 5-én tartották. A felvonulást a rendőrség a Pirosalma - Schönherz Z. (Gyümölcs) - Vörös Hadsereg (Budai) - Népköztársaság (Prohászka Ottokár) utca - Virágóra (Országzászló tér) - Március 15. (Fő) utca útvonalán engedélyezte. Tamás László szervező munkájának lendülete az oktatókat és hallgatókat is magával ragadta.

Végigjárták az útvonal menti házakat és megkérték az ott lakókat, hogy gyertyagyújtással tegyék ünnepélyesebbé a búcsúzókat ballagását. Kezdeményezésüket a Hazafias Népfront is támogatta. Azóta szép szokássá vált, hogy a valétálókat nemcsak májusi virággal, hanem lobogó gyertyafénnyel is búcsúztatja a város. A Szabadság (Városház) téren Gubics István, a Városi Tanács VB általános elnökhelyettese mondott beszédet, melyhez – a korabeli szokásoknak (!?) megfelelően – Tamás László szolgáltatott írásos anyagot. A bált a Velence (Magyar király) szálló termeiben a soproni protokoll szerint rendezték meg. Balogh György igazgató feleségét az első valétaelnök, Hoványi Péter, alias Hümér virágcsokorral köszöntötte, nyitótáncukkal kezdetét vette a vigadalom. A búcsúzókat éjfélkor vették le karjukról a szalagot, amelyre arany szegélyű fehér körben piros stilizált teodolitot hímeztek. A valétálást tehát besorolták a hivatalos városi rendezvények közé. A sajtó hangneme is megváltozott. A három hasábos előzetesben már a KISZ Központi Bizottságának a hagyományok felhasználásával kapcsolatos ajánlásáról, a selmeci előzményekről és az alapító levélről is szó esett. A szerző további feladatokat is megjelölt: „...a következő években a felélesztett hagyományokhoz újabbak csatlakoznak: szakmai, tudományos tanácskozsok, közös tettel az Alma matert befogadó városért, követendő például a jövő balekjainak, s a fényességes firmáknak is.”

Az 1973-74-es tanévben a hagyományörzés folyamata a soproni szokásoknak megfelelően teljessé vált. A balekfogadás, a balekavatás és a balekkeresztelő szervezésében sokat segítettek azok a Sopronban megkeresztelt hallgatók, akik a növénytan helyett a geodézia szigorlatot választva Fehérváron folytatták tanulmányaikat. Október 20-án rendeztek első ízben, a főiskolai klubban (ma tanácsterem) balekbált, melyről a sajtó gólyabálként tudósított.

A következő hónapok az intézmény számára kedvezőtlen fordulatot hoztak. Ősszel Tamás László súlyos műtéten esett át, utókezelése miatt nem tudott munkahelyére bejár-

ni. Balogh György tavasszal szintén hosszabb időre szanatóriumba vonult. Távollétében a FFFK vezetésével Szabó Józsefet bízták meg. A valétálás előkészítéséhez szükséges megbeszéléseket Tamás László betegágya mellett tartották. A daltanulásban Szemerey Tamás citerájával és kiváló hangjával, Fodor István hegedűjével segítette a hallgatókat. A búcsúzókat szakestélyének tanárelnöki tisztét a Fotogrammetria és Topográfia Tanszék vezetője, Tamás Ferenc, alias Fefe vállalta, ahol már nemcsak szalagokat, hanem Csákváron készített korszókat is avattak. Tekintélyes, másfél literes ürméretével méltán tekinthető a fiatalabb generációs korszók nagyapjának. Első példányával, az évfolyamot képviselő Nagy Géza, alias Ubul valétaelnök alapította meg a harminc éven át szépen gyarapodó korszógyűjteményt. A május 11-i ballagás forgatókönyvét Németh Gyula, alias Skubi készítette, útvonala az előző évihez képest kissé meghosszabbodott (Pirosalma - Schönherz Z. - Vöröshadsereg útja - István tér - Arany J. - Jókai M. - Ady E. - Március 15. utca - Szabadság tér). Az Alba Regia Napok rendező bizottsága saját rendezvényének tekintette az eseményt. Parkosítottak a Pirosalma utcában, a forgalom terelésében és irányításában a rendőröknek az Ifjú Gárda segített, a menet tűzbiztonságára a tűzoltóság is vigyázott. Szabó József mb. igazgató a valétálásról készített jelentésében így írt: „A FFFK oktatói a hagyományok ápolásában hasznos nevelési eszközt látnak, melynek fontos szerepe lehet a társadalom által kíváncsianként fellépő nevelési cél – a sokoldalúan fejlett személyiség – megvalósításában.”

Tamás László a ballagáson részt venni már nem tudott, Sopronban felesége és anyósa egymást váltva ápolták. Állapota egyre romlott, éberem töltött utolsó óráiban is terveket szőtt a következő balekfogadás programjáról, az EFE-n végzett és Székesfehérváron élő mérnökök klubjáról és még sok másról. Június 27-én, László napján költözött át az „égi sörmézökre”. Földi maradványait a Selmecbányán kialakított temetési szertartás szerint kísérték át a városon nyugvóhelyére, a Szent Mihály temetőbe. A gyászmenet ütemét

az a klopacska diktálta, amelyet szűkebb soproni munkahelyén, az Ábrázoló Tanszéken a báyászlámpákkal együtt olyan hűségesen őrzött. A továbbiakban egyéni életéről, személyiségéről esik szó.

Emlékezzünk Tamás Lászlóra!

Szalag- és korszóavató szakesteken eddig minden évben elhangzott Tamás László neve. Az öregdiákok nagyobbik része, mint a szalagalapító levél hitelesítőjéről, az első ilyen fehérvári szakest tanárelnökről hallott róla. A Sopronból szakestjeinkre látogató idősebb filiszterek (Winkler András, alias Józsi, Szemerey Tamás, alias Kisfül) és a Fehérváron letelepedett oktatók (Gerencsér Miklós, alias Zenész, Németh Gyula, alias Skubi) egy-egy felszólalással vagy dallal emlékeztek vissza alakjára. Nem származott híres bányász, erdész vagy földmérő dinasztiából, mégis több száz erdész, faiparos és földmérő valóságos, vagy tiszteletbeli keresztapja tudott lenni.

Szülei egyszerű földművesek voltak és egy kis Zala megyei faluban, Gyülevészen éltek. Tehetsége és ambíciói hamar elragadták szülőfalujából. Keszthelyen a Vajda János gimnáziumban érettségizett, majd 1954-ben, Sopronban, a földmérő-mérnöki karra iratkozott be, ahol népköztársasági ösztöndíjasként tanult. Itt került kapcsolatba először az ifjúsági mozgalom szervezeteivel, majd a selmeci diákhagyományokkal.

Tamás László (balról a második) édesapjával, sógorával és évfolyamtársaival

A Selmecen alapított és 1948-ban, önkéntesen feloszlott Ifjúsági Kör szerepét az 1950-es „mozgalmi” években más, politikai jellegű szervezetek vették át. A MEFESZ, majd a DISZ elítélte, reakciónak tartotta a diákhatmányok nagyobb részét. Ezekben az években még jelentős volt azoknak a hallgatóknak a száma, akik a második világháború miatt félbeszakított tanulmányaikat szerették volna befejezni. Ők idősebbek voltak társaiknál és ragaszkodtak a selmeci szokásokhoz. Ez a korosztály találkozott össze a fényes szelek náluk fiatalabb nemzedékével és a más nevelési háttérrel rendelkező népi kollégistákkal. A politikai konfliktus eredményeként 1951-ben a végzős hallgatók közel felét és balekjaik egy részét (összesen mintegy 50-70 főt) kizárták az egyetemről. A kizárásról döntők egyik sajátos érve az volt, hogy az erdészek zöld színű valéta szalagja a nyilasok karszalagjára emlékeztet! A Nagy Imre személyéhez fűződő politikai enyhülés hatására a kizártaknak mintegy fele néhány évvel később befejezhette tanulmányait.

A selmeci hagyományok változott formában történő, lassú, fokozatos visszatérése az ötvenes évek második felében indult meg. A felelevenítést a néhány hónapig működő MEFESZ kezdeményezte, majd az 1957-ben megalakult egyetemi KISZ szervezet támogatta, melynek vezetőségében Tamás László is dolgozott. Erre az időre esett a selmeci-soproni bányász, kohász és erdész őskarok szétválasztása és az első kettőnek Miskolcra telepítése. A felsőéves bányászok az áttelepítés évtizedében (1949-59) Sopronban ismerték meg és éltek át a selmeci hagyományokat.

Tamás László saját élete és személyisége alakulásában is jelentős szerepet játszott. Ő kollégista volt, én a soproni szülőházban éltem, így barátságunk csak lassan bontakozott ki. A soproni fenyves erdők aljában, a mai Hotel Fenyves helyén akkor egy turistaház állt. A város zajától és a rendőrség látókörétől távol eső helyet ösztöndíjosztás után gyakran felkerestük. Itt tanultuk meg az 1955-ben kiadott

nótáskönyvből a bányászhimnuszt. Később itt gyakoroltuk a csizmából történő sörívás technikáját. Mielőtt az egyetemistáknak olyan kedves „Turista Tanszéket” lebontották volna, diákemlékeink helyétől korszótöréssel együtt búcsúztunk el.

Kapcsolatunk 1957 nyarán vált szorosabbá, amikor az Általános Geodézia Tanszék bedolgozóiként a Kisalföld néhány községében „visszatagosító” munkában vettünk részt. Az erőszakkal termelőszövetkezetekbe tömörített gazdák bevitt birtokait osztottuk vissza. Rengeteget dolgoztunk, hiszen a tarlóhántás idejére az egyéni parcellákat eredeti tulajdonosaiknak át kellett adni. A falvak lakói nagyon segítőkészek voltak, ingyen laktunk, több helyen ingyen kosztoltunk és a lányok is sokkal kedvesebben viselkedtek. Zárkózott, városi gyerek lévén Tamás László segített beilleszkedni a falusi környezetbe. Tiszteltem és eltanultam hatalmas munkabírását, csodáltam életszeretét és humánusát.

Kitüntetéses oklevelünket 1959 májusában vettük át és alapító tagjai lettünk a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Sopronban megszervezett egyik osztályának. A közvetlen munkakapcsolat helyett egymással jó értelemben rivalizáló brigádvezetők lettünk, családot alapítottunk, közös baráti társaságunk volt. A Sopronban végzett utolsó földmérő évfolyam hagyománytisztelét tovább gyarapítottuk. Húsvét hétfőjén évenként összegyűltünk Sopronban (családomat külszolgálataim miatt én is egyre ritkábban láttam), majd az alkalomhoz illő locsolóversssel köszöntöttük a családok hölgy és gyereklány tagjait, ápolva ezt a kedves népszokást.

Tamás László gondoskodásának köszönhetem azt is, hogy Székesfehérvárra kerültem. Ő korábban unta meg a vándorló életet és az EFE oktatója lett. Én tizenöt évig kitartottam és hívó szavára 1973-ban kerültem a FFFK-ra.

A hatvanas évek közepétől, az egyetem-mé vált EFE visszatérő volt hallgatói egyre

inkább számon kérték, hogyan gazdálkodott az egyetem a selmeci örökséggel. A Sopronba település 50. évfordulójának megünneplése is ráirányította a figyelmet az ifjúság nevelésének régi-új lehetőségeire. Az igények hatására megindult a hagyományoknak szakirodalmi igényességgel történő feltárása. A folyamat egyik motorja 1963-tól Tamás László – fiatal tanársegéd, majd 1966-tól adjunktus – volt, akit tanítványai lelkesen támogattak. Elismert oktatói és egyre bővülő kutatói munkája mellett tevékenységének spektruma a szakestélyek, majd a selmeci utazások szervezésétől, az egyetemi lapban írt cikkein keresztül, a hagyományokat közkinccsá tévő kiadványok megjelenésének gondozásáig terjedt. Szervezőkészségének és energiájának köszönhetően az egész ország is megismerhette a hagyományok egy részét. Kezdeményezésére és az egyetem vezetésének támogatásával a valétálás rendezvényét a Magyar Televízió hosszabb adásban közvetítette. A későbbiekben „Krampampuli...” címen, neves művészek közreműködésével diákdal-összeállítás is készült.

Tamás László csendes, szerény megjelenésű ember volt. Szikár, közepes testalkatával, környezetének gondjaira érzékeny, jó szándékú segítőkészségével leginkább kortársára, Simon István költőre emlékeztetett. Lelkük megőrizte az egyszerű falusi környezet leltörölhetetlen hamvasságát és a hétköznapi kötelességteljesítés igényét.

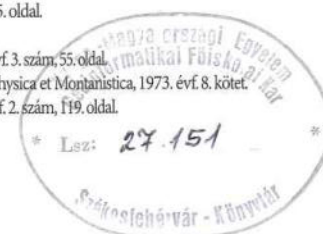
Tamás László jelentősebb szakirodalmi munkái

1. A köbtartalom-számításhoz szükséges földi sztereo-fotogrammetriai felvételek optimális bázishossza. Geodézia és Kartográfia, 1967. évf. 1. szám, 26. oldal.
2. A bányamérésben használt földi fotogrammetriai eljárásoktól várható pontosság. Bányászati és Kohászati Lapok, 1968. évf. 6. szám, 346. oldal.
3. Vízszintes szelvényezés sztereo-komparátorral. Geodézia és Kartográfia, 1969. évf. 2. szám, 116. oldal.
4. Topográfiai felület egyenletének meghatározása indirekt módon. Acta Geodætica, Geophysica et Montanistica, 1970. évf. 5. kötet.
5. A kiegyenlítő sík szerepe a földmunkák tervezésében. Geodézia és Kartográfia, 1970. évf. 3. szám, 197. oldal.
6. Ifjúságunk élete a két világháború között. Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián... EFE kiadvány: 1970. 1. kötet.
7. A terepmodell, valamint a digitális terepmodell előállítása és alkalmazása a geodéziai gyakorlatban (kandidátusi értekezés tézisei). MTA, 1970. évf.
8. A simulósk szerepe a magasságértélmű tervezéseknél. Acta Geodætica, Geophysica et Montanistica, 1971. évf. 155. oldal.
9. Földművek köbtartalmának számítása koordinátákból. Geodézia és Kartográfia, 1971. évf. 4. szám, 270. oldal.
10. A digitális terepmodellek előállítása és alkalmazása a mérnöki tervezésben. Geodéziai és Kartográfiai Tájékoztató, 1972. évf. 3. szám, 55. oldal.
11. Fotogrammetriai köbtartalom-számítás egy pontban összefutó függőleges szelvényezéssel. Acta Geodætica, Geophysica et Montanistica, 1973. évf. 8. kötet.
12. Az üzemmérnök-képzés tantervének és tantárgyi programjainak korszerűsítése. Geodézia és Kartográfia, 1974. évf. 2. szám, 119. oldal.

Tamás László as. Libella

A költő ezt így fogalmazta meg: „Sorsunk – az örök sziszifuszi kő – s a feladat minden nap visszagördül elem, kényszerít a küzdésre, a mindig újrakezdésre.” A költő szülőfaluja, Bazsi alig 25 km-re fekszik Gyülevésztől, ezért nem lehetett véletlen egyéniségük, sőt életútjuk ilyen mérvű hasonlósága. A sors furcsa fíntora volt talán, hogy Tamás László gyakorló mérnökként éppen Bazsi község újfelmérését kapta első önálló feladatául.

Egy nappal Tamás Laci temetése után

Már nem őrzöd tovább a bányáslámpákat
fent a tanszéken, a vonalzóktól szaggatott szobádban.
Már nem tudod észlelni, hogy milyen a kék harangvirág
és hogy melyik a sás és melyik a kökörccsin.
Nem látod már körülötted a bányászgrúbenok
fekete színét és a valdenek őzbarna szövetét. Elmentél.
Miért hagytál itt minket, mélyén a feneketlen bányasötétnek?
Mikor fogsz ismét tárnát ácsolni a Kaszinó lépcsőjére,
mint a hajdani valétabálra?
Széttört bányáslámpákon keresztül gurul feléd a rettenetes rém,
de te mosolyogsz, mint egy szent, hiszen tudod, beérett a mag.
Mindenhol magvető voltál; széjjelszaggattad mosolyod
és feltűztetted a közöny hidegen izzó nyársaira.
Úgy húztad párhuzamos vonalaidat,
hogy mindig kikerülted a fekete tábla mélységeit.
Fényképed immár régi professzoraink fényképéhez barnul.
Veled járjuk a selmeci utcákat, és neked koppant a klopacska.
Most egyre feketébbek ott fenn a zsindelyek
a fakongású torony meredek tetején,
de Te pár követ veszel magadhoz
a meredek domboldalról és felcillan szemedben
a balekugratások és balekvizsgák vidámsága.
Miért nem tudod még egyszer elmondani a kókuszos bennszülött történetét?

Már hiába kopogtatnánk hozzád régi fotók negatívjaiért.
A rengeteg régi arc szelíd regisztereidben
immár ismeretlen marad előttünk.
Félünk, hogy akad-e majd egy mindig szerényen
fényképező alak jeles ünnepeinken?
Staszney professzor után Te is a felállós strófák
emlékezésébe gyémántosodsz a juppajdék legelején
és ha még lesz egy igazi szakest,
ahol Snapsz fogja mélyen ünnepélyes énekével
intonálni a pajkos strófák patinás sorait;
nem fogod ott elengedni volt professzorod kezét,
és Boleman után Vitálissal összekarolva Te fogsz következni.

Kis házat építettél az Alm fölé,
jól sejtve, hogy ott majd örök utódhelye lesz a lenti füstös termekből
távozni kényszerült régi vidámságok hangulatának.
Halk búcsúd ettől a kikerics-halvány reménytől is megfosztott minket.
Hosszan búcsúztál tőlünk, mintha érezted volna,
kezet kell fogni mindenkivel, akiben még Alma Mater az Alma Mater.
Nem tudtunk eljönni mind hozzád.
Széjjelszórva az ország bányáiban,

ki-ki a maga ösvényén barangolva, a tavaszba hajló erdeinkben
csak lélekben tudtunk figyelni feléd.

Sopronból jöttél? Hogy van Tamás Laci?

Hulltak a kérdések csonthanggal mélybe!

És hiába virágoztak a tavaszi virágok,
hiába lelt csillogó ásványt geológus kalapácsunk,
mintha szürkék lettek volna mind.

Ilyen rövid is lehet egy értelmes élet?

És hagytuk a virágot, és évezredes mélyén pihen az ásvány tovább.

Utolsó utad a Szent Mihály templommal
szemben lévő emlékezetes pince előtt vezetett el.
Gyertyafényes szakestje elnöklésed nélkül
kihullott volna emlékeinkből.

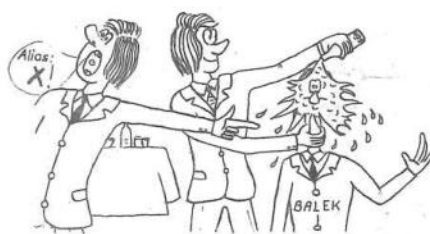
Ott mindnyájan olyan mélyen voltunk
Veled együtt a föld alatt, mint most Te.
Döbbenetes az emlék. Megkövesedett szakestély,
megkövesedett sör a palackokban.
Mint a mély tóba ejtett elnémult tündérharang.

S most ugyanazon az utcán
koporsódat kísértük néma szalamanderrel.
A szent s örök barátság féltése
eleven emlékeddel talán könnyebb lesz.
Mert Te már nem tudsz eljönni praesesnek.
Széles szalagodat elvitted magaddal.
Fanyarkás mosolyod minden hű cimbora emlékezetébe vésődött.

A Szélaknai kapu feletti temetőben
áll egy félig kidőlt márvány sírkő,
1901-ben vésette rá erdész akadémista fia
sírája az anyai szeretet: Viszontlátásra édes fiam!
Halkan bontogatom a vastag, zöld mohát tovább:
Viszontlátásig, Laci!
Mindenhol, ahol pár soproni és
miskolci diák leül egymás mellé, hogy
a szent s örök barátság jegyében
legalább egy fél kupával Rád köszöntsének!

A visszaemlékezés Tamás László egykori tanítványának, Sonnevend Imrének munkája. Elhangzott 1975-1980-ig minden székesfehérvári szalag- és korsóavató szakestélyen.

Simon Péternek a "Székesfehérvári"
 Tamás László as. Józsi: "A
 Székesfehérvári as. Józsi: "A
 Józsi: "A"

Nagy, díszos ünnep közeledik,
 melyben találkoztok majd maglato-
 ni, hogy az gyűlésvész balekok az
 tudományosság gródfitsának első
 fokjára felhagytak-e, és megismer-
 elvéve az értelemnek vakító sugár-
 sejtéi szemökben.

Ezen ünnepre hivatalos lőn az
 ki ez irományt róla kézhez vehette.
 Az nagy vigasztalás kezdetei veszté:
 73.X.5. napján napszállta után fél 8-kor
 az Geodéta tudorok honatár.

1973. X. 5.

Pipt Schulon

Alias: "Bürokrat"

Székely Zoltán

"Pinceperő"

Réka József (Buci)

Kovács István Gyula

"György"

Földi Gyula "Chori"

Földi Gyula "Hakao déni"

Román József

Alias "Fonal"

Tanya Gyula

Alias

Művész (alias DRUKKOS)

Kovács István

Müller István

Kovács István

Kovács István

Kovács István

Kovács István

Kovács István

Kovács István

Kovács István

Kovács István

Földi Gyula (Dzúty)

Osal Róza

Tut Balázs

Réka József

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Művész

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

1973. X. 5.

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Kovács István

Földi Gyula

Invitáló czédula Tamás László as. Libella utolsó szakestélyéről (Györke Zsombor as. Sercli gyűjteményéből)

Tamás László alias Libellát gyermekko-
 romban ismertem meg. A segítőkészség és
 a jóság, az ifjúság szeretete sugárzott belőle.
 Az első felnőttek közé tartozott, akit tegez-
 hettünk. Az Erdőmérnöki Főiskolára kerülve,
 1960. október végén feltűnés nélkül, mintha
 csak gyakorlati foglalkozást tartanának, letet-
 tük a balekvizsgát. November 7.-e előtt kellett
 megrendezni a balekkeresztelő szakestet,
 amelyet akkor – az úttörő avatáshoz hason-
 lóan – igyekeztek balekavatásnak nevezni. A
 hallgatókat azonban nem lehetett félrevezetni,
 balekkeresztelő szakestet tartottunk. Egy fiatal
 geodéta irányította az előkészületeket, Tamás
 László. Akkor még nem a Főiskolán – későbbi
 Egyetemen – dolgozott, de már szorgalmasan
 és bátran kézbe vette a hagyományápolás
 ügyét, sokat járt közöttünk és segített nekünk.
 A hatalmon levőknek pedig elmagyarázta,
 hogy a selmeci-soproni hagyományok ápo-
 lását tiltani lehetetlen. A legokosabb, ha az
 oktatás, nevelés szolgálatába állítjuk azokat.
 Így kerülhetett sor az első balekkeresztelések,
 az első szakestek megtartására 1956 után.

1969-ben Pántos György rektorhelyettes
 a „Soproni egyetemi ifjúság életének 50 éve”
 c. kiállítás megnyitásakor ezeket mondta:
 „... egyetemünk a könyvtár olvasótermében
 kiállítást rendezett, melynek anyagát Tamás
 László egyetemi adjunktus gyűjtötte össze

és nagy szeretettel rendezte. Sok értékes és
 pótolhatatlan dokumentumot talán az utolsó
 pillanatban mentett meg az elkallódástól.”

A balekkeresztelő szakestre visszagondolva
 mi is úgy érezzük, volt valaki, aki vigyázott
 ránk, aki megszerettette velünk, életünk fon-
 tos részévé tette a selmeci hagyományokat.
 Laci barátunk elnökkölt szakestünkön és ő lett
 a keresztanyám. Mialatt bőven öntöztek sop-
 roni ászok sörrel és bekormozták az arcomat,
 a Józsi nevet kaptam.

Drága, felejthetetlen keresztanyámtól még
 egy fontos emléket őrzök. Ő volt az elnöke fir-
 makeresztelő szakestélyünknek is. A kereszt-
 levél – Tamás László aláírásával – megmaradt.
 A szakestet az Alm vendéglőben rendeztük.
 Este 10 órakor a rendőrök ellenőrizték, hogy
 befejeztük-e. Hazafelé a Cseresznye soron,
 ahol még kukorica-ültetvény sárgállot, az
 egyik újdonsült firma, alias Deka, befeküdt
 a kukoricásba. November volt, már metsző
 hideg. Hiába kéreltük, hogy jöjjön ki, azt ál-
 lította, hogy ő vetési varjú, és ott lakik. Végül
 Tamás Laci segített rajtunk: - Balek! Mars
 haza! – kiáltotta, és az egykori vetési varjú, az
 újdonsült firma ebből értett. Kimászott, és bi-
 zonytalan lépésekkel bár, de elindult hazafelé.

Tamás László később Székesfehérvári ka-
 runkhoz került. Küldetése volt. Sokan akkor
 még nem tudták, hogy a selmeci hagyomá-
 nyok átplántálásával örök időkre az ősi Alma
 Materhez kötötte a székesfehérvári kart.

Mindenki tudja, hogy elfogult voltam és
 vagyok a GEO-val. Szívesen látogatom meg a
 kart, és amikor megölelem régi jó barátaimat,
 úgy érzem, Tamás Lacit is magamhoz ölelem,
 a drága keresztanyát.

Keresztlevél

Hoványi Péter as. Hümér Jó időben, jó helyen voltunk!

Mi voltunk az első évfolyam aki üzemmér-
nöki oklevelet kapott.

Mi voltunk az első évfolyam, aki Tamás
László igazgató helyettes úr segítségével
meghonosíthattuk a selmecbányai - soproni
diákhagyományokat.

Mi voltunk az évfolyam, aki még bent la-
kott a Geó-ban, vagy legalább is a vele össze-
épített kollégiumban.

Mi még végig élvezhettük Turcsik Dezső
konyháját, reggelitől - vaját dzsemmel, dzse-
met vajjal - a vacsoráig.

Nekünk, illetve velünk fénykorát élte a
Márka étterem, a Druzsba tanszék, polgári
nevéen a Barátság presszó.

Nálunk a fiú kollégium bizonyos szobái-
ban, a késsel vágható állagú cigarettafüstben,
a sejtelmes lámpafényben igazi - el nem felejt-
hető - tudásra lehetett szert tenni.

Így kezdtük! Gödör tanszék 1970

Megtanultuk , hogy milyen italok iható-
ak, megismertük a különböző énekelhető és
énekelhetetlen dalokat, kártyatudományunk
- hála az éjszakákon át tartó kemény gyakor-
latoknak - hatalmasat fejlődött.

Túlélünk sok - sok zárhelyit és vizsgát.
Volt olyan zh. is amelyet mert nem adtak
megfelelő felkészülési időt kollektíven meg-
tagadtunk. Összekovácsolódtunk.

Szerencsénk volt.

A családi hangulatú Geóban, egy jó és
összetartó évfolyam meghonosíthatta, az
egymásra is figyelő, a sok ember közös szó-
rakovását lehetővé tevő, szakestélyek hagyó-
mányát.

Szerencsénk volt.

Mi elkezdhattunk valamit a Geó-ban , amit
az utánunk következő évfolyamok tovább
folytathattak, csiszolhattak, kedvükre alakít-
hattak és tölthettek meg tartalommal, de igen
nagy örömünkre megtartottak.

Jó szerencsét!

Hoványi Péter, alias Hümér

Valéta elnök 1973

Györke Zsombor as. Öreg sercli Selmeci hagyományok szellemében a főiskolán

Amikor a szerkesztők felkérték az írásra, sokat gondolkodtam, hogy mit lehetne írni erről. Végül úgy döntöttem, hogy néhány emlékem megosztom az olvasóval.

Én egy kicsit más helyzetben voltam, mint az évfolyamtársai, hiszen számomra ez nem volt idegen. Apai ágon a dédnagyapámig visszamenőleg mindenki Selmecbányán, illetve később Sopronban szerzett erdőmérnöki diplomát. Sokat meséltek, főleg édesapám. Így már „az anyatejjel szívtam magamba” Selmec szellemét. Dédnagyapám 1894-ben, nagyapám 1913-14-ben, édesapám 1947-ben valétáltak.

Amikor a továbbtanulásról volt szó, számomra egyértelmű volt, hogy Sopron Erdőmérnöki Kar.

Amikor bekerültem, édesapám rengeteg jó tanáccsal látott el, hogy hogyan kell viselkedni majd az egyetemen. Tiszteld a FIRMÁKAT, mert ők már letettek az asztalra valamit, add meg a tiszteletet, a tekintélyt. Ha bajban vagy, vagy tanácstalan, fordulj bizalommal hozzájuk. Ahogy vége lett a balek-előkészítő oktatásnak és megjelentek a IV. és V. évesek, eszembe jutottak édesapám szavai. Úgy néztem fel az V. évesre, mint egy kész mérnökre, hiszen már csak néhány vizsga választotta el a diplomától. Az egyetemen, a botankertben vagy a kollégiumban nem tudtak megelőzni a Jó szerencsét köszöntéssel. Persze akinek nem adatott meg a családi indíttatás, az is megtanulta az előkészítő alatt, hogy miként éljen és viselkedjen egy „egyetemi honpolgár” – mert az eskütétel után bizony már mi is azok voltunk. Mivel a hagyományok ápolá-

sa, a „Selmeci szellemben” való élés nagyon tetszett, egy kicsit többet foglalkoztam vele, mint az évfolyamtársaim. Nagy élvezettel és már helyismeret birtokában olvastam (és éltem át a szereplők életét) – Szilvási Lajos Bujkál a hold és az Egyszer volt szerelem című könyveit, majd jóval később Ruzsinszki Tempuszát.

A sors úgy hozta, hogy 1973 – ban kart váltva kerültem Székesfehérvárra a főiskolára.

Égbekiáltóan nagy különbség volt Sopron és Székesfehérvár között, az utóbbi hátrányára. Nem éreztem azt, hogy „egyetemi honpolgár” vagyok, amikor „Jó szerencsét”-tel köszöntem, csak néztek rám mint valami különös lényre, nem beszélve arról, amikor az édesapám 1942-ben készült, foltokkal teli valdenjét felvettem. Amikor az évnnyitó ünnepség előtt megpillantottam egy valdenos fiút, nagyon megörültem és rögtön oda mentem, „Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!” köszöntéssel üdvözöltem. Kiderült, hogy Ő is évfolyamtársam lesz és szintén Soproból jött át – Szirányi Zoltán a. Pincepenész volt.

A következő meglepetés akkor ért, amikor a tanárok közül egy csendes halk szavú oktató szintén „Jó szerencsét!”-tel fogadta köszönésem, Ő volt Dr. Tamás László a. Libella!

Vele kapcsolatban két emlékképet örök a mai napig. Eddig erről nem nagyon beszéltem és talán a társaim nem is emlékeznek az eseményekre, de úgy gondoltam, hogy a későbbi generáció is tudja meg, hogy milyen ember is volt – elmondom. Hiszen a hagyományok meghonosítása, bevezetése és ápolása az Ő nevéhez is fűződik.

Az első eset nem sokkal az oktatás megkezdése után, úgy 2 - 3 héttel történt, mikor is Szirányi Zoltánt, Györke Zsombort és az akkori harmadévről még egy fiút, - aki szintén Sopronból jött át – a hangosbmondón keresztül az igazgató helyetteshez hívtattak. Amikor beléptünk, Dr. Tamás László helyetl kínált és a következő kérdést tette fel!

„Fiúk, hogy látják, milyen itt a diákélet a sopronihoz képest? Őszinte választ szeretnék, vegyék úgy, hogy egy öreg firma kérdezi és nem az ig. helyettes.”

Nagy volt a meglepetés számunkra, - de végül is a kezdeti feszültség feloldódása után jól kitárgyaltuk a helyzetet. Elmondva, hogy ez nem Sopron, erősen középiskolás szagú az egész. Beleértve a kollégiumi életet is. Nem igazán kezelték „egyetemi polgár” szinten a diákok (főleg a koleszban nem!) Megköszönté az őszinte szavakat és a búcsúzáskor arra kért, hogy mi akik éltünk már Sopronba az egyetemen, segítsünk Neki, mert azt szeretné, ha itt is elterjedne a hagyományok ápolása, gyakorlása, úgy ahogy azt selmeci őseink tették. Így kezdtük el közösen a munkát.

A második eset nem sokkal ezután történt. Készültünk a balek Keresztelő Szakestélyünk-re. Mindenki számára egyértelmű volt, hogy a szakest elnöke csak Dr. Tamás László lehet. Sikertült az évfolyamból egy kis csapatot összeszedni - (akik aztán egészen a valétálásig benne voltak minden szakest szervezésében) és a felsőbb évesekkel együtt írtuk a juppajdékat és a felszólalásokat, tanultuk a nótákat. A szakest előtt többször kerestük Dr. Tamás Lászlót, de nem találtuk bent a főiskolán, majd megtudtuk, hogy nagyon beteg. Egyből felkerestük, és Ő azt mondta, legyünk nyugodtak, ott lesz és levezeti a szakestet. A szakestély napján taxival hoztuk be, a szakestélyt levezette, jól sikerült, majd ismét taxival hazavitettük. Mi, akik tudtuk, hogy nagy fájdalmak vannak, láttuk az arcán a szenvedést, de a többiek nem! Erre Ő nagyon ügyelt.

A taxi hazavitte és többé már nem tudott bejönni közénk. Telt az idő, majd jött a fájdalmas hír- elment örökre közülünk! ... Hát, ilyen ember volt Ő. Vivát Dr. Tamás László a. Libella emlékét őrizzük meg örökké!

Egy alkalommal az egyik docens úrnál láttam egy fényképet Tamás Lászlóról, valószínű, hogy egy nekrológhoz készült, mert fekete keretben volt. Ezt a képet elkértem és a kollégiumban, a kameromban végig ott volt a falon, most pedig a hagyományokkal kapcsolatos emléktárgyaim között őrzöm.

Folytatva a hagyományok ápolásával kapcsolatos munkát, minden lehetőséget megragadtam, hogy minél többen megismerjék a testvérkarokon folyó hagyományok ápolását. Így, ha meghívásom volt a testvérek

rendezvényeire, mindig vittem magammal évfolyamtársat és ők is állandóan hívtak vendégei voltak a mi rendezvényeinknek. Mint a Hagományápoló Bizottság akkori elnöke, felvettem és elkezdtük szervezni az akkori harmadéves Domján Tiborral a valden készítését. Sikertült is találni egy kivitelezőt. Az akkori elképzelés szerint az alapszín galambszürke lett volna kék gallérral, mandzsettával és arany színű gombokkal. A megtervezett fazon azonos volt az édesapám valdenjével. Sajnos nem lett belőle semmi, mert a főiskola vezetésénél elakadt az egész.

Amikor végeztem, volt évfolyamtársam aki már a főiskolán oktató volt, Engler Péter vette át a hagyományokkal kapcsolatos teendőket. Nagy öröm volt számomra, amikor egy alkalommal öregdiákként az Almaterban járva megláttam a „Selmeci utcát”.

Úgy érzem, ha a hallgatóság a hagyományokat az igazi értelmében használja, magának érzi és nem csak szerepet játszik egyes alkalmakkor, akkor szebb, tartalmasabb lesz az eltöltött diákév, lesz mire emlékezni. Nem beszélve arról, hogy a közösségi szellemet jó irányba befolyásolja!

Készülve a mostani 30 éves évfordulóra, örömmel adtam kölcsön az ereklyéimet. Édesapám 1942-es valdenjét, a dédnagyapám 1892 és 1893 – as fotóit, ahol a Selmecbányai Főiskola hallgatói láthatók, a nagyapámnak küldött fényképes képeslapot, amin a steingrubeni nagyközség zenekara láthat, igaz nem a teljes „bundás” banda, valamint az ő nótáskönyvét amit 1911-ben adtak ki. Remélem, hogy a mi életünkkel kapcsolatos fotók, meghívók és magnófelvételek is segítenek a méltó ünnepléshez.

A sok munka ellenére sem sikerült azt a szellemet odavarázsolni, amit szerettem volna. De valamit elkezdtünk és örülök, hogy azóta erősödött a hagyományok iránti tisztelet. Mi voltunk az első fecskék egyike és a főiskola is fiatalvolt, hisz nem régen lett a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Kara.

Jó szerencsét!

Györke Zsombor a. Öreg sercli az 1977-es Valéta elnök.

Simon Péter as. Sipos Évfolyamunk és diákhagyományok

Évfolyamunk zöme 1977-ben kezdte, 1980-ban fejezte be tanulmányait. Ez a kijelentés

természetesen csak mint nagy általánoság igaz, hiszen örököltünk néhány nagyon eredeti és aranyos egyéniséget az előző évfolyam(ok)ból, és néhányan közülünk egy-két-nyolc-kilenc

évvel később végeztek. (Persze ez is egyfajta diákhagyomány...)

Kezdetben vala a **balek**oktatás. Itt hallottunk Selmecről, Sopronról, Miskolcra, szakestélyekről, firmákról, rongy filiszterekről, veteranisszimuszokról, balekokról, diáknótákról, csínyekről, legendás történetekről, nem is sorolom tovább. Néhol picic félelemmel, de azért érdeklődéssel vegyes várakozással figyeltük, mi is lesz ebből az egészből? Milyen dolog az, hogy mint balekok

– majd! – elkezdhezzük véglény vegetációkat, ahhoz vizsgázni kell, azt ki kell érdekelni! Akkor mi is van a balekjelöltekkel? Milyen dolog az, hogy majd a szakestélyen, nem akkor beszélhetek, nem akkor ihatom a sört, ehetem a zsíroskenyeret amikor akarom, amikor jólesik?

Aztán az első **szakestély**. Megtapasztaltuk, hogy jut azért elég sör a szomjas torkoknak, és többnyire érdemes figyelni a felszólalásokra, nem ártalmasak a kötöttségek. Megtapasztaltuk, hogy nehéz a baleksors, de ha sikerül túlélni, a firmáknak igenis jó dolguk van! Ki előbb, ki utóbb, de idővel szinte mindenki belerázódott a diákhagyományokba. Nagyszerű szakestélyeken vettünk részt, kifejezetten megtisztelő dolog volt Sopronba vagy Miskolcra eljutni testvérkaraink szakestélyeire. Máig jóleső érzéssel emlékszem például egy Miskolc-környéki bányajáró szakestélyre (nem áttalottam a böcsi sör fellegvárában „Kőbányai Világost a pofámba” énekkel fűszerezni felszólalásomat). De a mi szakestélyeink is jó hangulatú, időnként

fergetegesen vidám összejövetelek voltak, amiken még tanáraink nagyobb része is állandó részvevőként – néhányuk kifejezetten aktív felszólalóként – jelen volt. És azt hiszem, mindannyian emlékszünk néhány káprázatos humorú kontrapunktra. A nótázásokról már nem is beszélve!

Majd a **Firmaavatás**, később a **Szalag- és Korsóavatás**, végül a **Valétálás**. Mind-mind nagyszerű élmények. Sok-sok év elteltével is szívet melengető érzéssel lehet visszagon-dolni ezekre az eseményekre.

Mi is kicsit irigykedve hallgattuk elődeink legendás történeteit (vajon rólunk is így emlékeznek majd az utánunk jövők?), kicsit kétkedve figyeltük balekjainkat (vajon lesz belőlük valami?)

Gondolom, mint minden más évfolyam. És elődeink nyomán mi is szorgalmasan részt vettünk a **kocsmalátogatás** című gyakorlati foglalkozásokon, fáradhatatlanul róva a kis- és nagy köröket, alakítgatva a mi kis legendás történeteinket. A legutolsó, legkisebb kocsmát is megpróbáltunk betájolni, birtokba venni, persze csak azért, hogy a kocsmatér-kepre felrajzolhassuk.

De azóta sok minden megváltozott. Tudom, hogy iskolánk életében is volt egy nagyon nehéz időszak (te jóó Isten, kinek az életében nem?!), de azt is tudom, hogy elmúlt. Minden évben kapok meghívást a Korsó- és Szalagavató Szakestélyre, nagyobb részt sikerül is eljutnom ezekre, látom, megtapasztalom, hogy a szakestélyek ma is ugyanolyan vidámak mint annakidején, a körülmények változásának hatására talán még bátrabbak és szókimondóbbak is. A diákhagyományok tehát élnek, még akkor is, ha azok az előbb említett körülmények (történelmi, gazdasági, informális, mentális stb.) változásai – enyhén szólva – nem kedveznek az ilyenforma, hagyományokra épülő dolgoknak – sokszor még az életben maradásához sem.

De félre a búval! „A sörtől/bortól oly vidám a kedvünk, nincs semmi más, okos tanács, amitől bölcsebbek leszünk!”

A viszontlátás reményében:

Jó Szerencsét!

Simon Péter as. Sipos - valétaelnök 1980

Juhász László as. Kopasz Mi már mindent készen kaptunk

1982 az az év, amikor megkezdte évfolyamunk a főiskolai tanulmányait. Nem sokban különbözött az előző és az utána következő évektől, még javában tartotta magát a most már „átkosnak” titulált társadalmi berendezkedés (ugye a sok iskola... „tud.szoc”, „mamut”, „filó” stb.) nem sokat kellett gondolkodni a dolgokon, elég volt, ha csak úgy hagytuk magunkat sodorni az árral. Mint akkoriban ez megszokott volt, mindent „készen kaptunk”, belépve a főiskolára természetesnek találtuk, hogy a felsőbb évfolyamosok kaján örömmel készítenek fel bennünket a főiskolás élet buktatóira, balekoktatás címen. A magunk módján igyekeztünk az elvárásoknak megfelelően gyámoltalanul – bizony néha kicsit szánalmasan – úrrá lenni az elének állított akadályokon. Az ügyetlenebbeknek még az első félév végét sem kellett megvárni..., az életre valóbbaknak viszont sikerült harmadév végére úgy-ahogy eligazodni ebben az élet tengeréhez képest, méretét tekintve apró, ám kellemesen langyos vizű lagúnában.

Szóval, számunkra tálcán kínálták a lehetőségeket, szabadon lehetett választani, hogy a KISZ keretén belül működő szakmai I-II., kulturális, sport, és hagyomány alapszervezete közül melyikben teljesedjen ki diákéletük. A kor sajátosságainak köszönhetően ebbéli tevékenységeink nem voltak túlságosan leterhelők. Mire a balekkeresztelő szakestélyünk után kiderült, hogy a MÁV kultúrházból immár végérvényesen kitiltották a geós rendezvényeket, már éreztük néhányan, elkötelezett

hívei lettünk a selmeci szellemnek. A firmáink oldalán az Öreg-hegyen épült „Tamás bátya kunyhójában” kellemesen átmulatott tavaszi éjszaka után úgy gondoltuk, tudjuk, „mennyi só kell bele”.

Nekünk még Topó kirándulásunk is volt másodév elején, ami jelentősen segített jó hangulatban, kellemesen kezdeni a másodév küzdelmeit.

Nekünk még negyedéves rendszerességgel megjelent az Eséstüske, na néha azért egy-egy rajzzal, írásművel lazítani kellett a sok párt és KISZ kongresszus irányelvein és határozatain, meg Veres Pali bácsi hasznos tanácsain. Második év elejére rájöttünk arra, hogy a leendő szakmánkon és ideológiai okosodásunkon kívül szeretjük még: a Diófa vendéglőben a „Táci tehén táncot” (az akkori árszínvonalon 32 Ft.). A Pracslerben a marhapörköltet köret nélkül (17 Ft.), a Móri borozóban a pacalpörköltet (26 Ft) muskotállyal. A Hági vagy akkor Szabadság komplexum vadásztermében a falon foszladozó vaddisznó alatt elfogyasztott sörhegyeket (8.50 Ft/korsó). A legtovább nyitva tartó Kiskulacs étteremben a már mindenmindegy alapon leerőltetett Grogokat. A kollégiumi kapunyitási díj megfizetése (10 Ft.) helyett hol egy légtornász, hol egy barlangász, hol egy illuzionista képességeit messze felülmúló bravúrsorozattal elfoglalni ágyainkat, majd az Árpád fürdőben másnap reggel életet lehelni fonnyadt, elgyötört testünkbe. S lassan beleszoktunk, hogy még mielőtt eljutottunk volna a főiskola előterébe, már Teri néni be-mondta a hangosbeszélőbe, hogy tegnap este valami geósok járták a város utcáit. Később a Th. dolgozói pontosították, hogy kik milyen hangulat- karbantartó egységekben, mennyi alkohol elfogyasztása után milyen nótákat tudtak az alvó városlakókkal megismertetni, majd ki kit kísért hova és milyen célból. Sőt, állítólag olyanok is voltak (bár ők gondosan el- esetleg lehallgatták), akik azt is tudták, vagy tudni vélték, hogy bizonyos nótákat kik intonáltak és milyen megjegyzések kíséretében, és ez mennyivel vetette vissza dolgozó

népünket a haladás útján.

Egy szó, mint száz tetszett nekünk, ez a „készen kapott” szisztéma, nem is akartunk változtatni ezen az idilli állapoton csak egyszer, úgy 84 december vége felé. Mikor is a harmad évfolyammal karöltve egy petícióval leptük meg a kar vezetését, melyben olyan hétköznapi gondjainkra kértünk választ, amelyek akkortájt foglalkoztattak bennünket. Ekkor történt, hogy egy kora esti időpontban a főiskola az idő szerinti igazgatója, haza felé tartva megállt az előcsarnokban néhány hallgatóval beszélgetni, illetve erről a Petícióról néhány szót váltani. A beszélgetésnek hamar híre szaladt, és a klubból a csocsót ott hagyva jó néhány hallgató kapcsolódott bele a beszélgetésbe, amely egy őszinte eszmecserevé, igazi fórummá terebélyesedett. Aznap este minden résztvevő kicsiny boldogsággal a lelkében, megkönnyebbülve tért nyugovóra, úgy érezhettük sokat letettünk a demokrácia asztalára. A korunkat megelőző „főiskolai rendszermódosító” kísérletünkre nemsokára megérkezett a már valamelyik íróasztalban réges-régen ott lapuló ide vonatkozó válasz, amiből megtudhattuk - ha nem is túl röviden - a következőket: feljegyzésünk értékes, ám nem a legeredményesebb formában nem a megfelelő időben és nem túl pontosan, sőt néhol téves adatokat tartalmazva nyújtottuk be, de azért örülnek neki.

Később mi is nagyon „örültünk”.

A továbbiakban nem nagyon tudtunk olyan csip-csup ügyekkel foglalkozni, mint a petíció következményei, mert már nyakunkon volt a firmává keresztelődésünk. Bekapcsolódtunk a szalag és korsóavató szakestély előkészítésébe, próbáltuk felvenni firmáinkkal a ritmust. Nagy izgalommal vártuk, hogy kik lesznek a szerencsések, akik részt vehetnek a már szintén évek óta mindig „készen kapott” Selmeci (vagy Birkás) túrán. Ezen a felvidéki kiránduláson állt össze bennünk végérvényesen az ősi selmecbányai diákhagyományok színes mozaikja. A májusi topó gyakorlat már

a következő év hagyomány őrzővédő feladatainak lelkes taglalásával telt. Nem zökkentett ki bennünket, hogy a fotó tanszék éppen nőülés előtt álló, akkor még fiatal tanársegédének nem egykönnyen felejtethető legénybúcsúján kellett bizonyítanunk állóképességünket, ami „jó multság, férfimunka volt”.

Még jószerevével ki sem pihentük a nehéz örökségű gyakorlatot követő vizsgaidőszakot, már néhányunknak indulni kellett a repülőtérré, hogy az egy hónapos mámorító gyakorlatunkat a Gorbacsov előtti festői Szovjetunióban abszolváljuk. Hazatérve nem igazán akartuk megérteni, hogy miért nem mentek magyar sportolók a Los Angelesi olimpiára.

A fent leírtakból származó kellő mennyiségű tapasztalat megszerzése után elkezdtük a leendő balekság részére a sok-sok éve kitaposott ösvény járhatatlanná tételét. Úgy gondoltuk, nem ártana, ha mi is hagynánk az utódokra valamit „készen”. Bevezettük a balekjelöltek számára a balekvizsga előtti aláírásgyűjtést a dicső firmák kedvelt kocsmáiban. Erre az ünnepi alkalomra kialakított „tanszékeken” az első balekindexeket is mi adtuk a kezükbe. Igyekeztünk még hosszabb balektúrát, még nagyobb balekugratást, még látványosabb balekvizsgát, még jobb hangulatú balekkeresztelő szakestélyt rendezni, mint amilyet mi „készen kaptunk”.

A mi időnkben „készen kapott” hagyománya volt a mikulásünnepségeknek, amikor is tréfás ajándékokkal lepte meg a leleményes diákság a tréfás vagy kevésbé tréfás oktatóit.

Remek nyelvkönyvek kerültek pergőnyelvű előadókhoz, kellő mennyiségű közetgyűjtemény az éppen építkezőkhöz, az ügyes kezű barkácsolók alkalomhoz illő elfoglaltságot kaphattak a mindig kellően kiokosított télapótól.

Ha a végtelen sok és megerőltető gondolkodásba tenyerünk is elkopott a sok kocsmakilincsen, és zsebünk már kiürült, nagy lelkesedéssel „hordtunk össze” jegyzetet.

Alkalomadtán szívesen betársultunk némely gavallér oktatónkhoz, hogy a „készen kapott” módszerekből a pénzszerzés egyik legősibb formáját gyakoroljuk: a munkát. A jól végzett munka örömeivel szívünkben nagy energiákat mozgósítva próbáltunk a megkeresett vagyon nyakára hágni.

Melengetik még szívünket azok a Vág-völgyi kirándulások, ahol megtudtuk mennyire szükséges a folyók vízlépcsősítése, mennyire jó a sztrapacska a Liptói tengerrel, és mennyire jó a facsemetétet hozni a régi nagy hazánk erdeiből a pákozdi telekre. A mai napig Besztercebányán söröznénk jó tót testvéreinkkel, lerobbant buszunkat és a Felvidéket siratva, ha a „Nagy Szürke Sas” a felmentő járattal és egy jelentősebb készpénzösszeggel (korona) meg nem érkezik értünk.

Remegő szívvel vártuk, hogy mikor tűzhetjük fel a valétaszalagot, és mikor ihatunk először exs-et míves valéta korsónkból, és mikor és mennyivel a megadott határidő után tudjuk végre a záródolgozatainkat Ilonka néni szép párnás kezecskéibe letenni.

Egy rettegés volt az életünk, hogy mi lesz, ha az államvizsgán nem lesz elegendő ez a mérhetetlen ismeretanyag, amit mi az elmúlt három évben magunkévá tettünk, és amit

nem igazán tudtunk és akartunk új megoldásokkal gazdagítani. De „készen kapott” optimizmusunk és a jövőbe vetett hitünk most is megóvott a szívinfarktustól.

Az államvizsgát követő ünneplés után másnap délelőtt mikor már tisztultak az olcsó mérgek, a füstök és szeszek, - jutott el a tudatunkig, hogy amit itt magunk mögött hagyunk, az a három -négy esztendő tanulással, izgalommal, vidám, néha bohém mulatozásaival hiányozni fog. Hiányozni fognak a tanárok, a társak, a barátok, a közösség amit nem „készen kaptunk”, hanem belőlünk alakult, formálódott ki az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karán Székesfehérváron. Vivat Academia, Vivant Professores!

Most, bő húsz év távlatából amikor már - azt hiszem - kellő rálátással rendelkezünk a Geoban eltöltött időről, azt a megállapítást kell summásan tennünk, hogy **mi szerettünk idejárn!**

Juhász László as. Kopasz

Valétaelnök 1985

Csehi Zoltán as. Cerbona Tisztelgés az Alma Maternek

30

Vannak dolgok, melyek az ember életét jelentősen befolyásolják. Ezek többnyire értékek, melyek mindenki számára azok. Jelen írás szerzőjét az a megtiszteltetés érte, hogy néhány gondolatban visszaemlékezzék a Székesfehérvárott eltöltött időkre.

A feladat kezdetben egyszerűnek tűnt, de ahogy elmélyültem az emlékekben, egyre nehezebbé vált.

Hogyan is lehetne a „Geó”-ban eltöltött három évet (némelyek ezt „szerencsésen” növelni is tudták) összefoglalni a teljesség igényével? Azt hiszem, erre igazán csak az vállalkozhat, akit az égiek írói vénával áldották meg.

No, de aki valaha is sikeresen oldott meg talppontszámítási feladatot, az tudja, hogy lehetetlen nincs.

Vegyük hát sorra az 1986-89-ig tartó időszak jeles eseményeit.

Már a beiratkozáson egyértelművé vált, hogy a Pirosalma második otthonunk lesz. Ősszel megkezd-

tük tanulmányainkat, s elkezdődött firmává válásunk rögzös, de dicsőséges útja.

Ennek első lépcsője a balekoktatás volt. Lombrágó és firmatársainak segítségével megismertették velünk iskolánk hagyományait, a balek kötelességeit és természetesen jogainkat is. Különös hangsúlyt kapott a balek 10 parancsolata melyet „ész és értelem nélküli, zöldfülű és poroshasú sötét balek” lévén

csak komoly filozófiai előtanulmányok után voltunk képesek felfogni (főleg az első három pontot). Így is csak dicső firmáink támogatásával!

Mindemellett sok egyebet is megtanultunk, például hogy a sörállatkának 21 lába van (sajnos ma már az alumíniumipar fejlődésével egyre veszélyeztetettebbé válik).

Rövidesen megkereszteltek minket. Szerény személyem az Öszibarack nevet kapta, mivel a borotválkozásra fordított időt jobb szerettem hasznosabban eltölteni (pl: Ösfehérvár).

A balekkeresztelő szakestélyen igyekeztünk firmáink példáját követni, és méltónak lenni Selmec szelleméhez. Baleklétünk alatt jeles oktatóink igyekeztek szürkeállományunkat kezelésbe venni, persze több-kevesebb sikerrel. Példaként megemlíteném Baboss tanár urat kinek dőféspontjai és K1, 2 tengelyei számunkra a dél-kínai nyelvjárással hasonlatos nehézségűek voltak. De nem lehet elfelejteni az impropius integrál rejtelseit, valamint politikai gazdaságtanon hallott ideológiai eszmefuttatásokat sem. A számítástechnika is ekkoriban kezdett betörni a szakmába, persze a mainál jóval szerényebb színvonalon (Commodor-64). Hogy itt is voltak bonyodalmak, azt a következő versike is bizonyítja (szerző ismeretlen):

Újabb félév, újabb átok
Commodorra rátalálok
Szubrutin és elágazás
Szörnyű dolog ez nem vitás

Programokkal felszerelve
Érkeztünk a gépterembe
De a program nem működött
Úgy éreztem megőrülök

Végül nem feledkezhetünk el a szakmai tárgyakról sem. A feladatok ismertetése után Dévai (olvasd: dévaj) mosolyunk lehervadt, s Tánczos kedvünk lelohadása után Csepreg(n)i kezdtek könnyeink.

Az iszkai legelő hosszan tudna mesélni a

szép magyar nyelv rejtelseiről, és arról hogy milyen kreatívak voltunk a jegyzőkönyvek plasztikázásában (gyengébbeknek kefézés).

Eme „megpróbáltatások” után végül elérkeztünk a FIRMAavató szakestélyhez, és beléptünk az Isteni fényben tündöklő dicső firmák karába. Büszkén léptünk elődeink nyomába. Az újonnan jövő generációt már mi avattuk be hagyományainkba.

Az idő gyorsan repült. Elteltek főiskolai éveink. Tanárainknak köszönhetően elsajátítottuk a szakma rejtelseit, de nem csak szakmailag lettünk többek. Emberileg is dagabbak lettünk.

Most ismét eljutottam kezdő gondolataimhoz.

Vannak dolgok, amelyek mindenki számára értéket jelentenek.

Ilyen értékek a barátság, a tudás, az em-

berség és nem utolsó sorban a hagyományok tisztelete.

Mindezt megkaptuk a Pirosalma utcában.

Magunkévá fogadtuk Selmec, Sopron és Fehérvár szellemi üzenetét, hagyományait. Feladatunk, hogy ezen örökséget ápoljuk, elvigyük a nagyvilágba, átadjuk a következő generációknak is.

S ha felcsendül valamely nótánk, mindig megdobban a szívünk.

”Szép idő volt, jó idő volt

Kár, hogy elmúlt, jaj de kár...”

Valéta elnök 1989

Csehi Zoltán as. Cerbona

31

Pócza Gábor as. Táncparkett ördöge Hanyas vagy?

32

Hanyas vagy? Harmadéves. Akkor mi fél-szavakból is megértjük egymást.

Te azt mondd, államvizsgázunk, én azt mondom, hisz még csak most kezdtük el.

Az ember azt hinné, hogy három év egy örökkévalóság, és tessék, szinte csak tegnap voltunk balekok. Emlékszem, mikor először indultam el az állomásról a sulis felé. Téged is a „jóakaratu” Firmák fogadtak? Emlékszel, mikor együtt mentünk végig a városon - mint a legjobb hordárok - megpakolva úgy, hogy minden lépésünk nyomán megsüllyedt az aszfalt? Mire a legrövidebb úton megtaláltuk a kollégiumot, a kezünk már a térdünkig nyúlt. És arra emlékszel, hogy milyen jó érzés volt ugyanezt Firmaként végignézni?

Mi voltunk az első utolsók. A mi évfolyamunk volt utoljára Fertődön halálra keresni magát az almaszedésen. Azért ott sem teltek eseménytelenül a napok. A végén milyen gavallérosan felajánlottuk egy heti keresetünket a tejnap támogatására!

Mi már gyűjtöttük az 50 pontot matekból is. És az oktatók rájöttek, hogy ami nem megy, azt ne erőltessük. Összeszedte mindenki a maga több-kevesebb 50 pont-ját, és élt vidáman. Míg a vizsgákra nem került a sor. Mi elsőben még rendszeresen bejártunk előadásokra is. És nagy eszmecseréket folytattunk a Pracslerban, Akácosban, Hágiban ... is.

Mi becsülettel felmértük a Vorosilovgrádi lakótelepet. Bár volt, aki annyira beleszeretett

ebbe a munkába, hogy még aludni sem akart és inkább átrajzolta az egész éjszakát. Azóta is emlékszem, hogy a Malom vendéglő bejáratához felvezető lépcső bal oldalától a virágbódé 24.62-re van.

Ezután vizsgák. Hát volt ott is, hogy a majom ugrik a vízbe, meg Kepler-törvények, meg „nyeharaso”, meg szocializmus-kommunizmus-kapitalizmus, meg tájékozás RCL 2 + RCL 4 ..., és az IF ... THEN-re is emlékszem. Lé-nyeg, hogy oktatóink kisebb nagyobb döccenőkkel, de továbbbengedtek minket.

Hanyas vagy? Harmadéves? Akkor mi fél-szavakból is megértjük egymást.

Én azt mondom, túljutottunk az első éven. Te azt mondd, azért voltak, akik több dolgon fönnakadtak és inkább megszöktek, mint megszöktek.

Másodév! Az volt a gyönyörök gyönyöre! Aki ezt túlélte, azt az Isten sem menthette meg a harmadévtől. Aki a végére jutott az magáénak mondhatta a Szentés-féle matematikát, a Birkás féle topográfiát, a Németh Gyula féle országost, melynek továbbburjánzása a Hankó-féle F. 7-es, a Tóth Aranka-féle kozmikus filozófiát, a Szalay utáni polelmélet ismereteket.

Még így leírni is sok!

Emlékszel a nagy túrára az Északi kőhegységben? Mikor a kőzetek és ásványok mellett máig is megesett. Hideg volt, köd volt, de mi mégis jól éreztük magunkat.

Életemben annyiszor nem szálltam meg buszra fel és le, mint akkor azon a röpké hétvégén. A túrákon a jó irányt hamar megtanultuk. Az a jó út, amelyik felfelé vezet. A kőzetgyűjteményedet Te is a tavalyiakéboloptad össze? Akkor Te sem pakoltad meg táskádat gyakorlaton kövekkel!

Emlékszel, amikor együtt rajzoltuk máig 125-ször ugyanazt a szintvonalas rajzot? De azért csak elfogadták! Vagy azért mert

megunták, vagy azért, mert megtanultunk rajzolni.

Emlékszel, velünk akarták megcsináltatni több falu térképét? Gyanítom, Ösküt nem felejtje el az, aki azon dolgozott. Megcsináltuk mi becsülettel, csak az oktatók voltak erős, nagy kompromisszumokra kényszerítve. Az A/2-es Schöllers papírra Te is csak nyolc telket tudtál felrakni?

Hál Istennek, a májusi gyakorlaton nem kaptunk semmi újat. Topón égtünk, mint a rongy, fotón meg majd megpusztultunk a nagy meleg miatt.

Topón saját forrásunk volt, sőt saját szakácsunk egy ebédre akkreditálva. Ha a szerencsésebbek között voltál. Ha nem, akkor nyakig jártál a szederben, bozótban.

Fotón külön bejáratú kutyánk volt, amely becsülettel megtaposta szegény légifotónkat. Emlékszel, milyen névre hallgatott? Ott voltak olyanok, akiket behívtak a pincébe, mert azt hitték, hogy ettől kisebbre méri a telket. Te is teleetted akkor magad eperrel, cseresznyével... meg amit találtál, avval?

Hanyas vagy? Harmadéves? Akkor mi fél-szavakból is megértjük egymást!

Bárcsak így lett volna a vizsgákon az oktatókkal! Mi csak fél-szavakat mondtunk, erre ők csak féljegyeket adtak, vagy olyan halvány kettést, hogy azt már nem is lehetett látni.

Szóval, eljutottunk harmadévre. Tavaly még sajnáltuk a végzősöket, hogy hamarosan munkába állnak, bevonulnak a zöldek pártjába, és tessék. Lassan már mi is erre a sorsra jutunk.

Azért a harmadév is tartogatott csemegéket. Megkapták a mérők a fergeteges útervüket. Én félnék ráhajtani egy ilyen útra!

A csemegék közé tartozott az év eleji kéthetes országos gyakorlat is. Félttem, hogy fehér lesz a bőröm és piros a szemem, mert most annyira kísérleti nyulaknak néztek bennünket.

A terepi méréssel még nem lett volna gond, de hogy utána mit hoztunk ki a számoló és a számítógépekből!

Mi még a jó öreg, szürke TI-57-en tanultuk a poláris átalakítást. Emlékszel, ezzel az új SHARP-pal még két hét után is lassan ment a tájékozás! Mire kiismertük volna a lelkivilágát, odaadták a PTA jelű szörnyeteget. Ebből mi kihoztuk még azt is, amire még sokat próbált oktatóink sem számítottak. Megbarátkoztunk ezzel is és erre feltettük az i-re a pontot! Odaültettek bennünket az új IBM-ekhez. Mi egyszerű COMMODORE-on nevelkedtünk. Emlékszel, sokan voltunk, akik be sem tudták kapcsolni! De végül is gyorsan tanulunk, mert kisebb-nagyobb hibák árán elfogadták a gyakorlatunkat. Ekkor még együtt dolgozott mérő és rendező. Ezután már csak reggelente találkoztunk útban a sulis felé, vagy a folyósón.

A mérők birtokukba vették az egész épületet, beszorítva minket a hármas gyakorlóba. Kis csoport lettünk, de nem kis létszámú.

Emlékszel, míg Ti a felsőgeodéziát hallgattátok, mi addig a pentelei erdőben ismerkedtünk az erdőgazdálkodás alapjaival. A csoportunk védőangyala elcipelt bennünket mindenfelé. Halastó, csemetekert, nagyvadfeldolgozó.

A kísérleti nyúl figura idén is működik. A kedvünkért egy új tanszéket is üzembe helyeztek. Míg mi a térinformatika rejtelseibe bonyolódtunk bele, addig Ti a távérzékelés rejtelseit kutattátok.

Hanyas vagy? Harmadéves? Akkor mi fél-szavakból is megértjük egymást!

Te azt mondd, csak így tovább, én azt mondom: akkor talán még diplomás ember is lesz a rusnya balekból!

Pócza Gábor as. táncparkett ördöge

Valéta elnök 1990

33

Pócza Gábor as. Táncparkett Ördöge
Hanyas vagy?

Boskó Róbert as. Roccó Emlékszel még?

34

Nagyon meleg volt 1988-ban augusztus végén. Mi megérkeztünk nagy bőrdökökkel a Főiskolára és egy kis adminisztráció után készséges firmák mutatták meg az utat a kollégiumig. Majdnem négy óra hosszat gyalogoltunk, mire a kollégium sziluettje elénk tárult. A balektábor összekovácsolt bennünket. 3 napig. Ezután jött a nagy magyar valóság... Emlékszel még? Milyen egyszerűnek tűnt 50 pontot megszerezni ábrázolóból? De csak az elején. Szinte már közhelynek számított, de még évek múlva is felteszi magának az ember a kérdést: Vajon azért hordta Ottokár a fehér garbóit mert kényelmes volt? El lehet-e felejteni Öcsi bácsit? Még ha valaki csak egyszer ment be az előadására, mert azt hitte hogy kötelező, az is tud mesélni a jellegzetes humoráról. Amikor mi számtechet tanultunk akkor még Commodor 64 volt a menő. Mekora előrelépés volt, amikor 88 decemberében az iskola PC-ket kapott. A „Jóisten” is Volgával járt. Látsz mostanában ilyeneket? De Teri néni főztjét még a szádban érzed! Tedd a szívedre a kezed és úgy mondd: Én soha nem manipuláltam a kajajegyekkel. Nagy a csend!

Mi voltunk az elsők, akik már nem mélyedhettünk el főiskolai szinten a tudományos szocializmusban. Helyette betört a kábeltévé és a nyugat förtelmes mocskát sugározták. Érdekes, hogy 1989-ben, amikor Szűrös Mátyás kikiáltotta a Magyar Köztársaságot, nekünk az ARÉV csarnokban testnevelésórára kellett menni. Ma meg már piros betűs ünnep. Új szelek fújnak az osztályozásban is. Elérkezett

az az idő, amikor 0,5-es, 1,5-es osztályzatot lehetett elérni. Természetesen negatív értéket is beleértve. Mindenki másképp csinálta. Volt aki a nagyfelrakóra esküdött, volt aki valamilyen szekrény nagyságú műszerre, és volt aki csak egy műanyag vonalzóval próbálkozott. Előbb vagy utóbb mindenkinek megszületett a borítója. Egybeforrt egy kiscsapat, amely a mai napig legendás nevét viseli, azt a nevet, amelyet elfelejteni nem lehet: Mókuserék. A mi időnkben nagy „divat” volt a Selmecitúra. Ki ne emlékezne a Leányvárra, Selmec girbe-görbe utcáira és a Grand Hotel kényelmére. Akkoriban a mobiltelefon és a wellness kifejezés ismeretlen fogalmak voltak. Nem volt drog sem, de mi már akkor is minden bűt meg tudtunk oldani krampampulival és árpalével.

Habár az ember azt hiszi, hogy nagyon hosszú három esztendő, mégis hamar eljött az az este, amikor egymás karjára főtűztük a valétaszalagot, és felszenteltük a valétakorsóinkat. Emlékszel még milyen szép este volt? Azt akartuk, hogy az az este sohase múljon el. Nem is múlt el, hiszen az Alma Mater minket örökre összeköt.

Boskó Róbert as: Rocco

Valétaelnök 1991

Jó szerencsét! Világost a Geósnak!

Vajda Gábor as. Fürtöcske Az 1992-1995 geodéta évfolyam

Valljuk be őszintén, az 1992-es év kezdete semmivel sem különbözött más évfolyamkezdetektől, a felvételikén átlagos, évente feltett kérdéssorokra, átlagos, évente megszokott válaszok érkeztek (pl. Mondja kérem, mi két halmaz uniója? No, kollega... Tudja (?)... Szovjet-UNIO? ... hmmm?...).

A lényegen a Vágói magaslatokba csapó kérdés-felelet játékok mit sem változtattak. Összeállt egy kezdő évfolyam, amely kb. egyharmados átlaggal a későbbi végzős évfolyamot jelentette. Persze, akkor ebből a statisztikai adatból még mit sem sejtett senki, legfeljebb csak sokat próbált tanáraink, professzoraink, akiknek jövőbe látása jó néhány évre visszavezethető mintavételezésen és különféle (tanszékenként változó) egyedi szórásmintákon alapult.

A továbbiakban természetesen nem célunk részletesen kitérni három évünk minden gondját, baját. Inkább csak egy rövid reneszánsz képet festenénk a kor diákéletéről, az akkori szokásokról. Mindezt természetesen nevek és címek gondos elfedésével a távoli emlékek kódétól módosult formában a jelenkor okulására.

Bár azt ígértem, nem megyek sorba a három év történésein, de hadd kezdjem mégis az elején. Az főiskola balekfogadással kezdődött, ahol megismertük kedves firmáinkat, akik a kezdetektől fogva gondosan ültetgették agyunkba a megmásíthatatlan tényt: kicsik vagyunk és csúnyák. A balekvizsgáig, a tan-

székeken keresztül hosszú és rögzös út vezetett, de talán minden ugratásnál élesebben él bennünk ezeken kívül egy másik emlék: a törzshely. A Sport büfé, de mi csak úgy neveztük, Maja. Maja volt ugyanis a tulaj.

Majával azóta sem látott viszonyt sikerült kialakítani az akkori diákságnak. Mi elnéztük neki, ha néha mikor úgy gondolta, nem figyelünk, vagy túl illuminált állapotba kerültünk, akkor talán kissé vastagabban fogott a tolla, ő viszont elnézte nekünk, hogy kis éttermét az állandó mulatozások helyszínének rendeztük be. Maja ennél tovább is lépett, megbeszélte a környékbeli lakókkal, hogy hunyjanak szemet (ha tudnak) afelett, ha „nótákat tanulunk”, vagy azokat gyakoroljuk az éj szinte bármely tetszőlegesen kiválasztott időpontjában. Aztán végképp beopta magát koleszterinnel zsúfolt szívünkbe, amikor a hangulat fokozása érdekében a húsos tepsiből megtartotta számunkra a zsírt(!), amit Erős Pistával csak a geodéta hallgatónak szolgált fel.

Maja ezzel együtt nem egy kocsmá lett, ahova alkalomadtán el lehet menni, hanem egy intézmény. Ott állandó foglalt asztala volt a diákságnak. Oda akkor sem ült senki, ha az étterem tele volt, és már a pultnál is alig lehetett állni. Ilyenkor megjelent a geodéta diák. Az Úr a tömegben. Egy hetyke mozdulattal lefordította a „FOGLALT” táblát. Majd a tulaj nevét szerint szólítva rendelt, mint egy angol gentleman a legarisztokratikusabb klubban.

Ezen kapcsolatot természetesen ápolni is kellett. Maja névnapja előre tervezett program volt akkoriban. Összedobtuk maradék kis ösztöndíjunkat, összeszerveztük a társaságot, majd előre bejelentve megérkeztünk. A legnagyobb firma kivágta a köszöntőt, majd átadtuk azt a virágcsokrot melyet gondosan csak neki válogattunk (jobbára a virágárusoknál). Maja természetesen ezért roppant hálás volt, olyannyira, hogy asztalunkat pezsgővel rakta tele. Egy más alkalommal éppen szakestélyről tértünk meg, kezünkben a frissen avatott korszóval, és mint törzsvendégek, természetesen

35

abba csapoltattunk magunknak.

A hely varázsát, túl a fentieken, azonban talán mégsem csak ez adta. Firmáink nem véletlenül vittek minket oda. Itt tanultuk első nótáinkat, itt próbáltuk fejünkbe vésni a szakestélyek tisztségviselőinek akkor még furcsán hangzó idegenes neveit, és itt hallottunk Selmecről és a diákhagyományokról az öregektől, és talán itt éreztük is kicsit azt. Ez adta a hely feledhetetlen nagyszerűségét, és miután Maja továbbadott ezen éttermén, sokáig fájó pontja volt még a diákságnak, hogy nem volt törzshelye, nem volt egy olyan jó közös hely, mint ez.

Még egy dolog, mely e helyhez kötődik. Már firma évfolyamunknál felvetődött az ötlet és az igény egy új daloskönyv készítésére. Többek közt a Sport étterem volt az a hely is, ahol ennek a kereteit rögzítettük (pl. dalok, azok sorrendje, egyéb tartalom). Már az első vizsgaidőszakunk alatt neki is ugrottunk a könyv kivitelezésének. A vizsgák közti szünetek elegendő időt biztosítottak arra, hogy számítógépre vigyük, majd nyomdai keretek közé rendezzük a daloskönyvet. Ez volt a főiskola történetének második daloskönyve, melyet nem sokkal később egy szakestély keretei közt fel is avattunk. Azon a szakesten avattuk a máig is használatba levő tisztségviselői szalagokat. Ezek elkészítése, és kivitelezése a korábbi végzős évfolyamok munkáját dicséri. Tisztelet és hála nekik.

Mint ahogy az lenni szokott, itt is kialakult egyfajta hagyományörző mag az évfolyamon belül, akik talán egy kicsit komolyabban vették a selmeci értelemben vett diákéletet. Egy kedves esemény volt, amikor waldent készítettünk. Némi utánajárás és keresgélés után Veszprémben találtunk olyan szabót, aki el merte vállalni ezt a feladatot. Egy kedves firmánk egyenruháját kértük el mintának, lévén, hogy a szabásmintája eme ruhadarabnak meglehetősen régies, így a szabó mintát kért, hogy valahogy ki tudja ókumlálni elkészítésének módját. Talán kedves firmánk azóta sem

tudja, de a szabó bizony nagy tanácstalanságában darabjaira szedte szeretett waldenjét, majd óvatosan újra összevarrta, hogy ne legyen ennek látszata. Többször mentünk le próbálni, mire elkészültek a ruhák, melyekben aztán igen büszkén feszítettünk még éveken keresztül.

A szakestek akkoriban külső helyszíneken zajlottak (ennek miértjéről nem feladatom írni, talán az előző évek filiszterei megteszik helyettem). Főleg a VOK (Videoton Oktatási Központ), vagy a KÖFÉM (ezt inkább nem betűzöm) keretein belül. Bár sokan attól féltek, hogy ezzel a diákhagyományokat derékba törjük, de el kell mondanom, hogy igazából ennek éppen az ellenkezője történt. A kinti helyszíneken eltöltött kellemes szakestélyek után külön ceremónia volt visszajutni a kollégiumhoz. Általában kisebb-nagyobb csoportokban egymásba kapaszkodva (erre sokszor volt szükség mozgáskoordinációs okok miatt) hazafele, az összes ismert, kevésbé ismert (és sokszor négyszer-ötször a nagyon jól ismert) harci kedvvel megáldott nóták dalolásából állt. A csapatok ilyenkor nem siettek, ha valaki megállt tévován egy fa mellett a talaj vízelvezetési tulajdonságainak tanulmányozására, akkor az egész csapat bevárta, és alkalomtól vagy vérmérséklettől függően, vagy hangos kurjongatásokkal, esetleg énekléssel (...hát könnyíts magadon,...), vagy hógolyók játékos célba dobálásával szórakoztatták a tudományos munkában elmélyült hallgatót.

Ez volt azon időszak (és már javában 1993-94-ben is járunk), amikor a korszok elkezdtek ugrásszerű növekedésnek indulni. Nem volt ritka ekkortájt az olyan avatott korszó, melybe akár 2,5-3 üveg sör is elfért. A diák nem buta. A kiszáradástól való félelem pedig elemi ösztön szinten ég elméjében. Kell az utánpótlás azokra a hosszú utakra. A „hosszú út” kifejezés egyébként teljesen találó volt akkoriban, mert voltak esetek, amikor egy diáknak (ki apróbb-nagyobb véletlenek sorozatos negatív hatása révén már több mint három éves tapasztalattal rendelkezett

a város úthálózatának feltérképezése terén) egy egész éjszaka is kevés volt visszatérni a kollégiumba, miután egy gondatlan forduló után eltévelyedett firmatársai mellől. Érkeztek hírek olyanról is, akik a vasútállomásnál rossz felé fordultak, így őket a MÁV alkalmazottak távolították el a vasúti szerelvényekről valahol Győr környékén.

Másodévünk a testvérkarokkal történő kölcsönös jó viszony kialakításával telt el. Szinte állandó vendégek voltunk Dunaújvárosban, Sopronban vagy Miskolcon. Büszkén mondhatom el, hogy akkoriban nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy minden szakestélyünkről értesüljön a selmeci hagyományok minden utódkara, és a kölcsönös jó viszony jegyében ezt természetesen mi is megkaptuk tőlük.

Bár a másodév a főiskolán bizony zsúfolt programot adott, de iskolai előrehaladásunk mellett midig azon járt az agyunk, hogy valami hozzátegyünk a selmeci hagyományokhoz. Így jött az ötlet, hogy foltokat csináltassunk (a legelső geodéta felvarrók elég egyszerűen néztek ki: kék bársony alapon, ezüst globus, rajta aranszínű teodolit (szintező?)). Bár azóta sokan csináltattak sokfélélt, azért az az első egyszerű kivitel, nekünk az áll szívünkhöz a legközelebb. (A legelső változatot a műhímző néni fekete bársonyra készítette mintaképpen. Ezt Dudu barátom vette magához annak idején, azóta ha valaki ránéz a waldenjére tudhassa, hogy az nem egy tévedés, hanem a legelső darab.).

Próbáltunk fém gombokat is készíteni, de ezt a gondolatot akkor a költségek miatt el kellett vetnünk. Sajnos azóta sem készültek ilyen gombok. Ez azonban csak annyit jelent, hogy maradtak még feladatok bőven az utódokra is.

Igazi fellendülést az évfolyamon a harmadév hozott. Ekkorra már kialakult az a kis elit, akit - úgy nézett ki - az Isten sem ment meg attól (bár ő az év folyamán azért még okozott nekünk némi fejtörést számunkra), hogy

földmérő vagy földrendező mérnök legyen. Volt azonban egy nagy probléma. Nevezetesen az, hogy harmadév kezdetekor még volt olyan léhaéletű évfolyamtársunk, aki nem mártózott meg Bacchusnak szent italában, nem szárnyalt át az egeket jelképező szintező lécen, azaz nem volt felavatva. Ilyen szégyent nehezen visel egy magára valamit is adó évfolyam, ezért rövid, de hathatós meggyőzés után nekilódítottuk őket a balekvizsgáknak, a tanszékeknek.

Nehezen tudok nagyobb élvezetet elképzelni, mint mikor rájössz, hogy legkedvesebb barátodat kell próbatételek elé állítani, úgy, hogy tisztában vagy annak minden képességével, korlátaival, gyengéjével. Évfolyamtársaim tanszéki arcára visszaemlékezve ők is így lehettek ezzel. Azt is elmondhatom azonban, hogy balekot olyan nagy örömrivalgás nem fogadtak még felavatása során, mint a mi szeretett évfolyamtársainkat. Meg kell hagyni, derekasan megállták a helyüket, az akkori balekoknak igen jó példát mutatva.

Abban az évben nem valétált senki, aki nem volt firmává avatva (ez csak később jött szokásba). Ez igazából csak három emberre vonatkozott, de azért mi őket is szeretjük.

A szakestélyek terén két kimagasló eseményt írhatok le itt eme papír hasábjaira. Az egyik a farsangoló szakestélyünkön történt. Ennek a szakestnek az a specialitása, hogy a kohlenbernnerek rendezik, hogy tanuljanak a legények (leányok) a jövőre vonatkozólag. A szervezés nagyszerűen is sikerült, attól a számukra aprónak jellemzett problémától eltekintve, hogy két nappal a szakest előtt még nem volt senki, aki elvállalta volna az elnök megtisztelő posztját. Nos, ez többek közt azért is lehetett, mert a felkérést elfeledték kikézbcsíteni. Ezért (tényleg csak jobb híján), mint aktuális valétaelnöknek, nekem jutott a megtiszteltetés, hogy (a főiskola történetében hányadszor azt nem tudom, de hogy az utolsó 10 évben először, az biztos) mint diák elvállaljam az elnöki posztot. Ezt a tisztséget

a főiskolán addig főleg professzorainknak, tanárainknak osztották ki, akik ezzel is segítették diákhagyományaink alakulását. Abban az évben még egyszer fordult elő, hogy diák vette át e tisztet, de ezt követően egyre többször ismétlődött, és honosodott meg eme szokás, amely más testvérkarokon már akkoriban is főképpen jellemző volt. Én úgy gondolom, ezt mindenképpen meg kellene őrizni a jövőben is, lehetőleg mind több esetben.

A másik esemény, melyet már előre beharangoztam, az utolsó szakestünkön a Szalag- és Korsóavató Szakestélyen esett meg. A főiskola belső helyzete (pl. főigazgató váltás) úgy hozta, hogy az iskola engedélyezte, hogy a diákhagyományok néhány szűkös év után visszatérjenek az Alma Mater keretein belülre. Szakestélyünknek a Kollégium nagyterme adott otthont. Az iskola ismét magába fogadta léha diákjait. Immáron otthon voltunk, mikor felsegítettük egymás karjára szalagjainkat a búcsúzás jelképeként. A sors ironikus volt velünk. Akkor értünk haza, mikor onnan mennünk kellett. De nem bántódtunk, mert velünk a diákhagyományok érték révbe, és bár mi elmentünk, jó helyen hagytuk őket az utánunk jövőknek.

A három év rövid, ámde tombolóan kusza visszaemlékezéséből már csak kevés maradt.

Mindenképpen megjegyzést érdemel, hogy ebben az évben jött létre a „Ha Selmecz hív Alba Regia” Alapítvány, amely a diákság támogatását és a diákhagyományok ápolását tűzte ki zászlajára. Bár néhányan, mint diákok részt vettünk az Alapító okirat szentesítésében és csekélyke erőnkkel anyagilag is valamiképp próbáltunk hozzátenni, de ezen hatalmas munka nem jöhetett volna létre néhány szívében örökre ifjú filiszter és veteranisszimus munkája nélkül.

Akkoriban még eme zsenge szárba szökkenő (mára már terebélyes fává felnövő) társaság nem tudott minket segíteni, ezért szakestélyeink, Valétálásunk költségeit saját forrásokból és szponzorok beszerzésével pró-

báltuk megoldani.

Akkori főigazgatónk egy hét igazolt távolmaradással (és jó néhány tippel) segített minket ebben. A pénzek csak igen lassan és általában az utolsó pillanatban jöttek csak össze. Egy-két utolsó pillanatban megjelenő támogatóknak hála, némi többlet is összejött. Ezt az egész évfolyammal egyetértésben a legnagyobb örömmel adományoztuk az Alapítványnak.

Aztán eljött az utolsó pillanat, elénekeltük a himnuszokat. Kiittuk utolsó korty italunkat. Leoldottuk szalagjainkat. Az évfolyam elvalétált.

Hát ilyen volt az a három év. Gyorsvonal sebességével szökkent át ifjúságunk szertelen horizontján. Hogy milyen is volt?

Édes, mulatós, keserű, szomorú.

De főleg vidám.

Vajda Gábor as. Fürtöske

Valéta elnök 1995

Harmat Izabella Zaza
as. DZDZ

In memoriam, avagy a felnőttkor kezdete és a gyermekkor vége

Talán így tudnám leginkább jellemezni a főiskolán eltöltött éveim.

Az utóbbi időben sokat gondolkodtam, mikre is emlékszem régebből. Most ez alatt nem csak a főiskolát értem, hanem egyáltalán a kamaszkorból vagy még régebből és rájöttem, hogy sok meghatározó élményem a főiskolai évekből származik. Elmesélek ezekből néhányat.

Mindjárt az első a balekhét, amire most is csak mosolyogva tudok visszagondolni. Soproni lévén elég korán érkeztem meg Fehérvárra, mert busz az csak 2 jön közvetlenül, így a déli órákban már a főiskolánál toporogtam, ahol érdekes embereket láttam. Azért mondom, hogy érdekesek, mert a következők tárultak szemem elé. Néhány normális huszonéves és egy - két torzonborz „őseember”. Közülük is egy tűnt ki, akinek még a cipője is felemás volt. Ő volt Rumcájz, aki később már nem tűnt ennyire bohónak és ő lett a keresztanyám.

Hát igen, aznap még megnéztük a város nevezetességeit és az azt követő hetet, valószínűleg sosem fogom elfelejteni. Délelőttönként akkoriban még nyelvi tábor volt, délutánonként pedig ismerkedtünk, barátkoztunk a selmeci szellemmel. Esténként a várossal „ismerkedtünk”. A balektúrán már nem idegenként nézegettünk egymásra, hanem vállvetve álltuk a próbákat.

Azután elkezdődött a tanítás és a balekoktatás. Úgy vélem, az első két hét után többet

voltunk az iskola „külső” tanszékein, mint a bentiek. Imádtam az esti tanszékeket, az erőpróbákat. Az erőfitogtatásokat viszont kevésbé értékeltém, ez végzetes is lehetett volna, ha néhány firma nem lép fel értelmesen. De ez így évek távlatából már csak gyerekes erőfitogtatás volt. Bár sajnos azonban azt fel kell mérnem, hogy ezek az erőfitogtatások a mai napig jelen vannak, de néhányat már nem tudok gyerekesnek betudni. Mindegy, most ezzel nem hervasztom le a bárgyú mosolyt az arcomról, amely már tíz perce folyamatosan látható az arcomon (amióta az emlékezést írom), hanem inkább még jobban elmerülök benne. Egyszer csak a tanszékeknek is vége lett és következett a megmérettetés, amelyen egyikünk sem találtatott túl könnyűnek, így pogányból felfejlődünk setét balekká. Amire persze mindig mindenki szívesen figyelmeztetett, hogy mi igazából hol is állunk a ranglétrán. Ez persze nem sokat vett el a dolog fényéből.

Ezeknek a szép, gondtalan napoknak akkor lett vége, amikor is rájöttem, hogy a dolgoknak ez a része sokkal de sokkal jobban meghatott, mint az iskolai, és így fájó szívvel (akkor még így gondoltam, de már régóta nem ez a véleményem), Baboss tanár úr visszajátszást kért.

Na, akkor fordult egyet a világ körülöttem, de mindenki sietett megnyugtatni, hogy nincs semmi gond, hiszen ez az iskola amúgy is négy éves, csak vannak, akik három év alatt végzik el. Egyfelől megnyugodtam, másfelől viszont nem, hiszen egy bimbózó kapcsolat elején voltam (szó szerint vettem a mondást, hogy balek a firmáját egy életre választja ☺). Ma már látom, kár volt ezen aggódni, hiszen az idő bebizonyította, hogy jól választottam keresztapát. Visszatérve az iskolára, a büszkeségem nem szerette volna, ha visszatérek, de a szívem az dörömbölt, hogy ő bizony mást akar. Mint ez az írás is mutatja, a szívem volt az erősebb hála Istennek. Nekem az egész életem hányattatott volt, és a főiskolán éreztem először úgy, hogy igen, tartozom valahova,

vagyok valaki és igen, számítok, egyszóval én is vagyok, szálldoshatok, nem pedig a szél csapkod, rángat ide-oda. Tehát kerek-perec ki kell mondanom, hogy igen, engem Selmec hozott vissza, ragadt meg és tart fogva azóta is. Bár azt látom, ma már nem olyan, mint régen, de ereje még most is van, csak egy kicsit köszvényes. Ez igazából mindenre, az egész világra elmondható, mert semmi sem lesz már olyan jó, mint régen (lassan kezdem megérteni az öregeket, hogy bezzeg a mi időnkben).

Visszamentem, újrakezdttem és a széllel repültem, mint az idő is. Végignézttem, ahogy a firmák mennek, újak jönnek és belőlünk is azok lesznek. Hiába tudjuk, hogy balekból sosem lesz firma, annak születni kell, de mégis. Milyen más lett hirtelen a világ. Nagyon nem, csak a gyermeki bárányfelhők a világoskék háttérrel eltűntek, jobban mondván a bárányfelhők kisebbek lettek, a háttér pedig sötétült, a kép nem volt többé pasztell, lettek körvonalak, határozott színek, sötétek is. Felemás érzelmek kavargtak bennem a firmává avatás után, hiszen rá kellett jönnöm, mennyi önismádozó férfi van még a mai rohanó világban, ahol a nő még mindig nem ott van, ahol lennie kéne. Sokan tudják most, mire gondolok, aki meg nem az csak olvasson tovább nyugodtan, és ne is foglalozzon ilyen „aprósággal”.

Ha az életben megnézzük, akkor mindennek az elejére és végére emlékszünk igazán jól. Én legalábbis mindennel így vagyok. Az eleje mindig izgató, borzongató, mert új. A vége, akár jó akár nem, szintén felejthetetlen. A kép, amiről beszéltem, a köztes részben kicsit elmosódott, de harmadikban megint élesek lesznek a kontrasztok.

Szeptemberben már nem minket vártak, hanem mi vártunk. Mi mutattuk, meg mit jelent Selmec, mit jelent Fehérváron főiskolásnak lenni, mit csinálunk és miért is vagyunk itt.

Nem emeltem ki semmi konkrét eseményt, mert az egész egy kerek, teljes, és részletekben

nem jön és nem jöhet át az, amit kaptam (mint a gömb), viszont az egész Nagy Élet kezdetét meghatározta.

Ez az, amit kaptam és igyekeztem továbbadni jól vagy kevésbé jól.

Selmec szellemét igyekeztünk tovább vinni, ami nehéz, mert az én fejemmel csak én látom úgy a dolgokat, az összetartozást, a bulit, a vidámságot, a szárnyalást, a mélyrepülést, de ha már egy ember megérezte és megértette azt, hogy mit jelent geós firmának lenni, akkor már megérte az egész.

Köszönöm, mindenkinek, hogy jóban-rosszban együtt voltunk s az összetartozást az is mutatja, hogy most is együtt vagyunk.

Jó Szerencsét!

Világost a Geósnak!

Harmat Izabella/Zaza as DZDZ

Valétaelnök 2001

Marton Balázs as. Tibi Visszaemlékezés a főiskolás évekre 1999-2002

Igaz, hogy még alig telt el idő a főszuli befejezése óta, mégis nehéz visszaemlékezni mindenre, ami történt velünk. Egyébként is, ha mindent le szeretnék írni, egy egész regényt lehetne belőle kialakítani. Megpróbálom csak azokat az eseményeket leírni, melyek a főiskolára jellemzőek.

Egy rendkívüli évfolyam hagyta el az Alma Matert ebben az évben. Megértük a főiskola fennállásának 30. évét, elkoptattunk két főigazgatót, járhattunk 3 főiskolára, és nem utolsósorban az utóbbi évek legkisebb létszámú évfolyama volt a miénk.

Mikor idekerültünk, még nem tudtuk, mi vár ránk. Balekhétre hívtak bennünket. Akkor még nem is sejtettük, mit jelent az a szó, hogy balek. Az eltöltött pár nap után, mellyel a felsőbb évesek megleptek bennünket, gazdagabban tértünk haza, várva az iskolakezdést.

Kis középiskolás fejjel teljesen más kép mutatkozott, mint amire számítottam. Már az első napokban hajnalig tartó bulik, rengeteg szórakozás várt ránk. Teljesen átálltunk az éjszakai életmódra: éjjel szórakozás, nappal alvás.

Egy-két hét elteltével elkezdődtek a tanszékek. Aki benne volt az egész buliban, nagyon élvezte a firmák által kiadott feladatok megoldását. Persze, ezek a napok megint nem a tanulásról szóltak, de ez nem nagyon zavart senkit sem. Végre eljött a balekkeresztelő szakestély ideje. Minden balekjelölt izgatottan várta élete első szakestjét.

Teltek-múltak a hetek. Egyre jobban kezdtek kialakulni a haveri, baráti társaságok. További bulik már ilyen keretek között zajlottak. Alig vártuk az első szakestet, mit egyedül szerveztünk. Kis balek fejjel minden általunk megszervezett rendezvény sikerének nagyon örültünk.

A vizsgaidőszakok teltek a legjobban. Minden sikeres vizsga után, meg persze sikertelen után is, ki örömben, ki bánatában kereste fel valamelyik búfelejtő helyet.

Hihetetlen jól teltek a napok a sukorói, pákozdi és a fehérvári gyakorlatokkor. Ilyenkor kerestük fel a velencei-tavi strandokat a leggyakrabban.

A második évet már eléggé megfogyva, de annál bizakodóbban kezdtük el. Már a balekhét szervezésében is elég sok részünk akadt. Firmáink már elég sok mindent ránk bízta, hisz tudták, egy év múlva már nekünk kell egyedül boldogulni a baleksággal.

Ebben az évben vettem részt először a selmeci diáknapiakon, melyet ekkor pont fehérvár szervezett. Jó volt találkozni a többi testvérkar hallgatóival, és a fehérváron végzett egykori diákokkal.

Harmadévre mi is firmává értünk, és mi oktattuk az akkori elsőéves balekokat. Ez az év gyorsan elszállt. Hamar az államvizsga bizottság él e kerültünk és már nem volt visszaút: vége a főiskolás éveknél, nincs tovább.

Egy dolog viszont örökre bennünk marad: az Alma Mater mindig visszavár!

Jó szerencsét!

Világost a Geósnak!

Marton Balázs as. Tibi

Valéta elnök 2002

**Válogatás az Eséstüskében
megjelent írásokból,
szakestély házirendek, felszólalások**

balekidőszak

Györke Zsombor
as. Öreg sercli
Képtelen természetrajz

46

A „Főiskolás” az egyik legfurcsább lény a Homo sapiensek között. A törzsfajlódásnak olyan szakaszán jelenik meg ez a fajta, ahol az agykoponya eléri azt a bizonyos űrtartalmat, amelyet – ha világosan akarok jellemezni – akkor úgy kell jellemeznem, hogy kb. 1.5 – 1.7-szerese az itt lévő korsónak.

Kora: 18 évtől az emberi kor legfelső határa.

Időérzékelését tekintve, alapvetően különbözik a többi lénytől. A hajnalt a nap 8-9. órája körül értelmezi. Általában 6-7 óra alvást igényel. Ebből a legegyszerűbb matematikai képletek alapján jó közelítéssel meghatározható a nyugvás kezdete, ami a nap 1-2. órájában várható. Bár meg kell állapítanunk, hogy ez a számítás a régi empirikus módon történt.

A legújabb kutatások arra irányulnak, hogy milyen módon lehet a nap 24 óráját legalább 15-20 %-kal meghosszabbítani. Erre a törekvések már megtörténtek. A felállított követelmények maradéktalan teljesítése szükségessé teszi – illetve feltételezi – ezeket az eredményeket.

Fellelési helyei:

Nagyobb városok köréngetegében bolyong az egyik Vendéglátóipari egységnek nevezett füstös barlangból a másikba. Itt szeretnének megjegyezni, mintegy jótanácsként a kutatóknak.

Az ezideig megtörtént kutatások egyértelműen igazolták, hogy vannak olyan helyek, ahol az előfordulás valószínűsége egyenlő a tojásból atombomba gyártásának lehetőségével.

Ezeket a helyeket egy gyűjtőszóval lehet jellemezni „FŐISKOLA”.

Györke Zsombor as. Öreg sercli

Györke Zsombor
as. Öreg sercli
Balek köszöntő

Kedves elsőéves hallgatók!

Bizonyára a postás által kézbesített felvételi értesítő kárpótolt benneteket a forró hangulatú felvételi vizsgákon elszenvetett kínzásokért, és meghozta gyümölcsét az előző évek rendszeres iskolai munkájának is. Megnyugvást, megelégedést jelentett, de újabb feladatok megoldására is ösztönzött.

A főiskolán eltöltött első napok információáradatában talán nem volt időtök gondolkodni még azon, mit jelentenek igazgató Elvtárs szavai: „üzemmérnök hallgatóvá fogadom!”

Mit jelent a balekoktatás?

Mit jelent a balek szó?

Kik azok a balekok?

Az ország sokféle tájáról, sokféle iskolájából, sokféle családból, otthonból érkezett, sokféle érdeklődéssel, akarattal, indulattal, tudással rendelkező tettekre kész fiatalokat neveztek így Egyetemünkön már évszázadok óta, akik – bár szakmánk feladatairól általában tájékozatlanok – világmegváltó tervekkel érkeztek az Alma Materbe. Ezekből az ifjú titánokból itt a Főiskolán kell olyan szocialista szakembereket nevelni, akik megértik, és magukévá teszik a közösségi élet alapelvét: egy van mindenkiért és nem mindenki egyért!

Balekoktatásunk csak kis részre nagymúltú Egyetemünkön ápolt számos más diákszokásnak, de hozzájárul ahhoz, hogy minél hamarabb és zökkenőmentesen beilleszkedhessetek

Főiskolai Karunk életébe, majd pedig szakmai társadalmunkba.

Igazgató Elvtárs kézfogása, a balekkeresztező tréfás-hagyományos formája ennek a folyamatnak, csak első szimbólumai. Főiskolánk oktatóinak, patronáló tanáraitoknak munkája, fogadott firmáitoknak és a hallgatótársaitoknak barátsága lehetőséget biztosít arra, hogy a Ti alkotó tevékenységeitek, közösségformáló erőtök, beilleszkedőképességeitek és szándékokotok tartalommal töltsék meg a diákelődöktől hagyományozott szokásokat.

Ne tévesszen meg Benneteket soha ezen hagyományok megjelenésének külső formája. Nagytekinélyű professzoraink, pl. Boleman Géza, Sébor János, Bezzegh László szívesen vettek részt a hallgatóság szakestélyein, szívesen tréfálkoztak egy-egy közösen eltöltött mérőgyakorlaton, szívesen segítettek hallgatóik egyéni problémáin is, de a munkában, a szakmai előrehaladás számonkérésében sohasem ismertek tréfát.

Diákelődeitek nemcsak emlékezetes balek-ugratásairól, vidám szakestélyeiről, látványos valétalásukról lettek híresek, hanem az 1849-es selmecbányai önkéntes tűzérakadémistákról, az 1919-es soproni Vörös Őrség főiskolás tagjairól, az 1944-45-ben fasizmusellenes magatartásukat mindvégig megőrző egyetemistákról is.

Remélem, Ti is méltók lesztek e gazdag és nemes hagyományokkal rendelkező intézmény tagságára.

Vivat crescat floreat Academia, vivat professores!

Eséstüske 1976

47

Igazolványok balek-oktatásra

p o g á n y Tanársegéd OKTATÓ

balektúra 1993

balektúra 1990

balektúra 2000

A tanszék

abszolutórium

a balekelt a vele szemben
támasztott mindennemű köve-
telményeknek ^{eleget tett *}
ezért felsőbb osztályba
léphet *
nem léphet

balekwizsgabizottság

* a nem megfelelő rész törlendő

Brackó Péter as. Fiatal balekvizsga teszt

50

1. Ki volt Lázár deák?

1. Lázár György gyerekkori neve
2. Lázár deák tájszólással
- x. Lázár Ervin meseíró

2. Mi a szintezőléc?

1. Sörszintmérő
2. Sorozóléc
- x. Pózna

3. Mi a teodolit?

1. Ifjú teológus
2. Benny Hill állneve
- x. Legújabb videokamera

4. Mi a sörállatka?

1. Ördög
2. Muslica
- x. Söröslő

5. Mi a praeses?

1. Leégett prézli
2. Szesz előtti állapot

x. Sörállatka latin neve

6. Mi a delírium tremens?

1. Matematikai szakkifejezés
2. Római hadvezér
- x. Majd megtudod

7. Mi a lónyál?

1. A lónak a nyála
2. Nem a lónak a nyála
- x. Rosszabb, mint a békanyál

8. Mi a krampampuli?

1. Terelőkutya Kramp megyében
2. Dobverő
- x. Téliapó segédmunkása

9. Mi vagy ki a Major domus?

1. Szobabútor
2. Csillagkép
- x. Idegenbe szakadt hazánk fia

10. Mi a ZH?

1. Vércsoport
2. Szívás
- x. Pótlás

11. Mi a menza?

1. Canis merga
2. Árokzsír
- x. GOTO 11

12.8. Mi van Nekünk?

1. Van nekünk egy ...
2. Lesz nekünk egy ...
- x. Soha nem is volt nekünk egy ...

13. Mi a libella?

1. Megtöltött LIBERO
2. Li Bella, a Hági wc-s nénije
- x. Lantános lítiumbenzoát

+1. Fejtsd ki egy oldalban valamelyiket!

Menü:

Mi történt akkor este?

Mi történt másnap reggel?

Anyósom, az tudja ... (A borsodi bicskás)

A vizsgabizottság tölti ki!

Elérhető pontszám: 14

Érdemjegy:

Elért pontszám:

Brackó Péter as. Fiatal

Írásbeli 1 „Lux” mellett

A balekcsősz 1984

Balekvizsga bizottság 1983

Vizsgabizottság 1984

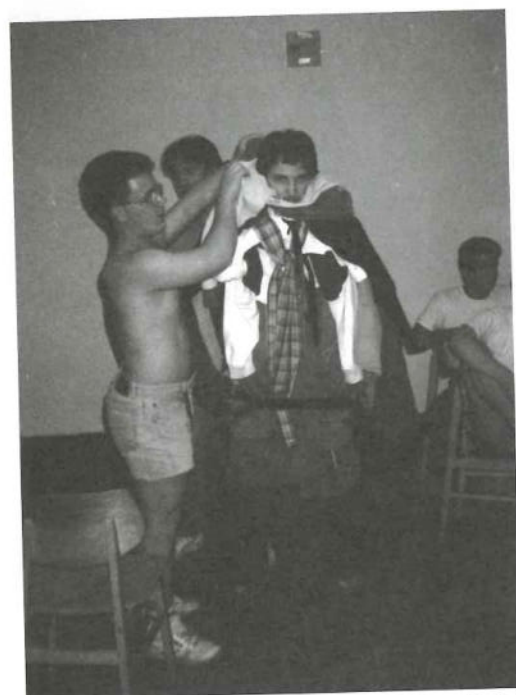
51

balek vizsgabizottság 1993

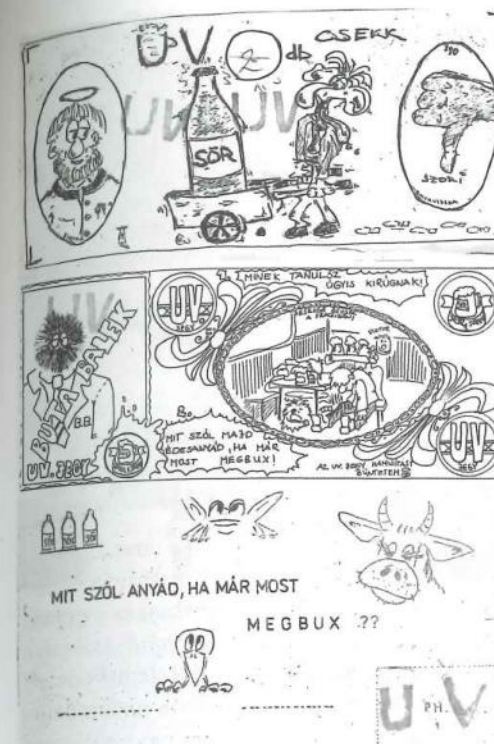
Hacsek és Sajó 1974

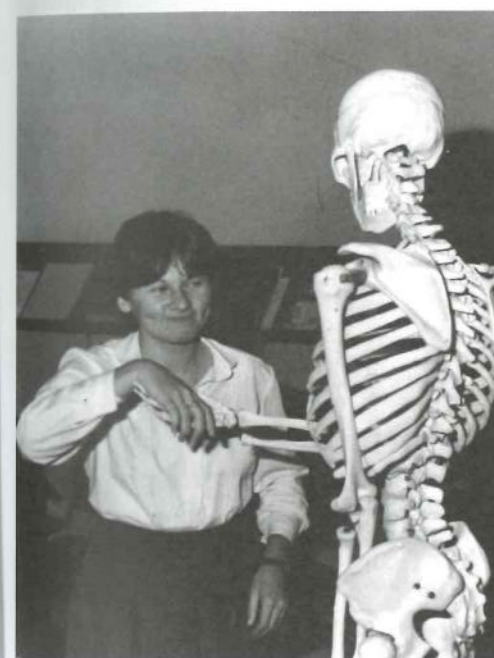
Széptestű balekok, balektábor 1990

balekvizsga 1985

UV csekkek balekvizsgáról

Bemutakozás 1984

Alapító okirat

Mi, az 1999-ben valáláló lehérvári geodéla
firmák a balekcsőszők szélesebb körű
elismertségét elősegítvén, úgy határozzuk, hogy
botjuk vastagságára és hosszúra való lekinellel
nemes eszközükkel az egekig magasztaljuk.

Vesszük ezt úgy, ahogy a rovargyűjtők
kézikönyve előírja:

a nemes ízellábúkkal, jelen esetben a 21 lábú
sörállalkákkal egyellen, jól irányzott szúrással a
balekcsőszők pálcikájára erősítjük.

Példánkat kövesse hát az utókor!

Ezen túl minden szakestélyen az akkori
balekcsősz növelje eggyel botján a mártírságot
szenvedett sörállalkák számát.

Eme Isteni fényű akarát hirdettesen ki az Úr
1999. esztendejében a
Szalag és Borsóavató Szakestélyen.

Alba Regia, 1999. április hó 16. napja

Az alapító okirat hitelesül:

Török Árpád az Úr
Papp Éva az Úr
Komnyák Árpád az Úr
Gajda Mária az Úr
A szakestély elnöke Az 1999-es Valálábizottság
ú.c. A Prez.

Alapító okirat 1999

balekvizsga közönsége

Az orvosok kezei között

Az orvosi vizsgálat

Balekvizsga bizottság 1983

Vajda Gábor as. Fürtöcske gyűjteményéből Házirend, balekkeresztelő szakest

Mi a világi dolgoktól független Isteni Fényben Tündöklő Dicső Firmák kinyilvánítjuk akaratunkat és azt e házirendben foganasítjuk:

1. Ezen szakestély azon céllal gyűlt össze egyrészt, hogy a nyári forróságban ronggyá száradt vesénkre gyógyírt találjunk, másrészt, hogy az Isteni Fényben Tündöklő Dicső Firmák Kara, egy a seritáltól elgyengült pillanatában a setétségből a Fényre vezető út lépcsőjén egy alapszintközzel magasabbra emelje a setét pogány fajnak azon kiválasztott példányait, kik a balekvizsgán elérték az elvárható minimális hülyeségi küszöböt.

2. A szakestély elnöke az 1:1000-es méretarányban megjelent, és még így is daliás természetű, szép, okos és különösen precíz Praeses, kinek alapfelületre vetett fény-árnyék viszonya 6×10^{23} lux fényerővel elvakítja a setét balekjelölteket, kik ezért saját testi épességük megóvása érdekében sem emelhetik tekintetüket ezen Isteni Személyiségre, ha nincs náluk hegesztőpajzs, esetleg polarizált Cristal-eye szemüveg.

3. Az Elnök nem kollégiumi gondnok, tehát szava szent és sérthetetlen, úgy, mint a 60 HRC – re edzett acél, tehát visszabeszélésnek helyet ezen termen kívül keressen mindenki, ügyelve a leltári tárgyak épségére.

Első folyamodvány: Az elnöknek akkor is igaza van, ha nincs.

Második folyamodvány: Az elnöknek ak-

kor is igaza van, ha részeg.

Az Elnök, és csakis az Elnök ex katedra beszél.

4. Az a vállalkozó szellemű egyén, aki hozzászólásával a szakest fényét és hangulatát emelni, - avagy ha netán, merő véletlenségből, esetlegesen és aljasan setét balekról lévén szó – rontani akarja, úgy ércesen zengő VOCEM PRECO szavakkal kérhet szót, mit az Elnök végtelen bölcsességénél vezérelve HABEAS szóval adhat meg, avagy NON HABEAS szavakkal tagadhat meg.

Amennyiben a felszólalás és értelmi szerzőjének képességei nem érik el sem a Balti-, sem az Adriai-, sem a Vásárhelyi-féle alapszintet, de még a Marianna-árok fenékpontján átmenő szintfelületet sem, úgy az elnök nemes egyszerűséggel, és mindennemű magyarázat nélkül – akár hegedűhúrral is – a felszólalóba fojthatja a szót, avagy a szószót.

5. A szakestély hivatalos megszólítása: MÉLYEN TISZTELT VESEREGERÁLÓ, BALEKKERESZTELŐ SZAKESTÉLY, MAGAS PRESIDIUM, LEGMAGASABB PREASES! Mondókáját köteles minden felszólaló ezen becses megszólítással kezdeni, ellenkező esetben korszójában lévő itókát köteles az utolsó cseppig elfogyasztani. Azon számító egyének, kik ily módon szeretnének némi előnyhöz jutni az italozás terén – méltó büntetésként – tetemes mennyiségű büntetőital elfogyasztására ítéltetnek.

6. A szakestély nem többfordulós irány-mérés és nem is DJB gyűlés, hanem barátságos összejövetel. Tehát aki érez annyi vért nemes lelkű pucájában, hogy aktív esetleg inaktív résztvevője legyen a teremben zajló eseményeknek, az felejtse el hagyományainkon és Tocsik Mártáékon kívül setét múltját, iskolai, hivatali, párt, vállalati, katonai, egyházi, fegyházi, zálogházi, nyíregyházi, szarházi beosztását, kiosztását, a szomszéd telkének megosztását, zálog jegyének sorszámát, sőt e pár órára még Karkuska Szilvi is felejtse el a strigulázgatást.

Ezennel leszögezhetjük, hogy körünkben csak isteni fényük aurájában tündöklő angyali FIRMÁK, koszos, tetves, ganéslábú bűdös balekok, és még egyenlőre avatásra váró, hatványozott jelzőkkel ellátható pogányok vannak, kikre fokozottan érvényes a balek-tízparancsolat 3. pontja. Ezen élőlényeket csakis a balekcsósz ütheti, verheti, gázspray-zheti. Szükség esetén bab- és mustárgáz is bevethető.

Az elnök SILENCIUM felszólítására mindenki köteles beszélgetését halak módjára, hangszalagjainak igénybevétele nélkül folytatni. A rajta kapott beszélgetők sörpárbajban dönthetik el, melyikük old meg egy kiegyenlítő számítást abakusz segítségével.

7. Mivel a szakestély vidám összejövetel, az itt elhangzottakon senki sem sértődhet meg, és különben is a sértődés fordítottan arányos az i8ntelligenciával. Aki minden áron meg akar sértődni, az halassza későbbre, ha ez mégsem megy, az érintett felek a sérelmeket sörpárbajban torolhatják meg.

8. Minden vitás esetben az Elnök dönt.

9. Mivel szakestélyünkön előfordulnak hívott és hívatlan vendégek, kiknek személye más körülmények között csodálattal és ámulattal tölti el szívünket, de mivel annyira igazodnak el hagyományaink között, mint Nyúl Jani a pákozdi dombok között, ezért kötelesek tátott szájjal és lelkük mélyéből fakadó odaadással figyelni örökbecsű szavainkat.

10. Szakestélyünk szent itala a komló-szaft, melyet mindenki köteles az elnök által diktált ütemben serényen pusztítani. Az elfajult, perverz egyének, kik más egyéb gyanús lötytyel kívánják gyomruk úrtartalmát kitölteni, kötelesek serimpotenciát bejelenteni. Azon még elfajultabb, abnormális véglények, akik ezt ráadásul alkoholmentes itallal próbálják elérni, muszáj nekik nyakukba ALKOHOLFREI feliratú táblát aggatni.

11. Enni, inni és a lányokat baszogatni csakis az elnök engedélyével lehet. EGS fel-

szólításra mindenki köteles korsóját fenékgig. TÜKRÖS felszólításra félig üríteni, a LEFETY felszólításra a balekság kortyinthat bele sörébe. Ezen felszólítások inverzét csakis az erre kijelölt helyiségekben, esetleg a Citroen előtt tanácsos elvégezni. Ezen esetben viszont készüljenek fel kínos meglepetésekre.

12. Az elhangzó nóták ütemét és hangerejét az öblös orgánumú CANTUS PRAESES DIKTÁLJA.

13. Azon gyeszora közlekedőedény rendszerű málé egyedek, kiknek sör és egyéb anyag-csereháztartásukban rendellenességek mutatkoznak, TEMPUS HELYEMRE ÉS ITALOMRA felkiáltással, remegő balkezük felemelésével, talpuk görcsös ökölbesorításával, önmagukat bal válluknál megragadva kivezetik a tereméből.

14. Ne feledje senki, nagyon kispályás geodéta az, ki nem tud felülemelkedni önmagának bebeszélt és vélt nagyságán, legalább erre a pár órára.

A szakestély házirendje felolvasás után jogerőre emelkedett.

Jó szerencsét! Világost a Geósnak!

Kelt: Székesfehérvárott, Honfoglalásunk 1100. évében, október hónap 11. napján

.....
Praeses

.....
Major Domus

.....
Rangidős Firma

SÖR HELYE

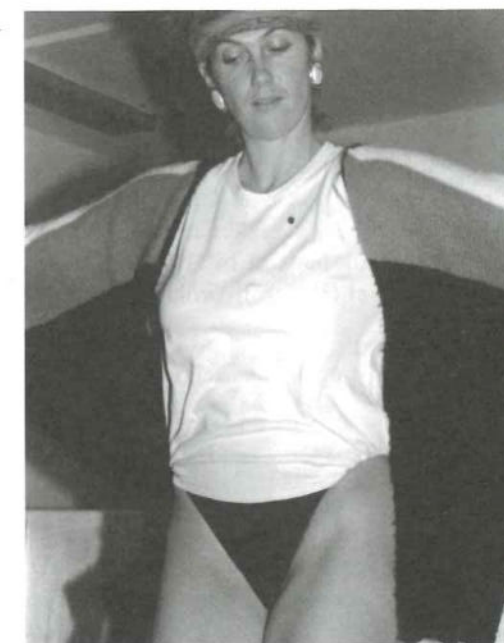
Vajda Gábor as. Fürtöcske

Párfogó és párfogolt

Balekvizsga szakestélyen

Csak az esztétika miatt közelebről

Vajda Gábor as. Fürtöcske Felkérés a balekkeresztelésre

58

Mint azt már oly sok éve megszoktuk, idén szeptemberben is előzőnlötték iskolánkat a keleti-nyugati-északi és az összes többi köztes irányból érkező barbár-pogány-istentelen hordák, akik vad ösztönlétük gyermeki tudatlanságában tobzódva próbálták beverekedni magukat az egyszerűek (számukra) hívogatóan magas szellemi létformái közé.

Látukra éltető csillagunk is inkább a teljes napfogyatkozás mellett döntött, hogy a magasabb rendű fajok elméjét és szeme világát megóvjá ezen biológiaiilag megcsúfolt egyedek látásától.

Rohamukat azonban egy végsőkéig elszánt Firmahad fogadta, akik hosszas éjszakai gyakorlatok során sajátították el a félhomályban látás művészetét, és akikben szentül élt az őseik által rájuk hagyott hit, hogy ezekből a Notre Dommei (?) Toronyörökből is embert lehet faragni.

Láttam a pogányság fejlődését. Legelőször az eszközhasználatot tanulták meg. Gyakorlásképpen elkeskenyedő nyakú üvegek fémkupakját kellett leemelniük egy speciális eszköz segítségével, ahol is a feladat megosztását díjazó jutalmat az üvegbe rejtették. Ez volt a kritikus pont. Aki itt elbukott, az mehetett vissza a vízbe (ahonnan hajdan kiszállt) amőbázni.

Azok számára, akik ezen próbán átmentek, megnyílt a fejlődés következő szintjének ajtaja. A firmák megtanították őket a beszédre. Itt a gyakorlást az: ihaj, csuhaj, galambom, hej

szavakkal kezdték.

Majd akik túljutottak ezen a ponton, azokhoz egy nagyhatalmú firma érkezett, kezében két kőtáblával, amelybe 10 parancsolatot véstek. A firma akkor megszólalt. Na pogányok, akik által kívánnak menni a baleksághoz vezető hídon, egy kérdésre kell, hogy megfeleljenek, különben a hídon át nem eresztetem őket.

A kérdés pedig ez volt: Hogy hívnak pogány? Mutatkozz be! Aki könnyűnek találta tott, az bizony itt elveszett.

A pogányokra még sok munka várt, mert mókáskedvű firmáik bizony egy pillanatra sem pihentek meg okításukban.

Aztán felvirradt a nap, vagy inkább fogalmazzunk úgy, hogy leszállt az az éj, mikor a firmák dicső koszorúja előtt a pogányság megmártózott a tisztító tűzben és számot adva tudásáról, teljesítette a balekszinthez szükséges követelményeket.

Tisztelt Praesidium! Én ott voltam és láttam őket és el kell, hogy mondjam, hogy a pogányhad nem reménytelen, csak siralmas. Úgy érzem, hogy meg kellene adnunk nekik az esélyt, a kezdő lendületet mellyel továbbmehetnének ezen az úton.

Arra kérem a Praesidiumot és a Praesest, hogy mérlegeljék a pogányság felkészültség szintjét és a károkat, melyek abból adódnának, ha ilyen állapotban hagynánk őket, és pozitív döntés esetén kérnénk a Dicső Firmákat, hogy a pogányokat kereszteljék balekká!

Vajda Gábor as. Fürtöcske

Wessely Gábor as. Tukán és Vrászlai Ferenc as. Titusz Házirend balekoknak 1979

Kollégium:

Nem illik:

- a portást kórusban szidni
- a portásnak kezet csókolni
- 11 után veszettül nyomni a csengőt
- éjjel után kukát rugdosni a folyosón, szemüvegben
- jegyzetet használni WC papír helyett.

Illik:

- visszaköszönni a kollégiumigazgatónak
- igyekezni a kakilással
- takarítás előtt kitakarítani
- éjjel után a zenét másokkal is megosztani
- terrorizálni a partvist

Iskola:

Nem illik:

- csak ebédre járni
- az előadó mosolyát félreérteni
- előadás alatt lerágni a politúrt a berendezésről
- leánykollégiumban TV-t nézni
- honvédelmi ZH-t versben írni

balek keresztelő 1986

Illik:

- PG szigorlatra elmenni /lehetőleg többször/
- ábrázoló órán felvenni az egyenest, ha leesett
- a nyomdából mindenféle papírt bátran kérni
- szakestélyen megállni a helyünket
- Zsiga bácsit megbecsülni

Menza:

Nem illik:

- sokat enni
- Dezső bácsi hajszálait visszaadni
- kifogásolni, hogy "ez a disznó megint nem borotválkozott" amikor körömpörkölt van
- visszaadni a romlott sajtot
- hamis jeggyel kétszer enni

Illik:

- poharat kimosni használat előtt
- rossz ebédkor is jó étvágyat kívánni
- használt edényt a legfelső polcra tenni
- kevés konzervet vidám képpel elfogadni
- 10 perccel a TH és GH után érkezni.

balek keresztelés

59

Vajda Gábor as. Fürtöcske Zsöngém

60

Mint gyermekét vigyázó anya
Nézett egykor firmám reám
S ha volt, hát bölcs volt hozzám szava
Míg én csodálatba kortyoltam teám
Úgy ám
Bizony.

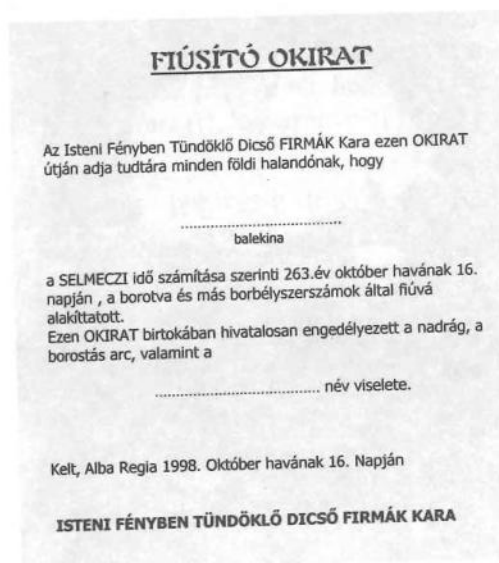
Halk szavakkal vezette sorsom kerekét
S én tettem, mit ő nekem mondott

Emlékembe tűnik néha szeme még
És keze, melyen engem egykor hordott.
Én bomlott gyermek.

Együgyű voltam, tudatlan, s buta
Legkisebb voltam a kicsik között
Kezem szerteszét, lábam suta
S a többi ember láttomra nyögött
Felrémlik
alakom.

Pogány voltam, nem tiszteltem semmit
Sört, bort, vigalmat megvettem és
De Ő, mint jó pap feltárta az élet rendjét
S lettem mik most ti vagytok: balekkezdemény
Kezdtém élni.

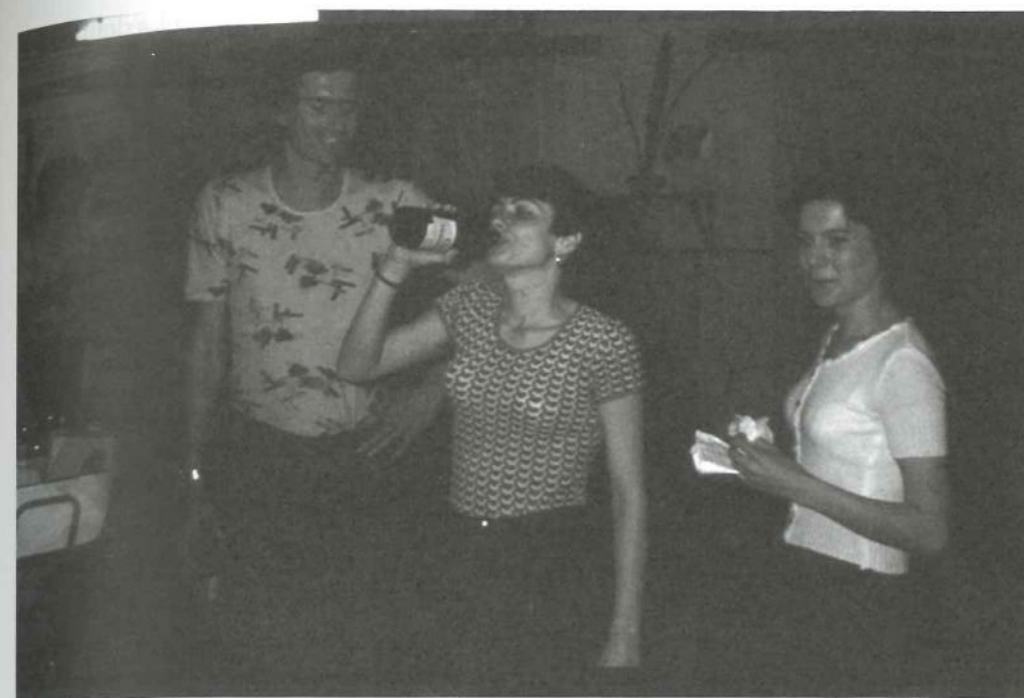
Vajda Gábor

Fiúsító okirat

Fiúsítás kellekei

balek keresztelő 1977

balek keresztelő szakestély 1980

61

balekidőszak

Wessely Gábor
/alias Tukán rongyfiliszter/
Intelmek

62

I. Intés a balekokhoz

1. Honvédelmi ismeretek előadáson legalább zh-íraskor jelenj meg!
2. Sajátítsd el Dezső bácsi kedvenc receptjeit: Petőfi leves /Minek nevezzetek?/, meseországi szósz /Nekeresd/, Fradi kolbász /Mindent bele!, és parizer, parizer, parizer, parizer...
3. Ne csak a farsangra öltözz fel! /Főleg balekináknak!/
Balek
4. Vizsgákra "valami módon" készülj, mert mint matekból majd megtanulod: információhiány=bizonytalanság!
5. A hamis igazolást alkalmas pillanatban vidd be a TH-ba!
6. Tanuld meg, hogy hol vannak a kiskapuk és a kisablakok!
7. A nyomda nem ÁPISZ, mivel fizetni nem kell!
8. A KISZ-gyűléseket aktívan üld végig!
9. Testnevelés órán ne jegyzetelj, és igyekezz tanárodat is lebeszélni erről!
10. A hónapos retket ne a menzai poharakban keresd, mert ott csak egy-kéthetest találsz!

II. Intés a középsősökhöz

1. A portás is ember!

2. Ha topográfiával foglalkozol, a domborzatot mindig jó alaposan, közvetlen-közelről szemléld! /Figyelem! A látszat csal!/
Balek
3. Öregbítsd a főiskola hírnevét a városszéli vendéglátóipari egységekben is!
4. Látens szükségleteidet...
5. Az ösztöndíjat költsd el!
6. Segítsd a hátrányos helyzetű balekinákat!
7. Rajzaidat sose csináltasd azzal, aki ötnél több embernek dolgozik, gyöngye kézügyességű, vagy uzsorakamatot számít! Az ollóval készült jegyzeteket zsebkéssel olvasd! /Beszerezhető H. Öri Györgynél – made in USSR/
Balek
8. Ne lovagolj forró olajkályhán, és ne aludj úthenger alatt!
9. Mindig tartsd szem előtt a topográfia alaptételét: löszbaba – löszcirkusz!

III. Intés a végzősökhöz

1. Ismételj félét, amíg nem késő!
2. Már most szerezd.....életben" szükséges mérő-, rajzoló- és számolóeszközöket!
3. Hidrosztatikai szintezésnél a leengedést legalább négyszer végezd el!
4. Jogi ismeretek előadáson az anyagra is figyelj!
5. Államvizsga előtt is aludj legalább nyolc órát – hetente!
6. A munkásmozgalom-történet könyvből max. 4-5 dátumot, és legfeljebb 3-4 nevet jegyezz meg – oldalanként!
7. Vizsgarutinod ellenére – legalább szívvel-lélekkel – tanulj!
8. Kötélbehajlás-vizsgálatnál tudd, hogy más-más hőmérsékletre más-más belógási érték tartozik!
9. Tanuld meg a Calcorex prioritását is, mert az

életben és a BGTV-nél szükséged lesz rá!

10. Államvizsgáig "ne szólj szám" – bankettig "nem fáj fejem"!

De aztán...!

IV. Intés az őrzőkhöz

Őrzők! Vigyázzatok a zh-n!

A diák nem tanult, s puskázni akar.

Ha nem figyeltek, keze megrándul, s fegyver nő benne, mint gomba, hamar.

De ti, kik már voltatok diákok,

akik előtt már nincs titok...

Őrzők! Emlékezzetek! Őrzők!

Ti nem lehettek árulók!

Ti, akik lestek, őrzők! – árván:

Őrzők! Hunyjatok szemet a zh-n!

Wessely Gábor

balekkeresztelő szakestély 1984

Csalikorsó balekoknak

készítette „Ha Selmec hív...” - Alba Regia alapítvány 1996-ban

63

balek keresztelés 1984

balek keresztelő

Ezen papendekli

EMLÉKEZTESSEN

azon alkalomra, mikor

te. az isteni fényben tündöklő **FIRMÁK KARA** előtt megjelentél,

tisztelesen és alaposan megvizsgáltattál, mely vizsgálat eredménye minden várakozást alul múlt. Mindezek ellenére a

FIRMÁK igen nagy jósága megismerdnyezte, hogy zóldfűlű, poroshasú, és értelem nélküli **BALEK** lehessél.

Fulgód legyen melyet tartozol becsülettel viselni.

A történetek hitelességére jót íttak

..... keresztanya keresztapa

Anno: Székelyfővár, 197.....

Keresztlevél

„FIRMAIDŐK”

Vajda Gábor as. Fürtöcske Firmaság

66

S midőn a tanokban egyre mélyült tudásom
S tetteim bizonyítást adtak róla,
Hogy a hit végre megült keblemben
És nemcsak, mit papagáj visszamondom,
De átérzem azt, mit őseink ránhagytak
Akkor összeült a Szent Szék és hivattak ma-
gukhoz,
Hogy egy utolsó próbán bizonyítsak még.
Hittel és lélekkel álltam eléjük
Azt akartam mondjanak rám IGEN-t.
S ők szóltak hozzám szigorú szavakkal:
„Nem azt akarjuk hallani, mit fejed tud,
hanem mi lelkedben pihen.”

„a lécen át vezet az út...”

Darabos Péter as. Veinemöjnen, Májerhoffer Ferenc as. Koffer,
Schofhauser Zsuzsanna as. Döndödön, Szabó László as. Szacó

A próbát megálltam – így-úgy, jól-rosszul
S a legnagyobb Firma kimondta az IGEN-t,
Mikor nem is reméltem már.

Az útnak nem ez volt a vége, csak kezdete,
S én most itt állok rajta
Tetteim ítéljék meg mások,
Hogy milyen Firma voltam csak a jövő
mondja meg
És a jó barátok.

Ez útról letérni nem lehet, mert a szívem
vittrája

S a szív ellen tenni nem lehet ... Pogányok!
Hát mire akartok még várni?
Én halálomig ezen fogok járni.

Vajda Gábor

Vajda Gábor as. Fürtöcske gyűjteményéből Házirend (Firmaavató) szakest

Én az Isteni Fényben és a Tanáraink Meg-
becsülésében Tündöklő Dicső Firmák nevé-
ben, mint e szakest Háznagya kihirdetem, ki
mihez tartsa magát az elkövetkező pár órában.
1.§ Azért gyűltünk ma össze, hogy megbizonyo-
sodjunk kohlenbrennereink rátermettségéről,
megnézzük, miként képesek egy, a legmagasabb
firmák vállmagasságban lévő szintfelület helyi
vízszintes érintőjére fektetett szintezőléc által
keltett akadályt leküzdeni, és ha mindezen túl
vannak, akkor kiterjesszük rájuk is az Isteni
fényt, felavathassuk őket firmáknak.

2.§ Hogy szakestünk ne hasonlítson hol-
mi szedett-vedett kocsmái társaságra, ezért
ELNÖKöt választottunk magunk közül.
ELNÖKünkkel –ki legmagasabb köztünk és
kinek szava szent és sérthetetlen – nem sza-
bad, de nem is érdemes ujjat húzni, hiszen
nemcsak a szakestélyen, hanem hétköznapi
életünkben is messze ér keze, olykor pénz-
tárcánk legrejtettebb zugaiba is. De nemcsak
gazdasági életünk és szakestünk vezetője Ő,
hanem a fotó tantárgy helyi okítója, akinél ha
már valaki jól pedálozik, az már sínen van.

3.§ Ha valaki e csodás napon a jobbik bal
lábával kelt ki az ágyból – miután nem bírt to-
vább aludni a takarítónő „Margit hun vagy?”
felkiáltásaitól – és azt gondolta magában: „Ha
török, ha szakad, én ma hozzászólók a szakes-
télyhez” az a VOCEM PRECO! Szavakkal kér-
jen szót PRAESESünkötől, aki sörtől színezett
hangján a következőket mondhatja: HABEAS,
ezzel a felszólaló folytathatja e kötelező érvé-
nyű szavakkal a mondókáját:

MÉLYEN TISZTELT FIRMAAVATÓ
SZAKESTÉLY, HOLNAP MÁR CSAK A MÁ-
SOK ELBESZÉLÉSEIBŐL EMLÉKEZŐ MAGAS
PRESIDIUM, LEGMAGASABB PRAESES!

mely léssen a szakestély hivatalos megszólítá-
sa. Ha a felszólaló IQ-ban mérhető értelmi szín-
vonala nem éri el még egy hollywoodi film női
főszereplőjét sem, annyiban az ELNÖK bármi-
lyen segédeszközzel a felszólalóba fojthatja a szót.

Abban az esetben ha a VOCEM PRECO-ra
az ELNÖK a NON HABEAS szavakat veszi
szájára, úgy a felszólalni kívánó tartogassa
későbbre mondanivalóját.

4§. A szakestély szent itala az árpából, vagy
búzából erjesztett serital, melyet az ELNÖK
által diktált tempóban kell pusztítani a követ-
kezőképpen:

EKS felszólításra az utolsó cseppig kítatott
szánkba kell dönteni a korsó tartalmát, hadd
csússzon az a zsíros kenyér!, TÜKRÖS felszó-
lításra csak félig ürítendő a korsók.

Aki nem bírhatja szent seritalunkat, az
szentségtörést követ el, amit serimpotencia
címen köteles bejelenteni, megindokolva
annak okát és megjelölve mily itókat is bírta
kényes gyomra.

5§. Akiből már inkább kifelé kívánczik
a ser, mint befelé, az bal kezét zenit irány-
ban tartva, jobb kézzel magát megfogva a
„Tempus helyemre, s italomra” szavakat for-
málva vezesse ki magát e tereméből.

A házirend e felolvasás után jogerőre
emelkedett.

JÓ SZERENCSET! VILÁGOST A GEÓSNAKI!

Kelt: Alba Regia, 1997. március havának 21. napján

Praeses

Major Domus

Rangidős Firma

SÖR HELYE

67

Meghívó rajz

Kedves Béla a király!

Szeretlek-e a Sört?
Mli, az Isteni Sörben Ketrengő Dicső Felmak
kara úgy bűljük, hogy a sivatag befűt hazánk-
ba és elborította torkunkat. E bűből kifolyólag
december havának tucadján 19⁸⁶-kor legyen az
szakestély mely megszűnteti az Quartz szemeccék
(Siókeftő) ropogását fogaink között, s hibássék emigpen:

Sorsyellem Irivogató, Komlószafi Szapogató, Langolat Tokozó
szakestély

Essz pedig tartassék az EKS-kola legfőbbköltőbb
előadóiban.

Alba Regia 1986. december

Jó Szerencsél!
Maior Domus

Az első hagyományörző szakestély invit cztelije
Gebei Géza as. Béla a Vagány gyűjteményéből

Hagyományörző szakestély (forgatókönyv)

1994. december 2.
Vajda Gábor as. Fürtöcske gyűjteményéből

19.00 Helyfoglalás
Gyertyagyújtás

Cantus: Sza- sza-szakestélyt...
Nincs még nekünk...

Elnökválasztás

Elnök: Ágfalvi Mihály as Misi

Elnök: Tisztemet átveszem! Silentium!

Cantus: "Cimbora ma rád köszöntjük ..."

Elnök: "Fiúk, ha majd remeg ..."

Mélyen tisztelt szakestély! Megköszönöm az isteni fényben tündöklő dicső firmák bizalmát, és a szakestet megnyitom! Hogy szavaim a terem minden zegzugába eljussanak

Contrapunkt(ok)nak kinevezem:

Szabó László a. Szacó-t és

Bakos Zoltán a. Pacó-t

Contrapunkt(ok) bekapcsolva.

Legyet(ek) az elnök szavainak stentori végerősítői, hogy még az elvetemült szundikálók is életjelt mutassanak. Kötelességetek a burkolt célzásokat lehetőség szerint a célba téríteni.

Szakestélyünk szokott rendjének szigorú felülvizsgálójául

Maior Domusnak kinevezem:

Szente Balázst a. Csókát

akinek mindenkor feladata, hogy örökdjék a szakest belbecse és külcsínje fölött. Legyen gondja a praesesi faktumok végrehajtására. Messe elő

magát a jelenlegi helyi koordináta rendszer origójába, a praesidium asztalához. Ne törődjön azzal, hogy jelenleg is 18 NAVSTAR SVs (Satellite Vehicle's) közlekedik a fejünk fölött, törődjön inkább azzal, hogy ne zavarják köreinket (söreinket).

Hogy a rakoncátlankodó belekság fölös erőit a szakest érdekében hasznosítsa

Balekcsősnek kinevezem:

Lennert Józsefet a. Pocó Jocót

Legyen a Bachusztól elrugaszkodott toprongyos balekság rettentő gatyábarázója. Arra a teljesen kép-telen esetre, ha valaki gyengébbnek bizonyulna Gambrinus atyánk, s minden általunk tisztelt istenek nemes italánál, a gyöngyöző árpalénél és szakestünk vigalmát zavarná, hogy kellő eréllyel eltávolíttassék

Fuvarosnak kinevezem:

Baranyi Zsoltot a. Pici Mackó-t

Szakestélyünk szeszfokát Dala fokok-ban ellenőrzendő

Etalon részegnek kinevezem:

Dala Róbertet a. Nagy Bukó-t

(magyarul Mergus Merganser)

akinek szupersebességű verbális készségét fékezendő máris elrendelek egy ...

Amennyiben magas hivatalom gyakorlása közben szándékoltan, avagy anélkül bakit találnék elkövetni, botlásomat javítandó, a Kari Tanács helyett

Konzekvenciámnak kinevezem:

Vajda Gábort a. Fürtöcskét

kinek szigorú kötelessége minden egyes esetben harsány "Vivát Praeses!" felkiáltással levonni a konzekvenciát.

Szakestélyünk kellő vigalmát a nótáink is fokozzák, hogy minden időben a megfelelő dal hangozzék el.

Cantus Praesesnek kinevezem:

Darabos Pétert a. Veinemőinent

aki már-már elnyerheti az örökös Cantus címet, s aki a zenei klasszikusok megszólaltatása mellett oly kiválóan intonálja ősi dalainkat is.

A hagyományörző szakestélyeink egyik fénypontja, (van akiknek eltűnési pontja) a jól bevált itókának a krampampulinak a megjelenése (boszorkányos kezek által elkészítve). Hogy mai szakestélyünkön se hiányozzon

Krampampuli mester(ek)nek kinevezem:

Szappan Jutkát a. ne habozz Jucit.

Baksai Juditot a. Cumit

és hogy teljes legyen a női szakasz

Papp Juliannát a. Jü-Leet

kötelességük ügyelni arra, csak az kerüljön az itókába, ami belevaló (az viszont oda és ne az arra csellengő ármányos firmák "szirénhangjának" engedve "áldozatul" essen a firmák közismert jelszavának. Mindegy, hogy mi az, csak ártsón!)

Ügyeljenek arra, hogy kellő módon és hőfokon kerüljön majd a szakest asztalára!

Elnök: Mivel szakestünkön nemcsak isteni fényben tündöklő dicső firmák, ultra- és szupra veter.-ok vannak, hanem olyan kedves vendégek is lehetnek, akik közül néhányan a szakestély bölcs szokásait nem ismerhetik, utasításom a Maior Domust olvassa fel a mindenkire kötelező házirendet!

Házirend felolvasása, hitelesítése (és kifüggesztése).

Elnök: Silentium! Contrapunct kikapcsolva! **Szakest feláll!** Felszólítom a Cantust, intonálja a himnuszokat!

Himnuszok.

Elnök: Silentium! Szakestély poharat fogj! A bányász, az erdész, a kohász, a faiparos, a földmérő, a földrendező és valamennyi testvérkar barátságának felvirágoztatására háromszoros Vivát! Eks!

A Maior Domus kinevezi a garatőröket

Elnök: Silentium! (Korsóavató szöveg) A fehérvári Kar felvirágoztatására, hogy végre egyetemi kar legyen egy általános eks!

Elnök: Silentium! Mélyen tisztelt hagyományörző szakestély! Vendégekről már esett szó, de nem mulaszthatom el azt a megtisztelő kötelességemet, hogy szeretettel köszöntsem őket. Bár tudvalevő, hogy szakestélyeinken a filiszter élet rangjai mit sem számítanak, most mégis rangsorolok:

Köszöntöm: dr. Winkler András a Józsit.

Köszöntöm a társkarok képviselőit, és minden kedves résztvevőjét a szakestnek.

Felszólítom a Cantust, hogy kedves vendégeink tiszteletére intonálja az ideillő nótát!

Elnök: Silentium! Contrapunct kikapcsolva!

(Székfoglaló)

Mélyen tisztelt hagyományörző szakestély! Eks!

Elnök: Silentium! Contrapunct bekapcsolva! Mélyen tisztelt hagyományörző szakestély! Hogy az etalon részeg se töltse ledér semmittevésben a szakest óráit és dolgavégezetlenül, minden különösebb casus nélkül a sört szopogassa, jelszót kérek a számára a szakesttől! Serkentőül egy tükrös, hisz nagyon jól ismerjük mindannyian az árpalé kiváló élettani hatásait!

Nóta. Jelmondatok. Utána szalagszentelő.

Maior Domus: szalagszentelési ceremónia.

Etalon részeg próba.

Nóták, hozzászólások.

Szünet.

Szünet után daloskönyvvatás.

(Nóták, hozzászólások, közben a krampampuli kiosztása)

Elnök: Silentium! Mélyen tisztelt hagyományörző szakestély!

Felszólítom a krampampuli mestert, tegye meg jelentését!

Utána a krampampuli nóta!

Nóták. Szabad folyása a dolgoknak. Zárás.

Elnök: Silentium! Mélyen tisztelt hagyományörző szakestély!

Felszólítom a Nótabíró, intonálja a szakest zárónótáját, majd a "Gaudeamus igitur..." kezdetű búcsúztatót

Elnök: Silentium! Mélyen tisztelt hagyományörző szakestély! Szakestélyünk véget ért. Jó szerencsét!

Vajda Gábor as. Fürtöcske gyűjteményéből Hagyományörző szakest házirend

Én, az Isteni Fényben Tündöklő Dicső Firmák Karának megbízásából ezen szakestély háznagya, kihirdetem az érvényes passzust, mely szerint ezen szakestély bezártáig viselkedni illik.

A szakestély célja az utolsó szakest óta eltelt időtartam alatt felhalmozódott seréhség csillapítása, újonnan elkészült daloskönyveink felavatása, valamint a már oly rég óhajtott tisztségviselői szalagjaink felszentelése.

A házirend pontjai vonatkoznak minden jelenlévő emberre, valamint a biológiai szerveződési formák közé nem sorolható, az önmagukból árasztott sötétségük burkában tapogatózó balekokra is.

1.) Legelső, és legfontosabb feltétel, hogy mindenki felejtse el ezen szakestre a külvilági beosztását, ragját a társadalmi életben, egyéb fennhéjázó címét.

2.) Az est korlátlan hatalommal bíró ura főigazgatónk a nagyhatalmú PRAESES, ki már csak beosztásából adódóan is szent és sérthetetlen. Hangja, mint egy ipari kürt, alakja, mint egy sudár daru egy ipartelep közepén. Az elnök természetesen EX CHATEDRA, valamint AD HOC beszél.

3.) Bölcs, és intelligens felszólalásokat mindig szívesen hallgatunk, de ha ennek ellenére valaki mégis szólni kívánna, akkor mielőtt belekezdene beszédébe, próbálja szájára venni a VOCEM PRECO szavakat, és mondandóját

csak akkor kezdje el, ha elnökünk HABEAS szavaival arra érdemesnek minősíti; ha a PRAESES azonban paraméterként a HABEAS szó elé a NON tagadó előtagot illesztené, akkor a próbálkozó vonuljon vissza, és ismerje el, hogy felszólalásának mértéke amúgy sem érte volna el az 1/40 000-es relatív hibahatárt.

4.) Szakestélyünk hivatalos megszólítása a következő legyen:

Mélyen Tisztelt Tisztségviselői szalag –

szentelő, Daloskönyvvatató,

hagyományörző szakestély, magas

Praesidium, monolit szilárdságú

Praeses.

Felszólalását köteles mindenki ezen szavakkal kezdeni, mert ha nem, akkor az elnök kiutal a részére egy olyan egyéni megszólítást, hogy darabokban viszi haza a nyelvért.

5.) Ha valaki intelligenciahiány, vagy pusztán csak úgy miért-is-ne alapon megsértődne valakire, aki viszonozza érzelmeit, akkor kérelmezheti ügyük szabályos elrendezését, ami jelen esetben sörpárbaj útján fog eldöntésre kerülni. A párbaj eredménye megmászhatatlan. Visszavágásra ezen szakestély keretein belül mód nincs.

6.) A szakest kedvfokozó itala az Bacchusnak, s az Ceresnek szentelt Lé, mely mindannyiunk tetszését elnyerte már oly sokszor, és amit nem szőlőből készítenek, mivel nem a borról van szó. Így hát sert igyunk, s azt pedig az elnök diktálta kellemesen lüktető jambusok ritmusában tegyük. Az időmérték dimenziója pedig legyen az eks, a maga teljességében, esetleg a tükrös, ami félkorsónyi boldogságot hozzon életünkbe. A lefetyet mint az eks szinonimáját a balekok számára tartjuk fent.

7.) S aki pedig nem bírhatja az legnemezebb komlószáft friss buborékainak toroksimogató gyöngyözését, mely minden ízében C-vitamin, az SZÁRADJON KI, vagy esetleg jelentsen SÖRINPOTENCIÁT no de ezt csak

is a végső esetben, és ne féljen, a megtorlás biztosan nem marad el.

8.) A szakestélyről való spontán távozásnak sem helye, sem értelme nincsen. Aki mégis firmához méltatlan percekét kíván eltölteni egy fal felé fordulva, az testét 6/4-es részével bedöntve esésirányban távozzon a teremből.

9.) Víg nótáinkat pedig kellő időben, hangnemben s visszhangos telt hangján mindenkor és kizárólag az ultra szoprán veteranisszimusz Cantus Praeses intonálja, melyet mindenki köteles legkiválóbb hangján utánzengeni.

A házirend kihirdetését követően azonnal jogerőre emelkedik!

Jó Szerencsét! Világost a Geósnak !

Kelt Alba Regia

1994. december 2.

Hogy mindenki lássa...
... kilépünk az első képsíkból

a Szakestély szélén

Pozícióban

Szabady Zsolt as. Profzsozso
Károlyi Attila és Trig.mag

Egy Dublini viszontagságai (Felszólalás – 1992. Hagyományörző Szakestély)

Az öreg Veteranisszimuszok talán már nem is emlékeznek rá, de mi 3. éves firmák tapasztaljuk a záródolgozatok nyújtotta élvezeteket.

Az angol nyelvet magas fokon bíró, mostanság Írthonban tengő-lengő, futballozó barátunk Bécó as. Fáraó megkért minket (Zsozso as. Profzsozso és Attila as. Trig.mag), hogy segítsünk neki állandósítani egy pontot a záródolgozatához (GPS mérés). Természetesen vállaltuk a feladatot, mit sem sejtve a tornyosuló nehézségekről.

Először akkor döbbsentünk meg, mikor megláttuk az állandósítandó betonkoloszszust. Akkora volt, hogy egy tetőgerenda is kezitcsókolomot köszönt volna neki. Mondhatom, élvezet volt betenni az Otosanba.

Szóval elindultunk állandósítani az Aranybullához ill. elindultunk volna, ha Pista, a sofőr nem megy el ebédelni. De elment. Így Fáraó kihasználva az alkalmat, beugrott az Otosan volánjához és már indultunk is az udvarról. Mikor elhaladtunk az étterem előtt, Pista szemei 2-szeresére nőttek, a falat megakadt a torkán, s majdnem megfulladt, de se baj. Mi megyünk tovább!

Ahogy kifordulunk a Pirosalma utcára – a sofőrt mégiscsak meg kell várni elven – Fáraó parkolni próbál. De csak próbál, mert elsőre ez nem sikerül. Most viszont tolatni kellene! De hol a rükverc? Fáraó nem találja, az Otosan keresztben az utcán, mögöttünk dudálnak kocsik, Pista ebédel: PATT!

A patthelyzetnek Pista gyors ebédbefejezése vet véget!

Végre kiérünk az Aranybullához, ahol újabb aranyos meglepetések várnak minket. A domb oldalába ásott másfél méteres gödörbe kellett beleerőszakolni a követ. Természetesen, a föld alatti kő véletlenül sem a gödör közepén volt, mert így egyszerűbb lett volna a dolgunk, hanem az egyik szegletben.

Tehát nekiálltunk felállítani a teodolitot, s itt kezdődtek a problémák. Az első az volt, hogy puha a talaj. Annyira, hogy elég volt ránézni a műszerlábra, az máris tövig süllyedt a földbe.

De egy földmérőnek semmi sem akadály!

Optikai vetítő a pontra, fekvőtengely vízszintes, állótengely függőleges, minden rendben – lenne, ha az optikai vetítő nem mászott volna el a pontról a fenébe..

Előlről az egészet, aztán váltjuk egymást. Kb. 15 perc múlva kezdtünk rájönni, lehet, hogy pont nyeri a csatát.

Egy óra múlva taktikát változtattunk. Beemeltük a dögöt a gödörbe, hogy ne a felállított műszeren keresztül történjen ez meg. Természetesen kezdődött az egész pontraállítás, ill. pontra nem állás előlről.

Másfél óra múlva teljesen kimerülve, de győztünk. Persze mindez ahhoz képest, hogy 5 perc a szintidő!

Ezen a napon csak egy hajszálon, illetve optikai vetítőn múlt, hogy egy záró-GPS-mérés megbukjon a pontraállítás miatt.

Borbély Katalin as. Zöldkacaj Felszólalás

74

Mélyen tisztelt Birkás idegét tépő, vetület-tanon átbukdácsoló, földben turkáló, fehér garbóban zokogó, talajban vájkáló Firmaavató Szakestély, Magas Presidium, Legmagasabb Preses.

A 2. évfolyam b. tanulócsoportha és patronáló-tanára nevében szeretnék szólni.

Kedves kis csoportunk 14 fővel és nagy-nagy reményekkel vonult be a főiskolai kar történelmébe. Még le sem tettük csomagjainkat, máris kezdődött az oktatás az akkori Firmák részéről.

Fehérvárból legelőször a híresebb-hírhedtebb vendéglátóipari egységeket ismertük meg. Hamarosán majdnem mindenki tudta, hogy melyik kocsmát hol keresse.

Az első félév elég jól telt, leszámítva a sikertelen pontráállások és geodézia előadások okozta melabút. Meg is maradtunk mind a 14-en. Boldogsággal töltött el minket a tudat, hogy második félévesek lettünk. Ekkor még nem sejtettük, hogy kemény harcot kell vívnunk az ábris gyakorlati jegyekért. Egyesek azért újra megpróbálják.

Megfogyva bár, de törve nem, 11-en kezdünk neki a 2+1. félévnek. Ekkor lett többek jelszava, hogy nem a győzelem a fontos.

Egyébként ez egy emlékezetes félév volt. Sűrítettük az alappontokat, keresgeltük a ki-egyenlítés feltételi egyenleteit, el-elrévedtünk a különböző vetületek fölött, kiszélesedett parallaktikus szemlélésünk.

Bár volt, aki elhullott a hosszú harc alatt, de aki megmaradt, bátran szembeszállt az újabb kihívásokkal. Igaz, hogy például a matek szigorlat sem ment mindenkinek elsőre, mégis megcsináltuk.

Az új félév szétzilálta az amúgy sem egy-séges sorait évfolyamunknak. Kitört a 3. világháború helyett a Mérők és Rendezők háborúja. A rajt előtt újrendeztük sorainkat és elmondhatjuk magunkról, hogy: "egy hűtlen ment el nehéz fejjel, visszajönne, de ő már nem kell". De vigaszképpen kaptunk 2 új csoporttársat, akik teljes mértékben magukévá tették...csoportunk elveit. Így indultunk neki 11 fővel a negyedik félév többek között topográfiával kikövezett útján.

Itt szeretnék szólni mostani patronáló-tanárunkról, Jancsó Tamásról, akit velünk avattak balekká és e rendezvény alkalmából újra csatlakozott hozzánk.

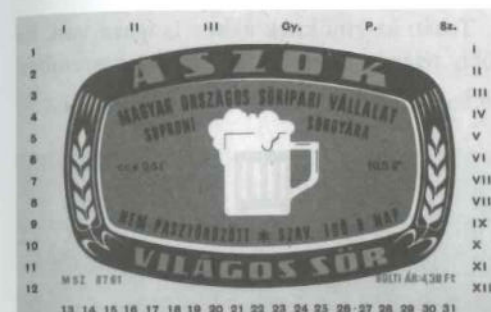
Szeretném elmondani, hogy csoportunkban nincsenek pogányok, de sajnos van egy társunk, aki nem kívánja folytatni hagyományainkat.

Ezen rövid bevezető jellemzés után ajánlom a Mélyen tisztelt Birkás idegét tépő, vetület-tanon átbukdácsoló, földben turkáló, fehér garbóban zokogó, talajban vájkáló Firmaavató Szakestély, a Magas Presidium, és a legmagasabb Preses figyelmébe a b. csoportot, és kérem teljesítsék hön áhított álmunkat, hogy szénégetőkből az Isteni Fényben Tündöklő Dicső Firmák Karának tagjaivá válhassunk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Ez a felszólalás az 1990-1993-as évfolyam Firmaavató Szakestélyén hangzott el, az én tolmácsolásomban. A szakestély pontos dátumára nem emlékszem, az elnöke Németh Gyula volt. A felszólalás szövegét a csoport több tagjával együtt hoztuk össze, a szakestély előtt pár órával (miközben éppen epiláltam).

Most, ennyi év után újraolvasva eszembe jutott, hogy talán nem tanulmányi élményeinkkel és érdemeinkkel kellett volna alátámasztanunk firmává avatási kérelmünket, sokkal inkább a selmeci hagyományok ismeretével, a hagyományörző rendezvényekben való részvételünkkel, balekéveink tapasztalataival, esetleg a sörivásban való előmenetelünk ismertetésével.

Azért persze úgy gondolom, hogy így sem volt rossz a gondolat, már csak azért sem, mert abban az évben csak mi írtunk felszólalást, és ha jól emlékszem, a tartalmát tekintve egy kicsit puskáztunk is valamelyik korábbi évfolyam felszólalásából.

Ászok 1974-ből

Sörpárbaj 1984

Elemében, Dr. Nagy József as. Somogy gyöngye

Birkások

Kopasz

75

Vajda Gábor as. Fürtöcske gyűjteményéből Házirend (hagyományörző szakestély)

76

Mi a világi dolgoktól független, Isteni Fényben Tündöklő, szupernóvákat és tanáraink nevelésünkbe vetett hitét elhomályosító Dicső Firmák kinyilvánítjuk akaratunkat és azt e házirendben foganásítjuk: (Ezen paragrafusok fokozottan érvényesek a szakesten tévedésből jelen lévő balekokra, akiknek ajánljuk, hogy gyakorolják az adatrögzítés manuális formáját, mert ezt a szakest végén a balekcsősz ellenőrizni fogja.)

1.§ Ezen szakestély azon céllal gyűlt össze egyrészt, hogy kipihenjük a mögöttünk lévő A-B útszakasz lekerekítő íveinek leküzdésére tett fáradságainkat és pótoljuk ezen tevékenység közben adoniszi testünkben elpárolgott folyadékmennyiséget, másrészt pedig hogy egy ilyen atomcsapást is Jó-^ó-val meghaladó feladat után extragalaxisokat látva ronggyá bomló agyunkban sem feledkezzünk el dicső SELMECI HAGYOMÁNYAINKRÓL, továbbá hogy élvezzük a mindannyiunk által ismert Mikulás és Rénszarvasi Rt. gondoskodását ezen fagyos téli estén.

2.§ A szakestély nem holmi angolkisasszonyok teadélutánja a John Bull pubban, ahol a jelenlévők szabásmintákat cserélgetnek egymás között és nem is a pit-bull tenyésztők megsegítésére rendezett zenés-Tánczos Jóútékonysági est, hanem egy szívvel-lelket-torkot melengető barátságos összeövetel, melynek jelenlegi Elnöke az, aki legtöbbet

tudja közülünk a horhosokról, tereplépcsőkről, meredélyszalagokról, szőröstalpú völgyekről, horpákról, hordalék- és egyéb kúpokról, vápákról és váposokról, és egyéb mell és csípőmagasságban hordott gömbölyű terepalakulatokról, valamint a mákról és a belőle készíthető ételekről. A feltehetően piros Opel Astra típusú Sunnal érkezett Praesesünk tenorjától megremegnek a mindnyájunk által igen jól ismert volt szovjet katonai lőtér cill betűkkel „díszített” ingókövei, és a kettős csavarodású függővonalak is göcsöt kötnek magukra. Így kérünk mindenkit, hogy eme jellegzetes hangot hallva saját testi épségének megóvása érdekében minél gyorsabban keressen biztonságos helyet – korsóját és kedvesét szorosan markolva – egy 10000-es levezetett topo térkép biztonságot nyújtó szintvonalai közt. Ebből kifolyólag Ő mindig EX CHATEDRA beszél, de bármit is mond, az csak a konzekvenciák ellen használható fel.

Tehát: az elnöknek akkor is igaza van, ha több télapót lát mint amennyi a teremben van.

3.§ Felhívom a setét balekok figyelmét, hogy lenyelhetik a negrót, mert az a gyertya azért van ott, hogy most azzal világítsanak.

4.§ Az a vállalkozó szellemű egyén, aki hozzászólásával a szakest fényét és hangulatát emelni kívánja – miután mondandóját háromszor, de inkább négyszer, de még inkább (n-1)* 180-szor meghányta vetette magában – úgy vegye szájára a VOCEM PRECO szavakat, mit az Elnök integrált áramköröktől vezérelve HABEAS(1) szóval adhat meg, avagy NON HABEAS(0) szavakkal tagadhat meg.

Amennyiben eme mártírsággal is felértett és értelmi szerzőjének tudatbeli képességei szerény kis igényeinknek valami módon mégsem felelnének meg, és a teremben az ezáltal produkált morális szint emelkedésének sebessége túllépné az első szökési sebességet,

úgy az elnök nemes egyszerűséggel, végtelesen kecsesen és mindennemű magyarázat nélkül – akár egy széklábbal is – a felszólalóba fojthatja a szót, avagy a szószót.

5.§ A szakestély hivatalos megszólítása:

MÉLYEN TISZTELT TÉLAPÓ ITATÓ,
RÉNSZARVAS ETETŐ HAGYOMÁNYÖR-
ZÓ SZAKESTÉLY, MAGAS PRESIDIUM,
LEGMAGASABB PREASES!

Hangszálainak aktív és tartós remegtetését köteles minden felszólaló ezen becses megszólítással kezdeni, ellenkező esetben korsójában lévő itókat köteles az utolsó cseppig elfogyasztani. Azon számító egyének, kik ily módon szeretnének némi előnyhöz jutni az ivás terén – méltó büntetésként – tetemes mennyiségű mákos tészta elfogyasztására ítéltetnek.

6.§ Az elnök SILENCIUM felszólítására mindenki köteles hangszalagregzésein

amplitúdóját nullára redukálni, heves artikulációit pedig üresbe tenni. A rajta kapott beszélgetők sörpárbajban dönthetik el, melyikük fizeti vissza Tocsik Márta még mindig hiányzó millióit.

7.§ Mivel a szakestély vidám és barátságos összeövetel, az itt elhangzottakon senki sem sértődhet meg, és amúgy is a sértődés az intelligencia hiányára utaló magatartásforma, melyet már a homokozóban játszó atomoknál is megfigyeltek. Aki minden áron meg akar sértődni, az halassza későbbre, ha ez mégsem megy, az érintett felek a sérelmeket sörpárbajban torolhatják meg.

8.§ Világost, Trianont és Kolozsvárt leszámítva minden vitás esetben az Elnök dönt.

9.§ Szakestélyünk szent itala a komló-szaft, melyet mindenki köteles az elnök által diktált ütemben serényen pusztítani.

Vidám felügyelet szakestélyen 1985

77

EKS felszólításra mindenki köteles korsóját fenéki, TÜKRÖS felszólításra félig üríteni, a LEFETYnek hívott ivási fokozat csak a balekokra vonatkozik, melynek jelentését is már csak ők ismerik. Azon renitenskedő, aljas, perverz, szánsalomra sem méltó alsóbbrendű teremtményei az Isteneknek, akik valami sörre csöppet sem emlékeztető gyanús, folyékony halmazállapotú anyaggal szándékoznak a nemes komlósaft keltette élvezetett pótolni, kötelesek serimpotenciát bejelenteni.

A tér azon rendezetlen halmazából álló anyagcsoportjai, melyek eme folyamatot ráadásul alkoholmentes szerkezettel próbálják üzni, kötelesek sárga anyagból lévő ALKOHOLFREI feliratot a gúnyájukra varrni és azt az idők végezetéig hordani.

10.§ Az elhangzó nóták ütemét és hangerejét a 4. TENOR címéért versengő, öblös orgánumú CANTUS PRAESES diktálja, akit a már finom seritallal kellően felázott hangszálainak vibráló mozgásával mindenki köteles követni.

11.§ Azon szerencsétlen példányai a jelenlévő fajoknak, kik nem tudják kellőképpen megregulázni és vigyázzba állítani szerveztük vízháztartását szabályozó berendezéseiket – és ezek perifériáit, mint a gyomor, tüdő, agy – TEMPUS HELYEMRE ÉS ITALOMRA felkiáltással, remegő balkezük felemelésével, talpuk görcsös öklöbszorításával, önmagukat bal válluknál megragadva kivezetik a teremből.

12.§ Ne feledje senki, nagyon kispályás geodéta az, ki nem tud felülemelkedni önmagának bebeszélt és vélt nagyságán, legalább erre a pár órára.

A szakestély házirendje felolvasás után jogerőre emelkedett.

Jó szerencsét!
Világost a Geósnak!

Kelt: Székesfehérvárott, a Millecentenáriumi évében, december hónap Mikulás napján

.....
Praeses Major Domus

.....
Rangidős Firma

SÖR HELYE

Praeses Hörömpő János
as. Vén Kanróka hosszú lompos farokkal

Vén Kanróka hosszú lompos farokkal

„A pofámból csöpög a zsír...”

Talán a Bucsí Vera?

Hörömpő szólásra emelkedik

Úgy megforgatták Magdolnát ...

Szomorúan öntöm ki a moslékot...

Valéta bál

A Nagy Hörömpő Tádé

Háznagy Hoványi Péter as. Hümér, az első valétaelnök

Praeses Tamás László as. Libella

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Önt 1973.III.31-én 20h-kor
kezdődő, a Földmérési Főiskola Klubjában
tartandó szalagavató Szakestélyünkre
Székesfehérvár 73.III.20. Valétabizottság

Szalagavató meghívója Melles Attila gyűjteményéből

Szalagavató után

Szalagavató szakestély praesidiuma

Szabó László as. Szacó Búcsúztató 1991

82

Kedves Valétáló Harmadévfolyam, Tisztelt Szülők, Igazgató Úr, Oktatóink, Kedves Vendegeink, Hallgatótársaim, Mókuserék!

Mai rohanó világunkban egyre több hagyomány vész el. Most, amikor itt állunk az Alma Mater bejárata előtt, egy régi hagyománynak eleget téve búcsúztatjuk végzős diáktársainkat. A kívülállók sajnos nem sokat tudhatnak ezekről a hagyományokról, melyek az ősi selmeci diákeveket idézik. Bár régiek, de azért elevenen élnek néhányunk szívében.

Mikor megkezdtek tanulmányaitokat ezen a főiskolán, kicsit idegenkedve fogadtatok a megszokottól eltérő diákeletet. Azt, hogy balekká, majd később dicső Firmává váltatok, sok-sok élménnyel gazdagított benneteket. Remegő lábbal emlékezhetek kopasz balek marathoniaira (marathoni balektúráira), Birkás tanár úr topó túráira. Talán néhányatokban még álmokképként megjelenik Baboss tanár úr nevető tize. Ezek ma már csak emlékek, de reméljük, egy életen keresztül végig kísér majd benneteket az itt eltöltött 3, illetve 4 év, amelyben tudást, tapasztalatot és sok kedves emléket szereztek.

Búcsúzóul az elöttetek álló államvizsgálóhoz kívánok a hagyományokhoz hűen:

Jó szerencsét!

Szalagavató szakestély

Búcsúbeszéd 1976
Szirányi Zoltán as. Pincepenész

Valéta bál 1975

Gyertyatartók 1981

Szalagavató szakestély 1983

Szalag és korsóavató 1987

Szalagavató szakestély 1983

Szalag és korsóavató 1985

Korsó adományozás 1985

83

Házirend kihirdetése

Adományozó levél

Mi, a most választó földmérés és földrendező
hallgatók ezen korszót adományozzuk

kj odaadó munkájával kiérdemelte megkülön-
bözött hálánkat, s magában hozzájárult
ahhoz, hogy jó szakember váljunk belőlünk

Alba Regia 19

valéta címek

Korszó adományozó okirat

Korszóavató szakestély után, szabadfolyás...

Szalag feltűzés 1985

Szalag és korszóavató 2002

Államvizsga „Mundiál”!
Eséstüske 1978

Több éves felkészülés után végre össze-
pott a két csapat. A másod- és elsőévesekkel
zsúfoltságig megtelt folyosók előtt kezdődött
a küzdelem. A tanári csapat a legjobb össze-
állításban lépett pályára. Edzőjük az ország-
szerte ismert Höpi Szilva de Róka kapitány
/hosszú lompos farkával/.

Az előzetes összecsapások alatt a követke-
ző 11-et küldte a pályára:

Kapus – Botos

4 hátvéd – Baboss-Birkás-Balogh-Szabó J.

A középpályán ketten – Nagy József-
StiftingerCsatársor – Gerencsér-Aklasz-Fister-
Ugrin-Futó

A diákok csapata, melyben szerepel egy
tanár is!

Kapus – Bartha

4 hátvéd – Szénási-Kiss Józsi-Braun-
Csicsely

Középpályán – Szokoly-Homoródi

Csatársor – Marjai-Geröly-Nagy Sanyi-
Puma

Elkezdődik a küzdelem. A döntetlen mind-
két csapatnak jó, de győzni kell a diákoknak!

Eltelt egy félév, de nem történt semmi a
pályán. Volt egy csúnya belemenés – Baboss

belement a Szénásiba, de Szénási igazgatói
engedéllyel tovább játszhatott.

Szentes össze-vissza futkosott az első
félidőben. Nem találta a helyét, bár nagyon
akart, de játékán meglátszott a sokévi kiha-
gyás. Közben Szabó József az NDK-ba került,
a csapat edzője szabadlistára tette. Helyette
Szalai lépett a pályára, akit a közönség nagy
füttel fogadott. Mindkét csapatra jellemző
volt a szoros emberfogás. Nagy József fogta
Marjait, - de hogy fogja - szinte levegőhöz
sem engedi. Még a zuhany alá is elkíséri. De
Marjai többször átjátszotta és ügyes cselekkel
tört a kapu felé, ahol azonban Botos kapus
résen volt. Egyébként Ő az, aki nem írta alá
Marjai jugoszláviai szerződését, ami egy hó-
napig tartott volna.

Közben egyre hevesedik a küzdelem, a
labda gurul, a Nagy Józsi pattog. A nézőtérről
többen beszélnek: “Dobjatok rá pokrócot,
hogy ne pattogjon!”

Höpi Szilva de Róka kapitány egyre idege-
sebben gyűri maga alá a nagy lompos farkát.
Lehívja a gyengén muzsikáló Ugrint, tévedés-
ből először Bucsi Verát küldi pályára. A család
azonban hamar kiderül és Ugrin helyett vé-
gül Winkler jön a pályára, akire nagyon kell
vigyázni, mert a Szovjetunióban játszott és
különben is vörös.

A másik fotós pedig erősen jobbra húz.
Közben nagyszerű labdát ad Baboss a bal szél-
re futó Futónak, aki ahelyett, hogy élne a lehe-
tőséggel, leáll pingpongozni a Stiftingerrel...
Kapusunk a zh vonal előtt felkapja a labdát,
és egyből indítja Homoródit. A “fiú” nagy-
szerűen vezeti a labdát a Stiftingerre, aki
becsúszik, összegabalyodnak – közben a
nézők kiabálnak – lőj már Homi, ő azonban
belelővi Stiftingerbe, és róla kipattan Nagy
Józsi, aki letörli az izzadságát és rávezeti a
kapura. Egyébként ő nem érzi magát olyan jól
a “vizes” talajon, mert itt ő sem tud annyira
pattogni, mint egyébként.

Közben újabb csere járja körbe a pálya szélét, dr. Joó István kísértete. Szent hajszára szövetekezett a kísértet ellen csapatunk minden hatalma a pápa és a Szabó Gyula, Metternich és a Vida.

Véres szájjal ront Kiss Józsi, aki legszívesebben mellbe rúgná, de azt ő is tudja, hogy ezért sárga lap jár és nem diploma.

Közben Klausz Fister öngóljával 1:0-ra vezetnek a diákok, látszik, ez a fiú velünk van. A diákcsapat elbízta magát. A zh vonalon belül Birkás elesik egy szintvonalba, és ezért tévedésből 11-est rúghatnak a tanárok.

Dr. Joó Isten áll a labda mögé. Gól!!!!

Döntetlen lett az összecsapás, de jövőre a következő évfolyam se nyerhet.

„Szép idő volt,
jó idő volt,
Gár, hogy elmúlt,
jaj de kár...”

VALÉTÁLUNK
1986

Valétálás meghívó

Valétálás 1975

„HE!! ÖNKÉNTES RENDŐR LÉTŐKRE UDVARIASAB-
BAK. IS LEHETNÉNEK.”

A megtévesztő valétálszalag

Valétálás 1975

IMPORT INDULÓ

Fehérvári főiskolán
Geodéta lettem.
Kezembe már igen korán
Nagyfelrakót vettem
/: Már az első törzshelyemen
Jó nők fogtak körbe,
Azt hitték, a térkép helyett
Őket mérem ölbe. :/

Az egyikük elcsábított,
Még mértem egy szuszra,
Azt mondta, hogy nem számított
Ilyen nőniuszra.
/: Ellenőriztem még persze.
Bizony nem volt hibás
Az igénybevételekre
Nem volt zsugorodás :/

Felrakómnak az Árpádba
Új tokot találtam.
Nem számítva a Bálnára
Minden este vártam.
/: De megviselt tokom, ami
Nem volt éppen pap-lak.
Előretolt állásaim
Merevgörccsöt kaptak :/

Nem bírtam tovább a strapát
Jött egy balekina.
Felkínálta szerény magát
Sebeim gyógyítja
/: Megápolta, az nem kétséges
Szép tájakon járva
Éldegéltem mesterséges
Légzés után vágyva :/

Úgy döntöttem, megjavulok
Új életet kezdve
A lányokkal csak tanulók
És sakkozom este
/: De egy elhívott malmozni
Naivan elmentem
Nem tudtam, hogy nem játszani
Örölni hív engem :/

A második új életem
Kezdtm másnap reggel.
A gőzfürdőbe bementem,
Felcsípett egy ember
/: Azt hittem, csak rossz szokása
Hogy mindig hozzámért,
De tudtam már, mi az ábra,
Mikor homokot kért :/

Délutánra új erővel
Új életet kezdtem,
Három érdeklődő nővel
Barlangászni mentem.
/: Az új erőm le is lépett
Az első barlangban,
Hol fiatal vetődések
Nyomára bukkantam :/

Tanulmányozgattam őket,
Hisz nem vagyok buta.
Egyik sem volt rideg közet
Se málló, se tufa.
/: De akkor úgy meglepődtem,
Mikor harmadjára
A vetődésbe vetődtem,
S előtört a láva :/

Szakítottam minden rosszal,
Amíg eddig tettem.
Kezembe, új ábrándokkal
Felrakómat vettem.
/: Kocsmáról-kocsmára járok,
Hegedülök véle :/
Szánjátok a jó diákok /Kalapomba dobál-
játok/
/: Kell a pénz a félre :/

A geodéta Eséstüske 1980

88

A geodéta olyan szerzet,
Ki a kutyanak se kellett.

A hidegben nem megy össze,
S nem tágul ki melegben se.

Ha bemegy a „Palotába”,
Kiküldik a bús – világba.

Elküldik őt hosszú útra,
Nem köszönt rá, csak egy – túra.

Egyszóval a szabadban él
Jó meleget már nem – remél

Övé tán az egész világ,
Mégsem szerez egy kis – piát,

Mert nem lehet; vár a munka
Pedig egyszer még – berúgna.

A fizetség nagyon kevés,
Több megy el, holott nincs evés.

Ha a „küldetés” letelik,
Őt hordágyra fektetik.

Úgy cipelik szépen haza,
Löttyedt a teste és – laza.

Bár műszere nem a régi,
Mégis hosszasan elnézi,

Hogy merev már a vetítő
És elavult rég a függő.

Hogyha pedig vár a „szana”,
Égnek áll colstoka, s – haja.

De kinézik mindenhonnan,
Hová örömmel betoppan.

A földmérőt nem szeretik,
Bár ezzel ő nem törődik.

Sajnálom, de ez a téma
Éljen hát a Geodéta!

Stenczel Sándor as. Grafi Legyen ön is földmérő mérnök

Jó estét, jó szurkolást! Ez itt a Legyen ön is földmérőmérnök, Vágjó István vagyok. Ismerkedjünk meg mai játékosunkkal Komi Attilával, aki Orros-házáról érkezett hozzánk.

Vágjunk is bele Komi úr; tudja, van három segítsége: puskázhat, kérhet sugást, ill. felhívhatja a rektort, a szigorlat után van az első garantált nyeremény, de ezt ön jól tudja; kíváncsi, legyen ön is földmérő mérnök!

Az első egy könnyű kérdés;

Mi a helyes végzettség, amivel érdemes a főiskolára jönni?

- A. másoddiploma
- B. technikus vizsga
- C. szakközépiskolai érettségi
- D. gimnáziumi érettségi

Hát, persze, hogy a D. válasz a jó, a gimnáziumi érettségi, ha a másik háromból mondott volna, rögtön elTánczolta volna az esélyeit.

Jön a második kérdés;

Mit mondunk arra a köznyelvben aki dühös?

- A. zabos
- B. habos
- C. lapos

D. Baboss

Nos...? Hát persze! Gondolom ez a kérdés már a könyökén jenki...

Már a harmadik kérdésnél járunk és még megvan minden segítsége, bizony-bizony volt már ebben a székben olyan, aki már ekkor kikérte a rektori telefont.

Hány perc alatt tudja felállítani... nem-nem ülön vissza Komi úr nem arra gondoltunk, várja meg a kérdést, tehát

Hány perc alatt tudja felállítani egy mérnök a műszerét?

- A. 2 perc alatt, de az olyan is...
- B. Beszámolón 3 perc, az életben 1 ½ óra
- C. Beszámolón 1 ½ óra, életben 3 perc

Valétálás 1976

Tanáraink a valétálásán 1977

89

Ballag már a vén diák... 1977

Búcsú az iskolától

A belváros utcáin a májusfával 1981

D. Csak egy csinos mérőpár kell hozzá és feláll az magától

Ha biztos benne, akkor megjelöljük alkoholos filccel! ...és valóban! Már mehetünk is a negyedik kérdésre:

Melyik a legális vizsga előtt az alábbi doppingszerek közül?

- A. Anfetamin származékok
- B. Szintetikus drogok
- C. Szteroidok
- D. Ilonka néni kávéja

Ugyan-ugyan kedves Komi úr melyikünk ne élt volna vele azokon a nehéz napokon, sőt emlékszem a sorban előttem állt...no, de többet nem segíthetek....jó akkor megjelöljük a D-t, mert ön Komi Attila Orros-házáról azt mondja tehát, hogy Ilonka néni kávéja legális doppingszer. Nézzük...és valóban!

Következik az ötödik kérdés? Tehát:

Mit jelent mongolul a „statistikoj sementer, neem” kifejezés?

- A. Valójában ez egy magyar szó és mongolul Monhort jelent
- B. Valójában ez egy magyar szó és „statistikai eseményteret” jelent, csak mongol akcentussal
- C. Nem jelent semmit
- D. Egy átlagos diáknak -még a magyar megfelelője- sem jelent semmit!

Nos, tudom, ez nehéz kérdés. Tanult ön valószínűségelméletet, kedves Attila? Szóval tanították...Annyit segíték, hogy a valószínűség előadásokon kellett, hogy találkozzon ezzel a kifejezéssel. Kérné a közönség segítségét? Hát, ahogy ezeket elnézem...ezeknek is csak tanították a tárgyat! Jó, akkor telefonáljon egyet...Hogy? Igen, én tudom a választ,

de nem..., engem nem hívhat fel a másik székből. Nem, Mongóliát sem hívhatja fel, az túl drága lenne, egyébként van mongol ismerőse? Hogy inkább a vakszerencsére bízza magát? Higgye el, mindenki úgy megy át azon a vizsgán; tehát B?... És valóban! Kicsit megizzadt Komi úr, de szép volt! Igyon egy felest, az ilyen helyzetekre van idekészítve...jó a Cseresznye? Elmegy!

Nos, lássuk a következőt!

Milyen eszköz szükséges egy UTM-vetület elkészítéséhez?

- A. Angol amerikai
- B. Svájci zsebkés
- C. Francia kulcs
- D. Németh Gyalu

Hm...rendben; próbálja kizárólagos alapon...Én inkább nem mondok semmit, csak annyit, hogy ezen kérdéscsoportnál sokan telefonáltak a rektornak, sőt volt aki itt csúszott el. Kérem, akkor elveszünk kettőt...így már tudja,...hát persze két vettan-pecsét után már könnyen megy!

Komi úr, már a hetedik kérdésnél tartunk! Igazán jól halad!

Mit csinál egy közút az átmeneti ívben?

- A. Fordul
- B. Kanyarodik
- C. Domborodik
- D. Homoródi-k

De gyorsan rávágta, pedig vannak akik sokat éjszakáztak ezen a kérdésen... No, de lássuk a következőt:

Minek van három lába a földmérésben?

- A. A suszterszéknek
- B. A sánta kutyának

C. A hím firmának

D. A földmérésben mindennek három lába van, de valahogy mégsem dől fel

Nos? Akkor rendben, kérdezzük a közönséget! A lelátó férfi tagjai a „C.Hím firmára” szavaznak, de úgy nézem, a hölgytagok csak mosolyogva legyintenek...Akkor elfogadja a közönség szavazását? Rendben megjelöljük...ééés már megýünk is a következő kérdésre:

Mit nevezünk prizmának?

- A. Az egy bevásárlóközpont
- B. Az a macskaszem flancos elnevezése
- C. Valami drága izé, amit nem tanácsos Sukorón kinn felejtetni
- D. A prizma az az eszköz, amibe ha egyenesen akarsz belenézni, be kell kanyarodnod

Kemény kérdés...tehát D., megjelöljük?...de egész biztosan megjelöljük?...nem mondok semmit, de biztos, hogy megjelöljük?...én nem akarom lebeszélni, vagy elbizonytalanítani, csak hivatalból szemétkedem itt...De határozott!...és igaza van!

Lássuk az utolsó kérdést! Felkészült? Kis szőlőcukor? Még egy kis Cseresznye? Akkor lássuk;

Ennél csak két válasz közül kell választania és magának kell feltennie a kérdést:

Akar-e geodéta lenni?

Amennyiben igen, akkor a továbbiakban ne a műsorban elhangzott kérdések alapján készüljön a vizsgákra!

Gratulálok Komi úr, nyereménye az EFEFFFK-SEFFFK-NYEFFFK barnakötésű könyvecskéje!

Mára búcsúzunk, a viszontlátásra!!!

Stenczel Sándor as. Grafi Petőfi-MIX 2002

92

Megy a geós a Samarán,
Padlógázon lába,
Gyors a Lada, de lassítja
Sörök garmadája.

Tüzesen süt le a nyári nap sugára,
Az ég tetejéről a földmérő brigádra,
Felesleges totóznunk, hogy mit is iszik
vajon,
A geócsapat sutyiban az üvegből oly na-
gyon.

Munkavágy tüze ég fiatal szívében,
Felállt hát a műszer a falu végében,
Faluvégen így pár geós heherész,
Sörrel a kezében szanaszét heverész.

Falu végén kurta kocsmá,
Ott rúg be a fele banda.
A hangulat is klasszabb lenne
Ha Gyenes nem közeledne;

„Hol vagytok Ti geós mérőtársak?
Közületek csak egyet is itt lássak!
Nem azért vannak ezen gyakorlatok,
Hogy kocsmában ülve mérést számolja-
tok!

Suhannak a kiegypéldák, mint megvadult
lovak...

Bányázkobak, sárga bányázkobak.

Reszket a bokor, mert
HP-ra hajlott rá.
Reszket a bokor,
mert egy geós rángatá.
Eszébe jutott
Az elődje mamája
A pont a bokornak
Hogy került alája???

Ej, mi a kő! Kerttulaj kend!
Egy prizmatot maradt ott bent!
Adja ki, hisz isten jót ad,
Vagy ellátjuk a kend dolgát!

Ha geós vagy, légy geós,
S ne félénk gyöngé lány,
Kit kény és kedv szerint hajt,
Egy házörző idebb-odább!
A legtöbb eb csak csahol!
A bátraktól szalad,
Kerítést mássz hetykén...

Zászlóátadás 1982

S közben ne hagyd magad!

S ha süvölt a zivatar,
A felhős ég alatt,
A tél iker fia,
Esz és hó szakad.

Mi gondunk rá? Mienk
A kocsmá szöglete,
Terepi pótlékunk,
Fele folyik ide.

Életét így méregeti,
És ha megindul az est,
Lumpolni sosem késő,
Mulatozni sose rest.
A földmérő már csak ilyen
Mert geósnak születék,
S geósnak nagy mondása:
„Ej, ráérünk arra még!”

Zászlóval az élen 1982

... és amire koccintani szoktunk 1985

Évfolyam kép 1985

93

Stenczel Sándor as. Grafi
Petőfi-MIX 2002

Valéaelnöki búcsú és a tanári kar 1983

Indulás előtt 1983

A tanári kar és Rostásky... 1987

A valétáló rendezők 1987

Valétálás 1987

és mérők 1987

Két csoportkép 1987-ből

Fényárban 1988

Valétálás 1990

Valétálás 1990

Menetre készen 1992

Hordótörés 1992

Az államvizsga zsűrije

Mosolyok 1985
Diploma átadás

**Mottó: ha az ember bejár a főiskolára
az olyan, mintha fekete ruhában
menne a malomba: akárhogy vigyáz is,
csak ragad rá valami!**

Dr. Ágfalvi Mihály as. Misi

Ebben a rövid kis visszaemlékezésben különböző hallgatói munkákból (zárthelyi dolgozatok, műszaki leírások, szakdolgozatok) adok válogatást. A szó szerinti idézeteket az elmúlt harminc évben gyűjtöttem, tanszéki tanártársaim szíves segítségével, a felsorolt anyagokból, bizonyítandó a mottóban foglaltak igazságát: nem múlnak el nyomtalanul a főiskolai évek.

Talán még a rongy filiszterek is emlékeznek a tanterv felépítésére, a tantárgyak „idősorára”. Módszeresen haladtunk - filozófikusan fogalmazva - az általánostól a különösig. Az idézeteket is ennek megfelelően igyekeztem sorba rendezni. Ez az általam választott időrend - remélem - azt is megmutatja, hogy tudásban miként fejlődtek kedves tanítványink!

A tanulmányok első, meghatározó mérőföldkövei az alapozó tárgyak voltak. Ezek sorában az egyik domináns tárgy - az elmúlt években sok névvel megjelenő, de tartalmában változatlan - geodézia volt. Sokan talán már fel sem tudják idézni magukban a geodéziai műszerek, a műszerelemek, a hibaszámítás csodálatos, ám egyszerű világát. Nekik segít(het)nek a következő idézetek.

A balek megismerve az egyszerű műszerelemeket, e roppant kedves jószágokat, definiál és következtet. A libellával végezhető műveletekről olvassuk:

„A libellával végezhető műveletek:

- a.) szögmérés vízszintesen függőlegesen
 - b.) vízszintessé állítás
 - c.) függőlegessé állítás
- egyszóval: minden.”

Bár néha nem ilyen egyértelmű a dolog. Síklap vízszintessé tételéről lévén szó a balek már kételkedik is (mintha firma lenne!). Olvassuk csak:

„... úgy vesszük figyelembe a libellát, mint ha (sic!) ott lenne a középpontja, ahol most van, tudni illik ugyanis, hogy ebben az esetben a libella rosszul van a síklapra felszerelve. Vagyis a továbbiakban a két főirányba beállítjuk a buborékot a rossz irányba. Utána úgy járunk el, mint normális esetben. De nem értem mért kell rossz műszerrel dolgozni!...”

Természetesen az alaptárgyak sorából nem

A távmérő csoda

maradhat ki a matematika és a fizika sem. Nem hiába sorakoznak a tantervben, hatásuk elementáris módon jelentkezik a szaktárgyakban. Még mindig a geodéziánál maradva, az idő haladtával bonyolódnak - talán éppen a felsorolt tárgyak hatására - a definíciók. A normális pont meghatározása:

„A buborék pozitív végét (amelyik az állítócsavarhoz közelebb van) négy irányban leolvassuk, a szemközti leolvasásokból kapott értékek számtani közepét vesszük, a kettő négyzetének a különbségéből vont négyzetgyök a normálpont értéke.”

Fizikát is tanul már a balek:

„A függővonal megegyezik azzal az elhanyagolható vastagságú nehéz madzaggal, melynek pontjaihoz húzott érintők megegyeznek az arra a pontra ható nehézségi erő és centrifugális erő eredőjeként létrejött erő irányával.”

„A hengervetület úgy képzelhető el, mitha

Távmérés anno

Csak függőlegesen a prizmával...

a kályha csövébe egy golyót tennénk”.

A geodézia témái között a hibaszámítás is szerepel. Számtalan idézet közül álljon itt az egyik legnagyyszerűbb:

„Ha az állandó hibából az állandó hibát elhagyjuk szabálytalan jellegű hibát kapunk.”

Ilyen kemény alapozás után az országos felmérés témakörei következnek.

Az alapokról:

„A geodézia alapelve az, hogy egy mérés nem mérés”

„Országos alapszint: a Nadap elnevezésű országos szintezési főlappont, mely megközelítőleg egybeesik az Adria középtengersizemjének szemfelületével.”

„Az új felsőrendű háromszögelési hálózat kifejlesztésénél az országot háromszögelési

Csúcsoshegy 1983

hálózattal hállozzák (így!) be körbe.”

Korszakalkotó technológiák és eljárások fogalmazódnak meg.

„Ha valahol kövel nem tudunk állandósítani csapatot alkalmazunk. Általában épületek falában helyezik el. Ha esetleg valami érné, elpusztulna ismét felszerelhetünk egy új csapatot, mert a helyén keresztvéséses téglát találhatók.”

„A magassági alappontokat szilárd talajba kell elhelyezni, ahol a külső hatás nem érvényesül, lehetőleg a terep kiemelkedésein, jól látható, jó összelátást biztosító területen.”

Nemcsak az állandósítást lehet megújítani. A következő munkaszakaszok is tág teret adnak az újító kedvnek.

„Ha egymással kapcsolatban mérünk irányokat, azt mondjuk, hogy iránysorozatot mérünk. Az egyes irányokba be kell vonni a nem látható távoli irányokat is, ilyenkor kereső fordulót mérünk.”

Nem látható irányok esetén kicsit hosszadalmasnak tűnhet! De nézzük csak a párját, legalább ilyen „bonyolult”!

„Beillesztett sokszögvonalnál a nem ismert tájékozó irányoknak az egyik végpontját egymásra tájékozzuk!?”

További gyöngyszemek:

„A részletpontok meghatározása annyiban különbözik az alappontok meghatározásától, hogy az előbbieket meghatározása általában rendezetlenebb.”

Hogy mennyire szép és kifejező anyanyelvünk arra következzék két példa (a szakkifejezések jelentése elhanyagolható banalitás). Hozzá kell tennem: az első példa egy magyar, a másik egy arab hallgatótól származik:

„Poláris felmérést alkalmazunk akkor, ha zárt kerteken belül (körbezárt területen belül) kell felmérni, a mérési vonalat nem lehet átvezetni rajta (akadály miatt: kőkerítés, körbeépített udvar stb.).”

Mit vigyek még előadásra?

„A térképen ábrázolandók a dűlőutak. Dűlőutak esetében meg kell jelölni a térképen a dűlés szögét és a dűlés irányát” (Ez a kedvencem!)

Példa az országos felmérés témaköréből (fekvések határváltozása, átcsatolások):

„Ha megszűnnek egyes szelvények, ezeket nem számozzuk át, ezek hiányozni fognak.”

De olvashatunk mást is, hisz sokféle témakör segíti a hallgatót az ÉLET-re való felkészülésben:

„1959-60 között a térképek tartalmának megőrzése érdekében bővítették a földügyi dolgozók létszámát!”

„Az utókalkuláció a tervteljesítés egyik módja.”

A tanulmányok befejezésének egyik termékeny időszaka a szakdolgozat (régieknek záródolgozat) készítése. Amikor már minden fontos dolgot megtanítottunk hallgatóinknak, s kellő tudással felvértezve belekezdenek a feladat megoldásába, következik a korszakalkotó felfedezések sora. Itt az idő, hogy ki-kinek bevésse nevét a szakma aranykönyvébe. Befejezés- és tanúságképpen álljon itt a példa:

„Az egyik mérés alkalmával, amikor az első távcsőállást befejezve áttértem a második távcsőállásra kezdtek el a tavaszi mélyszán-

Geósok drótszámaron 1972-1975

tást. Ahogy az ekével egyre közelebbi sorokat forgatták, annál jobban észlelhető volt az állványelcsavarodás mértéke. A traktor minden új sor megkezdésével éppen ellenkező irányba ment, mint az előző alkalommal és így a két ellentétes irányú elcsavarodás korrigálta egymást.”

Összegyűjtötte és közreadta: dr. Ágfalvi Mihály a. Misi

Mi GEO-sok mindenütt ott vagyunk és persze megismerjük mindent amit lehet. (2000.10.03. Olimp Sydney, Ausztrália, Harbour Bridge)
Balról: SÁVAI Mária (én)
az első főiskolai évfolyamból
Jobbról: BARA ÁGNES
a második főiskolai évfolyamból.
Agi dolgozott földmérőként Ausztráliában a nyaralásában is. (Kint él.)
Az első évfolyamod még kiülél Adelaide mellett Füle György és Sallai Etelka. Goodie Földmérő!

Úszó Anzsd
Bereznai György
Husár Éma
Páncsics Éde
Bukla László
Szabó Antal

EMLEKKÖNYVE:
szép az ifjúság, boldog
mindegyik
Kopálavás: így az ifj
de minden
EFE Fm. 1972-75.
Ede kicsit tovább
Tök jó pasasok, hát ilyen volt
az első főisk. évfolyam
(Kár hogy nekem ezt se jutott...)
Aki beírta, évfolyamod
SÁVAI Mária-t
a GEO-sok egykori Szómatk

ZH-morzsaák Eséstüske 1982

102

A térkép absztrakció: a valósággal való egyezősége mindig (0) nulla.

A térképek előállításához szükséges "utólagos minősítés"-t akkor kell végezni, ha már kész a térkép.

A digitális térképet az jellemzi, hogy a számszerű adatok memorizálással vannak tárolva.

A domborzatábrázolás fotogrammetriai technológiai közül az alábbi eljárásokat alkalmazzák

sztereofotónál: ---és

--- féle eljárást,

Síkfotónál: --- és

--- féle eljárást ...

Azonos méretarányban úgy szerkesztjük át a régi vetületű térképet, hogy lekicsinyítjük, montírozzuk, majd átrajzoljuk.

Az áttérképezés előtt az átdolgozási alap-térképet ki kell egészíteni

- a jogerős, valamint a
- várható változásokkal.

Mérőszalag komparálása: "a szalagot hozzáillesztjük az alapvonalhoz és megfelelő erővel jobbról és balról leolvassuk."

Derékszögű koordinátamérés végrehajtása:

"a vetítőbot segítségével leolvassuk az abszcisszát az acél szalagon, és ahol a veti-

tóbot metszette, bökte a szalagot, az a pont."

Iránymérés végrehajtása: "a jegyzőkönyvet mérés közben nem csak írni, hanem vezetni is kell.

Második távcsőállítás: "a távcsövet átfor-gatva és a limbuszt 360° -kal elforgatva 2. távcsőállításban megmérjük az n irányt."

Derékszögű koordinátamérés végrehajtá-sa:

"a prizmatot megfogva oldalazzunk úgy, hogy prizmánk középső lyukában látható legyen a C pont."

"A mérőszalag 0-tól lefelé és felfelé is be van osztva."

"Illés féle szögprizma: egymás mellett levő két prizma, közte kis lyuk."

"A műszerek gyakran elvesztik igazítottsá-gukat."

Mit vigyek még gyakorlatra?

A BIRKÁS...

Hegyibeszed 1976

„Papa” Eséstüske 1982

Már egy hete csak a Birkásra gon-dolok, mindig, meg-megállva. A dia-vetítő váltójával kezében mutogatott s magyarázott serényen. Én még őszinte ember voltam, ásítottam, toporzékol-tam. Hagyja a tektogenezist másra! Nem is jártam többet előadásra. Csak mentem és sörözgettem némán, nem rágódtam semmiféle témán. Rajzfel-adataim rendezve, sorokba rakva álltak a fiókban. Rajzolnék én, de most már késő, UV-im száma véget nem érő. Egy idomvázlat árnya kísért az éjben, év-ismétlést érzek a sör ízében.

103

Buda Zsolt as. Zsozsó Topokirándulásról

104

Már korán reggel az évfolyam azon izgult, hogy a buszon lesz-e hűtőszekrény a sok szesznek. De aztán, mint kiderült, kevés is volt a hely, és nem is kellett mindent elpájszolni, mert mindenki sűrűn emelgette butykosát.

Mire Gyöngyösorosziba érkeztünk, mindenki friss levegő és ásványok után kapkodva, megnéztük Nagy Károly fővájár ásvány- és kőzetgyűjteményét. Majd kollektív csilleborogató helyett egy csillesor mellett kutattunk szebbnél-szebb (de még annál is szebb) ásványok után.

Abasár határában megnéztük a Visontai Erőműhöz tartozó külszíni bányaművelést. Később a Tarjánka-patak völgyében vergődünk előre és odafele semmit sem láttunk az egészből. Birkás tanár úr nyargalt elől és mindenki a lába alá nézett, s nem a szép sziklafalakat figyelte.

A verpeléti várdombon a társaság igazi zergének, vagy legalábbis kőszáli kecskének

Topo kirándulás 1983

Topo kirándulás 1983 - Eger

érezhette magát, májopál után kutatva. Ezek után szinte semmiség volt a Siroki vár megmászása. De a legnagyobb élményt persze a faluban lévő hangulat-karbantartó egység hozta. Innen már jó hangulatban érkeztünk meg az egri kempingbe, ahol rövid közelharc után mindenki elfoglalta álláspontját és fekvőhelyét valamelyik sátorban. Estére elmentünk egy vendéglőbe, ahol sajnos nem sikerült szakestélyt tartanunk, de kárpótlásul bárki twistelhetett. A szokásos pertu után kidobtak bennünket, mondván, hogy bezárnak. Irány a Kazamaták!

A legjobb hangulatban érkeztünk és hagytuk el később e nevezetes italmérést. A kempingbe csapatunk kissé ziláltnak – némelyek taxival – érkezett, de mindenképpen jó hangulatban, amely a BTK csendháborítás c. cikkelyét teljes mértékben kimerítette. Gyula barátunk pedig késő esti vadászatot rendezett és fogott néhány kis Vuk-ot.

Korai ébresztő után Szilvásváradra robogtunk, és a kisvasúton felcsattogtunk majdnem az Istállós-kői barlangig. A hátralevő kis szakaszt egymás felvonszolásával és feltuszkolásával tettük meg, az állítólag 30⁰-os lejtőn.

Szilvásváradról Lázbércre mentünk, ahol megnéztünk egy víztározónak nevezett pocolyát.

Aggteleken egy kiadós foci után egy kétes hajlamú egyén vezetésével megcsodálhattuk a cseppkőbarlang szépségeit, s a túravezetőnk

hangját. Este tábortűznél sütöttük a szalonnát és saját vicceinket, és énekeltünk talán még jobb hangulatban, mint előző este.

Hétfőn reggel mindenki reménykedett, hogy nem fogunk még aznap hazaérkezni, ugyanis a buszunk kissé begerjedt és úgy gondolta, hogy nem fog áramot adni az akkumulátorból. Rövid várakozás után csak sikerült elindulni Perkupa felé. Útközben karrmezőt, dolinákat láttunk. Perkupán ismét csilléztünk, majd egy sikertelen műemléklátogatás részesei lehettünk Szalonnán.

Rövid szendrői tartózkodásunk után újra feltöltöttük italraktárunkat. Így már könnyebb volt elviselni Rudabánya poros külszíni fejtését és az utána következő múzeumlátogatást. De hogy mindenki biztos legyen abban, hogy nem fog száraz maradni a torka, gyomra, újabb kultúrházra bukkant a társaság szomszjasabb része.

Később – hazafelé – rögtönzött rigmusokkal készítettük buszunkat mielőbb megállásra, valami vendéglátóipari egység elé. Ezek után valóban a legjobb hangulatban érkeztünk meg Fehérvárra.

Reggeli kártyaparty a Gorbachovi szesztilalom idején Aggteleken 1983

Készül a kirándulás videója 1983

105

Dömötöri Szabolcs as. Döme Két félév után "Hódolat a topográfiának!"

106

Van egy tantárgy a főiskolánkon, amely sok ember szerint rosszabb a tatárjárásnál, és az oktatója pedig kegyetlenebb még Batu kánnál is. Egy közös vonása van vele, hogy Batu Kán sem szerette a mákos tésztát. Sajnos azt nem tudom megmondani, hogy Birkás tanár úr mit szólna Batu Kán kedvenc eledeléhez, a nyereg alatt puhított lóhúshoz, de biztos, hogy a mákos tészta és a lóhús közül az utóbbit választaná ebédre.

Ezután a kis bevezető után szeretném mindazokat a borzalmakat elmondani, amit a topográfia okoz a hallgatónak. Bár az itt elszenvedett szörnyűségeket félig sem tudom visszaadni, mégis megkérném a gyengébb idegzetű olvasókat, hagyják abba az olvasást.

Miután minden nagyobb károsodás nélkül túléltük az ábrázoló geometria és az általános geodézia agyzugot és üldözési mániát okozó borzalmait, reménykedtünk, hogy csak valahogy leküzdjük a topográfiát is. Ez a küzdelem egy 4 napos tanulmányúttal kezdődött, ahol mindenféle kimondhatatlan nevű és főleg nehéz kőzeteket kellett gyűjteni, csupán csak azért, hogy az ország egyik végéből a másikba cipeljük el őket. Bár közben néhány érdekességet is találtunk, például Gyöngyösorosziban egy almafa alatt gránit almitot is. Ez egy különleges ehető kőzetfajta. A negyedik napra nagyon elegünk volt a kövekből. Szerettük volna ahhoz vágni az összeset, aki gyűjtette őket. De mivel sajnos a nemtetszés ilyen fajta kifejezése nem kultúremberéhez méltó, ezért a kőzettől való undorunkat igyekeztünk ma-

gunkba fojtani. Ennek sajnos nagyon rossz vége lett.

Közülünk egy figurának a kő- és ősdög múzeumban az undora a kitörésig fokozódott. Megkísérelte ugyan még egy kétségbe esett rohammal elérni azt a kedélyes kis fülkét a múzeum előterében, de sajnos elkésett. Sokan ezt az esetet az alkohol hatásának tulajdonították, de ez téves elképzelés, mert a sör gyógyszer, és rövidesen a kórházban vénásan fogják adni.

Ilyen kögyűjtő kirándulás még volt pár, csak kisebb méretekbe, és elérkezett az első ZH ideje is. Megírtuk, általában kétszer, de volt, aki többször is. Ezek elhatározták, hogy a rossz gyerekeket így fogják ijesztgetni: vigyázz, te bűdös kölök, mert elvisz a rézfülű Birkás. Bár ez az ijesztgetés inkább a geodéta jelöltek között kelt nagy rémületet.

Jött az első vizsga ideje is. Mindenki igyekezett a legjobb tudásának megfelelően felkészülni rá. Doppingszerként a Kőbányai "gyógyszertár" sör nevű folyékony gyógyszert használtuk. Volt, aki biztosan át akart menni a vizsgán és túldoppingolta magát. Ennek furcsa következményei lettek. Egész éjjel a WC-kagylót ölelgette és hol szarvasbögéshez hasonlatos hangokat hallatott, hol pedig csak halkán hörgött.

Ezután a második félévben is írtunk néhány ZH-t és sokszor csak lestünk, mint a gleccserbolha Afrikában, mikor a ZH kérdéseket meghallottuk.

Hamarosan rájöttünk, hogy még a kettesnél is van jobb jegy, ez a másfeles, a vágyak csúcsa.

Közben folyt az idő, "mint a torokba a sör" és megkezdődött a 2 hetes májusi topográfia gyakorlat. Itt hatalmas meglepetésre volt egy nagy pozitívum. Mégpedig az, hogy a busz a kocsma előtt tette ki és vette fel a topográfus

jelölteket. De sajnos a terepen nem sör volt, hanem meleg. De abból volt bőven. A naptól olyan fekete lett mindenki, hogy még az indiánok között is cigánynak nézték volna.

Ezután már csak a vizsga volt hátra, de furcsa jeleket észleltem néhány társamon. Makogtak és a sör mellett megkedvelték a banánt is. A vizsgán a makogáshoz még hebegés is társult. Volt, aki átment, volt aki nem, de az utóbbi eset volt a gyakoribb. Van egy emberke, aki a rossz nyelvek szerint többször vizsgázott, mint az egész évfolyam együttvéve!

Erről a hősi tettről íródott a Fehérvári bárdok című költemény, amely így kezdődik:

"Birkás király, topókirály, ül íróasztalán,

Hadd látom úgymond, mennyit tud most a Kiss Iván".

Mikor végre sikerült levizsgáznia és az azt követő szokásos berúgás után hű társaival hazafelé tartott, bemászott egy bokorba és általános elképedésre így szólt: na végre hazaérkeztem, lefekszem aludni.

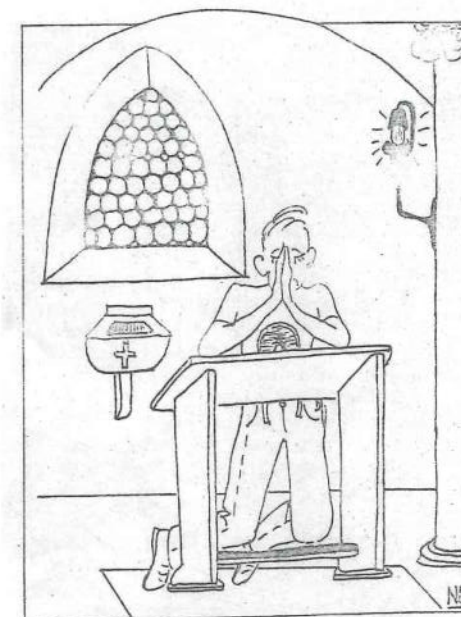
Ebből az esetből is látható, hogy a topográfiának különös hatása van az emberi agyra.

Ezekből a jelenségekből azt a következtetést vontam le, hogy a majmok ősei eredetileg főiskolai hallgatók voltak Fehérváron, de minél távolabb Afrika őserdőibe menekültek a topográfusok elől.

Dömötöri Szabolcs

A hegyibeszed II. 1976

- MINDENNAPI KETTESÜNKET ADD MEG NEKÜNK MA
ÉS NE VÉDJ MINKET A KISÉRTÉSBEN
DE SZABADÍTS MEG A TOPÓTÓL.

Topó karikatúra

Topó kirándulás 1976

107

Dömötöri Szabolcs as. Döme
Két félév után

Dr. Birkás János
as. Szintvonal cibáló
**Egy nyugdíjas
jótanácsai a nálánál
fiatalabb oktatóknak
(Hogyan oktassunk, avagy
mivel szívassuk a hallgatókat)**

110

Hogyan adjunk elő:

Lehetőleg gyorsan. Használjunk sok idegen kifejezést. Az nem lényeges, hogy van-e értelme éppen itt és éppen most ezt a kifejezést használni. Az idegen kifejezést soha ne írjuk fel a táblára.

Előadásunk összefüggéstelen elmékedéseit, ami a hallgatót az ablakon való kibámulásra ingerli, oldjuk fel oda nem illő, lehetőleg külföldi élményünk elmesélésével, pl: amikor én a Niagara vízesésnél jártam ... – hogy mi történt, az már nem lényeges. A lényeg, hogy a hallgatók lássák, kik is vagyunk mi!

Írás a táblára:

Ha mégis írunk a táblára, váratlanul tegyük, hogy mielőtt bárki megmozdulna, írjuk tele a táblát. Kezdjük mindig a végén, majd az elejére nyilazzunk. Az egyik oldalt keverjük a másikkal, de írjunk közé is. Törölni ne töröljünk, inkább húzzuk át.

Ha már számunkra is áttekinthetetlené válik a tábla, kérdezzük meg a hallgatókat – „Remélem, tudtak követni?” A választ sohasem várjuk meg a költői kérdésünkre.

Előadásjegyzetből:

A hallgatóságot akkor tudjuk igazán lekötni az előadásainkkal, ha monoton hangon felolvassuk a jegyzetünket. Ilyenkor ne feledkezzünk el a katalógust is felolvasni minden

óra elején és végén.

A vizsgakérdések ilyenkor nem a jegyzet anyagából, hanem az általunk gondosan elzárta és őrzött szakirodalomból készülnek és ezeket csak a vizsgán adjuk ki. Időnként nem árt változtatni őket.

A vizsgánál:

Egyes oktatók túl sok időt fordítanak a vizsgára pedig ez felesleges. A legjobb módszer a becslés. Mindegy, hogy mit ír vagy mond a vizsgázó. Nézzük meg az indexét alaposan, aztán már írhatjuk is be a jegyet.

Jó módszer még az előre elhatározott jegy, ez jó és ez karó. A gerincesek a bukást már a vizsgakérdés előtt közlik, de ehhez bátorság kell.

Az elmondottakkal még koránt sem merítettük ki, hogy hogyan lehet oktatni abból a célból, hogy korszerű ismeretekkel felvértezett mérnökök kerüljenek ki a főiskoláról.

Dr. Birkás János

Egy jó hangulatú gyakorlat 1990
Pötyi és Kopasz „tanár úr”

G E Ó S AKI TÖKÉLETES

1. Kezében a tavalyi felmérési lap
Thletet talán majd erről kap
Rajzlapunk már csupa folt
A kiadás tiz perce volt
Csak rajzlapjára mered, s les
A geós aki tökéletes
2. Irány most a műszerraktár
Jól nézd meg, hogy mit kaptál
Lehet tangens, vagy akár diagramm
Próbálkozhatsz minden csavarral,
De ha kell új csavart keres,
A geós, aki tökéletes
3. A terep bár esővel vár,
A kipzéger mellett ott áll,
Ott összead, szoroz, kivon,
Hogy munkarészt honnét oroz
Másolnivalót a szomszéd ponton keres,
A topós, aki tökéletes.
4. Előmentszés, oldal, hátra,
Irányozz a legszebb lányra, vagy akár a csúf
Bejára
A farmezsgyéjén leolvashatsz,
S pisloghatsz, ha nagy fülest kapsz.
Mindig új alkalmat keres,
A topós, aki tökéletes.
5. Elment már a Jani bácsi,
Bort kéne inni ácsi
Két ember egy üveggel
Vissza is tér széles kedvvel.
Reggeltől estig kapatos
A topós, aki kapatos.
6. Térképet rajzol, az oleátát írja,
Éjjelente fenn van ameddig csak bírja,
Munkarészt ő senkitől sem örököl
Átvételkor a tanár vele pöröl.
Nem csoda, hogy jámbor, vékony és kehes
A topós, aki tökéletes.
7. Ez is úgy történik, ahogy szokott máskor,
Most sem kerül el, visszakapja százszor.
Megrajzolja mégegyszer utoljára,
Bár igencsak félre áll a szája,
Miközben káromkodni új szavakat keres
A topós, aki tökéletes.
8. Életét nem áldozza fel másra
Alkoholista lesz mint oly sok társa,
Bár az életét vígan éli
De ha mégis szomorúság éri
Vígasztalást egy kricsniben keres
A topós, aki tökéletes.

Heltai versének átköltése

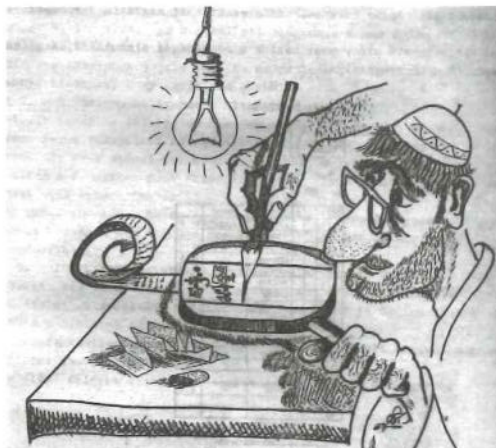
111

Dr. Birkás János
as. Szintvonal cibáló
Axiómák

112

Puskázásról:

- Csak az nem puskázik, akinek nincs ön-bizalma vagy nem kap kölcsön puskát.
- A kölcsön puskával lehet a legtöbb és legvadabb bakot löni.
- A diák és a tanár változik, a puska marad.

A puskaműves

Nagy (József) töprengése:

- Ez a hallgató puskázott! Ez biztos! De hogy nem vettem észre? Ha megpróbálom lebuktatni és nem sikerül, nevetségessé válok.
- KÖVETKEZTETÉS: Ergo megbuk-tatom! Legközelebb, ha már tudom, hogyan csinálja, elveszem tőle a puskát, beteszem a gyűjteményembe és természetesen átengedem.

ZH

Zh-írás „Professzor asszony” módra:

Írjál le mindent, ami eszedbe jut. Aki javítja, a rosszat majd kihúzza – így csak a jó marad benne. (Ennél a módszernél nem árt tudni, milyen tárgyból írod a zh-t.)

A szomszéd zh-ja:

- Mindig az a rossz, amit az utolsó perc-ben a szomszédról lenézel, és a te jó válaszó-dat áthúзва, sebtében odaírsz.
- A szomszéd is rólad puskázik, természetesen mindig a rosszat.

Mi a fontos?

Az oktatónak: a tárgy, amit tanít.

A hallgatónak: az a tárgy, amelyik okta-tójával beszél.

A hallgatónőnek: hogy férjhez menjen!

Jegyzet:

Nem az a baj, ha egy jegyzetet meg kell tanulni, hanem ha meg kell érteni.

Kedvenc tárgyunk a MATEMATIKA:

Aki nem foglalkozik matematikával az hülye, aki matematikával foglalkozik az meghülyül – tehát az emberiség számára nincs kiút!

Teória a kéztörésről – Hörömpő János szerint:

Ha egy kezlet eltörnek, mert csúnyán rajzol, olyan rosszul nem forrhat össze, mint az eredeti.

SZAKESTÉLYRŐL

A szakestélyen való viselkedésről:

- A balek hallgat, mert fél vagy megille-tődött
- A szénégető énekel és jól viselkedik,

Mázli milyen jó az idő 1990

mert firma akar lenni

- A firma hozzászólást készít, énekel és „szilenciumot” kiabál, hiszen ez a mi szak-estélyünk, mi rendeztük.

Hát ... akkor ki az, aki fecseg, iszik, eszik és a szomszédját sem hagyja nyugton?

Ő ... ő a régi diák! Ma mérnök úr, katona vagy diákot terelő tanár, aki elfelejtette, hogy ő is volt valaha firma.

Papp E. teóriája a keféletről:

- Érteni kell hozzá, hogy hol és hogyan kefélünk.

- Tudni kell, hogy kinek a kedvéért kefélünk, és hogy az hogy szereti.

- Kefelés teszi a gyakorlatot.

- Élesben sohase kefélj, mert alap-anyagként te fogod visszakapni – akkor aztán b...hatod.

- Csak az keféljen, aki tud!

- Nem is gyakorlat, amelyet nem kefél-nek meg

- Amelyik gyakorlat már jó, de a gya-korlatvezető kedvéért még javítjuk, az nem kefélés – az KOZMETIKÁZÁS.

Felvidéki kirándulások

Stifi 1977

Szabó Gy. és Szepes Gy. 1977

Ágfalvi 1977

Követés 1977

113

Városnézés a felvidéken 1977

Pillanatképek a buszról

Egy kis pihenő 1977

Vezetők

Selmeci szakestély 1979

Leányvári szakestély 1982

Pócza Gábor as. Táncparkett ördöge Akácos úti libák

Félkézzel vették magatokhoz
a sört, bort, vodkát.
Nem törödtetek semmivel.
Akácos úti libák.

Szívtátok a sokféle nedűt
az est óráin át,
hogy ne lássátok
a világnak bánatát.

Útban hazafelé
százfélé állt a világ,
s lábatok meg ezerfelé,
Akácos úti libák.

Kollégiumhoz értetek
láttuk mi is a nagy csodát.
Megtörve s elázva
az Akácos úti libák.

Azóta már megszeldült
a négy Akácos úti virág,
S nem isznak egy kortynyi szeszt
az Akácos úti libák.

Kosztolányi Dezső Üllői úti fák című versét átköltötte Pócza Gábor a. Táncparkett Ördöge

Elhangzott az 1989-es selmecbányai szakestélyen, ahol az „Akácós úti libák” etalon részeggé léptek elő.

Háttérinformáció a vershez:

4 főiskolai hallgató hölgy az őket körülvevő világ fájdalmát akarták alkoholba folytani. E célból kiballagtak a kollégium környékének egyik hamisítatlan kocsmájába és leitták ma-

Leányvári szakestély 1990

gukat a sárga földig. Mivel négy különböző korosztályba (visszaírt elsőéves, első, második, harmadéves) és négy különböző súlycsoportba tartoztak, így a szesz eltérő mértékben bánt el velük. Volt akivel csúnyán, de volt akiben még jártányi erő volt és be tudott jönni a koleszba segítségért. Addi a társak mozdulatlanul vigyáztak egymásra. Minden gond nélkül megúszták az „Akácós úti libák” a kalandot. Másnapra már az egész főiskola erről beszélt.

Selmeci bányajárás 1990

Selmeci kirándulás csoportkép 1990

Selmeci bányajárás 1976

Koszorúzás a viihyei Kötengernél

Koszorúzás a viihyei Kötengernél

Egy másik bányajárás

Selmecről hazafelé

Lombi gondban a Hernád völgyében 1990

Selmeci kirándulás 1985

Vág völgyében 1990

Felvidéki túra 1994

A „Ha Selmec hív...” - Alba Regia alapítvány első 10 éve

„Én a selmeci szellem vagyok”

A „Ha Selmec hív...”-Alba Regia alapítvány létrejött és működése

„Én a selmeci szellem vagyok”- hallatszott sejtelmesen a hangszórókból, a VOK színház-termében 1992 őszén, amikor az újdonsült pogányok vizsgakérdéseik fölé görnyedtek. A hatalmas modern teret, a setéség és a gyertyák fényei változtatták történelem közeli esemény színhelyévé.

Az éppen a főiskola kollégiumából kitiltott diákrendezvények éves indítóeseménye, a balekvizsga olyan jól sikerült, hogy továbbépítette a hallgatókat a selmeci főiskolások nyomdokain. Milyen tanárok álltak a diákság mögött, és milyen veteránok, micsoda szellem... Ha megidézzük azt az életet amelyet, bányászok, erdészek, s kohászok indítottak el, mindig közelebb jutunk a titokhoz, amit nem lehet elintézni két szóban. A „Ha Selmec hív...” - Alba Regia alapítvány létrejött és működése sok ember támogatását és keze nyomát viseli. Köszönet mindazoknak, akik vállukon hordják e gondolatot!

A teljesség igénye nélkül tények az alapítvány tevékenységéről:

- 1989 GIT (Geós Ifjúsági Társaság, a KISZ megszűnése után független diákszervezet létrehozása, sajnos nem sokáig működik)

- 1991 első SDN (Selmeczi Diák Napok) GIT -en keresztül

- 1991-92 felmerül egy alapítvány gondolata

- 1992 második SDN

- 1993-94 az alapítvány bejegyeztetése

- 1993 SDN alapítólevél a folyamatosság megtartása érdekében Dunaújvárosban, hitelesíti Molnár László a. Laci bácsi

- 1994 Hagyományörző szakestély a KÖFÉM-ben, teremérlet kifizetése, tisztségviselői szalagszentelés, daloskönyvavatás

- 1995 Első komolyabb támogatás Vajda Gábor as Fürtöcske valéta elnök évfolyamának 75.000,- Ft.

- 1996 Az alapítvány első komoly rendezvénye: VI. SDN Agárd, az első SDN jelvény

- első geós foltok (flekkek) - Selmec címer, Pracsi emléktúra, Geós címer

- Gedó Attila as. Kis Gedó-ék évfolyamának 141.000,- valétálásra, 10.000,- bankettre

- Balek(csalí)vándor korsó készíttetése, hogy a balekok először „ihassanak” együtt, ill. ihassák le magukat a balekkeresztelés után

- Az első alapítvány által támogatott selmeci kirándulás (dr. Birkás János as. Szintvonalcibáló nyugdíjazása!!!) Serfőző Ottóék évfolyama balekokkal, „Birkás” saját autójával jön a busz után

- 1997 VII. SDN Dunaújváros, az első Cantus verseny, I. díj hangvilla bortokban, minden nevező selmeci nótás kazettát kap az alapítványtól, a második SDN jelvény elkészíttetése

- Serfőző Ottó as. Komló évfolyama valétálásának támogatása 106.400,-

- 1998 VIII. SDN-II. Cantusverseny I.díj Cantus folt, SDN harmadik jelvényének elkészíttetése

- Kiss László as Führer évfolyamának valétálási támogatása 55.000,-

- 1999 Valétálás támogatása Törös Attila as. Töri évfolyama 63.735,-

- 1999 SDN negyedik jelvényének elkészíttetése

- 2000 X. SDN Selmecbánya. Az alapítvány legrangosabb rendezvénye (nedves est, ökumenikus zászólószentelés, bál a Grand Hotelben, szakest SELMECEN az első komolyabb támogatás az Oktatási Minisztériumtól, háromszáz-ezer forint.

- 2001 valétakorsók költségének támogatása

- 2002 valétakorsók költségének támogatása

- Firmák selmeci kirándulása, utazás alapítványi támogatással novemberben

- 2003 tavasz balekok Selmecre utazása alapítványi támogatással

- 2003 szeptember 30 éves a Valétaszalag Öregdiák Találkozó...

Fejér Megyei Bíróság
Pk. 61.612/1994/27.szám.

A "Ha Selmec hív..."-Alba Regia alapítvány /Székesfehérvár, Piroscsima u. 1-3./ nyilvántartási ügyben a bíróság meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A bíróság a 325. sz. alatt nyilvántartása vett "Ha Selmec hív..." - Alba Regia alapítványt közhasznú szervezetté minősíti 1998. január 1. napjától kezdődően.

E végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt ennél a bíróságnál három példányban beadandó fellebbezésnek van helye a Legfelsőbb Bírósághoz.

I n d o k o l á s :

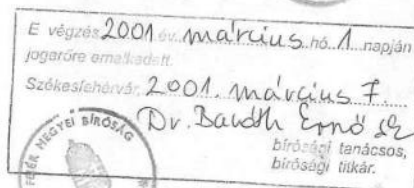
A bíróság a kérelmezőt az 1997. évi CLVI. tv. 2.§ /1/ bek. b. pontja, 26.§ c./4,6. pontjai és a 27. § /1/ bek. alapján minősítette közhasznú szervezetté.

Székesfehérvár, 2000. december 12.

Dr. Kaifis László sk.
bíró

A kiadvány hitelesítője

A kiadvány hitelesítője

Jogerős végzés a közhasznúságról

Selmeci Diáknapok

Alapítólevél

Mi, a Selmeci Akadémia utódkarai határozatot hoztunk, a Selmeci Diáknapok rendezvény alapításáról.

Az alapítás célja :

Emlékeztessé a testvérkarok hallgatóit az Akadémia szellemiségére, és teremtsen lehetőséget a kapcsolatok erősítésére ill. felvételére Magyarországon azon egyetemeken és főiskoláinak diákisága között, ahol őrzik és ápolják az évszázados Selmeci diák hagyományokat !

A Selmeci Diáknapok megrendezésének feltételei :

A diáknapok évente kerüljenek megrendezésre, eseményeinek összefogása a valétaelnökök feladata.

A diáknapok fő eseménye a Hagyományörző Szakestély legyen.

A Szakestélyen kerüljön kihirdetésre a következő évi diáknapok színhelye.

A Szakestélyre korszok készüljenek megfelelő formában.

A hagyományok folyamatos továbbvitele érdekében a mindenkor rendezőbizottság köteles meghívni a korábban diáknapokat rendező karok valétaelnökeit, akik ellenőrzik az alapítólevélben foglaltak betartását !

Dunaújváros, 1993.május 22.

Az alapítólevél hitelesül :

Első Selmeci Diáknapok (1991):

Szabó Bálint S.k.(a. Szacó) Földm.vál.elnök
Szabó László a.s. elnök

Második Selmeci Diáknapok (1992):

Szente Balázs S.k.(a. Csóka) Földm.vál.elnök
Sente Balázs a.s. elnök

Harmadik Selmeci Diáknapok (1993):

Kucsi Márta a. Kucsné
Szabó József a. elnök
H. H. L. elnök

Fedecsku László
as. Fidó kollega
Novák Sándor as. Sanca
Horváth János as. Csam
**I. Selmeci Diáknapok
házirendje 1991**

EME NEVEZETES EST RENDJE

EGYES: Ezen este kegyes megnevezése eme: „SELMECI DIÁK NAPOK SZAKESTELYE, MAGAS PRAESIDIUM!” Ezen megnevezés ellen fellebbezés eleve elvetve.

KETTES: Ezen este fejedelme, eme nemes ember. Neve, cselekedete SZENT.

KETTES MEG EGYES: Neked, eme helyen egyetlen levét lehet nyelned, SERT. Lehetséges sert nem kedvelned, de neved teketlen eb, jelentsed.

KETTES MEG KETTES: Neked lehet eleve elrendelt eseted, melyben e tetemes sert nehezen engedé le tested. Te sete kezéd emeld fel, rebegj: „Tempus helyemre, serempre!” S egy nevezetes helyre settenkedj remegve.

KETTES MEG KETTES MEG EGYES: Fejedelem ejté ezt: EKS!- Neked ezt teljesen nyelned kell! Fejedelem nyekken : TÜKRÖS!- Csepegtess le egy felest!

KETTES MEG KETTES MEG KETTES: Szellemes tervek feszengenek fejedben? Kezed emeld, hebegj: „VOCEM PRECO!”

Neszezz! „HABEAS” esete: szellemességed keresve, rebegd el, s eme est repesve les.

„NON HABEAS” esete: személyed ejtve, temetkezz seredbe!

HETES: Nesze, neked esett. Veszekedés kerekedett. Fegyvered legyen ser. Kezeket fel, ekseket le! Nyelés ellentettje nem megengedve!

HETES MEG EGYES: Zengjen fel „SILENTIUM” nesze. Legyek, s tetvek

szellenete, legyen egyetlen zene.

HETES MEG KETTES: Keresztleletlen, setét emberek helye, nem e terem eleje. Setét mekkentések nem helyeselve, mert le lesznek teremtvé.

HETES MEG KETTES MEG EGYES: Ezen estnek lehetséges vége szesz ember fejének beégése.

Kellemes cseresznye ezennel lenyelve.

Kelt: Alba Regia 1991 május havának 18. napján

Winkler András as. Józsi
Praeses

Szabó László as. Szacó
Major Domus

Selmeci Diáknapok korsói, jelvényei és zászlaja

1991 Székesfehérvár

1992 Székesfehérvár

1993 Dunaújváros

1994 Sopron

1995 Miskolc

1996 Székesfehérvár

1997 Dunaújváros

1998 Sopron

1999 Miskolc

2000 Selmecbánya

2001 Székesfehérvár

2002 Dunaujváros

2003 Sopron

SDN zászló felszentelve 2003 augusztus 25-én Kamaraház udvarán

SDN jelvények 1996-tól

SDN zászló másik oldala

Üzenet az égi sörmezőkről

Dr. Ormos Károly as. Strici

Dr. Molnár László as. Laci bácsi

Kedves fiatal Barátaim!

A balekság, akiből lón a büszke Firmák serege, majd veteránok, de mindegyőzők sorsa egy- a büszke filiszterség- mint jó magamnak.

Nagy megtiszteltetésnek vettem szíves meghívásokat a Selmeci Diáknapok 1994- évi soproni rendezvényeire. Köszönet, hogy türelemmel meghallgattatok diákkori élményeimre visszatekintő előadásomat, amelyben igyekeztem a szerintünk selmeci szellemiséget- annak indító elveit ismertetni. Bár gondolom nem kevesen voltak, akik a fegyelemtől, az összetartásról, a szakma szeretetéről szóló szavaim alkalmából- úgy gondolták, ez a vén diák már nem a mi világunknak valókat eleveníti fel. Ha viszont csak néhányatok is elgondolkodott, hogy a selmeci szellemhez tartozik még ma is a közösségi megmozdulásokon való teljes részvétel (milyen kevesen voltak az ifjúság ünnepén- III. 15.-én!) vagy a fegyelmezett szórakozás (a hőzöngössé fajuló miskolci szakestélyek!), vagy a gyengébbik nem tisztelete (a lealacsonyító balek vizsgák, azok nyelvezete!) akkor már nem voltak szavaim hiába valók, és hogy van tényleg közös akarat a szép hagyományaink ápolására, a vasárnap esti szakestély igaz példa volt rá, a sok szép nótával és a fegyelmezett viselkedéssel.

Köszönöm Nektek, hogy visszaadtátok a hitet nekem, hogy az igazi selmeci szellemet próbáljátok újraéleszteni, amelynek ezen a két napon én is tanuja lehettem.

Kívánom, hogy legyen erőtlőkés kitartásotok elképzeléseitek megvalósításához.

Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!

Dr. Ormos Károly alias Strici

Valéta elnök 1943

Sopron, 1994 április 16-17.

Mélyen Tisztelt Vivát Selmec Szakestély!

Magas Praesidium!

A „verba volent, scripta mament” elvét követve írásom maradandóan rögzítse a Selmeci Akadémia és hagyományai iránti hűségemet és afeletti igaz örömet, hogy a késői utódok vállalták, megtartják, továbbművelik e szép és nemes hagyományokat, melyekben mindenkor egy voltam én is dunaujvárosi diákjaimmal.

Anyai nagyapám Selmecen végzett, így én mint késői utódja vér szerint is vállalhatom az Akadémia szellemiségét, mert ennek lényege a hivatás olthatatlan szeretete az „egy mindenkiért, mindeni egyért” elv vállalása és olyan igazi baráti közösség megteremtése, mely hazát, hivatást, családot, egyént boldoggá kíván tenni.

Megtisztelő számomra, hogy befogadott közösségek, melyet míg csak élek erőmhöz, lehetőségeimhez képest, mindig segíteni fogok.

Vivát a Selmeci Diáknapok!

Vivát Hagyományörző szakestély!

És Vivát mindenkinek felett minden diák, tanár, szakember, aki vállalja e közösséghez való tartozást!

Dr. Molnár László as. Laci bácsi

Ultra, szupra, veteranissimus lovagissimus

Anno Domini 1993.

Annak is május 22. napja

In memoriam
Szula Zoltán as. Sörökörök
Földtan Műszaki Leírás,
mely mély nyomokat
hagyott a tárgy oktató-
jában.

130

1991. október 9-én korán kellett kelni. Volt, akinek már ez sem sikerült. Első állomásunk Fehérvár mellett a Velencei-hegység. Legnyugatibb dombocskáján álló Aranybulla- emlékműnél volt.

A Velencei-hegység egyébként variszkuszi röghegység, mely karbon kori gránitból épül fel. Jellemzője az igen mérsékelt mozgás, mit az okos geodéták ki is használtak, ide pakolván magassági főalappontjukat Nadap mellé. Az Aranybulla- emlékmű egyébként

Rendezőkirándulás Fertőrákos 1977

pleisztocén kori mészkő, kb. 2-3 m magas, és három ember éri körül. A domb oldalában egy régi kőfejtőt csodáltunk meg hangos jé! és nézd már! felkiáltások közben. A grániton található fehér foltocskák hidrotermás bomlás eredményei. Ahol a bomlás túl erős, ott ez kadinná alakult át. Az itteni gránitok kvarcot és orlopán földpátot is tartalmaznak. Szétnézve, keleti irányban, láthattuk az apelitbányát, hol a kerámiaipar fontos nyersanyagát gyűjtögetik. Itt kaptunk halálos fenyegetéseket, jegyzetelés ügyben. A földtanosnak legyen notesze, geodétának elég az esze. A buszon nyugalmunkat igencsak zavaró, álműző kis-előadásoknak voltunk kitéve.

A főleg dolomit alkotta, csodás lankájú Vértés között buszozva megfigyelhettük a dolomit és egyéb rétegek ÉK-i dőlését és vastagságát. A Vértésben vannak állítólag a legnagyobb dolomitbányák, melyek nyersanyagot szolgáltatnak az acéliparnak, építőiparnak, vegyiparnak. Elhaladtunk a Zámolyi-tározó mellett, melyet a Velencei-tó vízszintszabá-

lyozására használtak. Balra nézve láttunk egy kavicsbányát. Nagyon szép volt. A Vértésben már az ősember is bányászott festékanyag után, aztán a középkorban még aranyat is kerestek.

Gánton megtekintettük a bauxitbányát, Magyarországon először itt bányásztak bauxitot. Balázs Jenő fedezte fel 1919-ben, a bányászatot külszíni fejtéssel 1926-ban kezdték meg. Vasutat is építettek, innen Bodajkra. 28-ban 400 ezer tonna bauxit termelődött ki. A rekord 53-ban volt 597 ezer tonnával. Rákosi biztos meghamisította ezt az adatot. 1962-ben a bánya bezárt. Egyébként a kitermelt bauxitnak tizedrészét kapjuk vissza alumíniumként. Ebben a bányában állítólag 16 millió tonna bauxit volt.

Ezután megtekintettük a Bányamúzeumot. A bányaművelés különböző szakaszait ismerhette meg aki akarta, valamint a különböző járatípusokat, szállítóeszközöket, vízszivattyúkat, diszpécserpultot láthattuk. Megtudtuk a nagy titkot, miszerint a gánti bauxit modulusa alapján jó minőségű.

Gánt után balra, méretes pocsolýákon átcapptatva bejutottunk a haraszi nagyvetőbe, mely az 1989-es balektúra fontos állomása volt. Itt a rétegződésben, miliolitás mészkőben, csigákban, kagylókban, s más ezredéves nyalánkságokban gyönyörködhetünk. Láthattuk a világ menőbb éttermeinek étlapján szereplő Sevitium Hungaricum kőzetbe ágyazott vázát. A rétegek között vékony szénrétegeket is lehetett látni.

Kőhányáspusztta mellett elhaladva az Által-ér völgyébe jutottunk, ami a tatabányai és az oroslányi szénmezők választóvonalá. Elhaladtunk a Majki-ér által feltöltött két halastó mellett. Felgurulva egy kavicsos leszórt úton, reménytelen kísérletet tettünk a barátlakások és a kolostor meglátogatására. Majk-pusztát elhagyva a Gerecse és valami Bársonyos között gurultunk.

Tatán megnéztük a Fazekas utcai kőfejtőt, mely egyébként TVT. Látogatást tettünk a

Kálvária-dombi geológiai parkban, ami nagyon szép volt. Láttunk jura időszi tengeri mészkövet, édesvízi mészkövet, bekukkantottunk egy barlangocskába, ahol ősember is lakott. Megtudtuk, hogy ha valaki sokat nyalogatja a bauxitot, abból geológus lesz.

Lemásztunk a 4000 éves tűzkőfejtő gödörbe. Csodás Jura- és Kréta-korbeli képződményeket láthattunk. Pl. vetőbreccsa – törési sík mentén elmozdult kőzetek súrlódása mentén keletkezett törmelékkőzet.

Karsztüreg – törési sík mentén áramló karsztvíz oldó hatásaira keletkezik.

Megnéztük a Tatai-vár árkaiban a pontytenyészetet, a várpresszót és a Mikoviny-gátat. A Tatai-vár felmérése és térképezése Mihaviny Sámuel nevéhez fűződik. Ő határozta meg a Pozsonyi meridiánt is. Az Öreg-tavat a gát építésével hozták létre. A gáthoz és a várhoz az alapanyagot a közeli mészkőbányából hozták.

Keresztülmentünk a Gerecsén, elhaladtunk a Tardosbányai mészkőfejtő mellett, ahol jura-kori vörösmészkövet bányásznak. Süttő mellett hévforrás által létrehozott fehér kemény édesvízi mészkőbányát tekintettük meg. Itt is külszíni fejtéssel dolgoznak, és éppen a löszréteget távolították el. A kövek felszínre hozásához hármas kötélpályát használtak. Ezekből a bányákból származik a Halászbástya, az Országház és egyéb menőbb helyekhez használt márvány. Egy nagyszerű húzás után sikerült elérnünk, hogy a busz légrugójának tömítése alá egy kavics, elnézést, egy édesvízi mészkő-törmelék kerüljön, így utunkat kisebb időre meg kellett szakítani. Harmadszori próbálkozásra sikerült a gumiperemet a helyére rakni.

Feszített tempóval és egyre éhesebben folytattuk utunkat Nyergesújfaluiig, ahol végre egy jót sörözhattunk. Innen továbbhaladva egyre idegesítőbbnek tűnt az, hogy nótázásunk közben a Vitális elvtárs előadást próbált tartani a kőzetek nemi életéről.

131

A Pilisbe beérve andezit-feltárásokban gyönyörködhattunk az út mentén. Remek fényképeket készítettünk. Pilisszentléleken a Szalma-hídnál porló dolomitot tanulmányoztunk, amit a VIM-hez használnak.

Pilisszentkeresztben végre túrázhattunk egy jót. Láttunk mészégető kemencéket, az egyik még meleg is volt. A Tera-patak völgyében haladtunk, egy cölöpsoron és nyolc fahídon keresztül. A völgyben hatalmas andezit és mészkőgörgetegeket láthattunk, melyeket a vízfolyás mozgat.

Utolsó állomásunk a Pilisben a Holdvirágárok volt, ahol kavicsanalízis címszó alatt almát loptunk. A különböző andezit és almafajtákból azt a következtetést vonhattuk le, hogy a patak vízgyűjtő felületén többfajta ásványi anyag fordul el, főképp különböző andezit. Innen Budára mentünk, ahol megszabadultunk a fölös tehertől, és hazafelé sokat énekeltünk.

Dr. Engler Péter as. Tyótya A 30 év gyöngyszemeiből (zh-k és műszaki leírások Fotogrammetriából)

A kiadvány szerkesztői kértek meg arra, hogy készítsek egy összeállítást az elmúlt évek, évtizedek „legszebb” és „legjobb” zárt-helyi dolgozataiban és műszaki leírásaiban leírt elszólásokról, nyelvújításokról, a szakmai nyelv új értelmezéseiről. A témakör természetesen a Fotogrammetria. A megértéshez időnként szükség lehet a régi pontos ismeretek felújítására. Javasolt irodalom: nyomtatott és saját órai jegyzetek.

A tanítás és a tanulás mindig az alapokkal kezdődik. A fotogrammetriában a látás elemi követelmény. A sztereoszkópikus látás és mérés alapjaiból néhány új megközelítés:

- a szem a fényképezőgéphez képest sötétkamra (a szem a lélek tükre),
- a látás lényegében idegi folyamat,
- a természetes térlátás tudatosan összetett fizikai (fiziológiai helyett) folyamat,
- a látóidegek méhkaptárszerűen helyezkednek el,
- a tisztánlátás távolsága éles szemnél 25 cm, illetve 0,073 mm,
- a szem akkomodációjának hívjuk az éles kép képzetét,
- a látás analógiájára megszületett a fényképezés,
- a bal képet a bal szemmel, a jobb képet a jobb szemmel szemléljük, és így jön létre a sztereoszkóp,

- a sztereoszkópokat a sztereoszkópikus helyzet fokozására használjuk.

A fotogrammetriában leegyszerűsítve az első lépés a tervezés és a felvételek (mérő-fényképek) elkészítése, ami - mint ismeretes - mérőkamerával történik. Főleg a földi fotogrammetria kapcsán született néhány remek megfogalmazás:

- meg kell tervezni a felvevőkamerák számát,
- vannak sima, snassz amatőr kamerák,
- a fototeodolit fényképezőgépből és tubustoldatból áll,
- a földi fotogrammetria munkafázisai: a repülés és az expozíciós idő megtervezésével kezdődik,
- a kamera mérettartó anyagból készül,
- ikerkamera: vegyes kamera, két fénykép kamerájú felvevő,
- kiegészítő berendezés: derékszögbe tört távcső, kamerakalibrációs berendezés, a távcső irányvonalát meghajlító prizma,
- a zárszerkezet lehet: egyszerű lemezes, forgóblendés, zsindeyes és gömbfelépítésű,
- méréseinket a WILD P31 normál sztereogrammal végeztük,
- a fényképezés folyamata: felhúzzuk a kamerát, a matt üveglemezt előállítjuk, kinyitjuk, betesszük, kihúzzuk a fekete lemezt, sapkával exponálunk, a laborban lepattintjuk, letépjük, előhívjuk,
- ma csak filmre fényképezünk, mert az üveglemez nehéz, törékeny, bár stabil,
- fényképezés során leképződik a méretarányszám, a filmtorzulás és a gyárilag megmért képsorszám,
- a felvétel ortokromatikus filmre készül, ami monokróm film, vagy fényre nem érzékeny, vagy jól tűri a pirosat, vagy az infravörös színre nem érzékeny,

- a filmet univerzális hígítóban hívtuk elő,
- követelmény a filmmel szemben, hogy szárítás után ne szürküljön, illetve a kép széle felé maximum 15% lehet a homályosodás, a film kontraxos legyen
- minél nagyobb, annál élesebb a kép.

A nagy nehézségek árán elkészült mérőfényképen számos nevezetes pont, illetve sokféle torzulás van. Ezek közül néhány:

- főpont: a bázisvonal végpontjai és a képsík dőléspontja, vagy a vetítési középpont dőlése a képsíkkal, vagy a mérőkamera tengelyének merőleges vetülete, vagy a koordinátatengelyek középpontja, vagy a képsík és a horizontvonal metszéspontja,
- fővonal: a képsík és a tárgysík metszésvonala, vagy a főpontot a lencse optikai középpontjával összekötő egyenes, vagy a képsíkkal párhuzamos vetítősík és í képsík metszésvonala, vagy merőleges a képsíkra és áthalad a horizontponton,
- képközéppont: a kép oldalának felezési pontjainak metszésvonala, vagy a tengelyek metszete,
- nadírpont: a mérőkép merőleges vetülete a mérőfényképen, vagy a fővonal és a horizontvonal metszése, vagy a képsík és a profil vetítősík metszéspontja, vagy a tárgysíkkal párhuzamos sugárnyaláb és a képsík metszéspontja,
- horizontpont: a képközépponttal egybeeső pont a képsíkon, vagy a képsík és a horizontvonal metszése (nem esik a képre),
- a kép élességét befolyásoló tényező a sötételési görbe lefutása és a kameraállandó,
- a mérőfénykép torzulása a lefedett terület nagyságából adódó torzulás,
- torzulások: eltolás, vagy hordó és párna alakú (elrajzolás helyett), gradáció

Pákozdon 1984

(refrakció helyett), földelhajlás (földgörbület helyett), filmsüllyedés (filmbelógás helyett), filmszakadás, a magasságkülönbségből eredő torzulás a repülőgép magassági ingadozásából adódik,

Vegyesen néhány elszólás:

- kétkamerás felvételi bázis,
- feladat: közlik mit, mikorra, mennyiért, miről, egyéb igények,
- komparátor helyett: kompenzátor, kordinátor, képátalakító komparátor,
- a légifényképező kamera tartozéka a jeltárcsa,
- műszerek csoportosítása: analóg, analitikus, dialóg,
- a py vezérlés megszünteti a kettős látást, ezért csak egy szemmel szabad nézni,
- modern koordinátákat mérünk (mo-

dellkoordináták helyett),

a normál sztereogram olyan műszer...

a soron belüli átfedés a képek egymásba lógásának mértéke,

abszolút repülési magasság (habsz): amit a gép maximum el tud érni, vagy egy földi ponthoz mért magasság, vagy közvetlen a föld felett határozzuk meg,

a lábtárcsa nem más, mint egy lábhajtású korong.

Az előbbiekhöz hasonló tudatos, vagy tudatlan definíciókat, meghatározásokat és elszólásokat még nagyon hosszan lehetne sorolni, hiszen a szakirodalom óriási, de egy idő után unalmasak lesznek. Ezek általában egy-egy személytől származnak, messzemenő következtetéseket az egyén tudására, hozzáállására vonatkoztatva nem lehet levonni.

Volt azonban valaki (név és cím nálam), aki a műszaki leírásainak stílusával, megfogalmazásaival maradandót alkotott. Ahhoz, hogy valaki úgy írja meg a műszaki leírásait, ahogyan Ő tette, bizony tárgyi tudásra is szükség volt, emiatt Őt semmilyen retorzió nem érte. A következő összeállításban szó szerint (mivel klasszikusokat csak szó szerint szabad) idézeteket olvashattok a gyakorlatok kronológiai sorrendjében, de néhányat átlépvé.

I. félév

1. Az első gyakorlaton a földi fotogrammetria elméletével ismerkedtünk meg. ... A fényképezés nem csak a kioldó nyomkodásából áll. Igen lényeges a tervezés is.

2. A második gyakorlaton kipróbáltuk, hogy milyen a fényképezés a valóságban. Az ember keze szinte ráfagyott a műszerre. (Ebben persze volt némi része az időjárásnak is...). A matt üvegen ellenőriztük, hogy látszik-e a céltárgy. Látszott. ... Aztán következett a katalóguskép. Ezt az első képet a gyakorlatvezető készítette a csoportról. Azért mi is fotózhattunk, fejenként összesen egy-

szer. Az eredmény aztán az előhívókamrában mutatkozott meg.

3. 13,45 – Elkezdődött az év második dupla fotogrammetriai órája. A csoport egy része a II. gyakorlatban gyülekezett, a többiek más, alternatív helyeken. Összegyűjtésük némi időt vett igénybe. A kis közjáték után mindenki megkapta aznapi feladatát. ... Kiértékeléskor először el kell dönten, hogy mérőfénykép-e az áldozat. ... Ezután az információöözön után megtekintettünk néhány példát. Maga a gyakorlat pozitív hangulatban telt; unalomnak nemigen lehetett nyomát se látni. Legalábbis személyes tapasztalatom szerint.

4. A rácsmérés célja a műszer és a mérő személy képességeinek vizsgálatára, mérési – irányzási pontosságának és állapotának (mármint a műszerének) az ellenőrzésére szolgál. ... A segédprogram reklamál, ha az eltérést túl nagyok találja. Igen hasznos és intelligens program.

5. A számítógép és a komparátor kapcsolata sokféle lehet. Analóg (?) komparátoroknál a terepi és a műszerkoordináták közti teret a számítógép tölti ki, de van műszer is. Az iskolában a sztereokomparátorok képviseltetik magukat. Ezeknél a műszereknél problémát jelenthet természetellenes jellege miatt a harántparallaxis. (Mintha valaki függőlegesen bandzsítana...) ... Ezek a műszerek meggyorsítják a mérőfényképek feldolgozását, és megkönnyítik a térképészek munkáját. (És nehezítik a diákok életét.)

II. félév

1. A félév első gyakorlata. Nosztalgikus élményekkel eltelve gyülekeztem a rajzteremben. Tisztára, mint tavaly ilyenkor! Én negyedmagammal a 2. (azaz a második) csoportba kerültem, régi ismerősök közé. Mi a dolgok logikájából következően az 5. gyakorlatot kaptuk. ... Berozsdásodott agytekervényeim sítva tiltakoztak a szokatlan igénybevétel ellen; ezt az egyszerű feltételt csak második nekifutásra sikerült felfognom. Holnapra olyan agyizomláram lesz, hogy

hajaj. ... Az elméleti alapok tisztázása után következett a gyakorlati végrehajtás. Ami jóval egyszerűbbnek bizonyult, mivel minden számítást a műszerre kötött PC végzett. Bár a program kis híján balek-biztosra készült, egyik szórakozott kollégámnak mégis sikerült kiakasztania, úgyhogy ez a feladat is csak a második nekifutásra sikerült. (No persze már MURPHY is megmondta, hogy „a kétbalkezesek ellen semmit sem lehet bebiztosítani, mert a kétbalkezesek igen találékonyak”. Milyen igaz...)

2. Ezen a gyakorlaton egy analóg Multiplexet ismertünk meg, a gyártótól a felépítésen át a kezelésig. Ez az ismeretanyag aztán (általólag) jól fog jönni más analóg szerkezetek, műszerek megértésekor. ... 1932 óta klónok formájában mindenhol elterjedt. Katonák között főleg, egyszerűsége, könnyen kezelhetősége miatt.

3. Ezen a gyakorlaton ismét a műszerterem egyik műszerével ismerkedtünk meg, jelesül a WILD A9 elsőrendű, univerzális térkiértékelő műszerrel. Ez a műszer saját kategóriájában a legpontosabb (ahhoz képest, hogy az '50-es évekből való). Remek szerkezet. Lehetséges rajta modellsorok telepítése. És teljesen terepszínű (eredetileg katonai műszer).

4. Startpozíció: általános helyzetű térmódel. Ezt kell abszolút tájékozni a geodéziai rendszerbe. A méretarányállítás lényegében bx állításával történik. És néhány illesztőpont segítségével. A feladathoz mérettartó alaplapot vételeztünk. ... A mérőjelet ráállítjuk az A-ra. A koordinatográfot meg az A-ra. A két rendszer között megnyitjuk az adatáramlást. Persze a bxe-t, az előzetes bázist ismerjük. (Aki meg nem, az kezdje előről. Vagy a legutóbbi állásmentéstől. Izé.... Elnézést.) Megcsináljuk az egészet még egyszer. Visszafelé. Aztán még sokszor.

5. Ez a gyakorlat számos egyéni jellemzővel véste be magát a történelemkönyvekbe. Mivel kis csapatunk ideiglenesen két fővel bővült, csak két részletben fértünk be a műszerszo-

bába. Úgyhogy nekem és három társamnak csúszott kissé a gyakorlat. ... A főszereplő természetesen most is egy műszer – számítógép duó, közvetlen átvitelre kapcsolva. Így nem kell a koordináták át- (és el-) gépelésével foglalkoznunk, csak a pontszámok bevitele és a folyamat irányítása maradt a felhasználóra. Meg persze a műszer kezelése. A pontszám ez esetben egy igen összetett, 12 karakterből felépülő adatbázis, amely gyakorlatilag a pont minden lényeges jellemzőjét tartalmazza. ... A mérés a következőképpen zajlott: irányzás a TOOCART-on, lábpedállal passzolni a koordinátákat a gépnek, beütni a pontszámot (11+1 karakter) és így tovább.

6. Mikor a gyakorlatnak nekiláttunk, a rendszer már a kiépítettség legmagasabb fokán leledzett. ... A munkával így sok baj nincs: a rendszerből már a geodéziai koordináták jönnek ki. Bele az ARC/INFO nevezetű programba, egy szomszédos gépbe. Specialitása, hogy képes zárt idomokhoz adatbázist rendelni. Használata viszonylag egyszerű. Persze nem első ránézésre. A munkához először is négy illesztőpont kell. Fedőnév: TIC

7. Ezen a gyakorlaton a DIAP rendszerrel ismerkedtünk. Persze miért is mennének simán a dolgok? A gyakorlat ugyanis azzal kezdődött, hogy eltévedtem. Kissé lemaradtam a csoporttól, és mire észbe kaptam, már eltűntek egy ajtó mögött. A gond csak az volt, hogy nem tudtam, melyik mögött. Kb. ötperces bolyongás után aztán útba igazítottak. Ezután már simán ment a gyakorlat. ... Hát és ekkora gépet egész életemben nem láttam!!!. Hogy futna ezen a FRONTIER... Persze nem engedték kipróbálni. ... A sztereohatás a váltottképes vetítés elvén jön létre; mindegyik szem csak a neki szánt képet látja. A rendszer része még néhány vezérlőkerék és pedál; ezek a hagyományos kiértékelő műszert imitálják (ha valakinek túl modern lenne az egér).

8. Mottó: ugyan mindenütt számítógéppel csinálják már, de nem árt tisztában lenni az alapokkal. ... Ezek alapján síkbeli ANBLOCK

kiegénylítést hajtunk végre. Ez a Helmert transzformáció fedőneve. ... Persze a gép ezzel az egészsel kb. 2,5 mp alatt végez. És még jegyzőkönyvet is nyomtat.

9. Műszervizsgálat (jelen idejű feldolgozás). Segédek: plan-paralel lemez maratott rácshálójával (lehet, hogy nem maratott, de ez így olyan jól hangzik). A rács a vizsgálat lelke. ... Ezen a gyakorlaton a Nagy Művet kilenc fázisa közül a képtávolság vizsgálatát végeztük el. ... Irányzáskor nem a csomópontot, hanem a megfelelő vonalat löjük a nagyobb pontosság érdekében.

Bízom benne, hogy szép emlékeket sikerült felidézni az olvasók többsége számára.

Összeállította: Dr. Engler Péter a Tyótya

10. jubileumi bányajárás Pécs 1992

Korsóterv

EMLEKLAP

MI, AZ ISTENI FÉNYBEN TÜNDÖKLŐ ULTRASZUBTRA VETERANISSZIMUSZOK HITELESEN TANUSÍTJUK, HOGY Sead Uluhal A: Sead FIRMA A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALATNÁL 1992. ÁPRILIS HÓ 10. NAPJÁN BÁNYAJÁRÁSON VETT RÉSZT.

KELT.: PÉCS, 1992.04.10.

JÓ SZERENCSET!

JÁMBOR LAJOS
a: FOMA

VICZE CSABA
a: KUPEC

BÖHM PÉTER
a: GUBSZLIS

SEGEDI GYULA
a: VUK

Bányajárás emléklap 1992

Melles Attila Geósok Finnországban

138

Valószínűleg én voltam a legboldogabb geós diák a koleszban 1972 nyarán, amikor két sikeres UV után 20 évesen Finnországba utazhattam cserediákként két évfolyamtársammal, Göbölös Tamással és Nagy Gézával.

Kiválasztásunkat nyelvtudásunknak köszönhetjük. Emlékszem, Tamás Ferenc tanár úr egy angol szakkönyvből faggatott a szintezőműszerekről. Az utazás előtt igazgatónk ellátott mindenféle jó tanáccsal, többek között azt is mondta, hogy odakinn semmin ne csodálkozzunk. Bizony akkoriban nagy szó volt „nyugatra” utazni, főleg ilyen fiatalon.

Július 20-án a Malév IL-18-as gépe repített minket az akkori Leningrádba (ma Szentpétervár). Itt máris szükség volt az orosz nyelvtudásunkra, ugyanis lekéstük a vonatcsatlakozást, így a Hotel Astoriában szálltunk meg és volt egy kerek napunk megismerni ezt a gyönyörű várost is, amit eddig csak a tankönyvekből ismertünk. (Téli palota, Auróra,

Mi és az AGA-8 lézertáv mérő

Péter-Pál erőd, stb.)

Pompás hálókocsis utazás után végre megérkeztünk Helsinkibe, ahol nem kis nehézségek árán végül megtaláltuk Savolainen urat, vendéglátónkat a Manmittaus Hallitus képviselőjét.

Finnország rekkenő meleggel várt minket. Pár napig a fővárossal ismerkedtünk. Helsinki csodálatos város, a finnek barátságosak és vendégszeretőek voltak. Jártunk Otaniemiben a modern egyetemi városrészben és Suomenlinna szigetén, ahol régi ágyúk merednek a tengerre, láttuk az Olimpiai stadiont és egy sziklába épített templomot, valamint még sok-sok érdekességet.

Azután kezdődött a munka, hárman háromfelé kerültünk, különböző mérőbrigádokhoz. Engem Artjervibe osztottak be egy 3 gyermekes családhoz, ahol nagyon barátságosan fogadtak. Pertti főnökömmel háromszögelési munkát végeztünk, víztorony tetejéről vagy hatalmas gúláról észleltünk. Közben természetesen gyönyörködhettem a finn táj szépségében. A rengeteg erdő és tó lenyűgöző volt. Később egy másik brigádban volt alkalmam megismerni az AGA-8 lézer távmérőt is, ami akkoriban csúcstechnikának számított, több tíz km-es távolságot mért pontosan. A kommunikáció természetesen rádió adó-vevőkkel történt. A Land Roverrel 160 km-es sebességgel poroztunk az ott gyakori de igen jó minőségű földutakon.

A hétvégéket Helsinkiben töltöttük. Könnyen ismerkedtünk finn diákokkal, akik számára sötét hajunk és szemünk latinossá tett minket. Rengeteg szórakozóhelyet, diáklubot ismertünk meg. Vendéglátóink több alkalommal partyt rendeztek számunkra. Így többek között megismerkedhettünk a finn családoknál elmaradhatatlan szaunázással is, ami a forró izzadást követően hideg medencébe vagy tóba ugrással fejeződik be. Kétségtelenül frissítő hatású és egészséges dolog. A hétvégi programokba természetesen beletartozott az akkor számunkra újdonságot jelentő

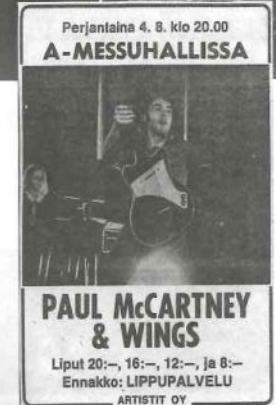
pornómozi és a diszkók látogatása is.

Legemlékezetesebb esténk Paul McCartney és a Wings koncertje volt a Messuhalléban augusztus 4-én. Csodálatos este volt, Paul a koncert végén Beatles dalokat adott elő. A siker természetesen óriási volt. Géza barátom szemfülességét dicséri, hogy nyakában egy pesti villamosbérlettel fotósna adta ki magát és szorgalmasan kattintgatott a színpad közelében. Én pedig a frissen vásárolt kazettás magnóval hangfelvételt készítettem.

A kint töltött egy hónap alatt sok szakmai tapasztalatot szereztünk, rengeteg baráttra tettünk szert és számtalan élményben volt részünk. Ma, több mint 30 év távlatából is csak azt mondhatom, hogy diákéveink meghatározó és felejthetetlen időszaka volt ez a csodálatos kirándulás.

Melles Attila

73-ban végzett diák

Készülődés a Wings koncertre

Nagy Géza as. ubul saját készítésű fotója

139

Melles Attila
Geósok Finnországban

Pillanatképek a mezőgazdaság felvirágoztatásáról

140

Harcban a kukoricával 1982

Jól végzett munka után... 1982

Alma szüret 1984

Szörénször 1986

Szőlőszedés 1987

Bummfalva

Bummfalva Bummfalva...

Vajda Gábor as. Fürtöcske Értelmező szótár

ÖNKÉNY: /terror, diktatúra, igazgatói hivatal/ Úgyis az erősebb kutya ugat!

ROMBODODEKAÉDER: Helyes megfejtést beküldők között az ábrázoló tanszék párhuzamosokat és végtelen távoli pontokat sorsol ki.

SEGÉLY: Csekély e kéj.

SZÁRMAZÁSI KATEGÓRIA: Ma már mindnyájan a majomtól származunk.

UV: A nehezebb felfogású oktatók részére a hallgató többször előadást tart ugyanazon témából.

ÜRESJÁRAT: Fizikai állapot. Megfigyelhető a menzára való oda- és visszamenetben.

ZÁRTHELYI: Főiskolai üdülési akció, hideg-meleg veríték, folyóvíz. Kötéltánc a hallgatók idegein, hagyományos kézfegyverek.

KOLLÉGIUM: /éjjeli menedékhely, kártyabarlang/ Emberi lakhelyt utánozó épület, melyet évközben ciánozásra, festésre, tatarozásra használnak.

ALMA MATER: felsőoktatás célját szolgáló olyan intézmény, ahol a hallgatók tervszerű, tudatos, többször megreformált, előre megfontolt általános butítása és speciális oktatása folyik.

CIRKUSZ: /tantermi gyakorlat/ hallgatók szórakoztatása külön e célra kitenyésztett tanársegéddel.

TANULMÁNYI HIVATAL: a bürokrácia olyan megjelenési formája, melynek működéséhez állami pénzen főiskolát létesítettek.

GEODÉTA: milliméterpausszal táplálkozó, veszély esetén többszínű tusvonalakat eregető terepi kártevő.

HALLGATÓ: oktatási célokra előállított, 3 évig vegetáló élőlény, akibe csak hányni jár a lélek.

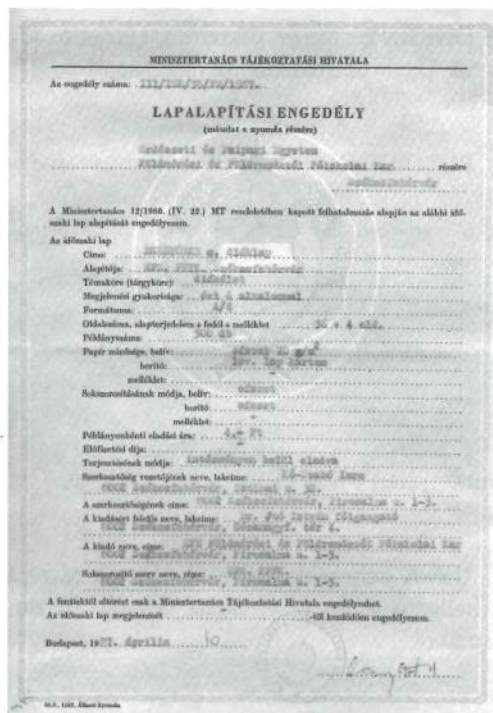
ISTEN: Marxizmus tanszék szerint nincs, de vizsgán jó, ha megsegít.

MENZA: sok húhó semmiért.

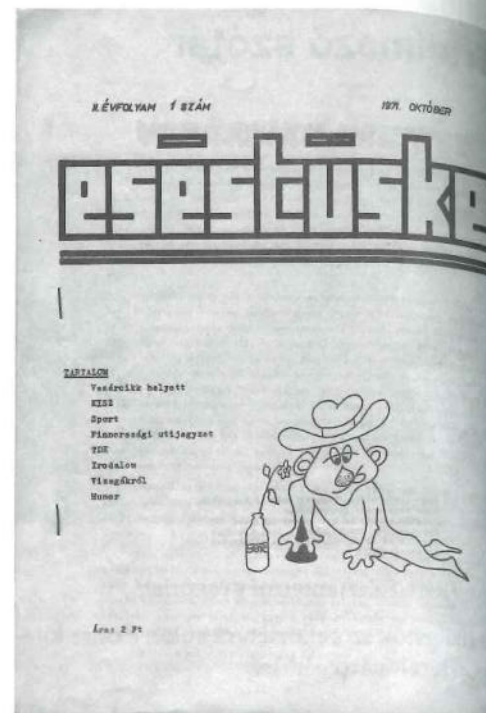
NŐSÜLÉS: Isten nem ver bottal.

141

ESÉSTÜSKE CÍMLAPOK

Lapalapítási engedély

Címlap 1971

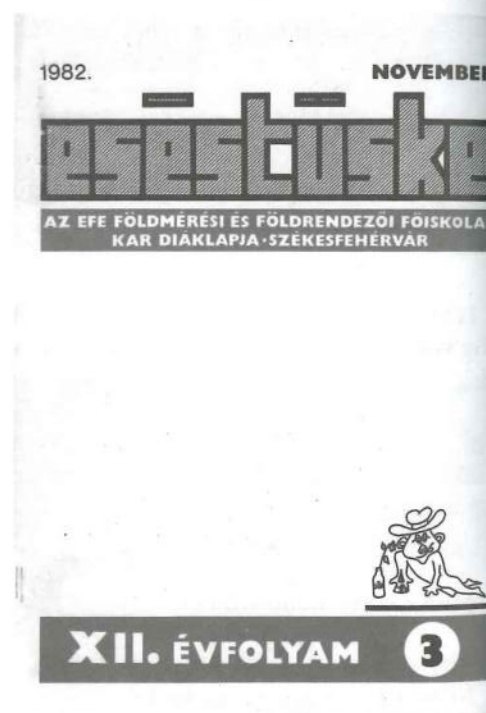
Természetbarát melléklet

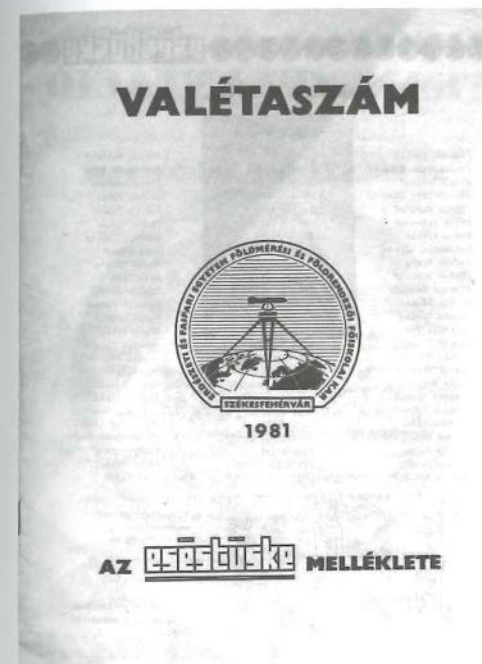
Természetbarát melléklet

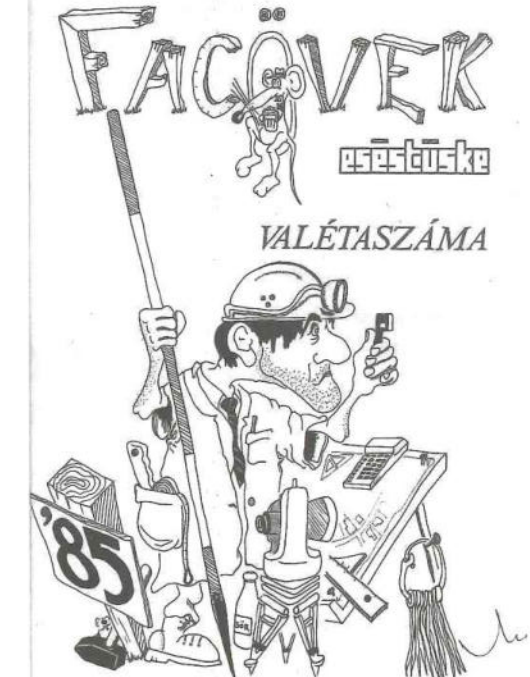
Címlap 1973

Címlap 1973

Valéaszám

Facövek valéaszám 1985

„Tarháló” levelek

146

Tisztelt Uram!

A székesfehérvári földmérők és földrendezők ez évben is megrendezik az ősi selmecbányai hagyományok szerint valétálásukat.

Néltóképpen akarunk búcsúzni az Alma Matertől és a Vároستól, ezért szeretnénk az Önök anyagi támogatását kérni. Amennyiben számíthatunk segítségére, akkor annak módjáról egy Önnek megfelelő időpontban személyesen állapodnánk meg.

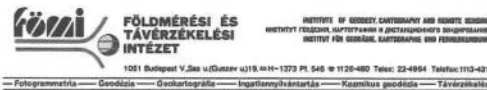
JÓ SZERENCSET!

A végzős harmadévfolyam nevében.

Tisztelettel:

Székesfehérvár, 1992. febr. 4.

Valéta Bizottság

Szabó László részére
az EFE Földmérési és Földrendezési Kar
Valéta Bizottságának
Székesfehérvár
Piroullas u. 1-3.
8002

Kedves Szabó László!

Kézírtleveltel vettem a Geo Ifjúsági Társaság nevében küldött, február 19-én kelt meghívókat a hagyományok szerint megrendezésre kerülő szalag- és korszávaló szakosztályokról. Valamint a valétázásra. E rendezvényekhez az intézetünk és a magán nevében szeretnék kiadni. Értésitem egyben, hogy intézetünk részéről a rendezvény támogatására 10.000,- Ft/levezet/forintot átvettünk.

Üdvözléssel:

Erőszak és Fajpárti Egyetem
FÖLDMÉRÉSI ÉS FÖLDRENDEZŐI FŐISKOLAI KAR
6003 SZÉKESFEHÉRVÁR, PIRÓLLAS U. 1-3.
TEL: 06-23-313-123; 06-23-313-180; FAX: 06-23-313-187; TX: 21-412
GEODÉTA VALÉTABIZOTTSÁG

Kedves Barátunk!

Az Erdészeti és Fajpárti Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karának 1993-ban végzős évfolyama, az immáron több mint 200 éves selmecbányai hagyományok szellemében ez évben is megrendezi Korsó és Szalagavató Szakosztályát (1993. március 26.), valamint az Alma Matertől való búcsúként a Valétázást (1993. május 1.).

E rangos események kapcsán, 1993 márciusában megjelenik Főiskolánk Esztétikus című lapjának Valétaszáma, melyben módunk van hirdetések közlésére.

Rendezvényeink színvonalas lebonyolítására csak szűkös anyagi eszközökkel rendelkezünk, ezért kérjük támogatásodat! Amennyiben számíthatunk segítségére, akkor annak módjáról egy Neked megfelelő időpontban személyesen állapodnánk meg.

Jó szerencsét!

Székesfehérvár, 1993. február 2.

Ágoston Géza
a Végzős évfolyam nevében

Válaszban: Szenté Balázs
EFE FFKK Kollektívuma
KKK Szekesszéki, Hosszúút 8.
Telefon: (22) 313-157

Szenté Balázs urnak
EFE FFKK Kollektívuma
Szekesszéki
Hosszúút 8.
8000.

Tisztelt Szenté Balázs Úr!

Köszönettel vettem - az előzetes az ötletességért - a Végzős évfolyam nevében tett meghívásodat.

Intézetünk több eseménnyel kapcsolódik a Főiskolai Karhoz. Így például a szalag- és korszávaló szakosztályok megrendezésére. A Korsó és Szalagavató Szakosztályt az a Valétázást.

A fennemlített rendezvények rangosabb tételéhez kapcsolódik 10.000,- (tíz ezer) forintot, melyet Intézetünk kezelszámjában a Geodéta Valétabizottság hivatalos megadottja átvett. Ezt cserébe kapom, hogy az eseményekkel kapcsolatos meghívókon, az "Esztétikus"-ban a Földmérési és Távértékelési Intézetet, mint támogatott feltüntetni sziveskedjék.

Jó szerencsét!

Vajda Gábor as. Fürtöcske Geodéziai félre-magyar-ázó

LIBELLA: Olasz-Kínai eredetű. Marco Wolkswagen Poló utazóügynök és a rövidujjú trikók feltalálója, kínai útja során három csomag spagettit ajándékozott (Tin Ten Egy Pen) kínai tollforgatónak, aki a 16. sorszámot viselő Li lányát adta cserébe. Marko a szépséges lánynak ennyit mondott, mikor meglátta először: Li Bella, azaz Li szép vagy. Az expedíció többi tagja azt hitte, hogy Markó a lány kezében lévő vízmértékre céloz, így ezentúl az ehhez hasonló buborékos bigyóknak a Libella nevet adták.

TEODOLIT: Görög-Magyar eredetű. A. ásatásokon egyszer csak egy fényes, színes különleges ásványra bukkantak, melyet a mellette heverő üres Odol fogkrémes tubusról Odolitnak neveztek el, és TheoØ10A néven nyilvántartásba vették. Az ásatások vezetője azonban mikor először meglátta, egyből letegezte az ásványt: „TE ODOLIT” – kiáltott rá, mire az elvesztette az összes koincidáló képességét, és rajta maradt a név. Később az ásvány egy falusi barkácsboltba került, ahol a boltos a kristály tömegét egységnyinek fogadta el, és egy egyszerű kétkarú mérleg segítségével szögek, csavarok mérésére használta. Később egy, a pírmák által megtévesztett, geodéta balek vizsgán a szögmérő műszerek közé sorolta a TEODOLITOT. A firmák legnagyobb megle-

petésére a tanárok elfogadták a választ. Mint később kiderült, nem akarták beismerni, hogy egy ilyen tudományosan hangzó műszerről ők még nem hallottak. Így terjedt el a TEO-DOLIT a geodéziában.

TAHIMÉTER: Echte magyar eredetű. Szó szerint Tahi Tóth László színművész gyors megmérését jelenti. A legenda szerint a honvédségnél nem tudták Tahi magasságát, ekkor azonban előállt Csepregi honvéd, aki egy ügyes szerkezettel pillanatok alatt megmérte, sőt meg tudta mondani Tahi Tóth vízszintessel bezárt szögét is. Ezek után mindenkit Tahi Tóthhoz, mint etalonhoz viszonyítottak. (Csepregi honvédot pedig megbízták, hogy készítse el a korábbi rendszerben számon tartott adatok átszámításához szükséges eljárásokat.)

PONTRAÁLLÁS: ősi földmérő játék. Valaki a felmérő csoportból a terepi munkát megelőző este kimegy a felmérés helyszínére és megkeresi a másnap felkeresendő álláspontokat. Legjobb olyan helyet kiválasztani, ahol a pontjel egy sima hiltiszeg. Másnap immár az egész csoport kimegy a terepre. Ekkor furfangos játékosunk elhelyezkedik a gondosan betájolt hiltin. A játék abból áll, hogy előző játékosunk megpróbálja visszafajítani nevetőgörcsét, míg a csoport többi tagja feltúrja a pont Ø10 m-es körzetét és megmozgat minden kavicsot a környéken. Figyelem! Az 1-es játékosnak gondoskodnia kell valamiről, mely indokolja a hosszabb egyhelyben állását. Erre általában jó egy térképszelvény, melyet gondterhelten lehet nézegetni, és amibe bele lehet temetni arcunkat ha már végképp nem bírjuk.

147

Dr. Birkás János
as. Szintvonal cibáló
gyűjteménye
Szilánkok

148

- A KALCIT: Minden rendszerben kristályosodik. Átlátszó üvegfényű üveggyártásban használják. Fontos vasércünk.

- A tufa a vulkánból kijött anyag és a levegő környezetszennyeződéseiből áll, amelyek kihűltek és cementálódtak.

- Minden üledékes kőzetnek van tufája. (pl: andezittufa, gránittufa)

- A levegőrétegek felosztása: - atmoszféra

- kéregsféra

- neoszféra

- oxoszféra

- Tektogenezis: Vízszintes irányú (nagyjából) törés, repedezés, mállás. Nem mindig, sőt általában nem változtatja meg a külső felszíni formáját.

- Az I. katonai felmérés a vetületét messze elkerüli.

- A IV. katonai felmérés alapja a Gauss-Krüger vetületi rendszer, de az EOTR hálózatot is használja.

- Az ametiszt ibolya színű kvarc – aki a gyűrűjébe ametiszt ásványt tesz, az megkíméli magát a részegségtől. Igaz én a kezemben hordtam, lehet, hogy ezért nem volt hatása.

- Deklináció: A Föld valódi északi sarkába mutató északi irány és az É-i sark felé mutató É-i irány által bezárt hegyesszög.

- Karceljárás – előnye, hogy könnyen javítható. Egy sima lapot egyenletesen beszorunk homokkal, és ebbe karcoljuk a térképet, ha elrontottuk, elsimítjuk a homokot.

- Apróhirdetés:

Hőn szeretett vizsgáztatóm temetésére, minden érdeklődőt és érdekeltet szívesen látok. „Meghalt, szíve szakadt, hogy kirúgott” jelégére.

Ünnepeink
Szakestély felszólalás
ismeretlen szerzőtől

Hozzászólás egy szakestélyről, mikor még azt hittük, hogy a hazánkban ideiglenes itt állomásozó Vörös Hadsereg déli Hadsereg-csoportja végleg itt marad.

Drága egyetlenem!

Emlékszel még a régi nyárra? Szemipalatyinszokban!! Egymás mellett feküdtünk a friss májusi havon. Mögöttünk csendben épült a radarállomás. Milyen szép is volt. Emlékszel? Borisz, emlékszel? Keleten lassan felkelt ... egy katona és vizelni kezdett. Engem elöntött a forróság, de Te hideg maradtál., mint 3 napos makréla a Szaratovban.

Emlékszel? A találkozásunkat is pártnak köszönhetjük! Éppen Brezsnyev elvtárs temetése volt. Te közel álltál a dísztribünhöz. A díszszázadban. Kutya hideg volt. De kipirultál amikor összenéztünk. És később mikor szájon csókoltalak, mint Brezsnyev elvtárs Honeckert.

Később, mikor beszélgettünk. említetted, hogy történészek tanulsz. Záródolgozatod címe: „A Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatása a doni kozákok nemi életére”.

Most nagyon hiányzol, mint Brezsnyevnek a Hős Anya kitüntetés. Itt Afganisztánban unalmas nélkülöd, naponta néhány falvat felégetünk, csak az ellenállók akasztása hoz némi változatosságot. A múlt héten bekerített társainkat lőttük helikopterről. Izgalmasabb

volt, mint a szélesfejű zümmögő harakiri vadászata a kijevei erdőkben.

Üdvözlő szerelemed: Igor Nóniusz ezredes

/a felszólalás ismeretlen szerző tollából származik/

Április 4.

Ihletek

Az első menet

Testünk együtt mozgott: egy-két, egy-két
Szívünkbe örömtüzek gyúltak: egy-két, egy-két
A pillanatnak éltünk csupán: egy-két, egy-két
Vágy izzította testünk, lelkünk: egy-két, egy-két
A mámortól vakka és süketé váltunk: egy-két, egy-két
A dísztribün előtt vonultunk el: egy-két, egy-két

Kollégiumi zászló átadás,
avagy egy politikai karrier kezdetei

149

Hogyan kerültem kapcsolatba a KISZ-szel Eséstüske 1982

B. Attila II. évfolyamos hallgató:

ad 1./ 1973-ban középiskolai tanulmányaim alatt. Közösségbe szerettem volna kerülni. Részen sikerült.

ad 2./ Munkahelyemen vezetőségi tag lettem /gazdaságis/

ad 3./ Kiemelkedő sikerben vagy kudarcban nem volt részem, bár ez nem jelenti azt, hogy siker /egy jó kirándulás/, vagy kudarc /passzivitás – tagság részéről – látszattervekenység erőltetése, túlzott "adminisztráció" felsőbb KISZ szervek részéről/ nem ért.

ad 4./ Igen. Indokolatlanul több feladat, mely veszélyezteti a szervezet "ifjúsági" jellegét.

S. Gyula III. évfolyamos hallgató:

ad 1./ Felvettek....

ad 2./ Csak középiskolában végezhettem olyan munkát, amit mozgalmi munkának nevezhettem 1971-75. között. Úttörőcsapatvezető-helyettes voltam.

ad 3./ Négy sikeres úttörőtábor vezetésében való részvétel. Kudarc a főiskolai KISZ-vezetőségi tevékenységem.

ad 4./ Középiskola: KISZ-szervezetem gátolta KISZ-munkámat, mivel a határozatokkal ellentétben nem ismerték el úttörővezetői tevékenységemet.

KISZ jutalmak 1982

A csoportok közötti tanulmányi versenyben második és harmadik helyezett csoport tagjai 200,- ill. 100,- Ft/fő könyvjutalomban részesülnek:

II. helyezett: III.évf. A.cs. 14 fő

Balogh Tibor
Dóra László
Horváth Attila
Kavalecz Barnabás
Kelemen János
Kispál István
Kókai Ilona

Kőfalvi Gábor
Lakatos László
Sajti Zoltán
Spala Gabriella
Szabó Zoltán
Szemerey Ádám
Thomaszovits T.

III. helyezett: II. évf. C.cs. 12 fő

Dravarits Judit
Hájas Gézané
Orliczki Erika
Pados Zsolt
Szarka Zsolt
Szerencsi Klára

Takács Attila
Takács László
Török Árpád
Urbán Éva
Varga Elek
Záray Lajos

A csoportok közötti tanulmányi verseny első helyezett csoport-tagjait, valamint példamutató KISZ és egyéb társadalmi munkájuk alapján a következőket jutalmazza a KISZ-bizottság:

III. B. /16 fő/ 300,- Ft/fő

Babarczi Antal
Babarczi József
Balassa Katalin
Baradlai Gabriella
Erős László
Molnár István
Pap Kálmán
Nagy Erzsébet

Kéri Gyula
Ruborits Sándor
Sajtos Gyula
Vadász Gyula
Vincze Csaba
Kern Antalné
Zagyi Anna
Hermecz Eleonóra

KISZ munka alapján 250,- Ft/fő III.é.

Kelemen János
Szücs Andrea
Tóth Olga
Király Ferenc
Szemerey Ádám
Schrödling Kata

KISZ munka alapján II. évfolyam

Bene Ildikó
Takács Attila
Záray Lajos
Pados Zsolt
Varga Elek

KISZ munka alapján I. évfolyam

Miheller Tibor
Németh Zsolt
Horváth Zsuzsanna
Gelencsér Ibolya
Szalay Katalin

Példamutató KISZ és egyéb társadalmi munkájuk alapján a következőket jutalmazza a KISZ Bizottság könyvutalvánnyal:

250,- Ft-os

Bécsi Attila
Kiss Béla
Kiss Lajos
Kiss István
Csiszár Zoltán
Dravarits Judit
Zsédely Károlyné

150,- Ft-os

Hermecz Eleonóra
Nagy Erzsébet
Sajtos Gyula
Vadász Gyula
Ruborits Sándor
Hidegh Attila
Pollák István

100,- Ft-os

Thomaszovits T.
Zagyi Anna
Pintér Hedvig
Pethő Erzsébet
Sulyok Györgyi

A házbajnokságon elért eredményük alapján a következők kapnak könyvutalványt:

Asztalitenisz: 4 fő

Tétrý Géza
Sajti Zoltán

150,- Ft-os
50,- Ft-os

Dóra László
Kiss István

100,- Ft-os
50,- Ft-os.

Kispályás labdarúgás első helyezett csapattagjai 100,- Ft-os könyvutalványt kapnak:

7 fő:

Babarczi Antal
Kéri Gyula

Babarczi József
Kavalecz barna
Thomaszovits Tivadar

Dóra László
Varga György

Egyéni vállalásaim 1978 évre Eséstüske 1978

152

KISZ részéről:

A KISZ titkár táskáját hetente háromszor hazaviszem.

Iskolai részről:

Az igazgató úr előtt hetente négyszer ki-nyitom az ajtót és hangos "Jó reggelt" -tel kö-öntöm, miközben beengedem magam előtt.

Szakmai részről:

Németh tanár úrtól kérek egy HP számo-ológépet 15 percre és 10 perc múlva vissza- adom, miközben többször bocsánatot kérek a késésért.

Menzai részről:

Egyrészt magam elé engedem a GH és TH teljes személyzetét, másrészt nem szidom az ebédet /ha jó/.

Szakszervezeti részről:

Szentes tanár úrnak – rendkívüli szakszer-vezeti segélyként – megszavazom az 5 db új fehér garbót.

Párt részéről:

Részt veszek a 85. fajta vitakör alakuló ülésén.

Kollégiumi részről:

Elismerem, hogy elég a havi egyszeri taka-ritás, sőt harcolok azért, hogy csak kéthavon-ként legyen.

a TIT részéről:

Elmegyek megkóstolni a villányi bort.

Egyéb:

Nem kérek csókért sportszeletet a büfé- ben.

Nem kérek liszteszacskót Dezső bácsitól ingyen.

Nem kérek ki magamnak semmit, - legfel- jebb két colát a hozzávaló rummal.

Egy kis tag

Jutalomosztás

Éva kedves, jó a pogi...

Valahol pedagógusnapon

Jutalom osztás

Valahol pedagógusnapon

Mit csinálnál, ha igazgató lennél? Eséstüske 1982

a Jóó Winkler

- Hírhedtté tenném a nevem.
- Akkor én lennék a római pápa.
- Barátaim között szétosztanám a tanszékeket.
- Felemelném az igazgató fizetését.
- Gyorsan elintézném, hogy mégse legyenek.
- Igyekeznék, hogy rektor is lehessen még.
- Biztosan sok mulatságosat, mint a többi igaz- gató.
- A végsgörögat bevezetése után bővíteném a Hárshegyi szanatóriumot is.
- Eltörölném az igazgatói hivatalt.
- Oktatási reformot.
- Lehallgatnék egy félét, hogy tudjam, mit is tanítunk.
- Én is elfelejteném, hogy valamikor diák vol- tam.
- Kinyomtatnám "Az anyagi érdekeltség" című elméleti munkámat, "Az anyagi érdekeltség a főiskolai oktatásban" címmel, melynek lénye- ge, hogy az ösztöndíjat 2 forintként lehet felvenni az előadások után.
- Semmit, ki látott már igazgatót dolgozni.

153

Évnyitó Székesfehérvár

Sopron évnyitó 1984

Györke Zsombor as. Öreg sercli Tanulmány A Tesztről /sőt Vannak Akik TDK-t is Írtak Belőle/

A tudomány mai állása és a hallgatók fekvése szerint a szóbeli vizsga elavult, az írásbeli is, a zárthelyi is. Mert azt ugye meg tudja írni egy szellemtelen hülye szakbarbár hallgató is. Ezért iskolánk egyik tanszékén úgy döntöttek, hogy szakítanak ezen hagyományokkal és egy frappáns ötletük támadt.

Ezek után teszttel szereznek tudomást a tudásunkról.* Mert a tesztnél a hallgató fífkájára nagy szükség van. Nem az a jó teszt, melyet meg tudná oldani pl. Einstein, vagy ne adj isten valamely oktató, hanem az, melyet simán megoldana Pecze Józsi bácsi, a nyírségi táltos.

A teszt megoldásának külön technológiája van, amit most közre adok, mivel vannak közöttünk olyanok, kik még ki fognak tölteni néhány tesztet azon a bizonyos tanszéken, míg idáig elérnek.

Általános irányelvek:

- megoldás közben nem gondolunk sem készítőre, sem kedves jó édesanyjára, sem lóra, sem kecskére, mivel az idő pénz.
- megoldás közben nem gondolunk arra, hogy gondolkodhatnánk, mert van önkritikánk, s tudjuk, hogy a teszt nem értelmes lények műve.
- A teszt megírása után nem káromkodunk, mert miért szerezzünk örömet ezeknek.

A megoldás menete:

Talán három hallgatótípusra lebontva mutatnám be.

1. típus: a kezdőknek a következő formát ajánljuk:

- bal kézben fogjuk a tesztlapot, s jobb kézzel pedig gondolkodunk, a pad alatt.

- leggyakoribb eset, hogy a jobb kéz nem tartalmaz semmit, mivel a racionálisan szerkesztett puska a lényegét tartalmazza, míg a teszt....?

- ebben az esetben tollat ragadunk, s értelemszerűen, vagyis ötválaszos tesztnél az ötnél nagyobb számokat elhagyva, beírjuk a megoldási táblázatba szép sorban születési dátumunk számjegyeit, ez már 65%-ban biztosítja az elégségest.

2. típus: A rutinosabb tesztelőknek a következő megoldást ajánljuk:

ha ismerjük a tanszék szellemi potenciáljának átlagát, akkor ún. alsó és felső korlátokat állíthatunk fel.

- ha az adott válasz tíz szónál több, ha inhomogén diff. egyenlet, ha harmadfokú tag van benne, nyilván nem helyes, ún. Töltelék, mert ezen a fokon már ők nem értik, ez a felső korlát.

- ha az adott válasz öt szónál rövidebb, szétválasztható diff. egyenlet, ha a képletben csak elsőfokú tagok vannak, nyilvánvalóan töltelék, mert ennél többre taksolják magukat (alsó korlát).

A fenti módszer szerint a 2-es valószínűsége 90 %.

3. típus: A szakma ifjú mesterei, a diákszenik, nekik ajánljuk az egy, esetleg két fixes megoldást:

- Az, aki tudja az anyagot ától-cettig, az egyik kérdésre biztosan tudja a helyes választ, tehát egy fixe van.

Na, most például egy 5 kérdéses tesztnél három jó válasz elégséges, tehát logikusan nem lesz három helyes megoldás ugyanazon számmal kódolva. A tanszéken viszont tudják, hogy ezt mi is tudjuk, ezért legalább három (esetenként négy vagy öt) azonos kódot mesterkednek roppant furfangosan a tesztbe. Mi viszont tudjuk, hogy ők tudják, hogy mi tudjuk, ezért ha van egy fix válaszunk, akkor ennek számát habozás nélkül beírjuk mind az öt rubrikába. A kettes valószínűleg 97 %.

TDK 1979

Bár a fenti kis tanulmány nem lép fel a teljesség igényével, reméljük, hasznos ideológiai és módszertani fegyver lesz a tanszéken eluralkodott dogmatikusan nehézkes „csak a TESZTEMEN KERESZTÜL” szemlélet ellen. Aki a fenti módszereket nem tartja jónak, az tehet egy szívességet:

- a./ vertikálisan
- b./ horizontálisan
- c./ mélységében

TDK 1981

Feszült figyelem egy TDK konferencián 1983

Tanáraink mondták

Válogatás az Eséstüskékből

158

Szeretett tanáraink néhány aranyköpését közöljük, melyek megmaradtak lyukas emlékezetünkben. Ezek előadások illetve gyakorlatok során hangzottak el, mikor a hallgatóság figyelme már lankadt, vagy éppen mással volt elfoglalva (mint pl. torpedó, amőba, sakk és az órák alatti ismerkedés a különböző nemű társaink között.).

Dr. Ágfalvi Mihály:

- Mérnökgeodézia. előadáson bányamérés okítása közben megjegyezte egy kiállítással kapcsolatban: „A múzeumban olyan műszerek is vannak kiállítva, amit a látogatók is buzerálhatnak”.

- Ugyan azon előadáson hívta fel figyelmünket: „A jegyzetben található még egy élenjáró módszer, melyet a SZU-ban alkalmaznak”.

- Gyakorlaton mondta: „Egy kollégám szerint maguk csak csocsózni tudnak, főiskolás színvonalon”.

-Ha valaki előadásra jár az olyan mintha fekete ruhában járna malomba, mert akár-hogy is vigyáz csak ragad rá valami.

Baboss Csaba:

A legtermékenyebb az aranyköpések kialakításában és a hallgatók félévismétlésre bocsájtásában.

„Két helyen az ember egyszerre nem lehet”,

„tegye fel magának a kérdést, akarok-e geodéta lenni?”

„Nézzék meg a rajzfeladatokat, ki vannak írva, kettő azonban kimaradt, a gépirónőnk tévedett, ő is ember”.

Egyik jeles barátunk figyelme lankadtán: „Vigyázzon, mert fészken rúgom és a két tojás összetörik!”

„Egyperces néma vigyázállás, mert kikapott a Ferencváros -F- mint fúj Ferencváros”.

„Ezt ha ráillesztjük a nagy K-ra, de nem arra, amire maga gondol Kovács!”

A gyakorlaton a hallgató küszködik egy feladattal: - Mondja neki: „Ilyen geodétákra a következő évfolyamnak is szüksége van-megtartom magát jövőre.”

Vizsgán: Vizsgáztatás közben odaszól az egyik felkészülő lányhoz:

- Eszter maga puskázik!

- Neem.

- Megnézzem?

- Nee!

„A kuka különben nem is henger, hanem csonka kúp. Ezt a kukásoktól hallottam.”

„1x2 tengellyel párhuzamos síkban ábrázoljunk egy lovat. Na ezt oldja meg!”

S amikor a félév végén öt tanuló távozott: „Mondtam magamnak: Kemény vagy Csabi!”

Dr. Birkás János:

A hallgató életét különös kegyetlenséggel a szintvonalak rajzoltatásával tudja megkeسيرíteni.

„No szarházi, ha még egyszer ilyen selejt munkát adsz be, a vizsgán elhúzlak.”

Pót ZH írásakor egy hallgató megkérdezte tőle- Nem fél a tanár úr, hogy ilyen érdekes pótzéhákat írat? Válasz: „'56-ban ki akartak rúgni, azóta nem félek semmitől.”

„A magma a Föld belsejében lévő trutymó.”

Topográfia kiránduláson mikor a busz végéről a magát előre küzdő hallgató ki teszi a taccsot:

„apád f...szát hánysz ide?!”

„...végig az egészet”

Busics György:

Határozott gyakorlatvezetőnk, ki mindig szabatos fogalmazásairól ismert, a következőket jelentette ki: „Ennyi meg ennyi, az kétszer ennyi.”

„Ha felrakjuk ezeket a pontokat, kapunk egy kisbabapiskótát, melyet mindenki fogyasztott egykor.”

Gyakorlaton megszólal egy mobiltelefon, a másik gyakorlatvezető felszólítja a hallgatót, hogy kapcsolja ki és tegye el, erre pedig fél-szezen megjegyzi: „És ha az anyukája keresi?”

Csabina Zoltánné:

„hogyan halt meg Cauchy? - kapott egy sorozaot.

Dr. Csepregi Szabolcs:

„A nulla nem szám, de végül is a nulla is egy szám, ha a gép ki tudja számítani, hát számolja.”

„A színtező irányvonala egyenes vonalban terjed.”

„A facövek egy fából készült cövek”

Dévai Péter:

Nőtlen gyakorlatvezetőnk kérése: „Május 31-ig nősülök, szerezzenek nekem egy feleséget, nem baj, ha öreg és csúnya, csak pénze legyen.” Javaslatunkra a válasz: „Na őt azért mégse!”

Gyakorlaton, mikor a hallgató tehetetlen-sége a tetőfokára hágott: „Másodévbén már elengedett kézzel kell tudni mérni.”

Mikor először jött gyakorlatra, a rendezők-höz, és felismerte egy régi, kedvenc hallgató-ját: „Maga itt!, hogy került ezek közé?”

Dr. Engler Péter:

Ritkuló hajú tanársegéd arra a megjegyzésre, hogy a „Sörrel bedörzsölt fejen jobban nő a haj”, azt válaszolta, - „Kár az oda!”

Egy veterán firmának akinek meséli milyen új módszereket alkalmaz a hallgatók gyötrésére.

- Péter én nem ilyennek ismertelek

- Ja, te még időben végeztél

159

Tanáraink mondták
Válogatás az eséstüskékből

Fister Ferenc:

Az első gyakorlaton mondta: „Mindannyian én vagyok lovak vagyunk, úgy hogy tegeződünk. Csak annyi fórotok van elvtársáim, hogy ti még lehettek olyan vén lovak, mint én. Jogos, amit mondok?”

Futó László /Öcsi bácsi /:

„Az egyenes olyan hosszú, hogy talán még annál is hosszabb.”

„Sok mindent meg kell tanulnia az embernek, mire megéri arra, hogy meghaljon.”

„A polarizációs térbeli moziból lett volna egy térbeli mozi, ha a polár szemüveget el nem lopkodták volna.”

Felvételi vizsgán:

Felvételiző: Az oxigén vezeti az elektromos áramot.

Öcsi bácsi: „Na akkor kapja fel a lábát, mert ott térdmagasságban van egy konnektor.”

Dr. Gerencsér Miklós:

Vizsgán tizenkét ember puskázott, egyet elkapott, s pótvizsgáén megjegyezte a delikvensnek: „Azért harmadévre már megtanulhatott volna puskázni.”

„Két nagy fotogramméter él a világon, az egyik én vagyok, a másik Amerikában halt meg.”

Dr. Hankó András:

Országos felmérés gyakorlaton a számítógép programozásáról beszél: „A szubrutin olyan rutin, amely s s sz upe...rútin.”

Dr. Homoródi András:

Szobavizit során benéz az egyik szoba hűtőbe és elképedve látja, hogy öt üveg Huber-

tus van benne. Erre: „A hétszentségit, micsoda Hubertus készletük van maguknak, mi ez itt egy egész vadásztársaság?”

Dr. Hörömpő János:

„Amelyik rajz szép, az félig jó, amelyik csúnya, az félig rossz.”

„F...m tudja, kezit csókolom...”

Egy hallgatónak aki nagyon csúnya rajzot próbált meg leadni:

„a mozgó vonat lépcsőjén a seggembe dugott ceruzával is tudnék ennél szebbet rajzolni”

Dr. István Sarolta:

„De tényleg, olyan logikus néha a jog.”

Jog előadáson:

„Min buzgolódik annyira Kósa?” Válasz: Figyelek tanárnő!

Dr. Joó István / Jó Isten /

: Haragszik, ha nem figyelnek az előadásra, de egyszer így fakadt ki: „Nem zavar, hogy jól érzi magát a kolléganőjével, de inkább figyeljenek!” Pár perccel később: „Bármit tehet a kolléganőjével, de engem inkább ne zavarjanak, különben este különböző variációk vannak egészen a családalapításáig.”

Kálmán Gyuláné:

Szóbeli beszámolón a hajnali órákban egy az előző félévben sokat pótbeszámolt hallgatónak: „Juhász úr kérem, kérdezze, vagy jön legközelebb?”

„Tehát mikor jelent meg a KP programja, Patkó?” Válasz: Azt hiszem valamikor mikulás után...

Majoros Gusztáv

Így mutatta be a fotogrammetriát: „A fotogrammetria azt jelenti, hogy ami rúg, meg csíp, meg harap, ahhoz nem kell közelebb menni.”

S néhány elejtett szó: „Kibicsaklott az agyam.”

„Mindig ezek a sinusok és cosinusok hozzák ki az embert a béketűrésből

„Írásvetítővel nem lehet rollerezni.”

„Néha lapáttal várják a bányászok a geodétákat, mert a tömegben elvesz a pofon.”

„Az UV listák élére akarok kerülni”

Marton Tibor:

ZH-n történt: „Mit keres a lába között? Nem találja?”

Mizsei Ferencné:

Záróval kapcsolatban, amikor fél évkor még neki sem álltak a hallgatók a záró dolgozat elkészítésének, ennek ellenére aláírta az indexet: „Fiúk, de ugye leadják?”

Nagy József:

A gyökvényítés „nagy mestere”, amióta megjelent egy karikatúra, azóta nem mondja azt, hogy: Ö, Ö, Ö.

A románkérdésről a véleménye: „Én haragszom Ceaucescúra és ő is haragszik rám, de ez így természetes.”

Ha valaki kitalál valamit: „Ördöge van kérem szépen, vegyen lottót, hátha nyer!”

„A Rómából kiágazó utak mind Rómából ágaztak ki.”

„A bújtató a közlekedési edények törvénye alapján működik.”

Kollégiumi gondnokként, mikor elromlott a mosógép: „Azért romlott el, mert a lányok acélbetétes melltartót mostak benne...?”

A dohányzási tilalom bevezetése után: „Minden reggel látom, hogy a kis fickó be-megy a WC-be és ott cigarettázik... Ezt bizonyítani nem tudom, mert a csikket a WC-be dobja, de ezt utólag ki lehet szűrni.”

Egy olyan szituációban, amikor a diákkal szemben nem neki lett igaza:

„jegyezze meg én nem vagyok bosszú álló, de nagyon jó a memóriám”...?

Nagy Lajos:

Előadáson: Mikor már hosszú ideje olvassa fel saját jegyzetét, ránéz az első padosorban ülő egyik diákra és csendben megjegyzi: „úgy néz mintha magában röhögne”

Vizsgán: „Á h ne is mondja, had nézzem mit írt, ha valamit tud hármast kap.”

Dr. Németh Gyula:

Munkaszervezés gyakorlaton: „Egy jóhangú hallgatót kérek, hogy olvassa fel a szöveget...”, a hallgatók egyöntetűen kiáltották - Bea! - „Senki sem, na akkor majd én!”

„....Kádas barátom maga még sehol sem tart?”

Póczos Géza:

Az elsők geodézia gyakorlatán amikor egy balek nagy lelkesedésében lábával közrefogta a műszerlábát, hogy közelebb kerülhesen a műszerhez.

„ ne vegye a lábaközé a műszerlábát, mert ha fel áll a F...d eldönti a műszert”

Dr. Szabó Gyula:

„Nem akarom most három órán keresztül felmondani a könyvet, ahogy nézem, úgysem érdekel senkit” -merengve elgondolkodik - majd megkérdezi: „Tegnap megint Randevú

volt?”

„Azért elmondom honnan kell bevágni azt a 60 oldalt. Az első pár oldal csak mese, innen szó szerint, ezt a részt elolvasni, innen bevágni, nincs mese.” Gyakorlaton, mikor a folyosón sokadszor találkozik a csapat kallódó tagjaival: „Maguk sose dolgoznak?” – Most egy kicsit pihenünk.

„Egy ezrelék esélyük se volt ezelőtt, hogy végezzenek, de most már annyi sincs!”

Mindenki görcsöl a beadandó feladaton, bejön, megjegyzi: „Még nincs kész? Jobb ha megírjátok a félévismétlő kérvényt, beadjátok, aláírom és nincs rátok gond.” Egy félévismétlő félénken közbeszól: - De nekünk nincs több dobásunk. - „Na jó nektek lesz diplomátok.”

Dr. Szalai Károly:

Köz- és mamuttörténész, a hallgatók életének megkeserítője. Egy ZH után: „Panaszkodni lehet, de én vagyok az úr!”

Munkásosztály jellemzése: „Gép mellett állnak falazó kanállal a kezükben és megmunkálnak egy vasdarabot.”

Magyarázatok: „Elveszítjük a nagy Magyarország 2/3-át, tehát 1/3-a marad a félreértések elkerülése végett.”

„Ha a román határ Debrecen- Orosháza-Szeged vonalán húzódná, akkor a Bagi Laci Bukarestbe járna főiskolára.”

„A kommunizmus nem úgy pattant ki, mint Zeusz fejéből Pallasz Athéné.”

Szentes Ottokár:

Bősz matek tanár. Ismertetőjele: fehér garbó.

„És ezt a mátrixot ravasz módon transzportáljuk úgy, hogy senki sem fog ráismerni.”

Dr. Szepes András:

Kollégiumi látogatása alkalmával. A hallgatók előre mondják: - Most takarítottunk tanár úr!

Dr. Tóth Aranka:

A lánykollégium Pallasz Athénéje, a hímnemű hallgatók réme.

„Ez nem szálloda, és különben is elmúlt már öt óra.”

Ugrin Nándor

Egy tanári értekezleten mondta:

„Ha úgy akarjátok én kinyalom a hallgatók seggét is, de ne nekem kelljen megkérni őket, hogy megtehessem”

Vass Tibor / "Tanár úr" /:

A hallgató topog a nyomda ajtajában, szeretne másolatot készíteni a kezében lévő papirosról. Vass „Tanár úr” körülményesen mondja: „Ezt megcsinálom magának tíz perc múlva, ez alatt pedig meg lehet fordulni aboltból.”

Veres Imre:

„Mindenidők legnépszerűbb tornatanára”

Erre allergiás: „Nem torna !, hanem TEST-NEVELÉS!”

Dr. Végső Ferenc:

Egy mikulás ünnepségre készített műsorban mondta:

„Most Guszti bácsi kezében van az optikai tengely.”

Dr. Vincze Vilmos

„Kis intézmény vagyunk de nagy marhák”

„Mindenki maga- magával tud a legjobban kiszni!”

- „Ne fárasszák magukat, már megszoktam, hogy a harmadéves szobákban so- sincs rend”

Stenzel Sándor as. Grafi Theo-díj átadás

A Golden-Globe és az Oscar-díj kiosztása után következik a legrangosabb filmes díj átadása, a földmérési filmek Mekkája, a THEO-díj odaítélése. Sok olyan híres sztár, mint Brad Pitt, Catherine-Zeta Jones vagy Dustin Hoffman be sem juthatott erre az illusztris eseményre. Lássuk, az idén kik a legszerencsésebbek, ill. legrátermettebbek:

A legsármósabb férfisínész díját Dr. Szócs Huba vihette haza, a Terminátor Oszcillátor c. filmben nyújtott alakításáért.

Baboss Csaba a Míusz-X Mátrix főszereplője a legjobb jellemábrázolás díját vehette át.

A legjobb kávé különdíja Ilonka nénié illette.

A legjobb női főszereplő Csabina Zéné lett egy választ feldolgozó drámában, melynek címe: Deri, váljunk! Ez a mű egyébként az Anna, Lizi s a többiek c. film folytatása.

A digitális effektusok díját ezúttal is a Szepes házaspár nyerte a Tágra tárt hegyek-kel.

A külföldi filmek kategóriájában, ez évben Monhor Davaadordzsín: Ahoj Statisztikoj c. tragikomédiája vitte el a szobrocskát.

Az idén a legjobb animációs film díja Marton Tibort illette A színvonalas szintvonalas c. rajzfilmmel. A nagyszabású munka egyébként egymást sosem keresztező és érintő barna vonalak kuszaságával szimbolizálja az élet nehézségeit.

Zénés film kategóriában Fenyő György a Hotel Menthol tulajdoni lapja c. musicaljével vihette el a Theo-díjat.

Az ez évi győztes az erotikus film kategóriájában Nagy László a Férfi sztriptízben nyújtott alakításáért. A kritikusok a mobiltelefonos jelenetét egyenesen a 9 és 1/2 hét jeleneteihez mérik.

A technikai megoldások kategóriájában idén Csepregi Szabolcs nyert, a legjobb színpadi füst megoldásával a Szimfónia egyenletekre c. film-ben.

A kalandfilm kategóriájában Busics György vitte haza a Theo-szobrocskát az Elveszve a piramisok földjén c. filmjével. Állítólag már készül a folytatás a Sukorói rém címmel, amiben nem kisebb sztár, mint Németh Gyula vállalja a főszerepet.

A legjobb rendező idén is Szabó Gyula. Filmjének címe Üzenetek a gödörből.

A meteorológusok és a természeti erők gigászi harcát dolgozza fel Mizseiné Fehérvár felett az ég... c. különdíjas filmje.

A kisfilmek közül Dömsödi János gasztronómiai kisfilmje nyert, melynek címe: Az ízek földje, a földek íze. Az esztéták sokkal nagyobb sikert jósolnak ennek a művének, mint a tavalyi Kis ember nagy fúróval jár c. alkotásának.

A családi vígjátékok kategóriájában Hankó András Papi c. filmje tarolt. Igaz, a burleszk elemei miatt egyes kritikusok fanyalogva fogadták a művet, mégis közönségszórakoztató film lett.

Az év kasszasikere a western film kategória győztese a Joó is, rossz is, csúf is c. thriller.

A leghosszabb éjszakai film kategóriájában Homoródi András Úttalan utakon c. filmje nyert. Megtekintéséhez sok kávé elfogyasztása és ordító, ébren tartó zene ajánlott.

A rémfilmek kategóriájában Gyenes Lóbel győzött önéletrajzi ihletésű Én c. filmjével. A darab egy átlagos kiegyenlítés előadását dolgozza fel vízió-szerű filmes eszközökkel.

A legjobb hang és hangeffektusok díját idén is Vincze László gyűjtötte be A takaros kis bajuszos c. filmben nyújtott alakításáért. Aki esetleg hallaná, adja át!

..és végül, de nem utolsó sorban: a legjobb fényképezés díja Engler Pétert illette A szem kettő, láb három, segg négy c. filmjével.

Nos, idénre ennyi, de máris izgatottan várjuk a jövő évi Theo-díj kiosztót! A szó a stúdióé, illetve az elnöki pulpitusé...

Budapest, 2001.03.30.

Stenzel Sándor

UV - lista Eséstüske 1980

164

Már több hete vége a vizsgaidőszaknak és ez idő alatt megnyugodtak a kedélyek. Elmúlt a számonkérések feszült hangulata, lecsillapult a vizsgaláz. Néhány hallgató nem a legszívesebben gondol vissza erre az időszakra, de azért remélem, ők sem neheztelnek rám ezért a kis visszatekintésért.

Nézzük tehát hogyan is alakultak az 1979/80-as tanév első félévének UV statisztikája. Táblázatunkat úgy állítottuk össze, hogy a tisztelt Olvasó az eredményeket összevethesse az egy évvel korábban közreadott listánkkal. Táblázatunkban a nevek után a tantárgy megjelölése, majd az első oszlopban a legutóbbi vizsgaidőszakban elért UV-k számai szerepelnek. Zárójelben az egy évvel ezelőtti helyezés, ezután kötőjellel az akkori UV-k száma:

1.	Stiftinger Mária /mat./	23 /1-24/
2.	Szentes - Lakos /mat./	22 /4-18/
3.	Firkás János /top.morf./	8 /5-6 - 16/
4.	Tánczos László /geo/	16 / - - - /
5.	Nagy László /p.g./	9 / - - - /
6.	Németh Gyula /orsz./	7 /5-6 - 16/
7.	Baboss Csaba /ábr./	6 /7-13/
8-9.	Csepregi Szabolcs /geo/	5 /10-7/
	Kálmán Gyuláné /tud.szoc./	5 / - - - /

10.	Dr. Joó István /f.geo./	4 / - - - /
11.	Gelencsér Miklós /foto/	3 / - - - /
12-13.	Dr. Balogh György /t.rajz/	2 /2-21/
	Szeredi Kálmán /morf./	2 / - - - /

Indultak még: Dr. Futó László /fiz./, Homoródi András, Nagy József /mindkettő ált.műsz./, Szalai Károly /tud.szoc./ egy-egy utóvizsgával.

Mint megfigyelhetjük az első helyezett mögött álló számokból, a listavezető hölgy a tavalyihoz képest némi visszaesést engedhetett meg magának, szinte sejtve, hogy így sem vehetik el tőle az első helyet. Láthatjuk a 2. helyezett Szentes-Lakos kettősnek együtt sem sikerült annyi hallgatót kirúgni, mint listavezetőnknek egymaga. Jóllehet második helyezésük számukra két hely előrelépést jelentett a meggyengült mezőnyben. Érzékelhetjük tehát, hogy a listánkon a már csaknem favoritnak számító Stiftinger tanárnő szinte úgy osztogatja az UV-kat, mint az alagsorban lévő ping-pong asztal mellett a nyesett labdákat. Hogy a kettő közül melyik kellemetlenebb, annak csak az a megmondhatója, ki már mindkettőt próbálta.

Vizsga drukkk 1983

Sportképek

165

Tanárcsapat

Egy másik tanári focicsapat

Tanári focicsapat

Rendezők focicsapata 1984

Rendezők - Mérők teljes egyetértésben 1985

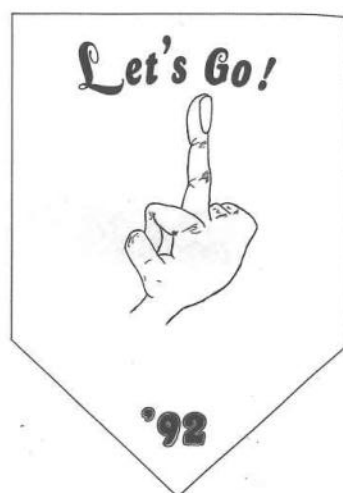
A bajnokok 1975

Kézilabda annó 1976

Sítúra 1977

Kosárlabda zászló 1992

Kosárlabda zászló 1992

A mókuskerek focicsapata 1989

Tanár - Diák 1984

Női foci csapat és a gyűró 1984

Kosárlabda

Iskolai foci csapat 1987

A csapat és szurkolói

Lombos teóriája a sörről:

- Egy üveg sörnél csak két üveg sör a jobb
- Két üveg sörnél csak a szakestély jobb
- A szakestélynél nincs jobb

Hogyan ittak elődeink Eséstüske 1978

Világost a geósnak

GRAMBINUS KIRÁLY UDVARA

A borivók Bacchus tiszteletére ittak, a sörivók Grambinuséra. Ez a derék fejedelem, akit a legenda megtett a sör feltalálójának, akit hordón ülve kezében habzó söröskorsóval szoktak ábrázolni, sohasem volt a világon.

A legendának mindössze annyi az alapja, hogy valaha a brüsszeli sörfőzők megválasztották tiszteletbeli céhmesternek az uralkodó flandriai grófot, I. Jánost, azaz flamand latinosan: Jan Primust. A Jan Primus név utóbb Grambinussá korcsosult, s a legendákat kedvelő szájhagyomány királlyá és az árpalé feltalálójává léptette elő. A sörivó diákság Grambinus tiszteletére sörkirályságot szervezett. Királlyá természetesen azt választották meg, aki legtöbbet bírt inni. Az állami és udvari hivatalokat kinek-kinek ivási képessége arányában osztották ki. Volt egy sereg miniszter, kancellár, udvarmester, generális, kincstárnok, sőt udvari újságíró is. A sörkirály minden nap el lehetett készülv

arra, hogy letaszítják a trónról. Úgy egyszerűen azonban nem lehetett megdönteni a királyságát. Ellenben bármelyik alattvalója bármikor leihatta a trónjáról. Az alkotmány demokratikus volt, mert a legkisebb rangú előtt is nyitva volt a királysághoz vezető út. Az egész csupán abból állt, hogy egy kancsóval kellett vernie az uralkodó rekordját. Ez a szokás annyira népszerűvé vált, hogy a sörivók a legtöbb német egyetemen megalapították Grambinus birodalmát. Némelyiknek igen nagy volt a tekintélye, olyannyira, hogy például a jenai sörkirályt maga az uralkodó herceg is kollégaként kezelte.

A sörkirályok ivási rekordjait éppolyan legenda koszorú övezi, mint magának Grambinus királynak a létezését. Hihetetlen

A vendéglöböl most jövők éppen

adatok voltak róluk forgalomban. Valamennyi egykorú feljegyzés közül az a legmegdöbbentőbb, amely szerint egyik jenai sörkirály egy ünnepi gála ivászon összesen 18 "stübchen" sört volt képes lenyakalni. Egy ilyen "stübchen" több mint 3,5 liternek felel meg. Tehát a feneketlen belű sörkirály által beszopott mennyiség meghaladta volna a

60 litert. Ebbe bele lehetett halni, minthogy egyéb megjegyzések szerint igenis voltak esetek, amikor egyes tapasztalatlan fiatalokat úgy elragadott a buzgalom és vetélkedési láz, hogy ott helyben az asztal mellett csakugyan halálra itták magukat.

A NÜRNBERGI TRAGACS

A polgár éppúgy ivott, mint a diák, vagy az úr. Maga a német kultúrtörténet állapította meg, hogy a XV., XVI., XVII. században a németek éppoly mértéktelenül ittak, mint elődeik Tacitus idején.

Antonius Camponus a pápai legátus titkára III. Frigyes császár udvarában ezt írta róluk: "NIHIL HIC ALIUD EST VIVERE QUAM BIBERE" – az élet nem egyéb itt ivásnál. Herman Schrader kitűnő könyvében 500-nál több közmondást szedett össze az ivás borvirágos mezőiről, ami elárulja, hogy milyen szélesen terpeszkedett az ivás szelleme a nép tudatában.

Maradt egy kézzelfogható bizonyítékunk is a polgári részegeskedések szemléltetésére. A nürnbergi tragacs. Nürnbergben a látogatottabb kocsmák kapuja elé éjszakának idején állandóan egy tragacsot állítottak. A városi tanács tulajdona volt, s tanácsi határozat alapján került a kocsmák elé, hogy a kiszállingózó és öntudatlan városi polgárokat, akik elmélyült részegségben szenvedtek a városi, szolgák fel-lapátolják a tragacsokra és elfuvarozzák.

Helyes – bólint a mai olvasó – ha tisztos polgár létükre földig itták le magukat, meg is érdemlik, hogy a város börtöncellájában aludják ki magukat.

Szóval nem egészen így volt. A tragacsnak

az volt a tulajdonképpeni rendeltetése, hogy az ittas polgárokat megmentse a sárban fet-rengés kellemetlenségétől, s a reggel iskolába siető ifúságot a kevésbé épületes látványtól. A városi poroszlók a részeg férfitűt rátették /gyengéden/ az ott várakozó tragacsra, ha-zaszállították és átadták az odahaza várakozó hitvestársának.

Hogyan iszik a diák?

Régen a diákok az ivási szabályokat rendszerbe foglalták. Ez volt a Jus potandi, vagyis az Ivászati Rendtartás.

Megtudjuk belőle, hogy az ivászatnak kétféle módja lehetséges: partiális /tükrös/ és totális /exs/. A partiálisnak nem is volt a diákságnál nagy becsülete, annál inkább a modus bibendi totalisnak. Ennek ismét két alfaja volt: a Hausticos. A Hausticos úgy történt, hogy a poharat egyhajtásra lélegzetvétel nélkül kellett kiinni. Ez általában az elemi tudományok közé tartozott, ehhez mindenkinek értenie kellett, aki helyet akart foglalni az ivócimborák asztalánál.

A pince mélyén

A Floricos már magasabb készütséget követelt. A Floricos ivó a pohárnak "felső részét a szájához vette, s ajkaival gyűszűszerűen körbefonta, aztán a feje hirtelen hátraszegte, hogy a pohár merőlegesen álljon, amit a tartalma egyetlen zuhintással dőljön bele a tor-kába." Az ilyen pohárürítések körül különféle jogi kérdések merültek fel:

1. Mi történjék, ha valaki-re Floricos poharat köszöntenek, s ő az ivást megtagadja, mondván, hogy nem meri vállalni, mert nem ért hozzá. Felelet: Emiatt nem lehet rá büntetést kiszabni, mert erején felüli cselekményre senki sem kötelezhető.

2. Mi történjék azzal, aki Hausticos kiürítését megtagadja, vagy nem bírja véghez vinni? Felelet: Minden kímélet nélkül büntetés, a pohár kiivására kell ítélni, mert senki sem vonhatja ki magát olyanból, amit mindenkinek tudnia kell.

3. Mi történjék azzal, aki vállalja a Floricos kiürítését, hozzá is fog, de a műveletbe belesül? Felelet: Az ilyen fráter kezdje előlről, s igyék, amíg a szeme kidagad, - miért vállalkozott olyanra, amihez nem ért!

További ivási szabályok:

A lóhere. A felköszöntöttnek három poharat kellett kiinnia egymás után egyhajtásra. Ha a felköszöntő ragaszkodott a lóhere szárához is, le kellett zúdítnia még egy negyedik poharat is.

A rókavontatás. Nagy edény kellett hozzá, ez körbejárt, s mindenki ivott belőle. Az utol-

sónak ki kellett innia a maradékot, akármenyi is volt. Ezután új edényt kellett megkezdnie, amely újból körbejárt. Hogy meddig? Azt a Jus potandi nem mondja meg. Alkalmasint addig, amíg mindnyájan ki nem dőltek, vagy a magyarértelmű róka nem jelentkezett.

A parlenke. Nagyobb fajta kupából itták úgy, hogy a felköszöntött ifjú annyi bort szoptott ki belőle, amennyi jólesett. A maradékot pedig a felköszöntő szeme közé öntötte, valamint a kupával fejbevágta.

A ló és a lovas. A kupát a terem másik végében állították, akin pedig az ivás sora volt, az négykézlábra ereszkedett, a másik pedig a hátára ült. A "lónak" a kupáért kellett kúsznia és azt meginni. A "lovas" közben azt csinált vele, amit akart.

Sine Tuck, Sine Muck, Sine Bartwisch.

A Jus potandi csak annyit említ róla, hogy szakállatlanok egyáltalán nem vehettek részt benne.

Carl murl puff. Erről egyáltalán nem tudunk semmi közelebbit, de valószínű ez is fejbekölíntással végződhetett, mint a parlenke.

A korbély halála

Vajda Gábor as. Fürtöcske A „Sör-sör pityóka” rövid leírása

172

Éjszakai életmódra berendezkedett madár-faj. Látása rendkívül kifinomult, két szemével (ugyanarról a tárgyról) több tucat képet képes magában leképezni, ezért a külső naiv szemlélő hajlamos arra, hogy szemeit homályosnak és összetörtnek titulálja.

Repülni nem tud, sokszor menni sem képes. Ilyenkor speciális kúszó mozdulatokat használ a helyváltoztatásra, amelyben keverednek a kígyózó mozdulatok és az akrobatikus elemek is.

Fészket nem épít, vagy ha mégis, hát általában hamar elfelejti:

1. hogy hol is csinálta.
2. Miért?

Ha rátör az álmoság, bokrok alatt, árok-szélen alussza ki magát. A városi példányok a padokat és a vasúti várótermeket részesítik inkább előnyben.

Utódai száma 1-5 között mozog, attól függően, hogy mennyire képes fókuszálni a tekintetét az illető egyed.

Szervezete az életmódjához igazodott. Csontocskáiban levő légzacsói tömlökké alakultak át, ahol nagyobb mennyiségű tápanyagot képes tárolni, szükség esetén tüdejének egy részét is képes igénybe venni raktározási célokra. A víztől rendkívül fél, viszont hatalmas kapacitásának köszönhetően szinte lehetetlen sörbe fojtani, ha mégis sikerülne, úgy a teljes merevedést megelőzően arcára idült mosoly fog kiülni.

Az alutáplált példányok külseje csapzott és elhanyagolt. Hosszabb éhezés után nem szűnő remegés tör rájuk és néha még a kettős látásuk is megszűnik.

Az állatvilágban a legközelebbi barátságban a muslincákkal állnak. Velük állandó szimbiózist tartanak fent.

Téli álmot nem alszanak. Valójában nem is alszanak, az esetek nagy többségében inkább csak elájulnak.

Itatás 1983

Jó is megpihenni

Györke Zsombor as. Öreg sercli Minél többet iszom, annál kevesebbet iszom

Minél többet iszom,
annál jobban remeg a kezem.

Minél jobban remeg a kezem,
Annál többet kilötykölök.
Minél többet kilötykölök,
Annál kevesebb marad nekem!
Ergo Minél többet iszom,
Annál kevesebbet iszom!

Györke Zsombor as. Öreg Sercli

173

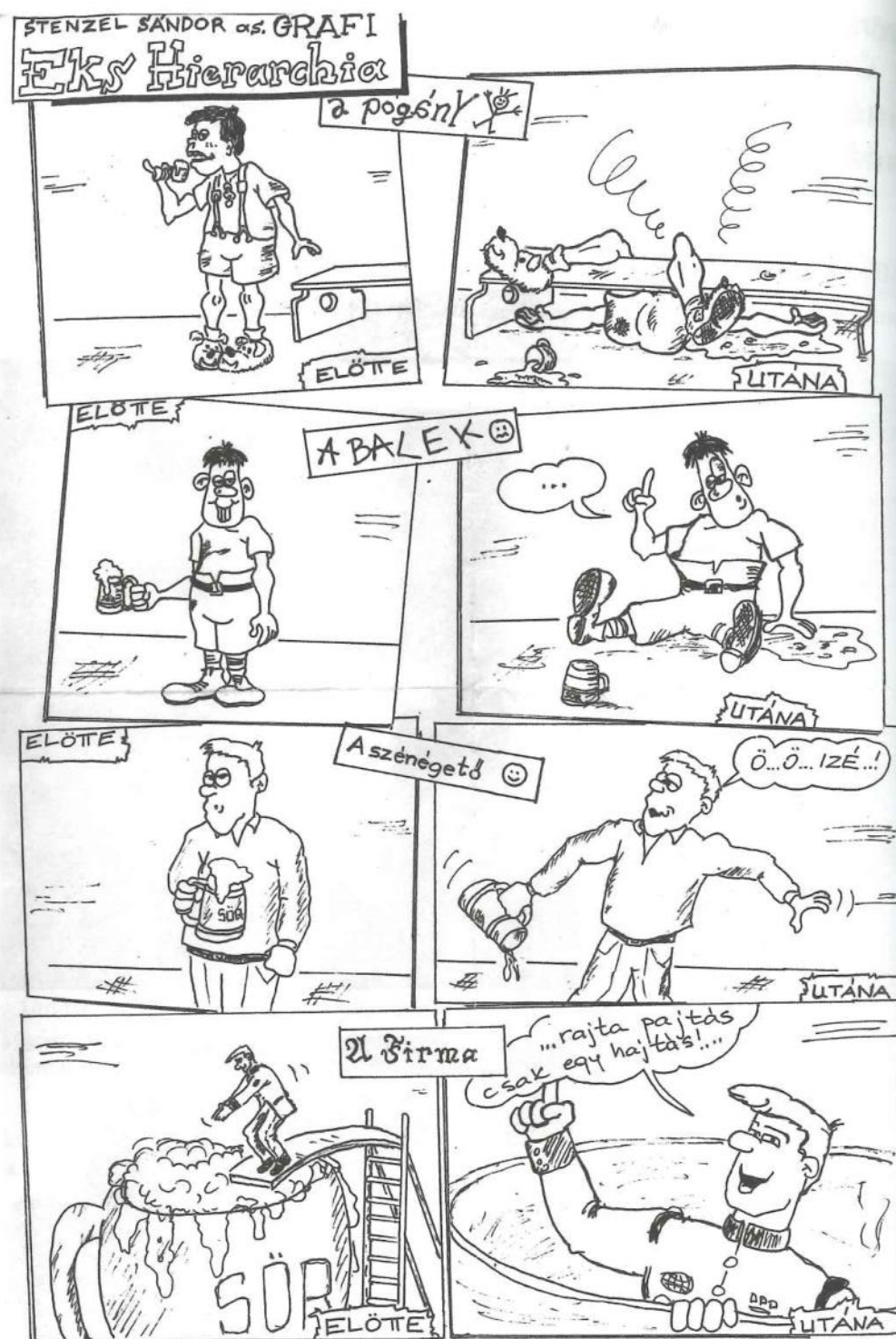
Átlagos hétköznapi a kollégiumban

Egészségre 1983

Vetélkedő 1984

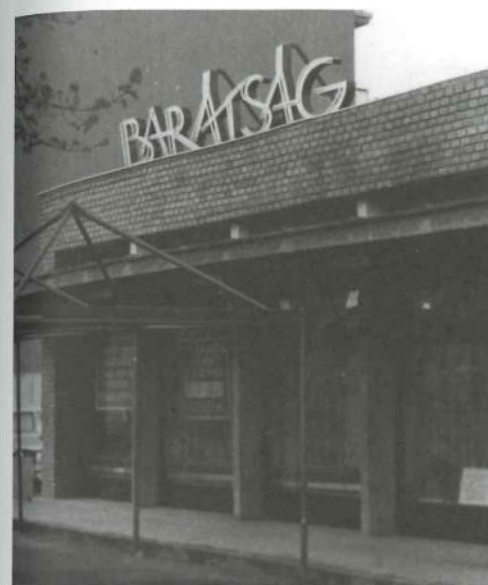
Karikatúra az ivásról

Hol ittunk mi

Szociofotók 1985-ből

Árpád

Barátság

Kiskulacs

Amigo

Arany Bárány

Arany Szarvas

Velence Söröző

Beles Bisztró

Ezerjó

Alba Regia

Szamovári

Falatozó

Fapados

Faló

Gyöngyvirág

Hagi

Halesz

Hullamosó

Kerekes

Két Góbé

Kinizsi

Randevű Presszó

Malom

VII tanszék

Mini Ételbár

Muskátli

Ösfehérvár

Park Presszó

Strand Bisztró

Kuckó

Vadászkürt

Szabó László as. Szacó Pracsi megemlékezés

Mélyen Tisztelt Firmaavató Szakest!

Igaz, hogy nem búslakodni gyűltünk ma össze ezen a helyen, mégis egy szomorú hírt kell közölnöm a tisztelt egybegyűltekkal.

Egy régi jó barát távozott el körünkől. Azt hiszem nincs olyan Geós Firma, aki ne ismerne a Vadászkürt vendéglőt, alias Pracsit. Igen Ő távozott el közülünk. Személyében akarom mondani, helyiségében egy olyan barátot, illetve kocsmát vesztettünk el, amelyet nem pótolhat egy egyszerű „Zöld Elefánt”. Érdekeit azt hiszem, nem kell ecsetelnem. Több szakestélynek és tanszéknek adott meleg otthont.

Hosszantartó gyógyíthatatlan betegség kínozza őt. Nevezetesen az infláció, s a tehetős vendégek hiánya.

Életben tartásához több tucat ösztöndíj sem volt elegendő.

Kedves Pracsi! Ezúton mondunk Neked köszönetet.

Hányattatott sorsod ellenére

Béke falaidra!

A Pracsi emlékére

ált.eks!

Második Pracsi emléktúra Walden flekkje

Á R L X P

Csapolt sör

Korsó sör	0.5
Pohár sör	0.3
Pikoló sör	0.2
Palackos sörök	
Bék sör	0.35
Pilsen Urgwelt	0.5
Dreher, Holstein	0.5
Cseh impot sörök	0.5

Vermuth

Rege vermut fehér	1/10
-------------------	------

Pezsgők

Magyar gyártmányu	150.-
Szovjet pezsgő	230.-

Kimért borok

Csopaki olaszrizling	1/10	10.-
Soproni cabernet	1/10	10.-
Nagyfröccs		22.-
Kisfröccs		12.-
Hosszulépés		14.-

Üdítő italok

28.-	Márka üdítő italok	0.2	10.-
17.-	Cornélius szörpfröccsök	0.3	10.-
11.-	Kékkuti ásványvíz	0.33	10.-

Égetett szeszes italok

33.-	Cabinet brandy Casino rum	0.05	0.03
35.-	Golden vodka		35.- 21.
40.-	Barack, Csersznye pálinka		
35.-	Bonbon meggy Cherry	30.-	18.
	Unicum Vilmos körte pálinka		
22.-	Club Whisky	40.-	24.-
	Dupla kávé		11.-

Sörkorcsolyák

230.-	Meleg szendvicsek		23.-
	Sajtos pogácsa		4.-

Palackozott borok

10.-	Badacsonyi szürkebarát	0.7	100.-
22.-	Badacsonyi kéknyelű	0.7	100.-
12.-	Csopaki olaszrizling	0.7	100.-
14.-	Soproni cabernet	0.7	100.-
	Badacsonyi muskotály	0.7	100.-

Szeretettel köszöntjük kedves vendégeinket, reméljük gyakran láthatjuk Önt és kedves családját.

Szeretném felhívni figyelmüket az üzlethez tartozó Grillünkre is.

November közepén új áruválasztékkal fog az Önök rendelkezésére állni.

48
47
AR

Hortoványi Imre
üzletvezető

Egy „drága” hely 1989

Pillanatképek a kollégiumi életből

Kártyaparti 1973

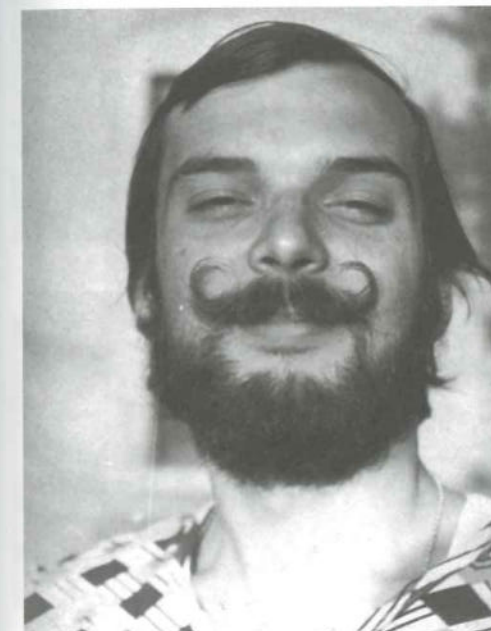
Bele a kukával 1973

Halsütés a kollégiumban 1977

Jégbüfé 1983

Sercli vagy Dali

Foto-gének

Szerkesztés hörcsöggel

Uff...

Szilveszteri csoportkép 1984-1985

Szilveszter éjszaka 1984-1985

Az egyik legszebb geodéta

Buli a fiu kollégium

Szilveszter éjszaka 1984-1985

Csocsó 1984

Kiváncsiak

Vetélkedőre készülődve 1984

Arcok 1987

Teadélután a klubban 1984

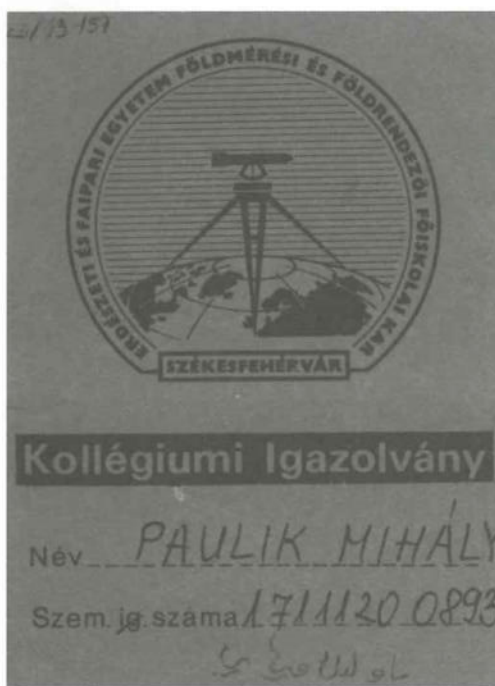
Hármasban 1988

Hármasban később

Kollégium előről

Kollégiumi igazolvány

Kollégium hátulról

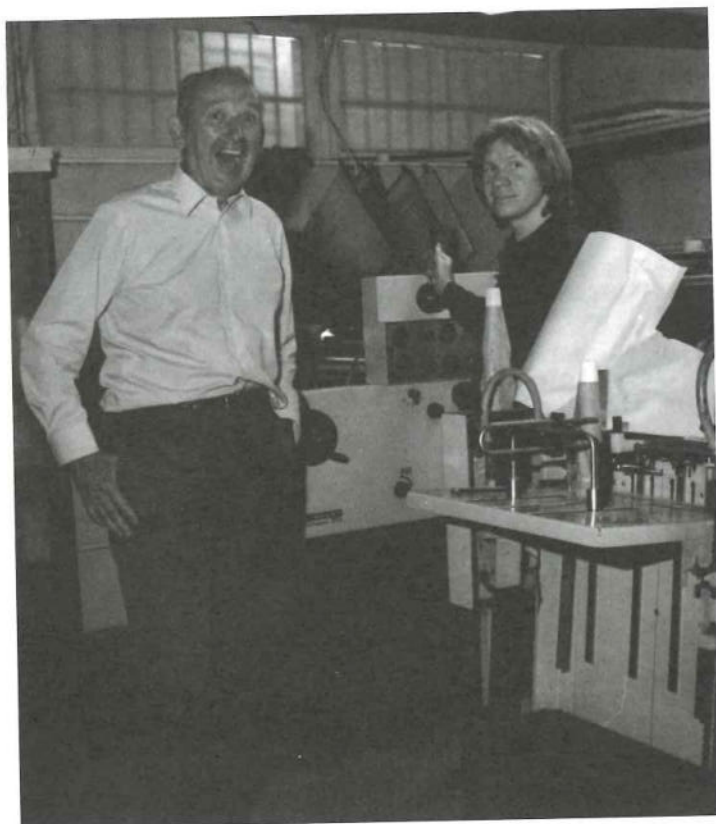
MÉRÉSZ FERENC ÚR !

1. Mint elátkozott UV-zó
A 12-es szobán,
El magában alsó ágyán
Mérész Feri lassacskán.
Be más lenne itt az élet
Ha lenne egy kis frissesség...
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, ráérünk arra még !
2. Pusztá a térkép,
Helyette a tők ász szépen virít,
Ez termi az ultinak
Kétes babérjait.
Mit henyélnek a felrakók?!
Mit henyélnek a kefék?!
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, megcsinálom én azt még !
3. Mindenki Zh-ra készül,
Irja a kis puskáját,
De a Feri hajthatatlan,
Megjátssza az ultiját,
Igy köszönt rá az éjszaka,
Bár nem tanult semmit még...
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, ráérünk arra még !
4. Reggel a nap sugarára,
Lassan ébred mint szokott,
Mindenki már felöltözve
Az ajtóban toporog.
Gyere Feri 7,56
Mikor leszél végre kész?!
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, ráérünk arra még !
5. Alvás, ami napirendjén
Legfontosabb pont neki,
Enni és olvasni szeret,
Sörét kocsmában nyelni.
Annyit iszik, pót/s egyéb,
Hogy ez már szinte a vég,
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, ráérünk arra még !
6. Hát a puska, hát a tudás,
Úgy megfogyott, olyan ó,
Hogy vizsgáznai is már csak
Szükségből volna jó.
Magcsizni kéne egy kicsit
Bár könyvét eladta rég...
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, ráérünk arra még !
7. Szegény Függő olyan lassú,
Szinte bővli, olyan ó,
Hogy ólomkatonának is
Csak szükségből volna jó.
A súlyos merev vetítő
Hozzáképest szálló lég...
Közbevágott Mérész Feri,
Ej, valétálunk mi is még !
8. Sok mindentől megijedt már,
De még semmitől sem félt,
Nála nincsen optimistább,
Bár rászakadhat az ég.
Hiába rezgett oly vadul,
Országosból már a lécs...
Közbevágott Mérész Feri,
Túl élünk mi mást is még !
9. Életét így tengi által,
Bár csoportja nékie
Mindent megcsinált helyette,
Még sincs készen semmije.
De ez nem az ő hibája,
Rendezőnek születék,
S csoportjában ősi jelszó,
Majd másodszor átmenék !
10. Életében volt már olyan
Meglepő nagy pillanat,
Éjszakai álman kívül
Rémet látott nap alatt.
- Közveteket megtanulni,
Kevés néked egy fél év -
Közbevágott Mérész Feri,
Hát...?? !!

Petőfi Sándor Pató Pál Úr című versének átköltése 1984

Ki lakozik a pincében?

A nyomda ördögei

A Találkozó képei

Mi? Merre? Hány? Méter?

„Ezüstöt, aranyat vájkál”?

30 éves a Valéta szalag - Öregdiák találkozó 2003 szeptember 5-6-7.,
a Selmec, Miskolc, Újváros, Fehérvár felé mutató táblánál

táblaszentelés 2003 szeptember 6.

a szervezők, de hol a Kopasz?

Mérnök úr, Zsenya, Madar

Pihenő

Örültünk egymásnak

Dömötöri Szabolcs as. Döme hinti...

Majdnem mókuserék...

Jimmy, Dodó, Centi és a Bod Ági

Asztaltársaság

Generációk

Résztevők az 1985-ben valétált évfolyamból

Az 1993-as évfolyamból

Egy pár valétaelnök

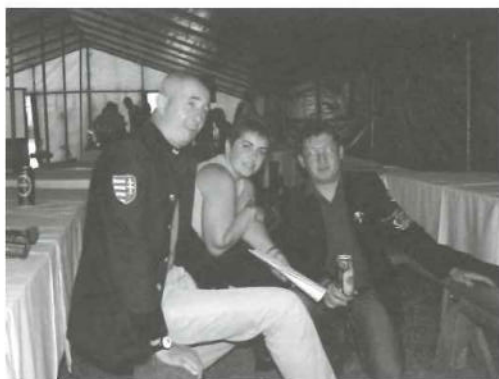
Rám vártok? Én készen vagyok!

Dr. Birkás János tanár úr is itt volt
Örediák találkozó 2003 szeptember

Az előadáson

Prémés, Zsú és Kecse

És voltak előadások...

Pihenő

Asztaltársaság II.

Még nem volt elég a pihenésből?

Pihenő I.

Semmit sem változtál...

Elhúzták a nótánkat

Ugye nem ez az utolsó?

Főiskolai megnyitó

Szalagalapító évfolyamból

Csak precízen!

Dr. Winkler András as. Józsi prorektor úr

balek firmatársaságban

Az Alma Mater visszavár

Terített asztal az ünnepi szakestre

Halljuk a házirendet!

Házirend hitelesítés Dr. Németh Gyula as. Skubi

Elnök és Major Domus

A házirend

A figyelem nem lankad

Az ünnepi szakest veteránjai

Skubi a rangidős Firma

Csepregi tanár úr kiegyenlítő?

Nagy Józsi tanár úr a pákozdi fűvészkertből

Indul a szalamander

Popovics Péter as. Popó és Ágfalvi Mihály as. Misi

Szalamander

Alpolgármesteri köszöntő

A korszó körbejár

Szalamander és az aktív diákság

Köszönjük Fehérvár!

*Látni se beerom!**„Baráti körben oly vidám”**„Ha Selmec hív, mi ott leszünk!”**Ne sokat...**„Ki szomjas, az tetszés szerint választ italt magának”**Most ittunk utoljára, ebből**Duhaj szakest**Fekete Feri as. Keleti a Cantusok gyöngyszeme**Mi tündöklük ott fenn...**Duhaj szakest elnöke Dr. Engler Péter as. Tyótya**Pincepenész fülén fogta a balekot*

Szacó és Öreg sercli az Öregdiák találkozó aláíró ívével

Sokan voltunk, de nem elegenden

Csoportkép

30 éves a Valéaszalag Öregdiák találkozó előadásai

Kiss Csaba
as. Balhész Charley
**Mit jelent számunkra
a selmeci szellem, mit
adnak nekünk a hajdani
Ifjúsági Kör eszményei**

Kiss Csaba okl. bányamérnök
hagyománytörténeti előadása
/XIII.SDN./ 2003 ápr.25- én
/Selmeci Diáknapiak, Sopron, illetve
Brennbergbánya/, valamint az ebből
kialakított előadás a székesfehérvári
GEO Főiskola „30 éves a valéaszalag
– öregdiák találkozó” HA SELMEC HÍV...
ALBA REGIA alapítvány által szervezett
nagyrendezvényre /2003 szeptember 5-6-7

Kedves aktív és úgymond „öreg”, selmeci
gyökereket valló diákok, barátaim!

Az alias Szacó által történt megtisztelő
felkérésnek az e jeles eseményt szervező
alapítvány kuratóriumi tagjaként
mindenképpen méltó módon meg szeretnék
felelni, ezért mondandóm csöppet megint
csak el fog térni a szokványtól.

Alapja az idei Selmeci Diáknapiakon,
Brennbergbányán mondott előadásom,
amelynek ottani fogadtatása nem tűnt
kifejezetten elutasítónak. *Meggyőződésem,
hogy téved, aki úgy hiszi, nem vagyunk
képesek magunk között veretes dolgokról
beszélni.* Mindez egyben kötelez is. Ezért
most sem száraz történeti ismeretek
közlésével élek, inkább emberileg-szakmailag
ismét csak arról szólnék, hogy *e hitehagyott
világban mit jelent számunkra a selmeci
szellem, mit adnak nekünk a hajdani Ifjúsági
Kör eszményei, s főként mi az, amivel ma is
élnünk kellene.*

Nem akadémiai székfoglalóra készülök
és magától értetődően nem új, amit egyfajta
magánvéleményként összefoglalok.

Úntatásra sem vagyok kapható,
ugyanakkor azt vallo, hogy sör mellett,
valódi, kötetlen hangulatban is van helye
a „Komoly pohár”-nak, nemesnek szánt
szónak. Ha az nem túloz, nem kérked, hanem
megszívlelendőt mond.

Ez a szándékom – és semmiképpen
sem valamiféle fajta kioktatás, okoskodás,
leereszkedő bölcselkedés, amelyet kerültem
egész életemben.

Jó helyen, jó órában vagyunk mindehhez:
köszönet érte, akik ezt a háromnapos jeles
megemlékezést segítették és aki most is részt
vesznek benne. Vivát geós firmák!!

Első gondolat: sokszor fölvetődik
a kérdés: egy filiszter, egy erősen a
múlt században végzett öreg firma, egy
csikófogait már rég elpazarolt ultra szupra
delikvens miként tudja segíteni mindazt,
amit a selmeci szellem képvisel?

A válasz nem egészen az, amit alias
Golyó folyós mák állapotban hajnali öt
óraig bizonygatott nekem az Agárdon tető
alá került hajdani Selmeci Diáknapiakon.
El-elfülő mondanivalójának lényege az volt,
hogy az öregeknek egy dolguk van, kivonulni
a hagyományokból teljesen és minden
lehetséges pénzüket odaadni a diákságnak.
Mondta pedig ezt akkor, amikor már jópár éve
elvileg végzett volna, csak éppen befejezetlen
szimfóniái maradtak Miskolcon.

Golyónak nem volt igaza. A selmeci
utódkarokon végzetteket éppen az
különbözteti el az akármilyen más iskolákba
jártaktól – *hogy szellemi képzése valójában
örök időkre szól.* Életforma a selmeci szellem
– már akinek volt füle, ereje, szíve mindezt
elsajátítani. Az egyenlők között is az első a
valétaelnök, amely tisztség soha nem hatalmat,

hanem felelősséget, igaz szolgálatot jelent,
azt azonban élete végéig. Vivát mindenkori
valétaelnökök!

Való igaz, adjon pénzt az öreg firma – ha
módjában áll. Ha megteheti. Ha szívből adja
és nem kér érte ellenszolgáltatást. *Ha nem
szabja meg ennek fejében, mi legyen, hogy
legyen.*

Magyarul, ha valóban bízik abban,
akiknek adja, jól tudják felhasználni, ha nem
azért adja, hogy *saját hiúságának tetszelegjen,
másokat felülmúljon, ország világ előtt
láttassa, hogy ő micsoda mecénás, mennyire
önzetlen hagyománytámogató úriember!*

Nem ez a lényeg. A lényeg annak
felismerése, *hogy csak saját példával lehet
utat mutatni.* Erőszakossággal, kioktatással
nem. Ami úgy kezdődik, hogy „na mi van
fiatalság”, vagy „fiatal barátom” stb, már
valahol hamis.

A fiatalabbakat nem drapériának
kell használni, mint ahogyan előfordult
számtalanszor, hogy az e korosztállyal
való foglalkozás kimerült az OMBKE
ünnepségeken azzal, hogy az elnöki asztal
mögött ők állhattak a zászlóval. *Holott
– a zászló és mécses, a fáklya igazi tartása,
továbbvitele előbb utóbb úgyis csakis az övék
lehet.* A kettő nem ugyanaz. Vivát selmeci
láng!!

Második gondolat: van é jó példa
előttünk a jelen korban is?

Sokszor kifejtettem már, öreg hiba, hogy
ma a fiatalabbak igazából nagyon kevesekre
tudnak felnézni. Pedig vannak ám arra
érdemesek napjainkban is. De: *nem feltétlen
azok, vagy csak azok,* akik ötméteres és
nagyobb beosztásokig, cégtulajdonossáig
vitték. Nem csak azok, akik rivaldafényben
vannak.

Nem feltétlen azok, akik előadásokat

tudnak tartani, akik minden rendezvényen
vagy az elnöki asztalsoroknál, vagy az első
sorokban ülnek, várva az éppen aktuális
kitüntetést. Nem feltétlen azok, akik
mérvadóak a szaklapokban, akiknek könyveik
jelentek meg. Tévedés ne essék, világért sem
bántanám meg igazi professzorainkat, sok
van ilyen ma is. Vivát Józsi!

Az utóbbiak olyan emberek, akiket
sohasem zavart igazán, ha kezdetben egy
ötven fős évfolyamról csak néhányan
kucorogtak az előadóteremben. Ők akár
egyetlen embernek is ugyanolyan szívvel
beszélnek, mint száznak, mert ők tudják, egy
ember is nyereség.

Most mégis inkább azokról beszélek, aki
sohasem maguk előretolásával segítik közös
dolgainkat. Ki ne emlékezne olyan öreg
barátra, aki adott esetben egy közös út után
behívta magához a diáktársaságot? Pedig
tudta, hogy ez mivel jár. Olyik diák mind
egyforma és - szomjas...

Pedig az öreg barát is belefárad, senki
sem tudja meg, hogy két nap kell hozzá,
hogy kiheverje a saját vendéglátását...
Pedig – meglehet, messzemenőleg nem
tehetős ember. Mégis úgy kínálja saját borát,
pálinkáját, egész lényét, hogy lehetetlen nem
emlékezni rá. Istenem, ki ne élt volna vissza
ilyesmivel annakidején – de az ilyen emberek
azt is megbocsájtják.

Mert ők azt is őszintén teszik. Jómagam
is hányszor, de hányszor hívtam vissza
másnap, harmadnap az öreg barátot, hogy
Pista bátyám, tényleg nem volt olyan drága
az a váza?... Tényleg kijött a mustárfolt annak
a drága kedves feleségednek a blúzából?...
Tényleg igaz, hogy amúgy is ki akartátok
csereálni a vécékagylót?...

Ők azok, akik mindig elmennek a
szakestélyre, ha hívást kapnak. *Akik a
hátukon viselik egész ügyünket, akik miatt*

– is - érdemes vállalni ezt az egészet.

Akik ott nem vállaltak hozzászólást, csak éppen úgy vesznek részt, hogy kisugárzik belőlük a tisztelet irántatok, akiknek elismerése jóleső, mert őszinte, akik mindig nemes kedvet mutatnak – akkor is, ha már halálos betegek.

Figyeljünk rájuk és – ha elhagynak bennünket, menjünk el az utolsó útjukra, mert az ilyen emberek családjai mérhetetlenül meg tudja becsülni azt!

Az ilyen emberek valójában kortalanok. Ugye nem meglepetés, ha azt mondom, szép számban van hasonló a fiatalabbak között is. Aki minden érdek nélkül „menedzselik” a társakat. Mert megcsinálnak mindent, de szerepelni nem igazán akarnak.

Mert végig sem gondolják, hogy önmagában azzal, hogy elismerik törekvéseidet, rengeteget segítenek. Segítenek megtartani a hitedet, hogy kell az, amit csinálsz. Gondolj bele, minden egyes most népszerű társad csak úgy tudott azzá lenni, ami, hogy mások elismerték. Legyél ilyen te is társaddal és – nem fogja ugyan beismerni soha, de az ő sikere a te sikered is – és ami ennél fontosabb, csodálkozni fogsz, mert előbb utóbb téged is fognak mások segíteni!

Mert a mi világunknak bizony nem az a lényege, hogy néhány tucat ember mindig mindenütt előtérben legyen, nem az a lényege, hogy a többieknek kötelességük legyen őket követni, hanem az, hogy fennmaradhasson ez a semmivel sem összehasonlítható kincs, amit selmeci szellemnek nevezünk.

Harmadik gondolat: végtére is miért fontos ennek az egész eszmevilágnak továbbvitele?

Mert - ez a mi örökségünk. Vigyáznunk kell rá. Útközben eldől, méltók vagyunk rá, vagy sem. Fel kell tudnunk ismerni értékeit. Nem csak akkor, amikor már késő – mert

elment az idő és közömbössé válsz minden iránt.

Ami az ember kezeügyében van, sokszor nem is érez rá, mit birtokol. Tahiti szigetén a pálmafák hús árnyékában a bársonyos fővenyű tengerpart, a szinte folyamatosan szikrázó napfény, az azúrkék és smaragd tenger a bennszülöttnék föl sem tűnik, ezt szokta meg.

A nagyon jó módúnak sem tűnik fel, hogy – egészen egyszerűen nincs anyagi gondja, mindent elér, megvesz, amit csak akar. Nekünk nem adatott meg sem egyik, sem másik – nem mintha a szelíd lankás magyar táj nem lenne csodaszép, ha belegondolunk.

Nekünk ez az eszmevilág adatott meg, ami nagyobb kincs, mint hinnénk. Szoktam volt egy példával élni mindezek kapcsán. Vegyünk egy igazán gazdag embert. Andrew Sarlós, vagy Peter Munk, Soros György, hogy csak magyar származásúakat említsek.

Mi lenne, ha valamelyikük úgy gondolná – veszek magamnak ilyen. Megrendelek egy szakestélyt. Van pénzem hozzá, elhívom a legjobbakat. Megtehetné? Meg hát. Milyen lenne?... Pocsék. Mesterkélts. Művi.

El nem tudom képzelni, hogy egy ilyen színházi előadáson ne akadna a hiteles háttér biztosítása végett meghívott delikvenssek között jónéhány igazi diák, vagy igazi filiszter, aki nagyon gyorsan elhúzná a száját. Parancsra nem mehet ez. Olyan is lesz.

Valójában sok példa volt, van hasonlóra. Megrendelt jókedvre. Sosem lesz igazi. Ez a kincs a miénk, akik végigjárjuk, végigjártuk az utat. Akik nem tudunk a Duna – Tisza tájékán úgy elmenni valamilyen rendezvényre, megmozdulásra, hogy soproni, miskolci, fehérvári, újbárosi, valójában selmeci utódkaros hasonszőrűvel ne találkoznánk és ha akarjuk, ne alakuljon ki valami jó beszélgetés, délután, este – ha akarjuk. Hát – akarni kell!

Saját példánkkal tudunk tehát csak utat

mutatni. Nos, ez a legnehezebb, fiatalon. Idősebben meg még nehezebb, ez az igazság... Pedig - bizony van miből meríteni. Nem szabad keverni a dolgokat, aki azt mondta, tanuljunk meg kicsinek lenni – *nagyon nincs igaza.*

Ellenben: törekedjünk szerénynek lenni, az egészen más. Az a jellem próbája. Magam tudom a legjobban, aki gyárilag egy mindennel ellenkező típus volnék, aki legtöbbször észre sem veszi, hogy egy-egy vitában ki mindenki nem tud szóhoz jutni mellette. Én is csak tanulom. Akitől csak lehet. Töletek is!

Ez például egy igazi selmeci eszmény, mert valódi tartás van benne. A szerénység nem megalkuvást jelent. *A szerénység maga a bölcsesség és ez olyan messze van a kishitűségtől, mint Selmecebánya Brüsszeltől!*

Negyedik gondolat: mi is az valójában, hogy selmeci gyökerű diák?

Itt mi mindannyian lényegében azok voltunk, vagyunk, lennünk kellene valamennyiünknek. Ezer oldalról lehetne ezt megközelíteni, amire idő most nincs. Csak önkényes kiemelésekre van mód, engedjétek meg, hogy vállalkozzam rá.

Selmeci diák. Aki mindenkor tisztelte professzorát, az ő halk szavára még a hajnali kocsmazúgban is méltóképpen felelt. *Aki sohasem keverte össze a bratyizást a tisztelettel* – no egy két eset híján, de akkor is sietett másnap megkövetni őt.

Aki öltözkedésében, viselkedésében, jellemében egész életében hű maradt az Alma Máterben tanultakhoz. Akinek utódai most is kikérik magunknak, hogy egy balek pulóverben, edzőcipőben jelenjen meg egy szakestélyen. Selmeci diák az, akinek igaz emberségéhez, hazaszeretetéhez soha nem férhetett kétség. Példa erre 48-as, 56-os forradalmunk, vagy az egész trianoni tragédia megélése.

Aki tudott lelkesedni eszményekért, barátokért és azokat soha meg nem tagadta, de az e körhöz nem valót ki is tudta vetni lelkéből. Selmecekre mindig ráakasztották a bélyeget, hogy kirekesztő, különleges belvilága van, civilt ahhoz hozzáférni nem enged.

Ma már nagyon is oldódott ez a szigor. Sokunk szerint túlonúl is – valójában igazuk van. Ma már nem kötelező utódkarainknál csatlakozni mindehhez – ami Selmeceen elképzelhetetlen lett volna.

Szerintem az összes változásból igazából csak egy tétel fogadható el jó szívvel: az, hogy egyetlen utódkaron se legyen a selmeci szellem kötelező kényszer. *Nem kell a kényszeredett részvétel, nem kell, hogy ezt az életmódot valaki falból kövesse.*

Le lehet darálni az egyetemi, főiskolai éveket selmeci töltés nélkül is. Az egész életed elrohanhat enélkül. Csak éppen – egyszerű példával élve – durván annyi a különbség, mint a nyers hús, meg az ízes, magyaros sült élvezete között.

Az igazi diákévek íze benned marad és elkísér egész életedben – de nem ám úgy, mint egy messziretűnt emlék, hanem olyasmi, amit ha szíved van hozzá, felidézhetsz bármikor és rajtad áll, hogy adott esetben utódaidat látva szinte újraéld az egészet. Erre – is – valók a szakestélyek.

Azt is szoktam mondani, mindenki ott rontja el az életét, ahol akarja, tehát semmiféle népszerűsítésnek nem volnék híve. Még az évente sorakerülő saját tankörtalálkozóink előkészítésében sem – mert bizony arra érünk rá, amire akarunk!

Amiben eleinkhez képest nincs változás: a selmeci diák gyárilag mulató ember volt mindig, a szebbik nem iránt hatalmas igénylással bírt, szeretett és tudott is élni, énekelni, inni. Ma sincs, ne legyen másképp! Vívát örök selmeci diákok!

Amúgy mindez más tekintetben is jó iskola, hiszen tudnunk kell, ki hogy múlatja az időt örömeiben, úgy dolgozik is a civil életben. Teljes bedobással! Ahogyan a költő mondja: a szalonmólé kidobott pénz...

Mindig szentül vallottam, lehetetlen, hogy elkorcsosultunk volna és ma egyáltalán nem lenne olyan társ, barát, mint amilyenekről akkoriban a fennmaradt írásos emlékek szólnak. Vannak, csak másképp, csak fel kéne fedezni, segíteni kéne őket.

Szó szerint nem divatos a mi magatartásunk – hál' Istennek. Annak idején sem úgy jellemezték ezt az életmódot, hogy divatos – hanem úgy, hogy követendő.

Egy jelentős különbség azonban mindenképpen van a régiekhez képest. Ami nem igazán fogható rá a korra.

A selmeci diák mulatásának fokozódásával társai, tanárai tisztelete nem hogy csökkent, hanem nőtt. Az akkori indulatok nem önzést, mások magunk alá gyürését, lekiabálását szolgálták, hanem ellenkezőleg. *Tudtak nemes célért lelkesedni és másnap tudták azt tiszta fővel is folytatni.*

Nem voltak közömbösek, idő előtt feladóak, kifulladások – mint manapság mi, szinte valamennyien.

Ebben is tudnunk kéne követni őket.

A második különbség pedig – *nagy kár, hogy kiveszőfélben van a másik, a társak megkövetése.*

Sebek adhatók és kaphatók, csak annak nincs hibája, aki meg sem született. Mindent meg lehet változtatni, csak a halált nem – mégsem megy nekünk saját baklövésünk belátása.

Nem tudunk kimondani olyan egyszerű szavakat, mint „neked volt igazad”. Vagy: „bocsáss meg öreg cimborá, én tévedtem.” Nem elég érezni, homályosan érzékeltetni, tudni kell vállalni és kimondani – múlhatatlan szükség lenne rá! *Van egy óriási tétel ám*

ebben: odáig mindig eljutunk, hogy mástól elvárjunk ilyesmit – csak önmagunkat érezzük mindenkor kivételnek. Nem vesszük észre, hogy mindenekelőtt magunk vagyunk képtelenek rá!

Nem arról van ám szó, hogy utólag fölruházzuk természetfölötti képességekkel, tökéletes jellemmel a selmeci diákat.

Hiba, túlzás, miért ne lett volna akkor is, a sóltan nyers és az ízes sült hasonlatában benne van az elsózás, a túlzás lehetősége is.

Arról van szó, hogy az uralkodó, a domináns, az erős, a követendő vonal, magatartás, eszmény ez volt. Ami ennek nem felelt meg, elsovadt, nem maradt meg és ez volt a helyes.

Bizony most is hasonlóan kellene. Nem az a lényeg, belebonyolódni akkor még megvalósítható, most már kivihetetlen tiltásokba, ki milyen egyenruhát csináltathat, ki mit hogyan énekelhet, ki kit keresztelhet – még ha az jogosnak is tetszik.

Nem az a lényeg, hogy a magunk által legjobbnak érzett dolgokat tartsuk egyedül üdvöztetőnek egy-egy szervezésben, szakestélyen, megemlékezésen és aki ebben értetlen, azt lenézzük.

Tényleg csak a lényeg, hogy amit mi, pontosabban Ti – Szacók és a többiek – csináltok, az legyen hű az örökséghez, tényleg az legyen a domináns, az etalon, az erős, a követendő – és önmagától eltűnik, lekopik a többi, a divat, a csinált, a karrierista, a nem oda való.

Annyiban kell elfogadnunk a kor változásait, hogy ma már tényleg csak a saját példa révén nyerhetünk követőket – ha úgy látják ők is. Ha nem, hát nem!

Nem kell lebecsülni magunkat, egymást, az idő és a példa eligazítja az emberek gondolkodását. Felismerik a társak, mit lehet valóban selmecinek nevezni és mi az, ami csak felvett lózung.

Amúgy pedig – úgy vélem, egyáltalán nem hiba, ha a selmeci diák fogalma legendává nemesült. *Igenis szükség van a legendákra, ideákra, hazugság és bűn állítani, hogy nincs igazodási pontokra igényünk – hiszen bizony szeretnénk, ha rólunk is maradna fenn valami, kár is tagadni!*

Nos, hál'Istennek ma is vannak legendás egyéniségeink, a krémje tán épp itt is van....

Ötödik gondolat: röviden, tömören, felsorolásszerűen: mit kéne tennünk selmeci eszményeink fennmaradásáért és hogyan?

A válaszok nagyon egyszerűek.

.... Csak - szívvel csináld azt, amit vállalsz. Ne félgőzzel. Kedvvel és ne számításból. Csak - ne akarj többnek látszani, mint amire képes vagy.

Ha nevelsz, tele szájjal – óvakodj azoktól, akik csak félrefordulás, cinikus vigyorgásra képesek. *Mindig érezd jól magad és akkor más is jól érzi a társaságodban magát. Úgy mutass követendőt, hogy a másik maga jöjjön rá, érdemes veled tartania.*

Ne erőszakosan. Ne tudálékosan. Aki egy vitában nem szólal meg adott esetben, nem biztos, hogy nem tud többet, mint Te. *Ne félj bevallani a kudarcot, nevetve meséld, tisztelni fognak, jobban, mint ha az összes elérhető címet magadra aggattatod.*

Ismerd el a másik erőfeszítését, de ne falból ám, mert rájönnek. Egészen egyszerű dolgok vezetnek el ahhoz, amit kimondva kimondatlan nagyon szeretnél – és ne féljünk magunknak bevallani, hogy mi volna ez – mi más, mint: – szeressenek, tiszteljenek!

Tudd meghallgatni barátodat, társadat, soha ne beszéljetelek el egymás mellett. *Tudj vitatkozni és tudj jobba lenni, amelyhez hidd el: elég, ha törekszel rá, mert - az már maga az emberség.*

Ne akard visszakapni azt, amit nyújtottál. Nem én mondom, hanem Márai Sándor: az ilyesmi adok –kapok oldalát nem érdemes patikamérlegre tenni. Úgy nem ér semmit az egész. *Ha így élsz, meg fogsz lepődni, hogy megváltoznak irányodban a dolgok.*

Ha nem adod jó szívvel, inkább ne adj semmit, legalább nem leszel őszintetlen. Csak akkor hazudj, ha egyrészt értesz hozzá, másrészt pedig eldöntötted, hogy azt az utat választod. *Hanem amit választottál, azt járd végig!*

Hatodik és egyben utolsó gondolat: mit érsz el mindezzel?

Roppant egyszerű a válasz. Ízes marad az élet, nem kell félned, hogy valami kiderül rólad, tiéd marad, amit kaptál, maradnak barátaid és *megmaradsz olyannak, aki diákkorodban voltál és ez a legtöbb, amit egy ember elérhet.*

Szakestélyek zárószavában szoktam mondani: úgy gondolj társaidra, azon arcokra emlékezzél, amikor szeretett himnuszainkat énekeljük.

El kell higgyed, az az igazi arcuk és a többi a felvett álca!

Érdemes megismételnem: nem kell erőnek erejével meggyőzni senkit. Nem helyes érezteni, hogy „ökör vagy édes fiam, ha ezt nem érted meg...” és – ami még fontos és idekívánczik: ne keserítsen el, ha lendületedet nem tudják sokan követni. *Tudnunk kell három dolgot a nevelés témaköréből 1.,: tíz éves korban kialakulnak a jellemek, 2.,: bárki hiszi másként, húszéves kora után már csak felejt az ember, 3., : ha valakit valamire mégis megnyertél, a legritkább esetben fogja azt neked betudni. Ha számodra nem az elismerés, a köszönet a fontos, már te győztél!*

Mert nem csak te, hanem ő is szuverén

egyéniség. Sohase fosszad meg önbecsülésétől, ne várj visszaigazolást és meg fogod látni, előbb utóbb követni fog és meglehet, nagyobb lesz mindebben, mint te magad!

Vitatkozni is csak azzal lehet, akiben létezik a készség a saját véleményétől eltérő befogadásra – és ez bizony nem az álságos, langyoskodó másság, mert mi nem bántunk senkit, de hát jól van az megteremtve, *ami pászol, az pászol és csak az az igazi!!*

A selmeci eszményektől senki el sem foszthat meg. Igenis bátorság kell kiállni igazadért, de ismétlem: higgyed meg: egyáltalán nem szükséges, hogy mindenki veled tartson. Lelke rajta, ő dolga!

Egy ellendrukker – mindig vannak, kellenek is, ne szaladjon el velünk a ló – mindezt azt mondhatja: - ugyan, ugyan, mivégre ezek a nagy szavak, nagy szöveg, kinek kell ez!!

Erre csak azt felelem, nem kell félni tőle, ha az őszinte. Legyinteni könnyű. Tegye az, akinek nincs köze hozzánk. Féljen az, akinek van rá oka, vagy csak egyszerűen - ez a természete.

Hol van az előírva, hogy sajátmagunknak kellene lefokozni magunkat?!!!

Egyébiránt pedig való igaz, nem kell az életben túl komolyan venni magunkat. A selmeci diák humorérzék nélkül olyan, mint a főtt virsli - virsli nélkül!

Nem tudok maradni a további nagyszerű programokra, mert ma délután és holnap némely bányásznap megmozduláson azért illene résztvennem. Normálisan, mert igaz, amit fiam, alias Tűrés hallott a minap: „Az alkoholmentes sör az első lépés a guminő felé vezető úton! „No akkor már az „És még egyszer Vocem Preco”ból is idézek egy-két mondatot. Az első, ami dolgaim mottója is egyben:

„Sok van, mi csodálatos, de a józan bányásztól nincs rettenetesebb!!!....”

Folytatom: *„Soha ne add fel, csak ha elegendő bélyeg van rajta!”* Aztán sikerszakmáink pislákolásra fogott mivoltától sem kell megijednünk, hiszen: *„A vakvágány is kiút, ha elég sokáig tart!”* A csodás EU csatlakozásról pedig – aztán döntsétek el, hogy ránk, vagy rájuk vonatkozik: *„Akit romlott töltöttkáposztával kínálnak meg, attól nem várható el, hogy cigánykereket hánnyon!”*

De - és mondókámból ez a legfontosabb: eszményeinkből akkor sem engedünk! Vivát mi!

Ennyit egyszerűen a selmeci diák fogalmáról és engedjétek meg hinnie abban, hogy nem volt fölösleges. Lehet most tényleg lesz olyan vélemény, hogy - semmi újat nem mondtam.

Tényleg nem. Tényleg egyszerű dolgok ezek. Nos, éppen ez a lényeg, az igazán nagy igazságok valóban és mindig egyszerű dolgok, éppen ezért tudnak örökérvényűek lenni. Más is ugyanígy, vagy jobban össze tudná foglalni – bár csak tennék minél többen – *előbbre lehetnénk.*

Ha már az igazi összetartásra nem is maradhatok, azért csak úgy szeretném befejezni, mint komoly szavakat praesesként szoktam volt:

*Amíg lesz egy piros rózsza,
Amíg szól egy magyar nóta,
Felejteti parancsszóra, nem lehet!*

Isten áldjon Benneteket, vivát 30 éves valéaszalag, vivát Selmec!

Jó szerencsét!
Kiss Csaba alias Balhás Charley

Szemerey Tamás as. Kisfűl Nótábólcső

Nótáink bölcsője, Selmec

(Történeti séta a nóták mentén, és ürügyén)

Hagyományaink egyik pillére, a nóták. Selmeci nóták szólnak a balekoktatáson, a kirándulásokon és utána sörözés közben, a szakestélyeken, hattyú-tollazáskor, a valetáláson és minden más, alkalmas pillanatban. Nélkülük nem volna kerek a világ, és szerencsére ezt firmaőseink is így gondolták, mert gazdag örökséget hagytak ránk, olyan örökséget, amit a kezdetektől fogva gyűjtöttek, ápoltak, formáltak, gazdagítottak, fenntartottak és továbbadtak. 1826-ban jelent meg az első ismert nótáskönyv, s ez már önmagában is figyelmet érdemlően korai dátum. Ezzel a könyvecskével kapcsolatban, – ami még természetesen német nyelvű, kotta nélküli szöveggyűjtemény, gót betűs, és 24 szöveget tartalmaz, – még további adatokat is ismerünk. Szerzője – Karl Stegmayer – akkor diákoskodott Selmecen, amikor a nemzettudat ébredése volt Európában, és itthon is az egyik legfontosabb, meghatározó gondolat. Selmecen, épp úgy, mint más egyetemeken, már a kezdetek óta voltak a diákságon belül spontán alakuló baráti körök, amelyek elsősorban az anyanyelv szerint szerveződtek. Ezek a körök a 19. század elején már egyre tudatosabban szervezték magukat. Elkülönültek a többiek-től, saját vendéglőbe-kocsmába jártak, ami így törzshellyé vált, újságot járattak oda, saját rendezvényeik voltak és egyre görbébb szemmel nézték a többieket. Köztük, Selmecen a

legjelentősebb érhetően, a német diákokat összegyűjtő Buschenschaft volt, és nagy volt a szláv diákokat tömörítő Slavia is. A szintén elég sok magyar diák a harmincas években kezdett szervezkedni, s első ismert közösségük a Magyar olvasókör, ill. a „Hollószugolyi társaság” volt. A magyar diákság egyébként inkább vidéki körökbe gyűlt, mert volt Erdélyi kör, Bánáti kör, Dunántúli kör és Dunán inneni kör is Selmecen. A különböző nemzetiségű diákok akkoriban különösen gyakran verekedtek össze, s ez már a közállapotokat is veszélyeztette, úgy hogy volt alkalom, amikor katonaságot kellett Selmecre vezényelni, a rend helyreállításának érdekében. A helyzet komolysága abból is gondolható, hogy a verekedésekre használt botok „Ziegenhainer”-ek a diákok mindennapi használati tárgyaivá váltak. Nem hiányzott szemléletükből azért a romantika sem, mert egy-egy szűkebb baráti körben egymás botjaira felírták a neveiket is, amit aztán bele is véstek a botokba a barátság örök emlékezetéül... A dolog híre a császárhoz is eljutott, aki olyan komolynak ítélte a helyzetet, hogy a katonasággal össze is szedette a botokat. Azokról aztán csak le kellett olvasni a névsorokat – még mielőtt személyes jelenlétében elégették őket. Karl Stegmayer neve is

Klänge aus der Teufe.

Eine Sammlung:
bergmännischer
Lieder und Gedichte.

Von
Carl Stegmayer,
Streichen der F. u. Berg-Mitglieder.

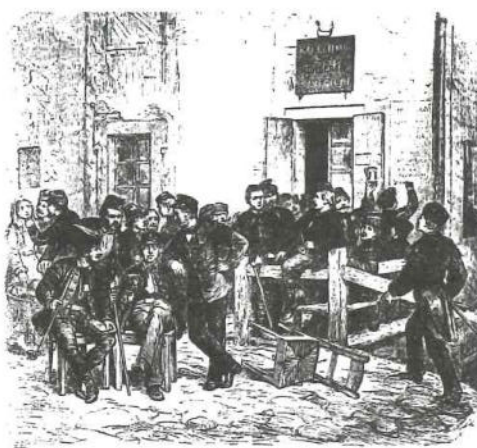
5889-i

Wien, 1826.
Verdruckt bey Leopold Grunb.

722632-A

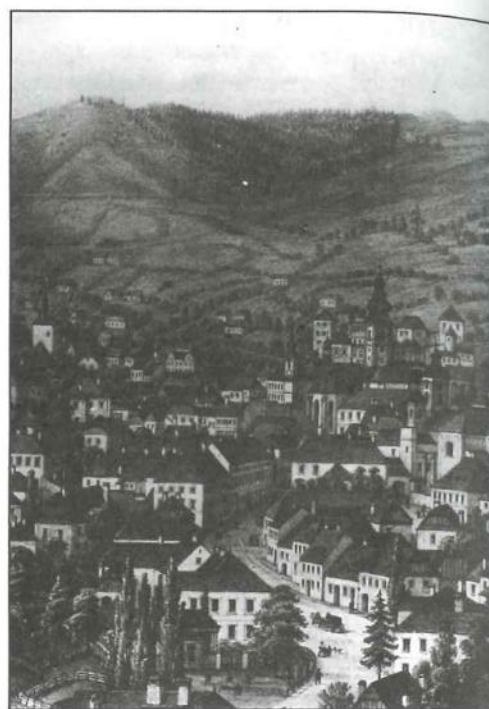
1. kép Az első nyomtatott
selmeci nótáskönyv címlapja. (1826)

szerepelt az ismertté váltak között, aki aztán különböző dolgaiért egy év börtönbüntetést kapott. Azt az egy évet Stegmayer egyebek között arra használta fel, hogy azt a bizonyos könyvecskét – Klänge aus der Teufe/ A mélység hangjai – összeállítsa (1. kép). A könyv azonban csak cenzori engedéllyel jelenhetett meg, (ilyen szerzőtől meg pláne!) és szerencsére az is fenn maradt. Egy öreg bányafőtanácsost kértek föl a szövegek átnézésére, aki azzal küldte vissza az anyagot, hogy nincs abban semmi különös, diákkorukban ők is ezeket a nótákat énekelték. Ő viszont az 1790-es évek elején volt diák, s innen tudjuk igazolni azt, amit úgyis gondoltunk, hogy már akkor is mulattak, s énekelték a diákok.

2. kép Az akadémikusok egyik kedvenc helye a 19. század első felében
a Zum Goldene Grubenlicht (Az arany bányamécshöz) címzett kocsmá volt.

Az egyik ismert és kedvelt diákkocsmá a Fő-tér alatt állt, s az volt „Az Arany bányamécshöz” – Zum Goldene Grubenlicht – címzett helység (2. kép). Selmec maga akkor még kisebb, még regényesebb volt mint ma, szinte hívatra a hagyományok és a nóták ápolására, nevelésére (3. kép). A diákokat – rendszeresen ismétlődő féktelenkedéseik miatt – igyekeztek kiszorítani a városból. Föltehető, hogy a város vezetése a Bányakamarával együttműködve kereste és találta meg a városon kívül, – a

3. kép Selmec látkepe a 19. század első felében.

Neuschacht-nál, – azért mégsem túl messze a várostól, a Szélaknai kapun túl azt az üzemen kívüli épületet, ami minden szempontból megfelelő volt és az lett közel száz évig (az 1890-es években történt lebontásáig) a diákság egyik fő helye. Ott tartották szakestélyeiket szerdán és szombaton, s róla nevezik maig „Schachttag”-nak a szakestélyt – németül. Sok-sok visszaemlékezésből, rajzról, fényképről ismerjük az épülethozportot kívülről

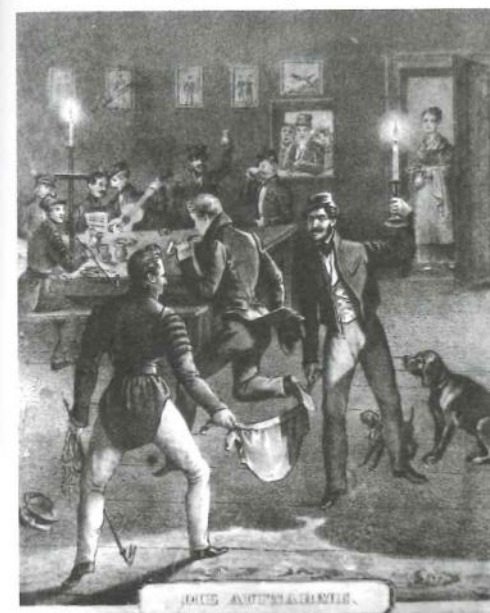

4. kép A Szélaknai kapu, mögötte a temetők és azok fölött a Neuschacht (Új akna), a diákság tanyája.
(J. Herger emlékkönyvéből, 1852)

5. kép Diákok a Schacht előtt. Díszítál a 19. századból.

és belülről is (4-5. kép). Ide irányították a diákokat minden fontos alkalommal a várost járó Saufcomissar-ok. Itt mulatoztak, énekeltek nap mint nap, generációkon át, miközben nevelték, vizsgáztatták és keresztelték az évről évre rendre megérkező új balekokat (6. kép).

6. kép A Schacht-kocsmá belülről, kereszteléskor.
A balek keresztelés legfontosabb pillanata a Fuchsensprung (farkörugrás). 19. sz.

Az első gyűjteményt tíz év múlva újra kiadták – tetemesen meg bővítve, – de hamarosan, 1843-ban, új szerkesztésű szöveggyűjtemény jelent meg. Címe: Erinnerung an Schemnitz / Vágy Selmec után (7. kép). Az előzőhöz

Schemnitz, 1843.
Verlag von J. Bernhart Sprayer,
Köpenick, Berlin.
7. kép A második nyomtatott selmeci nótáskönyv címlapja. (1843)

hasonló formájú és kiállítású gyűjtemény 27 dalszöveget tartalmaz. Ebből az időből több kéziratos szöveggyűjtemény maradt fenn, egyre több dalszöveggel. A 8. kép egy ilyen

8. kép A „Ballag már a vén diák...” első ismert, magyarországi kézirata. (1857)

füzetnek azt a lapját mutatja, amin a „Ballag már a vén diák...” szövege szövege olvasható. Ez, ennek az országosan ismert dalnak első magyarországi előfordulása (1857). A hatvanas években jelent meg Németországban az a diákdalgyűjtemény – Kommersbuch – ami közel 400 dal kottáját és szövegét tartalmazza elég sok további, érdekes adattal és megjegyzéssel. Óriási sikerét jelzi, hogy ez a gyűjtemény a század végéig 75 (!) kiadást

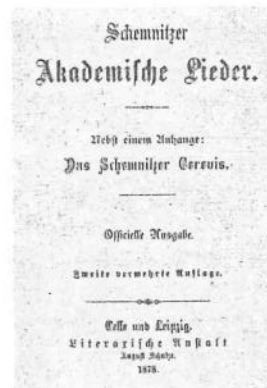
9. kép Német diák dalgyűjtemény belső címlapja.
19. sz. vége

ért meg (9. kép). Dalaink több, mint 40 %-a szerepel ebben a könyvben, és több fontos adatot innen ismerünk. 22 dalszöveg dallamát is ebből a gyűjteményből tudjuk, s egyik máig közkedvelt dalunkról – Warum soll im Leben / Útján e világnak – amelynek első írott nyomát Selmecen 1869-ből ismerjük, úgy tudósít, hogy 1849-ben selmeci diákoktól

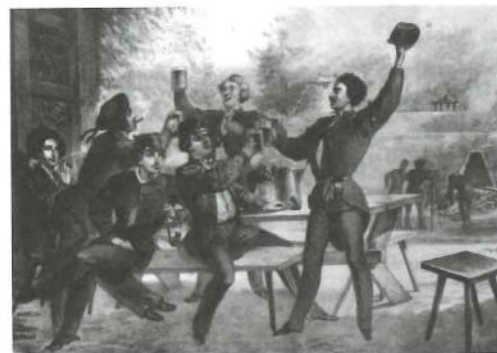

10. kép Selmeci kávéház képe, egy valétaíven. 19. sz. vége

tanulták... Hogy a diákok kedve nem apadt el soha, azt a valétaívek képmezői is bizonyítják, ahol rendre föltűnnek a kedvenc vendéglők, kocsmák, vagy a sokkal jobban hangzó nevű kávéházak (10. kép). A Kiegyezés után – a 24. órában – diákság nagyot alkotott, és 1869-ben kiadott egy, a korábbiakat mindenben fölülmuló gyűjteményt: Schemnitzer Akademische Lieder /Selmeci akademikusdalok címen. A könyvecske még mindig kicsi, zsebbe való volt, de jól áttekinthető rendben már 88 dal szövegét közölte. Sikeres lehetett, mert harminc év alatt további három kiadása lett még, miközben a dalok száma 1878-ban 104-re emelkedett. (11. kép) Máig ez a gyűjtemény a legjobb, legpontosabb forrásunk. Megtalálhatók benne a dalszövegek után, a régi selmeci bursok kedvenc kártyájának, – a

11. kép A négy kiadást megért
harmadik szöveggyűjtemény
1878-as kiadásának címlapja.

12. kép Mulató akademikusok
a Schacht-kocsmá előtt. 19. sz.

sörben játszott Schemnitzer Cerevis-nek – szabályai is. Ebben az időben még javában folyt a mulatozás a Schacht kocsmában, (12. kép) ám az idők fontos változásokat hoztak, mivel a Kiegyezés után rövidesen Selmecen is magyar lett az oktatás nyelve. Ennek következtében a külföldi diákok elmaradtak és ezzel az Akadémia nemzetközi jellege lassanként meg is szűnt. A változásnak komoly hatása volt a diákéletre is. A korábban vezető szerepet vitt Burschenschaft a hetvenes évek elején feloszlatta magát és helyét a magyar szellemű Akadémiai Ifjúsági Kör vette át. A „németes” diákszokások kegyvesztetté váltak, s helyettük a magyaros hangulatot ápoló és terjesztő „Stájngrübe-nakkössg” lépett színre. Sok régi szokást vettek át az elődöktől, vittek tovább, és amellet egy halom új ötlettel gazdagították az akkori falusi közéletet utánzó, kifigurázó – „Göre Gáboros” hangulatú – diákéletet. Igyekezetüket, nem igazolta később az idő. Egyebek között erősen tartották magukat a régi nóták, olyannyira, hogy még a század végén is csak egy-két magyarul énekelt diáknótáról tudunk. Ezt az is magyarázza, hogy a diákok mulatozásain megjelentek a magyar-nóták, s ezért nem is kellett a régi diákdalokat lefordítani, hiszen bőven volt mit énekelni, magyarul is. A korábban egységes diákélet két szálon futott tovább, s ez bizonyos mértékig a szakokat is megosztotta, mert a leírások szerint a bányászok a régi hagyományokhoz ragaszkodtak, míg az erdészek inkább a magyaros hangulat hívei voltak. Lettek is komoly viták ebből, de tudomásunk szerint a személyek, vagy csoportok közötti feszültség sosem emelkedett szakok közötti ellentété! A változás kétség kívül komoly kellett legyen, mert 1893-ban, a Klagenfurtban megrendezett összbíródomi bányásznapi Glück auf címmel kis gyűjteményt adtak ki az öreg „selmeci sasok”, melynek alcíme árulkodó – szomorkás figyelmeztetés a jó útról letért, elbitangolt fiatalok számára: Wie die alten Schemnitzer Schachttag hiltlen... / Ahogy az öreg selmeciek tartják szakestélyüket... Figyeljete, és tanuljátok meg, hogy majd, ha mi

13. kép Az első kottás gyűjtemény egyik lapja
(Klagenfurt, 1893)

már nem leszünk,... mert mi még tudjuk... és így tovább. Ez, – az első ismert selmeci vonatkozású kottás gyűjtemény – 11 dalt tartalmaz és ajánlásai között még a Ziegenhainerekről ismert név is található. (13. kép) De a régi dalok még éltek, hiszen 1898-ban már negyedszer jelent meg a 11. képen bemutatott szöveg-gyűjtemény. A világ változik, de aközben

14. kép Jókedvű diákok a selmeci főutca jellegzetes, magas járdáján, a „Terrazon”. (1900. körül) L: 22. kép

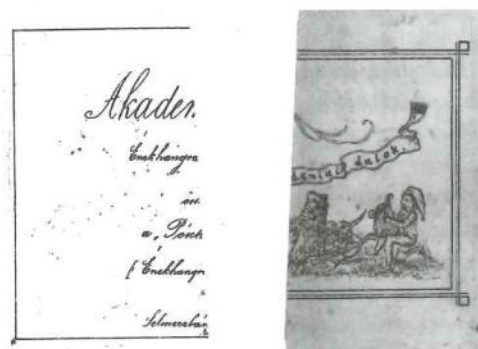
a diákok jókedve örök, és Selmec főutcáján, a „Terrasz” korlátjának dőlve diáköseink korról korra, vagy az arra járó hölgyeket bámulták udvarias, és határozott érdeklődéssel, vagy összekarolva dalolták bele vidámságukat az éjszakába. (14. kép) Minden jel arra vall, hogy az akadémikusok jól érezték magukat, sőt, nagyon jól érezték magukat ott, és nem nagyon törekedtek Selmecet otthagyni. Ennek a sokat emlegetett vonzalomnak jellegzetes, bravúrosan összefoglalt summázatát találjuk egy 1905-ben írt képeslapon: „Íme! Legforróbb óhajom teljesült! Aurélka megbukott! Kézcsók...” (15. kép) Nem kételkedve egy percig sem Aranka és Erzsike Úrhölgyek vonzerejében, a pálma kétségkívül Selmecet illeti. „Szép kis város Selmecbánya! abbiza...”

15. kép Mérsékelt szomorú híradás Selmecről.
(Képeslap, 1905.)

A diákok évről évre csak jöttek, jöttek, a világ is változott és mind határozottabbá vált a régi nóták magyarul való éneklésének vágya. Nem lehetett könnyű, mégis megkezdődött a szövegek fordítása. Az Ifjúsági Kör milleniumi emlékiratában még azt olvassuk, hogy „a legszebb szaknóták nincsenek meg a magyarban”. Volt már akkor is egy-kettő, de nyilván kevesellettek. 1888-ból ismert a „Ballag már a vén diák...” első magyar nyelvű szövege, ennél is korábbi a Bányászhimnusz, ami eredetileg is magyar nyelvű (népszínmű-betét) volt, s erről fordították később szlovákra. Korábban a „Tisztelet a bányászszaknak!...” volt Német-földön és a Habsburg birodalomban is minden bányavidéken a szak himnusza,

és nálunk is csupán az I. világháború után vette át tőle a mai himnusz vezető szerepét. A század elejétől jelentek meg aztán folyamatosan és lassan növekvő számban a fordítások. 1903 körül állították össze azt a füzetet, amely kottás, kézzel írott és hektográffal sokszorosították. A benne található 41 db nótából 9 szövege magyar és ezek közül kettő kétnyelvű, vagyis németül és magyarul is szerepel. (16. kép) Mai ismereteink szerint ez az első olyan

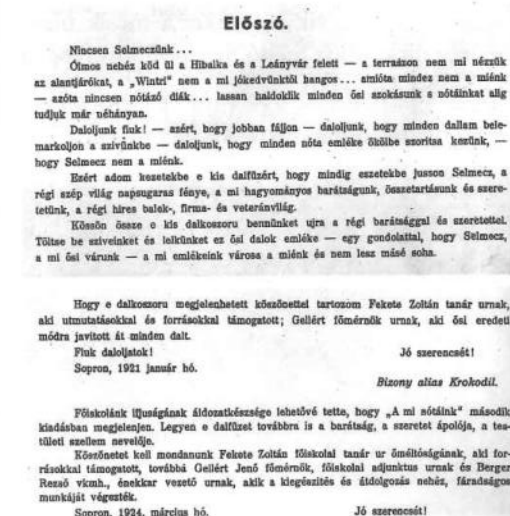
16. kép Az első, magyar szöveget is tartalmazó
nótás füzet megmaradt fél címlapjának
két oldala és egyik nótája. (1903 körül)

nótáskönyv, amelyben magyar szövegek is találhatók. 1905-ben jelent meg Tassonyi Ernő diákregegye, amelyben 12 magyar dalszöveg olvasható. 1911-ben a következő – szintén kottás, kézzel írott és házilag sokszorosított, s több „kötetre” tervezett – gyűjtemény 54 nótájából 7 volt magyarra fordítva. A következő, mérőföldő volt: Nagybányán jelent meg 1912-

17. kép Hivatásos költővel lefordított
szöveggyűjtemény címlapja és egy szövege.
(Nagybánya, 1912)

ben, a könyv, címe Selmeci bursch-dalok, s 65 db selmeci nóta magyarra fordított szövegét találjuk benne. (17. kép) A fordító ebben az esetben nem szakmabeli, hanem egy költő – Révai Károly – volt, s a fordítások valóban ízesek, ötletesek, irodalmi színvonalúak. Több szövege és szövegrészlete él, még ma is, reményünk szerint örökké! Aztán jött az I. világháború. A Sopronba átköltözött Főiskolán 1921-ben – a Népszavazás eseményekben gazdag évében – jelent meg az első gyűjtemény:

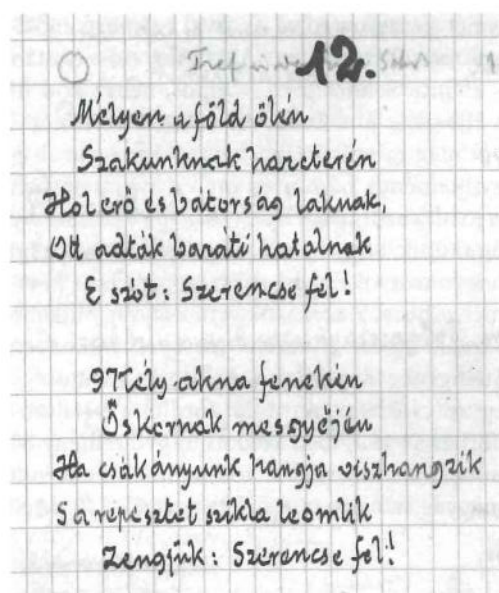
18. kép Az első soproni nótáskönyv előszava
a második – nyomtatott – kiadásban.
(Sopron, 1921-24)

ismét kézzel rajzolva és írva, egyszerű módszerrel sokszorosítva. A komor előszó után – „Nincs Selmecünk... Ólmos, nehéz köd ül a Hibalkán és a Leányvár felett...” – 73 nótából még mindig csak 9 szerepel magyarul. A gyűjteményt, három év múlva nyomtatásban is kiadta az Ifjúsági Kör. (18. kép) Visszanézve úgy tűnik, hogy Selmec elvesztése után a régi hagyományok értéke sokszorosára nőtt és ismét a „bursos” szokások vették át, vagy inkább kapták vissza a vezető szerepet, miközben Steingrube nagyközség is élt, de jelentősége egyre csökkent. A nóták fordítása befejeződött és az 1931-ben kiadott új gyűjtemény 80 nótájából már csak 1 volt, aminek nem volt magyar szövege, a Balekkesztlő. (19. kép)

19. kép Az 1931-es „Mi nótáink” egyik oldala
a balekkesztlő kottájával
és még le nem fordított szövegével.
(Sopron, 1931)

Ez nyilván jelképes gesztus elegáns utalás volt az igazán soha meg nem tagadott forrásra. Az azt megelőző néhány évtizedben sok fordítás készült, van olyan nótánk, amelyiknek 3-4 fordítása is ismert. (20. kép) A magyar változatoknál sokszor nem csak a szöveg, hanem a szótagszám, a dallam és a ritmus is megváltozott valamennyire, amiért az idős kollegák minden alkalommal határozottan tiltakoztak. Az említett változások miatt aztán elég furcsa szöveg-dallam párosításokra kényszerültek (jó húszévnnyi tiltás után) az 1973-as nótáskönyv szerkesztői.

20. kép Hantos Ernő bányaőtanácsos fordításainak egy részlete (1931 előtt)

A fordítások Sopronban fejeződtek be, hiszen Selmecen éppen csak megkezdődtek. Az említett 1931-es kiadásban két új versszakkal jelent meg a „Ballag már a vén diák...”, szerzőjük: Koschatzky László alias: Munyó volt. A máig énekelt szöveg lényege: „Ha Selmec hív, mi ott leszünk!...” De Selmec nem hívott sem akkor, sem azóta, s nem fog már hívni minket semmikor. Selmec, gyönyörűsége tudatában – van. (21-22. kép) Ha odamegyünk, akkor elfogad minket, talán örül is nekünk egy kicsit és ahogy ez a gyönyörűek körül magától

21. kép Selmec látképe, előtérben a Széllaknai kapuval. (1945 k.)

22. kép Selmec főutcaja. (1945 k.)

is ki szokott alakulni, mi örülünk, hogy odamehetünk hozzájuk és a közelükben lehetünk. Közülünk azok az utolsók, akik még igazi, kebelbéli hozzátartozói voltak, azok 1964-ben, végzésük 50. évfordulóján járták végig utcáit cserfalombos valétabottal a kezükben, öregesen téve egyik lépésüket a másik után, de öreg diákokhoz méltó módon mosolyogva és dalolva. (23. kép)

Szemeréy Tamás alias: Kisfűl

23. kép Az 1914-ben végzett évfolyam ötven éves találkozására hivatalos volt minden – még Selmecen végzett – öregdiák. A felvonulást az évfolyam hajdani valétaelnöke, Sükösd Béla vezette. (Selmecbánya, 1964)

Szerkesztők Zárszó

Tisztelt Olvasó, most, hogy már átlapoztad az emlékkönyvet, – mi a véleményed? Érdemes volt-e ennyi energiát fordítani ennek a kiadványnak a megjelentetésére? Érdemes volt-e mint egy 1200 meghívót kinyomtatni, ki-postázni, kellett-e egyáltalán ezt az Öregdiák találkozót megszervezni?

Bizony kellett kedves olvasó, mert a 30 éves EFE Földmérési És Földrendezői Főiskolai Karának története mi vagyunk, akik itt tanítottak, a mai napig itt tanítanak és akik ide jártunk, mint diákok és mindnyájunk akik itt végeztünk, „...no egy-kettő híján”.

Ezzel az emlékkönyvvel is szemléltetni szeretnénk, hogy a folytonosan fejlődő szakmánkban még él a selmeci diákok szellemisége, van még összetartozás és ennyi év múltán is szívesen ülünk le egymás mellé, meginni egy „tükröst” vagy egy „ekset”, hogy elfűjjük valamelyik kedves nótát.

Már az szerkesztés kezdetén világossá vált, hogy az összegyűjtött emlékek sora nem ad lehetőséget egy enciklopédikus összefoglaló mű létrehozásához. Egyrészt mert nem minden évfolyamból kaptunk anyagokat, másrészt egy válogatásban mindig vannak olyan anyagok amik más szemszögből talán érdektelennek tűnhetnek és még is belekerültek, míg vannak bizonyára olyan kimaradtak amiket mások szívesen látnának. Reméljük ezt sokan fogják nehezményezni, és úgy próbálnak elégtételt venni, hogy ők kezdenek el írásos és fényképes emlékeket összeszedve újabb emlékkönyv összeállításán dolgozni.

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek: írásaikkal, fényképeikkel, emléktárgyaikkal, személyes munkájukkal, vagy ígéretükkel. Külön köszönet a feleségeknek, akik eleinte támogatták, később csak túrték, majd eltúrték a szervezéssel járó összejöveteleket, megbeszéléseket, otthon nem tartózkodásokat, a szerintük fölöslegesen pazarolt időt, fáradságot, és jövedelem kiesést.

„Vivát Academia, Vivant Professores!”

„Áldás és szerencse!”

„Valete!”

A szerkesztők

Tartalomjegyzék

220

1	Szalag Alapító levél
3	Emlékkönyv-belső borító
4	Kiadó stb.
7	Mottó
9	Vivat, Crescat, Floreat...
11	Kronológia
12	Mikor üzent Selmec Alba Regiának
15	Emlékezzünk Tamás Lászlóra
18	Egy nappal Tamás Laci temetése után
20	Libella utolsó szakestélye
21	Drága keresztanya
23	Jó időben Jó helyen voltunk
24	Selmeci hagyományok szellemében a főiskolán
26	Évfolyamunk és diákhagyományok
27	Mi már mindent készen kaptunk
30	Tisztelgés az Alma Maternek
32	Hanyas vagy?
34	Emlékszel még?
35	Az 1992–95 geodéta évfolyam
39	In Memóriam... Avagy a felnőttkor...
41	Visszaemlékezés a főiskolás évekre 1999–2002

43 VÁLOGATÁS AZ ESÉSTÜSKÉBEN MEGJELENT ÍRÁSOKBÓL, SZAKEST HÁZIRENDEK, FELSZÓLALÁSOK

45	balekidőszak
46	Képtelen természetrajz
47	balekköszöntő
50	balekvizsga teszt
55	Házirend, balekkeresztelő szakest
58	Felkérés a balekkeresztelésre
59	Házirend balekoknak 1979
60	Zsöngém
62	Intelme
65	„Firmaidők”
66	Firmaság
67	Házirend, Firmaavató szakest 1997
68	Hagyományörző Szakestély (forgatókönyv)
71	Házirend, Tisztviselői Szalagszentelő ...
73	Egy dublini viszontagsági
74	Felszólalás
76	Házirend, Hagyományörző szakest ...
79	Vén Kanróka hosszú lompos farokkal
82	Búcsúztató
85	Államvizsga „mundial”!
87	Importinduló
88	A geodéta
89	Legyen Ön is földmérő mérnök
92	Petőfi-mix
97	Ha az ember bejár...

98	Mit tanítottunk anno...?
102	Zh morzsák
103	A BIRKÁS...
103	Papa
104	Topokirándulásról
106	Két félév után – „hódolata topográfiának”
110	Egy nyugdíjas jó tanácsai
111	Geós aki tökéletes
112	Axiómák
113	Felvidéki kirándulások
115	Akácós úti libák
121	„HA SELMEC HÍV...”-ALBA REGIA KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY ELSŐ 10 ÉVE
121	„Én a selmeczi szellem vagyok...”
122	Jogerős végzés a közhasznúságról
123	A Selmeczi Diák Napok alapító okirata
124	Eszperente házirend
125	A SDN korsói, jelvényei és zászlaja
127	Üzenet az égi sörmézökről...
130	Földtan műszaki leírás
133	30 év gyöngyszemeiből
137	10. jubileumi bányajárás-Pécs
138	Geósok Finnországban
140	Pillanatképek a mezőgazdaság felvirágoztatásáról
141	Értelmező szótár
142	Eséstüske címlapok
145	No comment
146	Tarháló levelek

147	Geodéziai félre-magyar-ázó
148	Szilánkok
149	Ünnepeink, Ihletek
150	Hogyan kerültem kapcsolatba a KISZ-szel
152	Egyéni vállalásaim 1978. évre
153	Mit csinálnál, ha igazgató lennél
155	Tanulmány A Tesztről...
158	Tanáraink mondták
163	Theo-díj átadás
164	UV-lista
165	Sportképek
168	Lombos teóriája a sörről
169	Hogyan ittak elődeink
172	A sör-sör pityóka leírása
173	Minél többet iszom, annál kevesebbet iszom!
174	EKS hierarchia
175	Hol ittunk mi-szociofotók
181	Pracsi megemlékezés
182	Árlap
183	Pillanatképek a kollégiumi életből
187	Mérész Ferenc ÚR!
188	Ki lakozik a pincében?
189	A találkozó képei
203	Előadások
204	Mit jelent számunkra a selmeci szellem
211	Nótabölcső
219	Zárszó
223	Korsó alapítólevél

221

Tartalomjegyzék

Másolat.

Alapítólevél

Mi, az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezési Főiskolai Karának 1974-ben valétáló hallgatói, határozatot hoztunk a Valeta-korsó alapításáról.

Az alapítás célja:

Émlékeztesse a valetáló hallgatókat a barátságukra, egymás megbecsülésére és az Alma Mater székhelyén együtt eltöltött évekre.

Kifejezze a valetáló hallgatók megkülönböztetett háláját és megbecsülését az Alma Mater oktatói, dolgozói iránt.

A valeta-korsó adományozásának feltételei:

A korsó megfelelő formában való elkészíttetése a mindenkori valetabizottság feladata.

A valetálók a szalagavató szakestélyen kapják meg a korszókat.

Összesen 8 db korsó adományozható az Alma Mater oktatóinak, dolgozóinak.

Ebből: egyet a mindenkori igazgató, egyet-egyet az igazgatóhelyettesek kapnak. A további öt korsó adományozásáról a valetáló évfolyam szavazással dönt.

A korszót az az oktató, dolgozó kaphatja, aki a három év során a legtöbbet tett az évfolyam szakmai, emberi értékeinek emeléséért.

A korsó megilleti még a testvér-egyetem, illetve azon egyetemek valetaelnökeit, (vagy azok képviselőit), amelyek a diákhagyományok terén hasonlóan munkálkodnak (SÉFÉ, MNE, KFTFK)

Székesfehérvár, 1974. március 30.

Az alapítólevél hitelül:

Tamás Ferenc s.k. (a.FÉFÉ)
szakestély elnöke

Nagy Géza s.k. (a.Ubul)
valetaelnök

A másolat hitelül:

Székesfehérvár,

szakestély elnöke

valetaelnök

1977

1978

1979

1980

1981

1982

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1997

1998

1999

2000

2001

2002

1973

1974

1975

1976

1977

1978

1983

1984

1985

1986

1987

1988

1993

1994

1995

1996

1997

1998

